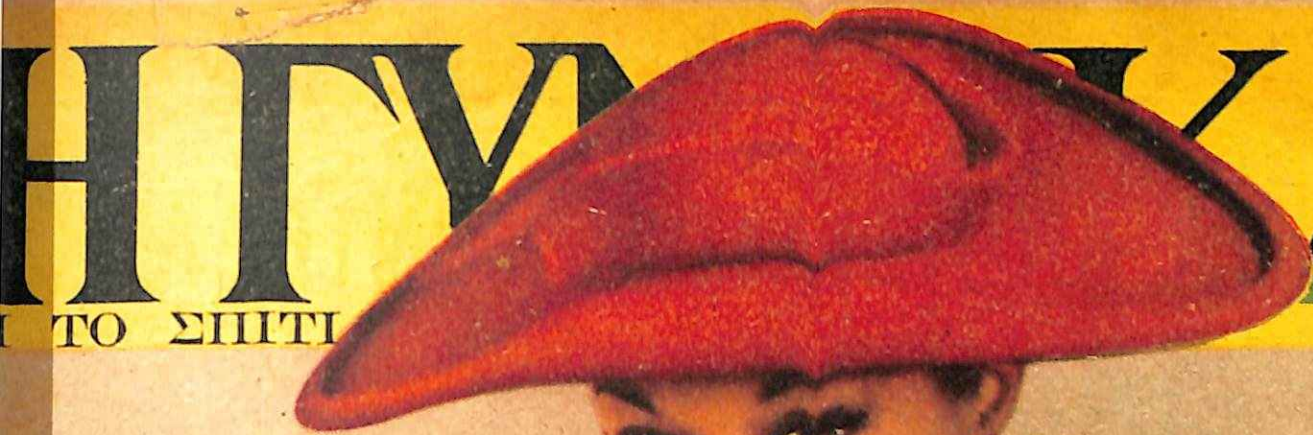

Η ΤΥΛΙΑ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 56/1952

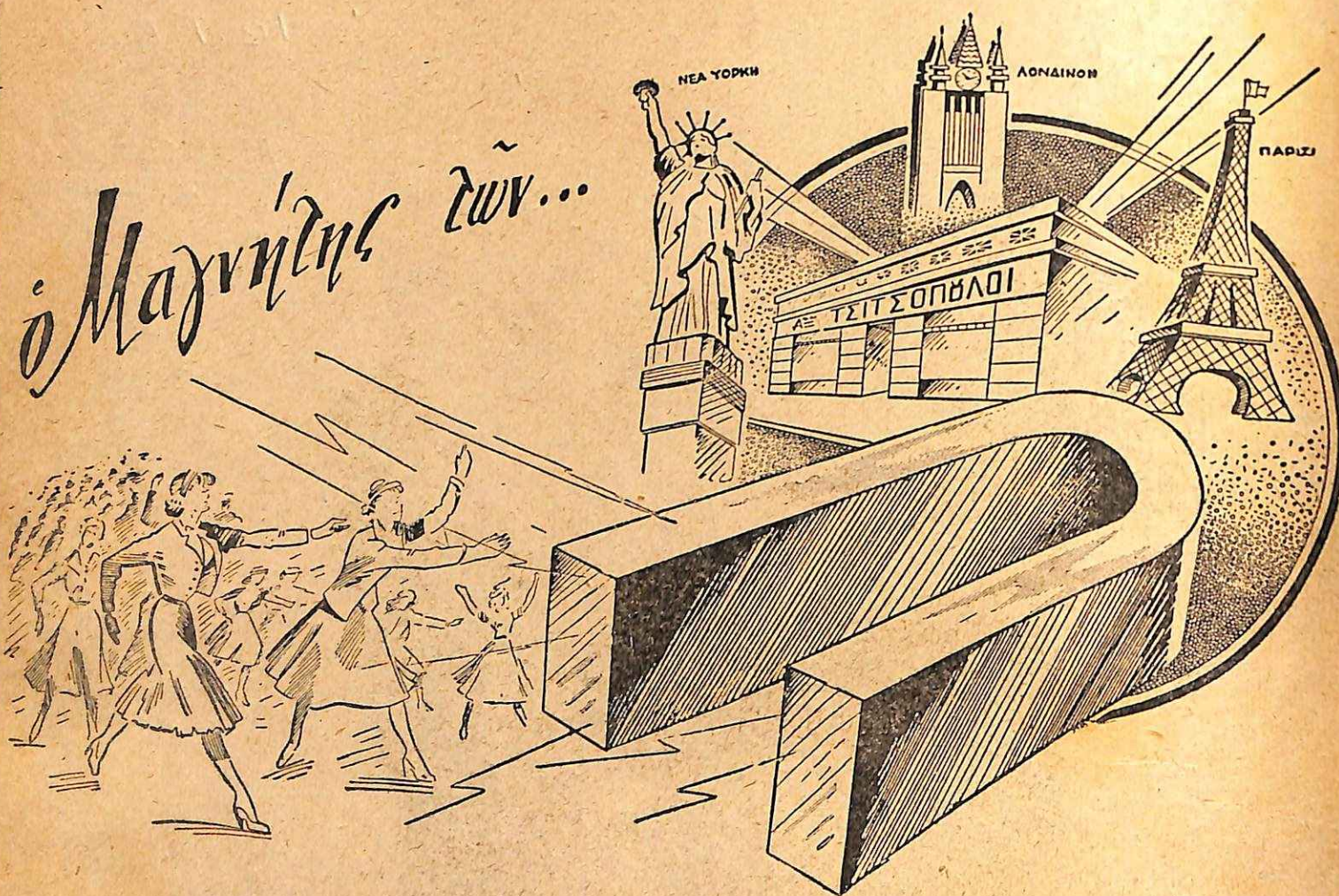

Ι.Ι.Ε.

Κουλουράκι χωρίς
κίβικ σε πορτοκάλι.
Κανλόνι.
Πλύνει

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΕΙΝΑΙ

...ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

ΔΥΟ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΤΑΓΙΕΡ

Τα νέα ανοιξιάτικα ταγιέρ παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία στις ζακέτες και γαρνιράρονται διακριτικά με λευκά φυτίλια ή με ρεβέρ στα μανίκια και στο γιακά.

1.— Ταγιέρ με μανίκι ρεγκλάν τρία τέταρτα, με σχιστή ζακέτα και όρθιο στρατιωτικό γιακαδάκι. Τα δύο φύλλα του μπουστου καταλήγουν στο λαιμό με δυο μύτες. Η μπάσκα στολίζεται με δυο τσεπάκια και η φούστα είναι αν-φόρμ με ραφή στη μέση.

2.— Ταγιεράκι με κλειστό πρωτότυπο γιακαδάκι, που σχηματίζει μια καμπύλη στη βάση του μανικιού γιακά. Η καμπύλη υπογραμμίζεται με λευκή γαρνιτούρα. Μια μαρτίτσα αρχίζει από τα πλάγια και δίνει όπισω κάνοντας τη ζακέτα να μπλουζάρη. Η φούστα είναι ίσια.

5

Η ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ένα επάγγελμα που μοιάζει με... καλογερική.—Αντί κραγιόν υποδεκάμετρα!—Γυναικείο στρατηγείο σ' ένα γιαπί!—Γάμοι συναδελφικοί.—Η αρχιτεκτόνισσα και η πολιτικομηχανική

Νάτη. Θα την ανακαλύψετε πάνω σε καμιά σκαλωσιά ή από ανέγερσι πολυκατοικίας, ή πίσω από στίβες τσουβαλιών με τσιμέντο και άμμο ή στα... θεμέλια ενός νέου σπιτιού. Άδικως θα ψάξετε την τσάντα της. Δέ θ' ανακαλύψετε ούτε καθρεφτάκι, ούτε κραγιόν, ούτε «λιμπίτσα» για τα νύχια. Όλα αυτά τα σύμβολα του γυναικείου κολλώσιμου, έχουν αντικατασταθί με... διαβήτες, υποδεκάμετρα, γωνιόμετρα και δορυμέτρα!

Είναι η αρχιτέκτων ή η πολιτικός μηχανικός. Η αρχιτεκτόνισσα κι' η πολιτικομηχανική, όπως λέγονται. Κι' οι δυο κλάδοι θεωρούνται παράλληλοι κι' έχουν τις ίδιες προμερές απαιτήσεις, τις ίδιες σκοτούρες, τα ίδια βάσανα — μα και την ίδια δημιουργική εξέλιξη. Ποιος αλήθεια θα μπορούσε να φανταστή πριν από μερικά χρόνια τη γυναικεία επικεφαλής στην ανέγερσι όχι μίας πολυκατοικίας κι' ενός οικοδομικού συγκροτήματος, αλλά απλώς μίας μονοκατοικίας;

Όστόσο, σήμερα το Πολυτεχνείο μας έχει προσφέρει και προσφέρει στην Άνοικοδόμησι εξαιρετικές αρχιτέκτονες και πολιτικομηχανικές. Κάθε χρόνο μάλιστα, ό αριθμός των τεσσάρων γυναικών αυξάνεται. Σε σύγκρισι με τους άνδρες πλησιάζει το ένα τρίτον. Η φοίτησι στο πολυτεχνείο προϋποθέτει ιδιαίτερες προσπάθειες κι' ικανότητες εκ μέρους των μαθητών και μαθητριών. Κάθε πανεπιστημιακή σχολή έχει βέβαια τις απαιτήσεις της. Μα εδώ σπάνια, πολύ σπάνια, χαρίζονται κάστανα...

Όποιος κι' όποια περάσει την πόρτα του, πρέπει να τ'άρει απόφασι. Δεν πρόκειται ποτέ να «σηκώσει κεφάλι». Και κατά τη διάρκεια της σπουδής και μετά. Διαρκώς θάναι οριζόμενοι στη μελέτη. Στην εξαντλητική μελέτη. Άλλοιους κινδυνεύουν τα σπινίτια μας, τα γραφεία μας, τα καταστήματά μας. Τα νοσοκομεία μας, ό,τι βλέπουμε τέλος πάντων όρθιο, να μεταβληθούν στα καλά καθούμενα σε σωρούς έρειπίων!

Τα πάντα ό ανθρώπινος έγκέφαλος έποίησε. Άλλά κι' ό... γυναικείος. Τίς οικοδομές, τίς λιμάνια, τίς γέφυρες, τούς δρόμους, τίς διώρυγες. Δεν είναι υπερβολή. Όλα αυτά δέ ναι υπερεπεί. Στις στήνιζονται στο έδαφος. Στις στήνιζονται στη σκέψι και στην ακούραστη προσπάθεια των πολιτικών μηχανικών και των αρχιτεκτόνων!

Στη χώρα μας, προπαντός σήμερα, που η Άνοικοδόμησι έγινε πρόβλημα ζωτικής σημασίας, αυτό το επάγγελμα μπαίνει στην πρώτη γραμμή. Άμεσά νιώθουμε τον κοινωγικό κι' έθνικό του ρόλο. Μπορεί, αν τ' βοηθήσουμε, να πραγματοποιήσει τα όνειρά μας, να

έξασφαλίσει ό όλους τούς ανθρώπους μία πολιτισμένη ζωή. Έχει τη δύναμι να κάνει θαύματα. Είπαμε όμως με τί προϋποθέσεις. Άν τ' βοηθήσουμε...

Η δουλειά της αρχιτέκτο-νισσας και της πολιτικομηχανικής, μοιάζεται την ημέρα στο «γιαπί» και το θράβυ ως τα ξημερώματα πολλές φορές, στο γραφείο. Στο δεύτερο γίνονται οι μελέτες, τα σχέδια, οι υπολογισμοί. Στο πρώτο ή πρακτική εφαρμογή τους. Το κάθε τι λογαριάζεται με ακρίβεια, με σχολαστική ακρίβεια. Σε τίποτα δεν επιτρέπεται να πέσουν έξω. Όύτε σ' ένα χιλιοστό. Τι νόημα είναι τούτα... Σωστός μαθηματικός λαβύρινθος. Και μη νομίσετε πως εργάζεται μόνο το μυαλό. Συμμετέχει έξ ίσου άποτελεσματικά κι' η φαντασία κι' η καρδιά.

Όλα γίνονται με σκέψι και μ' αγάπη. Άν δεν άφοσιωθεί κανείς στο επάγγελμα, πως θα άφιέρωση δόκληρο τόν έαυτό του; Γυρίζουμε τ' πρώι να συναντήσουμε στα γραφεία τους τίς αρχιτεκτόνισσες και τίς πολιτικομηχανικές. Λείπουν.

—Σπάνιος δρσκονται δώ τ' πρώι, μάς πληροφορή ό ύ-πάλληλος. Είναι στο γιαπί. Έλάτε τ' άπόγευμα...

Στο γιαπί... Φτάνουμε σε μία τελειωμένη σχεδόν, πολυκατοικία της όδου Άσκληπιού. Μάθαμε πως είναι έργο της πρώτης αρχιτέκτονος κ. Πατρικίου. Άλλά πως να τίς μιλήσουμε; Λογιών, λογιών αστόροι και τεχνίτες, χτίστες, έυλογογροι, σοδατζήδες, διακοσμητές, μπουνατζήδες, ήλεκτρολόγοι, υδραυλικοί, υπαινογαίνουνοι στο... στρατηγείο της και παίρουν δδηνίες.

Ναί, κάθε αρχιτέκτων στήνει ένα πρόχειρο στρατηγείο στο άνεγειρόμενο οίκημα. Στην αρχή σε μία παράγκα, έπειτα, μόλις στεγαστή ό πρώτος δ-ροφος, σ' ένα δωμάτιο. Πάνω από έύλινο τραπέζι δρσκονται

άραδιασμένα τα έπιτελικά σχέδια και τα μπλκ με τούς λογαριασμούς. Με βάσι αυτά προχωρεί η εργασία. Η αρχιτεκτόνισσα κι' η πολιτικομηχανική είναι σε θέσι εάνα πάσαν στιγμή να λύσουν και τ' όσκολώτερο πρόβλημα που θά παρουσιασθή, να δώσουν τα φώτα τους, να έπανορθώσουν τα στραβά, να εξηγήσουν κάτι στους πεπειραμένους τεχνίτες, να τούς έπιδδθουν κι' άς είναι μερικοί πατεράδες τους στα χρόνια...

Ά, δέν έπιβάλλεται μόνο και μόνο έπειδή τούς έχει στη δουλειά της — με τ' ό κύρος του «άφεντικού». Ό κάθε τεχνίτης έχει τίς γνώσεις του και τ' ό δικαιολογημένο έγωισμό του. Δέν άνέχεται, αν είναι εύ-συνείδητος, μία λαθασμένη ύπόδειξι. Έτοιμος δρσκειται να διαφωνήσει να ειρωνευτή και να διαμαρτυρηθή στον έργο-δότη.

Χρειάζεται λοιπόν η γυναίκα που άσכולείται με την οίκοδομική έπιστήμη να γνωρίζει κάθε λεπτομέρεια της δουλειάς, να ναι «μέσα σ' όλα», να μη πιάνεται πουθενά. Το έέ-ρει. Κι' έντείνει στον άνωτερο βαθμό τίς ικανότητές της. Έχει να παλαίψη και με τίς σχετικές προλήψεις. Άκόμα οι έργο-δότες, τα μεγάλα έργα, δι-στάζουν να τ' άνιθέσουν στις γυναίκες. Φοβούνται. Προτιμούν τούς άνδρες. Κι' όμως συχνά έκείνοι άνιθέτουν τη μελέτη σε μία τους συναδέλφω, με πλήρη εύπιστοσύνη για να συνεργασθούν.

Αυτό πως νάχουν προκατά-ληψι; Μαζί τέλειωσαν τ' ό πολυτεχνείο και διαγωνίστηκαν. Ίσως να πήραν τ' ό δίπλωμα και με μικρότερο βαθμό. Έ-πομένως διατηρούν άπερίόριστη έκτίμησι στη συναδέλφω-τους. Άναφέρουμε χαρακτηριστικά, ό,τι πριν από λίγο και-ρό προκηρύχθηκε στη Θεσσα-λονίκη διαγωνισμός για την άν-έγερσι Στρατιωτικής Λέσχης. Έλαβαν μέρος άρκετοί και κα-λοί αρχιτέκτονες και πολι-τικοί μηχανικοί. Έ, αυτό δέν

έμπόδισε δυό νεαρές, τίς δίδες Δραγούμη και Σαντόρου, να πάρουν τ' ό πρώτο βραβείο!

Στο τμήμα μελετών του ύ-πουργείου Δημοσίων Έργων εργάζονται πολλές αρχιτεκτό-νισσες και πολιτικομηχανικές ως δημόσιοι υπάλληλοι μ' έξαι-ρετική έπίδοσι — αν και η διεύθυνσις του ύπουργείου δια-τηρή άσθαίρετα τίς προλήψεις της (!) και δέν έπιτρέπει στις γυναίκες να καταλαμβάνουν άνώτερες όργανικές θέ-σεις! Για να μη έγείρουν δέ νόμιμες και δικαίες αξιώσεις, τίς διορίζει ως έκτάκτους.

Έτσι προτιμούν να έπιδ-δωνται στο έλεύθερο επάγγελ-μα.

Για μάς δέν υπάρχουν ώ-ρες διακοπής της εργασίας. Κυριακές, Πάσχα και Χριστού-γεννα, μάς λείει η νέα άρχιτέ-κτων κ. Μωραΐτου. Δουλεύου-με δόκληρα είκοσιτετράωρα για να προλάβουμε. Και δου-λεύουμε έντατικά. Τώρα μάλιστα με τη γενικώτερη οίκο-νομική κρίσι περιωρίστηκαν οι εργασίες μας κι' είμαστε ύ-ποχρεωμένες ν' άνιλαμδάνου-με και τη μελέτη ενός έργου και την έκτέλεσι και τίς έργο-λαβίες.

Δηλαδή, τ' ό σπινίτι σας δέν... σας βλέπει καθόλου; —Πότε και πως να μάς δει; Κι' έμείς, όπως όλες οι έργα-ζόμενες γυναίκες σ' έλεύθερο επάγγελμα, άντιμετωπίζουμε τ' ό πρόβλημα τίς, άνιτροφής των παιδιών μας. Να πάσουμε να έργασαστε; Δυστυχώς, τα μεταπολεμικά χρόνια πρέ-πει όλα τ' άτομα μίας οίκο-γενείας να συνεισφέρουν για ν' άνιταπεξέλθουν στα έξοδα της.

Ποιά η διαφορά μεταξύ αρχιτεκτόνων και πολιτικών μηχανικών; ρωτάμε την πολ. μηχανικό κ. Δώρα Χατζηγώ-γου.

—Οι πρώτοι άσכולούνται με τ' ό σχέδιο κι' οι δεύτεροι με τη μελέτη των διαφόρων έργων. Υπολογίζουν τίς δια-στάσεις, τούς όγκους, τα ύλι-κά, τα πάντα. Και τούς δυό τομείς οι γυναίκες έπιδδονται έξ ίσου δημιουργικά με τούς άνδρες. Μόνο στην όδοποία δέν έχουμε άκόμα έπίδοθι, η όποια γίνεται κάτω από σκλη-ρότερες συνθήκες. Άργότερα όμως δέν άποκλείεται να κα-τοκτήσουμε κι' αυτόν τόν το-μέα...

—Έχετε κανένα άνέκδοτο από τη δουλειά σας;

—Η δουλειά μας μόνο άν-έκδοτα δέν έχει. Δέν μάς άφί-νει να πάρουμε άνάσα. Ζούμε τόσο περιωρισμένα, ώστε τα 99% των γυναικών παντρεύου-ται συνδέλφους των! Άλλά κι' έκείνοι τίς μόγες γυναίκες που γνωρίζουν καλά, είναι οι άρχιτεκτόνισσες κι' οι πολιτι-κομηχανικές. Τι να κάνουν λοιπόν; Δίνουν τα χέρια και συνεργάζονται... παντρεμένοι. Έκτός και θέλουν να μείνουν στο ράφι!

Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Η ΑΝΟΙΞΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΜΟΝ-ΤΕΛΑ ΤΟΥ 1952

Της άνταποκριτρί-ας μας Κας ΜΙΚΥ ΜΠ

Σας παρουσιάζουμε σήμε-ρα τα πρώτα άνοιξιάτικα μον-τέλα που έμφανίζονται με δ-λη την αίγλη των άπαλών τους χρωμάτων και την έπιμελημέ-νη φροντίδα των μεγάλων πα-ρισινών οίκων. Στα προσεχή τεύχη θα εξακολουθήσουμε την άποκάλυψι των μυστικών της άνοιξιάτικης μόδας που έ-πι σείραν ήμερών κρατούσαν ζηλότυπα και άυστηρά κλει-σμένα μέσ' στα μεγάλα τους ατελιέ οι διαπρεπείς δημιου-ργοί της μόδας: Κρίστιαν Ντι-όρ, Ζακ Φάθ, Μπαλμαίν κι' άλλοι πολλοί. Πρέπει να ση-μειωθεί ό,τι όλο τ' ό ενδιαφέρον αυτής της έποχής έχει στρα-φή γύρω από τη μέση και τα μανίκια. Βρίσκει κανείς τη μέ-ση πότε ψηλά, κάτω από τ' ό στήθος, πότε χαμηλά, στους γοφούς, να ποικίλλη χαριτω-μένη, λεπτή και καλοβαλμένη. Έπίσης όλα τα φορέματα έ-χουν μία κούπ πολύ εξεζητη-μένη, πράγμα που τα ξεχωρί-ζει και τούς δίνει ένα ιδιαίτε-ρο θέλγητρο.

1.— Μοντέλο του Κρίστιαν Ντιόρ. Κομψό καλοκαιρινό μαν-τό, από λευκό ταφτά έμπριμέ με τριαντάφυλλα, σε πολύ ά-παλή γραμμή, με σμόκιν γιακά και ραγκλάν 3/4 μανίκια.

2.— Μοντέλο του Πιέρ Μπαλμαίν. Καλοκαιρινό έπανω-φόρι πολύ άμυγλιέ από λευκό πικέ, με μανίκια γαρονισμένα με βίζον, σε φόρμα κιμονό, χω-ρίς γιακά.

3.— Μοντέλο του Ζαν Ντε-σές. Χαριτωμένο άπλό φόρεμα, με όρθιο γιακά, μανίκια φα-ρλα στον άγκώνα και δερμάτι-νη ζώνη που σχηματίζει έμ-πρός μύτη.

4.— Τρεις λεπτομέρειες του Ζακ Φάθ: Η μον-τέρνα ζώνη, από μαύρο ντραπαριστό ζέρεσ, που πήρε την όνομασία «ζουιντό». Φοριέται με κοντό σταυρωτό μπολερό. — Τ' ό μπολερό που κουμπώνει στη ζώνη-κορσελέ, από ντραπαριστό ζέρεσ. — Ό κολλαριστός γιακάς από άσπρο τουάλ και η γοα-βάτα από γκρίζω και μαύρο ταφτά που δένει σε φιόγκο πάνω σε ταγιέρ από σκούρα γκρι φανέλλα.

5.— Τρεις λεπτομέρειες του Ζαν Ντε-σές: Ίσιο άμπισεμαν σχήματος «μπιτό». — Μανίκια ζιγκό ταγιέρ από άλπακα υπέξ με νωμίτη. — Μία πολύ στας και δένεται ιδιότροπα στην πλάτη ενός άμ-πιγιέ φορέματος από ταφτά.

ΠΡΟΣΟΧΗ!!

Τ' ό νάυλον χαλάει τ' ό βελούδο

Ποιος θα μπορούσε ποτέ να φαντασθή πως οι λεπτότα-τες νάυλον κάλτσες και τα νάυλον έσώρουχα καταστρέ-φουν τ' ό βελούδο; Και όμως, παρατηρήθηκε συχνά πως δ-ταν μία στενή βελούδινη φούστα φοριέται με κάλτσες νάυ-λον και νάυλον έσωτερική ζώνη, καταστρέφεται γρήγορα στις περιφέρειες, στα γόνατα και στον ποδόγυρο, κοντά στις γάμπες! Τι συμβαίνει λοιπόν; Άπολύτως, τ' ό νάυ-λον καταστρέφει και κόβει τίς λεπτότατες κλωστές τ' ό πέ-λουε που περνά από την άνάποδι και όταν κοπή με την τοιδή ή κλωστή αυτή, τ' ό πέλος πέφτει. Τ' ό κακό διορθώ-νεται εύκολα, όταν οι βελούδινες φούστες φοδραρισθούν.

ΕΙΧΑΝ ήδη φθάσει αρκετοί καλεσμένοι στο σαλόνι της Σέσιλα Πρίνι. Η οικοδέσποινα περνούσε με χάρη από τη μία στην άλλη συντροφιά, για ν' άγγελλε τον έρχομό κάποιου άγνωστου προσώπου. Η νύχτα δώσε μια πικάντικη πληροφορία, που θα τροφοδοτούσε το κοσμικό κουτσομπολιό. Ένας κύριος τη ρώτησε με ενδιαφέρον αν θάρχονταν το ζεύγος Μπατίνι.

— Το ζεύγος Μπατίνι; Έκανε με ψεύτικη έκπληξη μια ηλικιωμένη κυρία. Μά δεν είναι ακόμη παντρεμένοι.

— Έχουν όρισει τους γάμους τους για την τελευταία Κυριακή της άποκράς, απάντησε η οικοδέσποινα. Θάρουν απωσδήποτε άποψε. Η Λίντα, έλλωστε, είναι η καλύτερή μου φίλη.

Κι όμως δεν ήταν πάντοτε η καλύτερή της φίλη. Όταν ένα χρόνο πριν η Λίντα σύζυγος του ζωγράφου Μάριο Καρέτι, σύχναζε και τότε στο κοινό σαλόνι της Σέσιλα, μα ως προσκεκλημένη δευτερευούσης σημασίας, που κανείς δεν ενδιαφερόταν για την παρουσία της, και πού η απουσία της δε γινόταν αισθητή. Και να πού ξαφνικά έγινε το πρόσωπο της ημέρας. Δεν ήταν πια η μικρή ασπμαντή Λίντα αλλά η μοιραία γόσσα, που για την αγάπη της, ένας άντρας είχε θυσιάσει τη ζωή του. Ο άντρας της. Δεν ήφερε κανείς τις λεπτομέρειες αυτής της αυτοκτονίας, όλοι όμως ήξεραν πως λίγες μέρες πρό του θανάτου του, η Λίντα είχε εγκαταλείψει τη συζυγική στέγη και λίγους μήνες αργότερα, αρραβωνιάζονταν τον πλούσιο Τζίνο Μπατίνι. Κι έτσι η Λίντα έγινε η διάσημη ήρωίδα ενός ερωτικού δράματος. Έως μάλιστα ήταν αυτό που τραβήξε το Μπατίνι και τον έφερε κοντά της. Έλεγε ο κόσμος. Έως σ' αυτό να στηρίζεται όλη η αγάπη του Τζίνο, σκεφτόταν κι' εκείνη με μελαγχολία.

Η Λίντα καθισμένη σε μια γωνία του σαλονιού, άδιαφορούσε για τα βλέμματα θαυμασμού που ήταν στρουγγυμένα πάνω της. Δεν ενδιαφερόταν παρά για τον Τζίνο, που δοθιος πλάι της, την κούταζε τρυφερά.

Ξαφνικά μια γυναίκα μπήκε στη σάλα. Ήταν υπέροχη. Είχε ένα κομμάτι θαυμασίο και τα μακριά κατάρματα μαλλιά της πεσσαν με γάρι στις γυμνές της πλάτες. Ένας ψίθυρος θαυμασμού ακούστηκε, με σέ λίγη ώρα ή προσοχή του κόσμου εσυναγύρισε στη Λίντα. Η άλλη δεν ήταν παρ'α μιά ωραία ασπμαντή γυναίκα, που κανένα δράμα δεν της είχε χάρισει την αγγλή της διασημότητας.

Σε μια στιγμή που οι δύο γυναίκες βρέθηκαν η μια απέναντι στην άλλη, η Σέσιλα τις πλησίασε κι' έκανε τις απαραίτητες συστάσεις:

— Η κυρία Λαντζίνι, νομίζω πως γνωρίζοσστε, έκανε η Λίντα ήρεμα.

Η άλλη πήρε ένα ύφος περίεργο, σ'α φοβισμένο, ενώ τα χείλη της έτρεμαν έλαφρά.

«Ανόητη, σκέφτηκε η Λίντα, ανόητη, γιατί τρέμεις; Τι φοβάσαι από μένα; Έγώ είμαι ευτυχισμένη και δεν έχω κανένα λόγο να μισώ τον κόσμο.

Ο Τζίνο σ'α να κατάλαβε τη

Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΛΙΝΤΑΣ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

λήθεια. Ούτε καν ο Τζίνο. Πρό πάντων αυτών. Δε θάρπεπε ποτέ να φανταστή την πραγματικότητα. Να μάθει, πως η μοιραία Λίντα, δεν ήταν άλλο παρ'α μιά απάτημένη σύζυγος. Τώθηκε για μένα, παρ'α για σένα, που κυβερνούσες μουσικά τη ζωή του. Έγώ υπέμεινα καρτερικά νύονια ολόκληρα, ώπου μιά μέρα το ποτήρι ξεχειλίσει. Δεν άντεξα άλλο σέ κείνο το εγκατέλειψες κι' έφυγα. Τότε τον βρήκες κι' έσ'α, γιατί φορίο δε μπόρεσε να ζήσει χωρίς εσένα. Μακριά σου ή ζωή δεν είχε γι' αυτόν κανένα νόημα.

«Μά ο κόσμος δεν ξέρει τίποτα απ'αυτά. Όλοι με φαντάζονται σ'α μιά δυστυχισμένη γυναίκα, που σκορπούσε ύματα στο πέρασμά της κι' έσ'α. Ακόμη κι' ο Τζίνο αν μάθαινε την αλήθεια ίσως να ένοιωθ'α να διαλύεται ή γοητεία, να σβήν'α ο έρωτας.

Αισθάνθηκε ξαφνικά να την πνίγει ή ατμόσφαιρα του κοσμικού σαλονιού. Ένοιωσε την άναγκη ν' αναπνεύσει αέρα καθαρό, δι' αυτόν έδω, που ήταν πνιγμένος από ψευτιά και υποκρισία.

Ο Τζίνο σ'α να κατάλαβε τη

σκέψη της, την έπιασε τρυφερά από το χέρι:

— Φαίνεσαι κουρασμένη, αγάπη μου. Μήπως θέλεις να φύγουμε; τη ρώτησε.

— Πάμε, του είπε, θέλω να περπατήσω λίγο.

Βγήκαν στο δρόμο. Η δροσιά της νύχτας της έκανε καλό. Περπατούσαν σιωπηλοί δυθιμένοι στις σκέψεις τους.

— Λίντα, είπε σέ μιά στιγμή εκείνος. Λυπήθηκα πολύ γι'αυτή τη συνάντησι. Καταλαβαίνω πόσο θ'α σου ήταν δυσάρεστη.

— Εκείνη τον κούταζε με έκπληξη.

— Ένωδ'αυτή τη γυναίκα, Λίντα.

— Ωστε ήξερες; τον ρώτησε.

— Ναί, βέβαια, της απάντησε απλά από τότε. Δε σου μίλησα όμως ποτέ. Ήξερα πως θ'α σου ήταν δυσάρεστο να εσναθυμής τα παλιά.

— Τζίνο, έκανε εκείνη δακρυσμένη από συγκίνησι. Τα παλιά δεν έχουν πια καμιά σημασία. Όλα μου φαίνονται τώρα τόσο μακριά, σ'αν ψέμα. Αλήθεια είναι μονάχα ο έρωτάς μας. Ο μεγάλος αληθινός μας έρωτας.

ΤΕΡΕΖΑ ΣΕΝΣΙ

Ένα επίκαιρο θέμα

ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΑΓΥΡΤΕΣ ΤΟΥ 19ΟΥ ΑΙΩΝΑ

Κατά τον περασμένο αιώνα ή ιατρική επιστήμη, σέ άπειρες εκδηλώσεις της, μπορούσε να χαρακτηριστεί σ'αν εμπειρική. Αναφέρομε εδώ την ενέργεια ενός άριστου Έλληνα ιατρού κατά την εποχή εκείνη, του Λ. Απέρη από τη Μήλο, προκειμένου να ιατρεύη μιά ένδοπλοσι (άναποδογυρία) μήτρας. Την ενέργεια του αυτή την εμεθοδοποίησε κατόπιν και την ανέκοίνωσε επίσημα με τον ιατρικό τύπο της εποχής, σ'αν εμεθοδον αναγωγής ένδοπλοσις μήτρας. Επρόκειτο γι'α μιά γυναίκα χωρική, γι'α την όποια είχε υποτεθεί ότι γεννούσε διδυμα και ή όποια, αφού είχε γεννήσει το πρώτο παιδί, πονούσε άφόρητα χωρίς να μπορεί να γεννήσι το δεύτερο. Η ιατρική εξέτασις όμως απέδειξε ότι δεν επρόκειτο γι'α δεύτερο παιδί, αλλά περι ένδοπλομένης μήτρας, της όποιος επρόβαλλε ο πυθμην. Ο Απέρης βρέθηκε σ'α άμχανία, γι'ατι ή μήτρα δεν πήγαινε στη θέση της ούτε με τα δάκτυλα, ούτε με τον αμμοραγία ήταν μεγάλη και οι πόνοι άφόρητοι. Και τότε άσπαξε, όπως αναφέρει ο ίδιος στη σχετική ανακρίνωσή του, ένα τσουκάλι, που βρήκε μπροστά του, γεμάτο με φαί, το άδειασε, κόλλησε στο έσωτερικό του τοίχωμα ένα μεγάλο κομμάτι βαμβάκι και αφού το άναψε, κόλλησε το τσουκάλι, σ'α βεντούζα, επάνω στην κοιλιά της πασχούσης! Έτσι έκανε να εισορμήσουν τα σπλάχνα στο κενό που δημιουργήθηκε, να πάη ή μήτρα στη θέση της και να σωθή ή πασχούσα!

Και τώρα θ'α σας πληροφορήσωμε γι'α τη διαμαρτυρία και την αντίδρασι των θεραπευτών της εποχής εκείνης κατά των «πρακτικών» και κομπογιαννιτών.

Δρούσαν τότε (1854) στην Αθήνα μιά Χατζίνα, ή κόρη της και κάποια Τζιτζίφω, κάνοντας και το γιατρό και το μαιευτήρα και το χειρουργό και το φαρμακοπώλη! Και γράφει τότε γι'αυτές (Ιούνιος 1854) ο Ιατρός Α. Ν. Γούδας, στο περιοδικό «Ιατρική Μέλισσα», ότι επεσκέπτοντο «πάσχοντας χειρουργικά νοσήματα, πλειότερος ίσως των εν άμφοτέροις τοίς νοσοκομείοις νοσηλευομένων»! Κακίει δε το νομίστρο της εποχής, που τον κατηγορεί ότι εισπράττει γι'α μισθοδοσία του 150 δραχμές το μήνα και άλλα γι'α οδοιπορικά έξοδα και συνεχίζει: «Και όμως παρ'α τη προμνημονεύσει κυρία Χατζίνα και παρ'α τινι περιωνύμω Τζιτζίφω ο λαός τρέχει σωρηδόν, εκμαυλίζεται υπό μεσιτών, ληστεύεται επίσημως υπό των ατοφών τούτων άκροστούν και πολλάκις μάλιστα κρεουργείται άτιμωρητί!»

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«ΧΩΡΙΣ ΚΑΡΔΙΑ»

Του Ήλίου Μπακοπούλου

Ρωμαντικό ταβερνάκι σέ μιά παραλιακή γραφικότητα της Αττικής. Βραδάκι, μάλλον χλιαρό, αλλά με σύννεφα γκρίζα, που σέρνονται σχεδόν στην επιφάνεια της θάλασσας. Λίγα τα φάτα. Και θαμπα. Σ'αν «μελαγχολικά». Και το ραδιόφωνο μελαγχολεί κι'αυτό, μ'ένα «πρελούντιο» του Σοπέν. Μιά άορατη θλίψη έχει εγκατασταθή στο τραπέζι. Ο Αντρας είναι τριανταπεντάρης, «σοδαρά» γοητευτικός, από κείνους που ξέρουν πολύ καλά τη διάλεκτο των γυναικείων καρδιών. Το Κορίτσι νεαρό, ώχρο, όμορφο — μιά όμορφιά της ρωμαντικής εποχής — σ'αν ευθραυστο «μπιμπλό» από φίνα πορσελάνη. Στην αρχή σιγή. Μιά σιγή γεμάτη από τη μελαγχολία του περιβάλλοντος. «Επειτα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με προσπάθεια κεφού). — Λοιπόν: Την καταφέρνουμε μιά μπουκάλα άκόμα;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (με δισασμένο χαμόγελο). Μπά, όχι...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Μά γιατί; Νομίζω πως δεν έχεις κέφι άποψε, Μαίον!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (διαμαρτυρία). — Εγώ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Αφού δεν πίνεις;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ. — Ένας λόγος παραπάνω... Τό ποτό δεν είναι παρ'α ένα νευροτοποιημένο και ευοισαλωμένο κέφι, που είναι άπασαρίτητο στους μελαγχολικούς. Έγώ έγώ... (άναπνέει βαθεία). Αισθάνομαι τόσο καλά άποψε... (με ταλέντο ήθοποιος «άριστος»). Αυτή ή χλιαρή ατμόσφαιρα, ή θάλασσα που κυλάει μαλακά, οι γλάροι που γυρίζουν στους δράκους γι'α να κουριάσουν, δλ'αυτά μαζί, με γεμίζουν με μιά παράξενη ιακαριότητα... (μικρό, άθροβο γέλιο, σ'αν παιχνιδίσμα της εύτυχίας πάνω σ'α χείλη της).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μουδιασμένα). — Μπράβο! (παίζει νευρικά με τον αναπτήρα του). Έτσι σέ βάλω κι'εγώ... (μικρή σιγή) Έξερεις... (δισταγμός) Αύριο σέύγα!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (γίνεται άκόμα πιο «ώχρο», άλλ'αυτό δεν φαίνεται μέσ'α στο μισοσκόταδο). — Τό... (μεγάλη προσπά-

θεια) Τό ξέρω... (αυτοκυριασείται). Τό είχαμε πη τον καιρό που πρωτογνωριστήκαμε. Τρεις μήνες γνωριμία κι'επειτα το ταξίδι σου στο έξωτερικό...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άκεφα). — Τα θυμάσαι;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (με πυρετική έξαψι, που μοιάζει σ'αν παραλήρημα). — Αλλά; Θες να σ'α επαναλάβω κατά γράμμα: Έσύ ήσουν ο μπλαζέ γόης που δεν ήπνιούσε παρ'α μόνο λίγη συνήθεια και κέφι, δσον καιρό θάρμηνε στην Ελλάδα. Οι γυναίκες συνήθως ζητούν τη μόνιμη Άγάπη. Κι'επειδή άπεχθάνεσαι αυτόν το δακρυμένο Έρωτα, που κατεβαίνει σ'α μούργια κι'άποχαιρείται τον αναπνέμενο με λυγμούς, γι'αυτό βρήκες έμένα, που σου έδωσα τό λόγο μου ότι έχω τη δύναμη να μείνω μιά φίλη και τίποτα παραπάνω... (δυνατό γέλιο) Τα θυμάσαι καλά;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κάποια δυσφορία). — Έχεις μνήμη...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ. — Και θέλωσι! (ανάδει τσιγάρο) Νομίζω πως κράτησα τό λόγο μου...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ψυχρά). — Τό βλέπω...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ. — Τσιγάρο... (ανάδει και φυσάει τον καπνό) Κάνουμε μιά βόλτα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Όπως θέλεις...

(Προχωρούν γι'α λίγο κάτω από τους άπότομους δράκους.

— Αύριο είναι ή επέτειος των γάμων μας. Θ'α σφάξω ένα κόκορα.

— Γιατί... μήπως φταίει αυτός ο δύστυχος!...

ΑΝΟΙΞΙ

Κατά τό τέλος του Μαρτίου και στις αρχές τ' Απρίλη, τότε που σ'αν τα λουλούδια κι' αρχίζουν τα πουλιά, τα πιο γλυκά τραγούδια τους να λένε κάθε δειλι κρυμμένα στην ψηλόκλωνη των δέντρων τους φωλιά...

Τότε που ή πλάσι δάκρυη σκιρτά σ'αν άπ' τό χάδι νεράιδας κρινοδάτυλης ντυμένης σ'α λευκά που την άγγίζει άάλαφρα κάθε πρωί και βράδυ... Τότε που άπομακρες φωνές τό κάθε αύτι γρικά...

Τότε—μέσ' σ' άλλα πλάσματα, μονάχα έγώ δεν πίνω ούτε γουλιά άπ' της Άνοιξης τ' όλόγλυκο κρασί!... Πώς να τό νοιώσω τ' άφατο μεθύσι της εκείνο άφου γι'α μένα όλοχρονίς ή Άνοιξι είσαι Σύ!...

Όταν κυττώ τα μάτια σου, τα καστανά σου μάτια, γιομάτ' από βαθείες σκιές κι' ανταύγειες άσπηνες, βλέπω άνοιξιάτικες βραδιές σ'απ' άπέραντα τους πλάτια, βραδιές πνιγμένες σ'α διειρο και στις άποθυμίες...

Όταν φιλώ τό στόμα σου, τό λατρευτό σου στόμα —γαρουφαλο μισάνοιχτο με χίλιες εύωδιες— χίλιες με ζώνουν Άνοιξες και πιο πολλές άκόμα και χίλιες μέσ' σ'α στήθια μου φτεροκοπών καρδιές...

Όταν μιλάς τραγουδιστά κι' ακούω τη λαλιά σου να μου χαιδεύη άνάλαφρη τ' αύτι μου τρυφερά, θάρω πουλιά πως κρύφτηκαν σ'α έδένινα μαλλιά σου και τραγουδούν την άπειρη της Άνοιξης χαρά...

Κι' όταν τα βράδια γέρνω άργά σ'α δόλοευκά σου στήθια και της καρδούλας σου γρικώ τό χτύπο των τρελλών νοιώθω πως μέσα μου έγνινα ένα ζώη σ'α αλήθεια κι' από πρωτογνωρη χαρά δακρύα και γελώ...

Γι'α μένα ή Άνοιξι είσαι σύ. Άνοιξι κάθε δειλι που με κρατάς αγάπη μου στην πλάνα σου άγκαλιά. Τι να τις κάνω του Μαρτίου τις χάρες και τ' Απρίλη, τα δέντρα, τό λουλούδισμα, τις αύρες, τα πουλιά;... Θ. ΚΑΡΖΗΣ

πλάι στο κύμα της θάλασσας).

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (σ'α να συνεχίσι το πυρετικό του παρομιλητό). — Ήταν τόσο όμορφη ή παρ'α μας, άπλη, φιλική και, πρδ πάντος, άπαλλαγμένη από άνοσιές...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Ένωσις την Άγάπη;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ. — Αιέσως τό κατάλαδες! (με καινούριο άναίτιο γέλιο) Τα μεγάλα πνέματα συναντώνται!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Ωστε δεν παραδέχεσαι πως υπάρχει Έρως;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (προσπαθώντας να «σοδαρολογήσι»). — Ποιος είπε τέτοιο πράγμα; Και βέβαια υπάρχει ο Έρως, όπως υπάρχει και ο... καρκίνος και τό... βακτηρίδιο του Κώχ και ο στρεπτόκοκκος. Δεν είδα όμως κανένα να παραπονιέται γι'ατι δεν φώλιασε μέσα του ο καρκίνος ή το Κώχ ή ο στρεπτόκοκκος. Λοιπόν είναι, χωρίς άλλο τρελλά, όποιος επικαλείται τον Έρωτα! «Η όχι; (γύρω τους φτερουγίζουν λίγοι κα-θυστερημένοι γλάροι που γυρίζαν στις φωλιές των δράκων)

Πώς σου φαίνεται ή φιλοσοφία μου;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με άνανακτισμένη ειλικρίνεια). — Βλακώδης! (συνέρχεται) Με συγχωρήσ'α... ήθελα να πώ...

«Ένας άπ' τους γλάρους χάνει τη «βάσι» του μέσ' στο σκοτάδι και κάνει μερικά άπελπισμένα φτερουγίσματα πρδ τα κάτω, γύρω άπ' τό κεφάλι του κοριτσιού).

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (τρομαγμένο). — Αχ! (κάνει να προφυλαχτή, παραπατάει και πάλι να πείσι).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (αρπάζοντάς την στην άγκαλιά του). — Μαίον! (με λαχτάρα) Θ'α πέσις... (τη σφίγγει).

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (σ'α να εκμηνίζετα μέσα σ' άπειροελανιστο κοστικό διάστημα όλη της

ή πυρετική έξαψι). — Άγάπη μου... (ποταμοί δακρύων τρέχουν άπ' τα μάτια της και τρέ μουςκεύουν τη γραβάτα). «Η-θέλα να σου πώ ότι...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τη σφίγγει σ'α κάτι πολύτιμο). — Σού... Σώπα... Μην πής λέξι... Έφτασε ένα φτερούγισμα του γλάρου, γι'α να μιλήσουν δυο καρδιές, που ως τώρα τις νομίζαμε άνυπαρκτές...

(Την κρατάει πιο σφιχτά, της αναποδογυρίζει τό κεφάλι και σκύβει πρδ τα χείλη της, αλλά τό φίλι του προλαβαίνει γοήγορη ή

Αύλαία

Συμβουλές

«Έχετε πάντα στην κουζίνα σας ένα κουτάλι μετάλλιο ειδικά γι'α τη χρσί και τό μέτρομα της σόδας, του τριμμένου σαπουνιού, του τριυλά κι' άλλων καυστικών ουσιών.

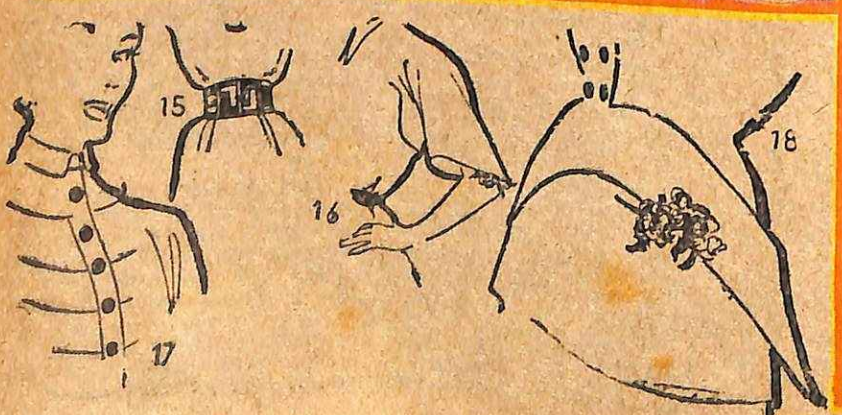
—Προτού ξεφλουδίσετε τις πατάτες, εάν έχουν χ'αμα επάνω τους, τις θουρτίζετε κάτω από τό νερό της βρύσης. Έτσι θα μείνουν και οι πατάτες καθαρές και τα χέρια σας.

—Ένα βρεμένο πανί τυλιγμένο σ'α μπαλά, άρκει γι'α να καθαρίσι ο βρώμικος λαδομυγιάτομένος τοίχος. Τό σαπούνι ή κάποιο ειδικό κατασκευασμα χρειάζεται μόνο σέ περίπτωση δυσάποσπαστων λεκέδων.

—Η προπαρασκευή μιάς δοντόπαστας ή δοντόσκονης στο σπίτι είναι κάτι δύσκολο, και κάποτε στοιχίζει δσο και μιά έτοιμη: «Ας αφήσουμε τό ότι δε γίνεται και τόσο καλή. Λάβετέ ύπ' όβιν σας όμως, δι'α τό πλύσιμο των δοντιών με λεπτή σκόνη κινωλιάς πότε-ποτε, τα κάμη ν' ασπρίζουμε.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Επεξηγήσεις
των σχεδίων
στην σελίδα 21

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

Γραμμή έλικοειδής, εύλυγη, που αφήνει κάθε έλευθερία στη μέση. Φούστα που φαρδαίνει μετά την περιφέρεια. Όμοι φυσικοί. Τά σ' ηθός ψηλά.

ΠΙΕΡ ΜΠΑΛΑΤΙΝ

Γραμμή έλλειψοειδής και κάθετη, με κρυφό φάρδος που αφήνει έλευθερες τις κινήσεις και το βάδισμα. Μπάσκες πολύ κοντές. Κορσάζ όχι εφαρμοστά, με μανίκια κιμονό.

ΛΑΝΒΕΝ-ΚΑΣΤΙΛΛΟ

Γραμμή χυτή, που έλευθερώει τη γυναίκα από τὰ μπαλεναρισμένα κορσάζ, και αφήνει νά πέφτουν με φυσικότητα τὰ υφάσματα πάνω στο σώμα. Ζακέττα ίσια μποστά, που κάνει μπουφάν στην κλάτη. Γιακάδες σηκωτοί, μανίκια κιμονό.

ΜΑΓΚΥ ΡΟΥΦ-ΜΑΝΤΕΛ

Γραμμή έλευθερη, μέση λεπτή, φούστα που φαρδαίνει προς τὰ κάτω. Γραμμή τών ώμων άπαλή. Γρανιτούρες από πλισσέ, και πιετάνια. Μανίκια τρουά-κάρ.

ΚΑΡΒΕΝ

Γραμμή που μακραίνει τη σιλουέττα και δείχνει τις γραμμές του σώματος, αφήνοντάς του συγχρόνως όλη τη φυσική ευκινησία. Πλισσέ σολεϊγ δίνουν άκτινοειδή όψη στη φούστα. Μπάσκες εφαρμοστές στην περιφέρεια. Μικρά όρθια γιακαδάκια.

ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΑΙ

Γραμμή σε σχήμα V. Μπουστός που στενεύει προς τὰ κάτω. Όμοι "καθαροί", μανίκια μπόλικά. Φούστες που λεπταίνουν την περιφέρεια και έχουν φάρδος γύρω από τὰ πόδια. Μανίκια κολητά.

ΖΑΚ ΦΑΘ

Γραμμή στρογγυλή, μπουστός κοντός, όμοι στρογγυλοί, στήθος ντραπαρισμένο. Μέση άνεβασμένη με τεχνάσματα. Φούστες μπόλικες, περιφέρειες στρογγυλές. Ζακέττες που βουτούν προς τὰ πίσω.

ΖΑΚ ΧΑΪΜ

Γραμμή άκτινωτή. Μπουστός ντραπέ στις περιφέρειες, μέση κατεβασμένη ή άνεβασμένη με μαρτενγκάλ. Φούστες πλισσέ σολεϊγ.

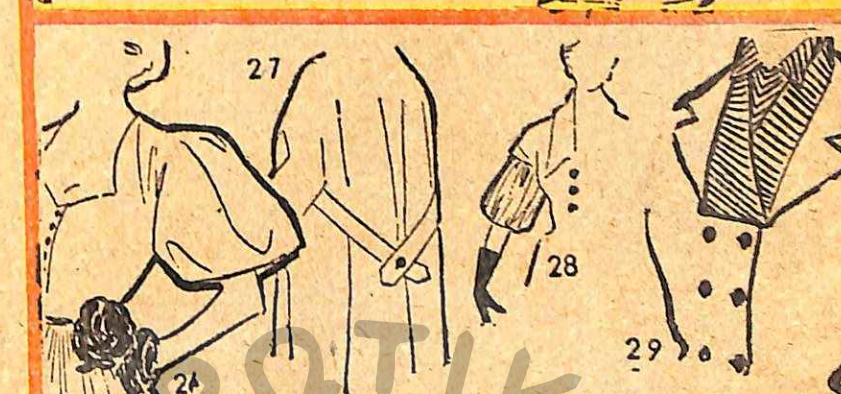
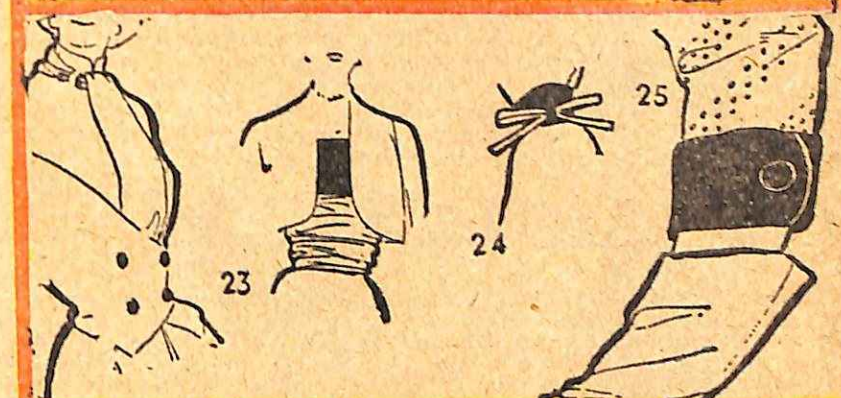
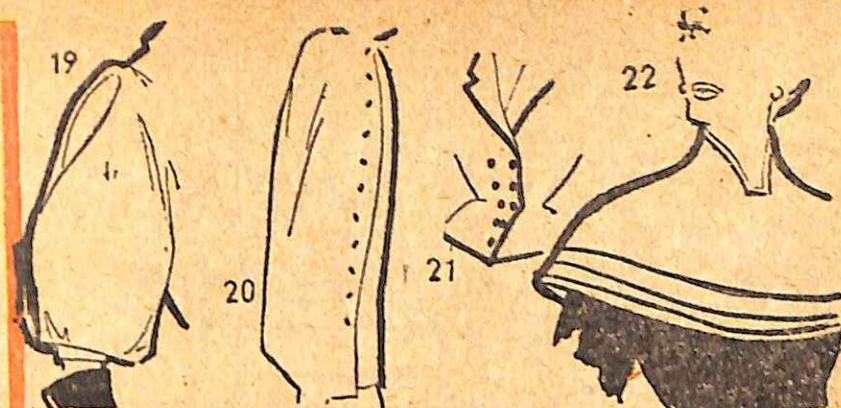
ΖΑΚ ΓΚΡΙΦ

Γραμμή άσαφής. Κορσάζ εφαρμοστό. Φούστα φαρδειά, μέση άκαθορίστη, που δείχνει το σώμα ψηλότερο. Γιακάς εύρύχωρος. Μανίκια στο ύψος τών άγκώνων.

ΖΑΝ ΛΑΦΟΡΙ

Γραμμή κυματιστή. Η μέση βρίσκεται άλλοτε ψηλά, ως τὸ στήθος, και άλλοτε χαμηλά, στην περιφέρεια. Μανίκια με ώμους που δείχνουν τὸ στήθος.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ποιά είναι η καλύτερη θέση για να τοποθετηθῇ τὸ ραδιόφωνο μέσα στὸ σπίτι;

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ποιά είναι η καλύτερη θέση για να τοποθετηθῇ τὸ ραδιόφωνο μέσα στὸ σπίτι;

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἡ θερμοκρασία τοῦ δωματίου παίξει κανένα ρόλο στὴ λειτουργία τοῦ ραδιοφώνου;

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Κατοικῶ σὲ σπίτι φτιαγμένο ἀπὸ μπετόν. Πῶς μπορῶ νὰ ἐξασφαλίσω τὴν ἀψι τῶν μεσαίων καὶ τῶν μακρῶν κυμάτων;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Δεδομένου
τι τὸ μητέον εἶναι στεγανὸν
αἱ δὲν διαπεράτῃ ἀπὸ τὰ ρα-
ψφωνικά, κύματα, εἶναι ἀπα-
γορεύεται ἡ καταστροφή ἐξω

σίτητο να εγκαταλείψει
πιο το σπίτι τον συλλέκτη τών
υμμάτων, δηλαδή τήν κεράια.
Τήν ίδεωδης λύσις είναι νά τήν
σποθετήσετε στην τάράσσα (έ-
κ κομμάτι γυμνό σύρμα, μή-
κος 10 ή καί πλέον μέτρων,
τους 10 καί άκρες του σέ
περωμένο στις άκρες του σέ
έξο μονωτήρες) καί νά τήν έ-
ύστετε μέ τό ραδιόφωνο μέ έ-
μονωμένο σύρμα. Άν όμως
έμονωμένο σπίτι όπου άπέχτε
ένεστε μέ τήν τάράσσα, όποτε
αλλά από τήν τάράσσα, όποτε
λύσις αύτή είναι πολυέωδη,
κεί νά τεντώσετε ένα γυμνό
σύρμα χάλκινο στό έξωτερικό
ό διαμερίσματός σας, μετα-
ξύ ή τριών παραθύρων, σέ
ότασι τριάντα ή σαράντα

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: "Αν τὸ ραδιό-
φωνό μου μένη ἀνοιχτὸ καὶ
λειτουργῇ ἐπὶ πολλὰς ὥρες
συνέχεια, ἔχει κίνδυνον νὰ πά-
θῃ βλάβη;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Κανονικά, όχι. Υπάρχουν κοινά ραδιοφωνα που λειτουργούν συνεχώς μέρα και νύχτα, χωρίς γι' αυτό να χρειάζονται μεγαλύτερη συντήρησι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ποιοι είναι
οι καλύτεροι τύποι κεραίας;

ΑΙΛΙΑΝΘΗΣΙΣ: Κατὰ πρῶτον λόγον, εἶναι ἡ ἑξωτερικὴ ὀρίζοντια κεραία. Ἄν ὡς, εἰς τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο, δὲν μπορεῖτε νὰ ἐγκαταστήσετε ἑξωτερικὴν κεραίαν — εἴτε στὴν ταράτσα, εἴτε ἐξω ἀπὸ τὴν παράθυρόν σας — ἰκανοποιητικὴ λύσις εἶναι ἡ ἐγκατάστασις μιᾶς ἐσωτερικῆς κεραίας, ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ὑπάρχουν ἀθόρυβοι τὸ ἐμπόριο, σὲ σχήμα ἐλατηρίου, καὶ ποὺ ἐγκαθίστανται μέσα στὸ δωμάτιο ποὺ βρίσκεται τὸ ραδιόφωνο, παράλληλα μὲ τὸ τοῦβαν καὶ σὲ ἀπόστασις 10-20

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Μπορώ να...

το φως του ραδιοφώνου σε
πολλαπλή πρίζα, απ' όπου
πείρουν ρεύμα και άλλα ή-
λεκτρικά μηχανήματα;

πορείτε, με τὴν προϋπόθεσι
τὴν ὅτι ὁ φῶς θὰ ἐφαρμοσθῇ
εἰς τὴν πρίζαν, καὶ δὲν θὰ
παίξουν», ὅποτε δημιουργοῦν-
ται παράσιτα, διὰ τὸ τὸ ἐξα-
φαιλεῖτε, βάλετε ἓνα μαχαίρι
ἐπὶ τὰς σταυροειδῆ ἀνοίγμα-
τα πού ἔχει τὸ καθέ στέλεχος
τοῦ φῶς καὶ ἀνοίξετε τὰ λίγο,
καὶ μέσα εἰς τὴν πρίζαν. Ἐπὶ θὰ
ἀσφαλιστε καλῇ ἐπαφῇ καὶ
δὲν θὰ ἔχετε παράσιτα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ποιὸς εἶναι ὁ
αὐτὸς τρόπος γιὰ νὰ ἐγ-
σταστήσω μιὰ κεραία;
Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ
Ο ΑΝΔΡΑΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἐχω ἕνα κτήμα καὶ πρόκειται νὰ τὸ δώσω προῖκα στὸν αὔριον σὺζυγό μου. Πρῶτὸ ἢ διαχειρίσι τοῦ κτήματος θὰ ἀνήκῃ ὑποχρεωτικῶς καὶ πάντοτε εἰς αὐτόν; Ἄν θέλω μπόρῃ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ γάμου νὰ ἀναλάβω ἐγὼ τὴ διαχειρίσι τοῦ ἀκινήτου;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: "Όταν λέμε
ὅτι ἕνας ἄνδρας παίρνει προίκα
ἐκείνα κτήμα συμβαίνει τὸ ἑξῆς:
Ἡ μεταβιβάζεται στὸν ἄνδρα
αὐτὸν ἡ κυριότης τοῦ κτήματος
(γίνεται δηλ. ἀπόλυτος κύριος
τοῦ ἀκινήτου ὁ σύζυγος) ἡ με-
ταβιβάζεται ἡ ἐπικαρπία μόνο
τοῦ κτήματος καὶ τὸ πᾶν ἀνατίθε-
ται ἡ διοίκηση αὐτοῦ (δηλ. κύ-
ριος τοῦ ἀκινήτου τότε παραμέ-
λει ἡ γυναίκα). Στὴν πρώτη πε-
ρίπτωσι ὁ σύζυγος διαχειρίζε-
ται τὸ κτήμα σὺν ἰδιοκτητῆς, ὅ-
πως θέλει, στὴ δευτέρῃ τὸ δια-
χειρίζεται καὶ τὸ ἐκμεταλλεύει-
ται ὁπὸ ὠρισμένους περιορισμοὺς
κατὰ τὸ ἀκίνητο δὲν εἶναι δικό
του. Ὅπωςδὴποτε λοιπὸν, ὅπως
λέγομε, τὴν ἐκμεταλλεύει καὶ
ἡ διαχείρισι τοῦ προικίου τὴν
παίρνει ὁ ἄνδρας, διαφορετικὰ δὲν
εἶχε καμμία ὠφέλεια γι' αὐ-
τὸν ἡ προίκα. Ἐάν δὲν εἶπαμε
ἴδιος τὰ εἰσοδήματα τῆς προί-
κης θὰ ἦταν σὰ νὰ μὴν τοῦ εἶ-
ναι προίκα.

Ἡ γυναίκα δὲν ἔχει δικαίωμα ἀναλῆθαι τὴ διαχειρίσιν τῶν οἰκῶν διότι τὸ δικαίωμα ἀκεῖ ἐκ τοῦ νόμου στὸν ἄνδρα οὐ διαρκεῖ οὐ γάμοις. Ὑπάρχουν ὡς μερικὲς ἐμπειροὶς πού ἐμπειρικοὶ λόγοι παρέχουν στὴ γυναίκα τὴ δυνατότητα νὰ ἐνασκήσει δικαίωμα διαχειρίσεως καὶ ἐκπαλλεύσεως τῆς προκοπῆς της. λόγοι αὐτοὶ εἶναι οὐ ἐξήρι:

1) Ἐάν ἡ περιουσία τοῦ ἀνδρός
κινδυνεύῃ σὲ τέτοιο βαθμὸς ὥστε
κινδυνεύῃ ἡ προϊκα (δὲν ἔχει
μασία γιὰ ποιὸ λόγῳ ἐλαττώθη-
ῃ περιουσία τοῦ ἀνδρός).

γ) Ἐάν ὁ ἄνδρας διαχειρίζεται
ὡς τὴν προίκα ἢ ἂν δὲν παρέ-
σθην οἰκογενεῖά του τὴν πρέ-
σα διατροφή ἢ ἂν ἡ διατροφή
ἡ ἀπειληται σοβαρῶς στὸ μέλ-

ο) Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ
του ἀνετέθη ἡ διαχείρισις τῆς
ουσίας τοῦ ἀνδρός σὲ ἐπίτρο-

ὅτε υπάρχουν οι παραπάνω λό-
 γοι κρίνει το δικαστήριο, γιατί
 αυτό μπορεί να δώσει στη γυ-
 ναίκα το δικαίωμα να διαχειριζε-
 ται τα έμμεταλλευσι, ή ίδια
 προικα της (φυσικά αν ο άν-
 ρας και χωρίς να υπάρχουν οι έ-
 μετοιικοί αυτοί λόγοι παραιτηθί
 υποαίρησις αιτία από τα έμ-
 μεταλλευσι του έπι της προικός δι-
 κας στη γυναίκα της διαχειρίσι
 έχει να τον έμμεποσίθ ο νόμος,
 έντελ ατομική του υπόθεσι
 ούτε το ζήτημα θα φθάσι το-
 πο δικαστήριου).

ἄν ὁ ἄνδρας εἶναι ἔμπορος θά
 κηρουχῇ σὲ πῶχευσι, ἢ γυ- κα
 ἀναλαμβάνει αὐτοδοκιῶς
 α. εἰρησι καὶ ἐκμετάλλευσι
 τρικοῖς (δηλ. ἐδῶ δὲν χρειά- τοι
 δικαστικὴ ἀπόφασι). Πάντως ποι

τὰ εἰσοδήματα τῆς προικὸς εἶναι
ὀφειλόμενα γὰρ τὰ δαπανᾶ γιὰ τὰς
ἀνάγκες τῆς οἰκογενείας «διὰ τὴν
ἐξουσίαν τοῦ γάμου» ὅπως λέει ὁ νό-
μος.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Κατοικῶ μέ-
νοικοστασιακό ἐνοίκιο σ' ἓνα πε-
ρὸ σπῖτι. Τελευταία (ἐπὶ δύο πε-
ρίπου μῆνες) φιλοξενῶ εἰς αὐτὸ ἓ-
ναν ἄνδρα. Μήπως ἡ φιλοξενία αὐ-
τῷ μπορεῖ νὰ δώσῃ ἀφορμὴ στὴν
ἰδιοκτητὴ νὰ μᾶς κάμῃ ἐξῶσι;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: "Ένα από τα κώρια δικαιώματα του ανθρώπου στη ζωή είναι ασφαλώς και το δικαίωμα να έχει τη στέγη του, ένα μέρος όπου να μπορεί να μένει χωρίς έκουρασι, για ύπνο, για δ.τι θέλει. Κάθε άνθρωπος θα πρέπει να έχει το σπίτι του όσο φτωχός κι' αν είναι. Το κράτος έχοντας ως βάσι αυτή τη σκέψη έθεσε τις δύο νομοιστάσεις. Με το ένοικιοστάσιο δεν δύναται απόλυτα το ζήτημα της στέγης του ατόμου, όμως δεν μπορεί κανείς να το άρνηθί ότι σε έποχές ανώμαλες που εφαρμόζεται είναι κάτι αναγκαίο, κάτι που επιβάλλεται από άγραφο νόμο κοινωνικής δικαιοσύνης. 'Επειδή το ένοικιοστάσιο για να δώσει στέγη σε όλους που την χρειάζονται αφαιρεί από άλλους (Ιδιοκτήτες) ένα σημαντικό μέρος της περιουσίας τους προσπαθεί όσο μπορεί να διη- λγώτερο τούς τελευταίους γι' αυτό και αποτελεί νομοτέμια που συνύψο και ογκώδες γι' αυτό " έχει ένα πλήθος από περιπτώ- ρις που κάθε μία τη ρυθμίζει και ένα διαφορετικό τρόπο, τον πιά- ταν λαοφρονοσύνη.

Μία από της κυριώτερες διατα-
γές του ενοικιοσताσάου είναι και
είναι που απαγορεύει στον ενοί-
καστή την υπομίσθωσι δηλ. το α-
γορεύει να ενοικιάζη σε άλλο
ώσωπο το ξένο σπίτι κι' όχι μόν-
αυτό αλλά απαγορεύει ακόμη
ν ενοικιαστή να αφήνι τρίτον
χρησαιμοποιή το σπίτι. Έστω κι'
τό πρόσωπο αυτό δέν πληρών-
κι, η δέν δίνι τίποτ' άλλο για
άλλαγμα. Σε ειδική διατάξη
μια λέει ότι απαγορεύεται να
η στο μίσθιον (δηλ. στο σπίτι)
το πρόσωπο περισσότερο από
ήμέρες το έτος, έκτος αν το
ώσωπο αυτό είναι συγγενής στε-
του ενοικιαστού (σύζυγος,
δί, έγγονος, παπούς, α' θείος
...). Ή παράβασι της διατάξε-
αυτής δίδει στον ιδιοκτήτη δι-
ωμα να ζητήση την εξωσι του
κιαστού.

ὑνεπὼς ἐφ' ὅσον μέχρι σημ-
 ἐπὶ χρονικὸ διὰστημα μεγαλ-
 τῶν 30 ἡμερῶν φιλοξενεῖτε
 ὥσωπο τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀπὸ
 πολὺ στενοὺς συγγενεῖς σας
 τοὺς ὁποῖους συγχωρεῖται ἡ
 ξενία, δώσατε τὸ δικαίωμα
 ἰδιοκτητῆ γὰρ σας ἐξέσση.

*
 ΙΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΓΥΝΑΙ-
 ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ : Για να έχη
 ωμα ο πατέρας του τέκνου
 να πάρη το παιδί στο σπίτι
 πρέπει απαραίτητα να το α-
 φηση έκουσας. Σήμερα έ-
 ρας αυτός δεν έχει κανένα δι-
 κα επάνω στο παιδί σας.

ἀληθινὸν ἐπίβητο τοῦ παιδιοῦ
 ἡμέτερα εἶναι τὸ δικό σας ἐπὶ
 καὶ κακῶς τὸ δηλώσωτε στὸ
 τοῦ πατέρα του, ὁ ὅποιος
 αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γεγονός,
 ὑποχρῶσαι καμμία ἀναλαβή
 ἀπέναντι τοῦ τέκνου, ὅτε
 ἰκαίωμα ἀποκτᾷ ἐπ' αὐτοῦ.
 ὅσον δὲν γίνεται ἀναγνρι-
 οῦ τέκνου ἔκουσα ἐκ μέρους
 πατέρα του τὸ παιδί εἶναι ὁ-
 στικὰ δικό σας.

ΩΡΑΙΕΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ
ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

- 1.— 'Απλό φορεματάκι με φούστα κομμένη αν-φόρι και κορσάκι εφαρμοστό. Γιακαδάκι στοργυλλό. Μία φαρδεία υπάντα στο κορσάκι και στη φούστα είναι κεντημένη με σταυροβελονιά.
- 2.— Τό φορεμα αυτό είναι από ύφασμα πεκινέ με κορσάκι κομπιτωτό. Κοιτά μανίκια, κιμονό, γιακάς μυτερός, φούστα σουρωτή. Λουρίδες από κέντημα υφαντέλε στη φούστα, στο γιακά και στα μανίκια.
- 3.— Χαριτωμένο φορεματάκι με ώμους στοργυλλούς, κούμπωμα με προέκτασι προς τη λοξή φούστα. Τσέπες λοξές γαρνιρισμένες με γαζιά. Γιακάς μυτερός με μαύρο φιογκάκι.
- 4.— Φορεμα με ντεκολτέ σε σχήμα τραπεζίου. Φούστα αν-φόρι γαρνιρισμένη με μία όριζόντια πιέτα. Στο κορσάκι και στα μανίκια λουλουδιά κεντητά. Τό φορεμα κλείνει πίσω με φερμουάρ.
- 5.— Φουφουλίστα με μανίκια φουσκωτά και νερόβι στο κορσάκι. Λουρίδα γαρνιρισμένη με γαζιά και τοποθετημένη σε σχήμα

τόξου εμπρός και πίσω. Γιακαδάκι μύτερό, κουμ-
πλωτό πίσω.

6.— Φόρεμα με πιέτες κανονέ, κορσάζ που σχηματίζει κοντά μανίκια. Γιακάς στρογγυλός. Διαλέγη στη μέση.

7.— Μπλουζίτσα με φουσκωτά μανίκια και ζώνη πτή μέση. Έχει υιλές πένες στον ώμο, τονισμένες με έξωφαρο γαζί. Τσέπες γαυρνιρισμένες με λουλούδια του αγρού κεντημένα.

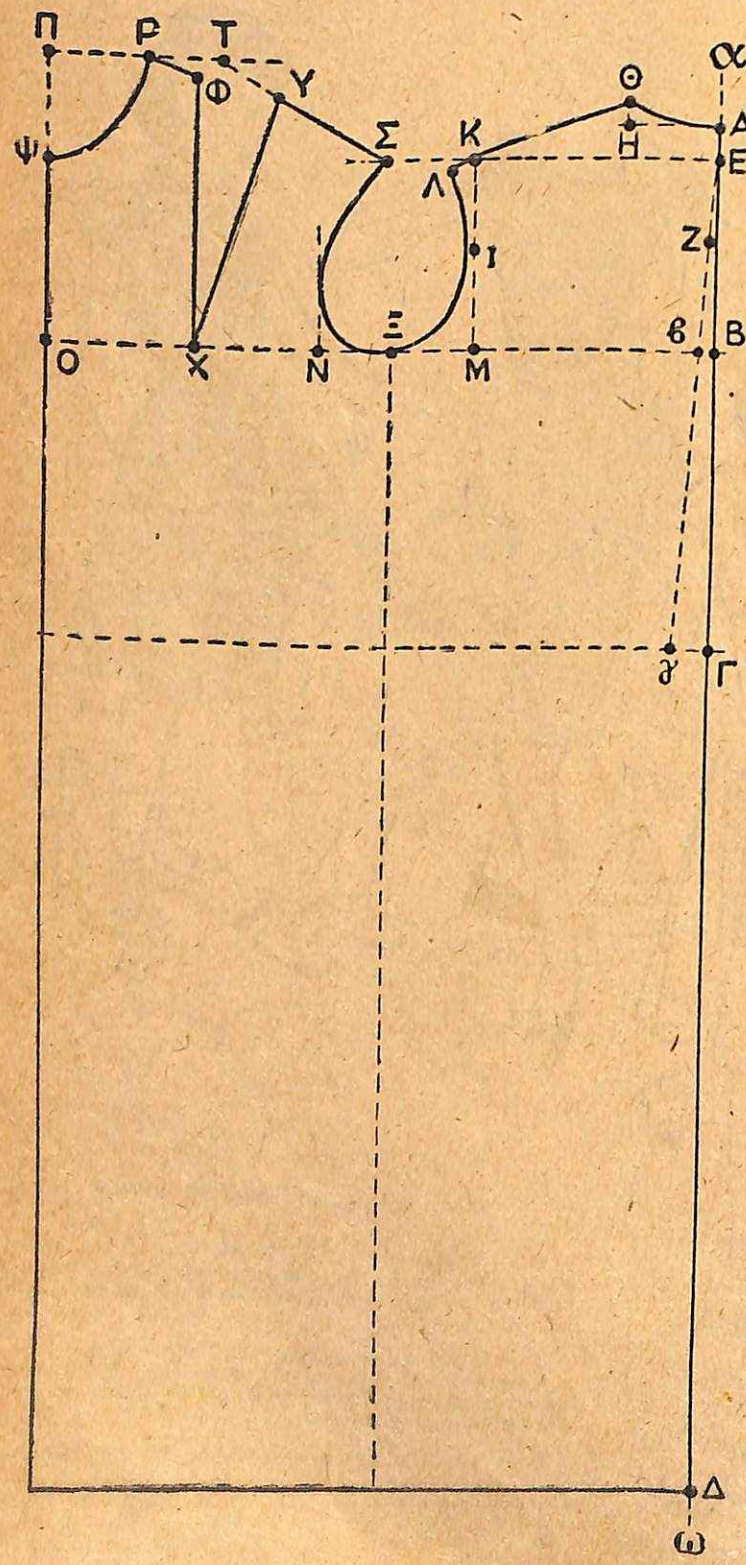
8.— Μπλούζα με κοντά μανίκια και γυριστά ρεβέρ. Έχει μπροστά δυο μπάντες κεντητές, που τις πλασιώνουν πιετούλες. Ο γιακάς είναι μυτερός.

‘Η πιό νέα καί τελειοποιημένη Παριζιάνικη ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

‘Από τὸ παρὸν τεύχος ἡ Μέθοδος Κοπτικής εἰσέρχεται στὴν πρακτικὴ τῆς ἐφαρμογῆς. Ἡ ἀναγνώστρια λοιπὸν θὰ πρέπει νὰ παρακολουθῇ μὲ προσοχὴ τὰ κείμενα ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν καθὼς καὶ τὰ σχέδια ποὺ ἀντιστοιχοῦν μὲ τὰ κείμενα αὐτά. Οἱ ἐξηγήσεις τῶν σχεδίων εἶναι γραμμένες μὲ τὸν πιό ἀπλὸ καὶ κατανοητὸ τρόπο. Αὐτὸ βέβαια δὲν σημαίνει ὅτι

μποροῦν νὰ διαβαστοῦν ἐπιπόλαια. Ὅλα αὐτὰ, σχέδια καὶ κείμενα, ἔχουν ἀμεση σχέσι μὲ τὴ γεωμετρία καὶ ἡ γεωμετρία, ὅπως θὰ θυμάστε κι’ ἀπ’ τὸ σχολεῖο, εἶναι ἓνα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μαθήματα ποὺ ἀπαιτοῦν μελέτη καὶ μεγάλη προσοχή. Ὅλα τὰ ἐπόμενα κείμενα εἶναι γραμμένα μὲ τὸν ἴδιον τρόπο ποὺ εἶναι διατυπωμένο καὶ τὸ κείμενο ποὺ θὰ

διαβάσετε πάρα κάτω, διαφέρουν ὅμως, ὅπως εἶναι φυσικὸ, μόνο στὶς λεπτομέρειες. Ἔτσι λοιπὸν μαθαίνοντας καλὰ τὸ πρῶτο μάθημα νὰ εἴστε βέβαιες ὅτι, προχωρώντας, δὲν θὰ συναντήσετε πιά καμμιά δυσκολία. Διαβάζοντας τὸ κείμενο θὰ πρέπει νὰ παρακολουθῆτε συγχρόνως καὶ τὸ σχέδιο καὶ τὰ σημεῖα ποὺ εἶναι σηματοδεδεμένα πάνω σ’ αὐτό.

Συνέχεια 2α **ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ**

ΒΑΣΙΚΟ ΚΟΨΙΜΟ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΣΩΜΑ

Βάθος μασχάλης	16	ἐκατοστὰ
Μᾶκρος τάγιας	38	»
Συνολικὸ μᾶκρος	100	»
Μισὸ τῆς πλάτης	16	»
Μισὸ τοῦ στήθους	46	»
Μισὸ τῆς μέσης	32	»
Μισὸ τῆς περιφέρειας	48	»
Διάμετρος μασχάλης: 14½ ἐκατοστὰ γιὰ στήθος 46.		

Γιὰ νὰ φτιάξετε, ἓνα καλὸ πατρὸν σύμφωνα μὲ τὰ μέτρα σας πάρτετε ὡς βάσι μιὰ κάθετη γραμμὴ τὴν α—ω, ὅπως δείχνει τὸ σχέδιο.

‘Απὸ τὸ Α ἔως τὸ Β σηματοδεύετε τὸ βάθος τῆς μασχάλης, 16 ἐκατοστὰ.

‘Απὸ τὸ Α ἔως τὸ Γ τὸ μᾶκρος τῆς τάγιας, 38 ἐκατοστὰ.

‘Απὸ τὸ Α ἔως τὸ Δ τὸ συνολικὸ μᾶκρος, 100 ἐκατοστὰ.

‘Απὸ τὸ Γ ἔως τὸ γ 3 ἐκατοστὰ.

‘Απὸ τὸ Β ἔως τὸ Ε τὴ διάμετρο τῆς μασχάλης 14 ἐκατοστὰ καὶ 5 χιλιοστὰ. Ἐνώστετε κατόπιν μὲ μιὰ διαγώνια γραμμὴ τὸ γ μὲ τὸ Α. Σημειώστε τὸ σημάδι β πάνω σ’ αὐτὴ τὴ διαγώνιο γραμμὴ λίγο παραμέσα ἀπὸ τὸ Β.

Τὸ σημεῖο Ζ βρίσκεται στὴ μέση τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τὸ Β ἔως τὸ Ε.

‘Απὸ τὸ Α ἔως τὸ Η τὸ 1)10 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους καὶ προσθέτετε 2 πόντους. Δηλαδή: ἀφοῦ τὸ μισὸ τοῦ στήθους εἶναι 46, τὸ ἓνα δέκατο εἶναι 4 ἐκατοστὰ καὶ 6 χιλιοστὰ, στὰ ὁποῖα θὰ προστεθοῦν ἄλλα 2 ἐκατοστὰ. Ἔτσι λοιπὸν ἔχουμε: 1)10 τοῦ στήθους 4,6+2=6,6 ἐκατ.

‘Απὸ τὸ Η ἔως τὸ Θ ἄπὸ τὸ προηγούμενο σημάδι Η ἀνεβαίνουμε 2 ἐκατ.

‘Απὸ τὸ Ζ ἔως τὸ Ι εἶναι τὸ μισὸ τῆς πλάτης: 16 ἐκατοστὰ. Χαράξτε στὸ σημεῖο Ι μιὰ

κάθετη γραμμὴ παράλληλη μὲ τὴ βασικὴ κάθετη τοῦ σχεδίου, τὴν α—ω.

Τὸ σημεῖο Κ εἶναι τὸ σημεῖο ἐπαφῆς τῆς κάθετης γραμμῆς Ι—Κ καὶ τῆς ὀριζοντίας γραμμῆς Ε—Κ. Ἐνώστετε τὸ σημάδι Κ μὲ τὸ σημάδι Β μὲ μιὰ διαγώνια.

Τὸ σημεῖο Λ βρίσκεται σὲ ἀπόστασι 2 ἐκατοστῶν ἀπὸ τὸ σημεῖο Κ, στὴν προέκτασι τῆς διαγώνιας Β—Κ.

Τὸ σημεῖο Μ βρίσκεται στὸ σημεῖο ἐπαφῆς τῆς κάθετης Κ—Ι καὶ τῆς ὀριζοντίας ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ σημεῖο Β.

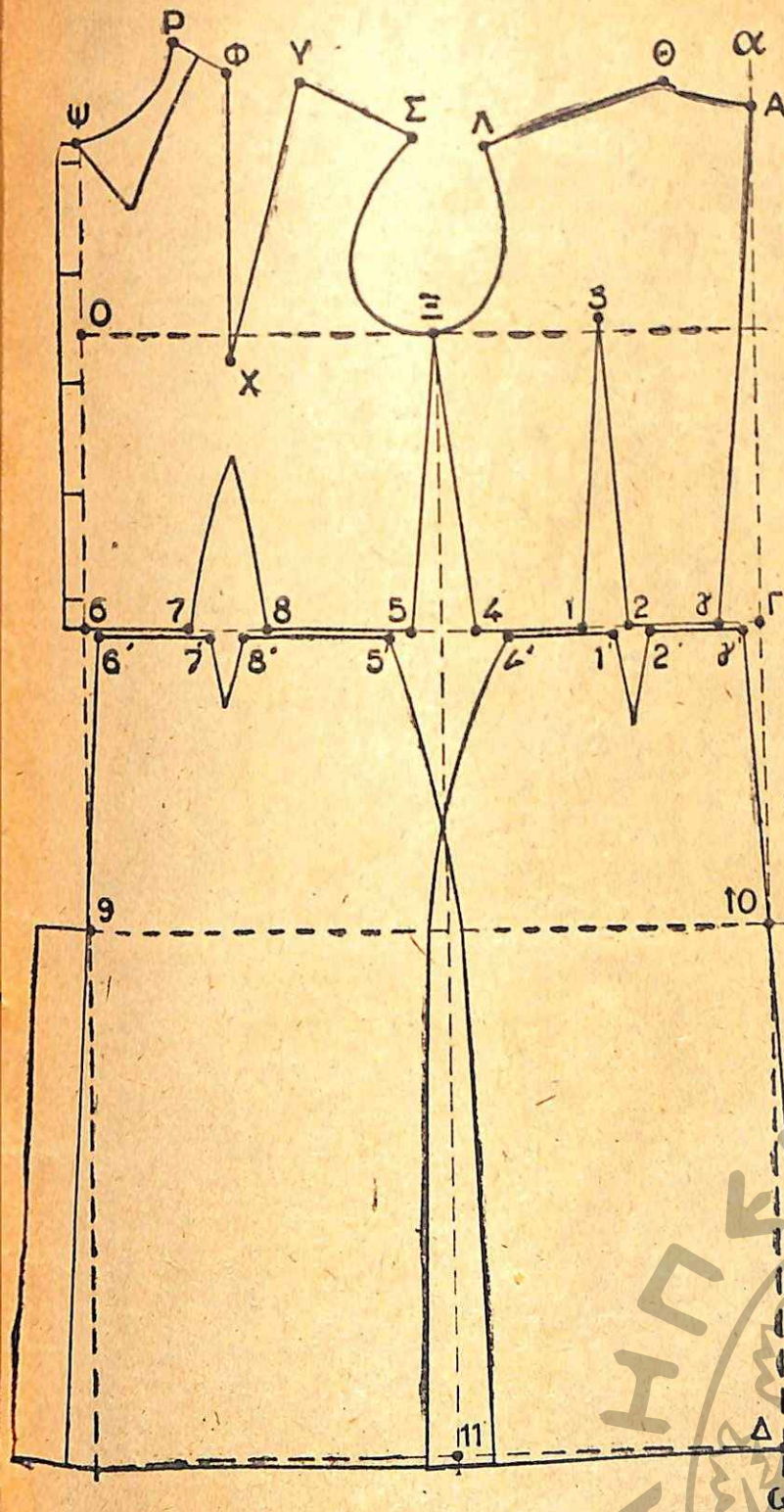
‘Απὸ τὸ Μ ἔως τὸ Ν ἡ ὀριζοντία γραμμὴ ποὺ ἐνώνει αὐτὰ τὰ δύο σημεῖα ἔχει μᾶκρος τὸ 1)4 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους, λιγώτερο κατὰ 1 ἐκατοστὸ. Δηλαδή: τὸ μισὸ τοῦ στήθους 46 πόντοι. Τὸ 1)4 τῶν 46 πόντων εἶναι 11 ἐκατ. καὶ 5 χιλιοστὰ. Ἔτσι λοιπὸν ἔχουμε: 11,5—1=10,5 ἐκατ.

Τὸ σημεῖο Ξ βρίσκεται στὴ μέση τῆς ἀποστάσεως Μ—Ν. Τραβήξτε μιὰ κάθετη γραμμὴ ἀρχίζοντα ἀπὸ τὸ σημεῖο Ξ παράλληλα μὲ τὴ βασικὴ κάθετη τοῦ σχεδίου, τὴν α—ω. Ἡ γραμμὴ αὕτη ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ μέσον τοῦ ἐμπροστινοῦ μέρους τοῦ σώματος.

‘Απὸ τὸ 6 ἔως τὸ Ο τὸ μισὸ τοῦ στήθους μὲ 1 ἐκατοστὸ ἐπὶ πλέον γιὰ χάρι, δηλαδή: Τὸ μισὸ τοῦ στήθους 46 ἐκατ. + 1 ἐκατ.=47 ἐκατοστὰ.

(Ἡ χάρι, τὸ περιθώριο δηλαδή, ποὺ ἀφίνουμε γιὰ τὴ ρα-

Ἡ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΚΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΕ ΦΟΡΕΜΑ ΚΟΜΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΤΑΓΙΑ

Σῶμα κανονικὸ
16 — 38 — 100 — 16 — 46 — 32 — 48
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΟΡΣΑΣ

‘Ἡ διαγώνια Α—γ

Ἡ διαγώνια Α—γ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσι τῆς πλάτης καὶ θὰ πέσῃ πάνω στὸ δίπλωμα τοῦ ὤφασματος. Ἔτσι ἀποφεύγεται ἡ ραφή σ’ αὐτὸ τὸ μέρος.

‘Ἡ πένσα 1—2—3

Ἐχει πλάτος 3 ἐκατ. Τὸ πλάτος αὐτὸ μπορεῖ νὰ μεταβληθῇ.

Οἱ ραφές Ξ—4 καὶ Ξ—5 ἀπέχουν μεταξύ τους 5 ἐκατ. στὰ σημεῖα 4—5. (Τὸ πλάτος αὐτὸ μπορεῖ νὰ μεταβληθῇ).

‘Ἡ πένσα 7—8

Ἐχει πλάτος τὴ διαφορά ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ μέτρο 6—5, 4—1, 2—γ, δηλ. 37 ἐκ. καὶ στὸ μισὸ μέτρο τῆς μέσης,

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΦΟΥΣΤΑΣ

Πάρτε τὸ μέτρο τοῦ ¼ τῆς περιφέρειας, μείον 2 ἐκατ., δηλαδή 96:4 = 24—2 = 22 ἐκατοστὰ.

‘Απὸ τὸ 9 ἔως τὸ 10

σὲ ἀπόστασι 22 ἐκατ. κάτω ἀπὸ τὰ σημεῖα 6 καὶ 5 τραβήξτε μιὰ ὀριζοντία γραμμὴ. Ἐξακριβώστε ἐὰν ὑπάρχῃ ἀναμεταξύ τους τὸ μισὸ τῆς περιφέρειας, δηλ. 48 ἐκατ. Ἄν τὸ μέτρο αὐτὸ δὲν συμφωνῇ, νὰ μετατοπίσετε τὸ σημεῖο 9 πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω, σὲ ὅση ἀπόστασι χρειάζεται γιὰ

δὴλ. 32 ἐκατ. Ἔτσι ἔχουμε 37—32 = 5 ἐκατ. φάρδος πένσας.

Ἡ πένσα αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ θὰ περᾷ πάνω στὴν κάθετη γραμμὴ ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σημεῖο Φ καὶ περνᾷ ἀπὸ τὸ σημεῖο Χ. Φυσικὰ, τὸ πλάτος ποὺ θὰ ἔχουν τελικὰ ὅλες αὐτὲς οἱ πένσες, θὰ κανονισθῇ τὴν ὥρᾳ τῆς δοκιμῆς.

Μὲ βάσι τὰ σημεῖα Ψ—Ο—6

σηματοδεύεται μιὰ κάθετη γραμμὴ 2 ἐκατ. πρὸ ἐξω ἀπὸ τὴν κάθετη γραμμὴ Ψ—Ο—6. Τὸ πρόσθετο αὐτὸ πλάτος χρειάζεται διὰ τὸν τὸ κορσὰς γίνεται ἀνοιχτὸ ὑπὸ τὸ κορσὰς.

Σχεδιάστε τὴν καμπύλη τοῦ λαιμοῦ ἀνάμεσα στὰ σημεῖα Ψ—Ρ.

νὰ ἐπιτύχετε μὲ ἀκρίβεια τὸ μέτρο αὐτό.

‘Απὸ τὸ σημεῖο 9

τραβήξτε μιὰ διαγώνιο ἔως τὸ σημεῖο 6, ἀνάλογα μὲ τὸ πλάτος ποὺ θέλετε νὰ ἔχη ἡ φούστα στὴ μέση. Ἡ γραμμὴ αὕτη θὰ εἶναι περισσότερο ἢ ὀλιγώτερο λοξή.

Ἐδῶ, ἡ ἀπόστασι 6—6’ εἶναι 1 ἐκατοστὸ.

Χαράξτε τὴν ἴδια γραμμὴ. (Συνέχεια στὴ σελίδα 54)

ἔχουμε: 4,6+2 = 6,6 ἐκατοστὰ.

‘Απὸ τὸ Λ ἔως τὸ Σ

Ἡ ἀπόστασι εἶναι τὸ 1)10 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους, δηλαδή 4 ἐκατ. καὶ 6 χιλιοστὰ.

‘Απὸ τὸ Σ ἔως τὸ Τ

Ἡ ἀπόστασι Σ—Τ εἶναι ἡ ἴδια μὲ τὴ γραμμὴ τῶν σημείων Θ—Α ἢ ἄλλα 1 ἐκατ. λιγώτερο, δηλαδή 13 ἐκατοστὰ, καὶ ἐνώνει τὰ δύο σημεῖα. Τὸ σημεῖο Τ πέφτει πάνω στὴν ὀριζοντία προέκτασι τῆς γραμμῆς ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ σημεῖο Π.

‘Απὸ τὸ Τ ἔως τὸ Υ

Ἡ ἀπόστασι εἶναι 4 ἐκατοστὰ.

‘Απὸ τὸ Ρ ἔως τὸ Φ

Ἡ ἀπόστασι εἶναι ἐπίσης 4 ἐκατοστὰ.

‘Απὸ τὸ σημεῖο Φ τραβήξτε μιὰ κάθετη γραμμὴ παράλληλη μὲ τὴν κάθετη γραμμὴ τοῦ μέσου τοῦ σώματος, τὴν Π—Ο.

Τὸ σημεῖο Χ

Βρίσκεται πάνω σ’ αὐτὴν τὴν κάθετη, στὸ ὕψος τῆς ὀριζοντίας γραμμῆς Β—Ο. Τὸ σημεῖο αὐτὸ μπορεῖ νὰ μετατοπισθῇ ἀνάλογα μὲ τὸ ὕψος τοῦ στήθους.

Ἐνώστετε τὰ σημεῖα Υ—Χ.

Ὅταν μετρηθῇ ἡ ἀπόστασι Υ—Χ, θὰ συγκριθῇ μὲ τὴν Φ—Χ καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἴση μ’ αὕτη. Τὸ σημεῖο Φ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ μπορεῖ νὰ μετατοπισθῇ ἀνάλογα μὲ τὴν περίστασι.

Ἐνώστετε κατόπιν τὸ σημεῖο Ρ μὲ τὸ σημεῖο Φ. Ἔτσι σχηματίζεται ἡ πένσα τοῦ στήθους καὶ

κανονίζεται ἀνάλογα μὲ τὸ μέτρο τοῦ μισοῦ τῆς πλάτης, ὅπως θὰ ἐξηγήσουμε σὲ ἰδιαιτέρου κεφάλαιο τῆς μεθοδολογίας τῆς πένσας.

‘Απὸ τὸ Π ἔως τὸ Ψ

Τὸ 1)10 τοῦ στήθους μὲ 3 ἐκατοστὰ παραπάνω. Δηλαδή, ἔχουμε μισὸ τοῦ στήθους 46. Τὸ ἓνα δέκατο εἶναι 4 ἐκατοστὰ καὶ 6 χιλιοστὰ. Θὰ λογαριασσοῦμε λοιπὸν 4,6 ἐκατ. + 3 ἐκατ. = 7,6 ἐκατοστὰ.

Τὸ ντεκολτέ σχηματίζεται μὲ μιὰ καμπύλη γραμμὴ ἀνάμεσα στὰ σημεῖα Ρ καὶ Ψ.

Ἡ μασχάλι σχηματίζεται μὲ μιὰ γραμμὴ ποὺ συνδέει τὰ σημεῖα Σ—Ξ καὶ Λ καὶ περνᾷ 1 ἐκατ. πρὸ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σημεῖο Ι γιὰ νὰ σχηματισθῇ ἡ ραφή στὸ μισὸ τῆς πλάτης. Ἡ μασχάλι εἶναι τὸ μόνο μέρος τοῦ σχεδιαγράμματος ὅπου συμπεριλαμβάνονται οἱ ραφές.

Τὸ σχεδιαγράμμα εἶναι σύμφωνο μὲ τὸ σῶμα ποὺ ἔχει τὰ μέτρα ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἀρχὴ καὶ δείχνει τὸ σημάδι τοῦ μέσου τοῦ ἐμπρὸς καὶ τῆς μασχάλης, τὸ ὕψος τῶν ὤμων, τὸ φάρδος τῆς πένσας, τὸ στήθος κλπ.

Εὐκόλο εἶναι κατόπιν νὰ ἐπιφέρετε ὅλες τὶς τροποποιήσεις, ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ μόδα καὶ τὸ μοντέλο στὴν ἐκτέλεσι τοῦ φορέματος.

Τὸ ἐπόμενο σχέδιο θὰ δείχνῃ μ’ ἓνα ἀπλὸ τρόπο πῶς μὲ βάσι αὐτὰ ποὺ μάθατε ὡς τώρα θὰ μπορέσετε νὰ ἐπιτύχετε ἓνα φορέμα κομμένο στὴν τάγια.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ

Η μόδα παίζει έφετος το τρέλλο της ανοιξιάτικο παιχνίδι με τη γυναικεία μέση. Πού την τοποθετεί; Πουθενά σχεδόν, θα μπορούσε να πη κανείς. Την ανεβάζει ως το στήθος, την κάνει να γλυστρά χαμηλά, ως τις περιφέρειες, την αφήνει απροσδιόριστη, σα να μη υπάρχει στο σώμα.

Κι' όλοι οι Παριζιάνοι ράφτες παρουσιάζουν στις συλλογές τους αυτό το παιχνίδι της μέσης, ο καθένας με το δικό του τρόπο και με τη δική του την έμπνευση.

Το κατορθώνουν αυτό τότε με τις φαρδείς ζώνες, ίσιες και εφαρμοστές ή ντραπαριστές σαν κρητικά ζωνάρια τότε με τα κοντά μπολερό, που σταματούν κάτω από το στήθος, και τότε με τις μαρτεγκάλ, τα μισά ζωνάρια που παίζουν στις φαρδείς ζακέτες ή τους μακρούς μπούστους που καταλήγουν στην περιφέρεια.

Μιά ιδέα σας δίνουν τα μοντέλα της σελίδος μας.

Κάτω: Μοντέλο του Κριστιάν Ντιόρ, από φανέλλα γκριζα. Έχει πολύ ιδιότροπη πλάτη, με την κουφόπια που κουμπώνει ψηλά και συγκρατείται με το κορσελέ της φούστας. Το εμπρός είναι ανοικτό έως τη μέση με γιακαδάκι και χαρακτηριστικό κόψιμο που φορμάει το κιμονό μανίκι. Στο λαιμό, φουλάρι από όργαντζα πεκινέ, πράσινο και μαύρο.

Δεξιά επάνω: α) Μοντέλο του Μαρσέλ Ροσάς, από γκριζό λαιμάζ. Η ζακέτα του ντε-πιές έντελως κλειστή σε φόρμα κιμονό, με μεγάλο λευκό φιδόγκο. Η φούστα είναι φαρδιά με πιε-τάκια που κατεβαίνουν ως την περιφέρεια. β) Μοντέλο του Πιέρ Μπαλμαίν από «Τορτάζ» (μάλλινο ύφασμα) μπέζ. Η κλειστή ζακέτα στολίζεται με τσεπάκια και ιδιότροπη μικρή πελερίνα—γιακά, που δένει εμπρός με φιδόγκο. Η φούστα έχει διπλές τεχνικές πιέτες, γαζωμένες έως την περιφέρεια.

Δεξιά κάτω: Η πιο μοντέρνα ζακέτα της εποχής είναι αυτό το μοντέλο του Ζακ Φάθ από γκριζό τουρνι, με καμπύλα πέτα, κοντά εμπρός, που μακραίνουν έντονα καθώς καμπυλώνονται στην πλάτη. Μανίκια κιμονό, γιακάς ανδρικός και φαρδιά μαρτεγκάλ κουμπωτή στη μέση.

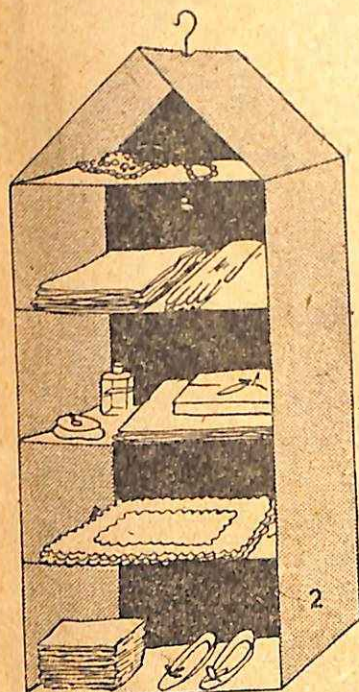
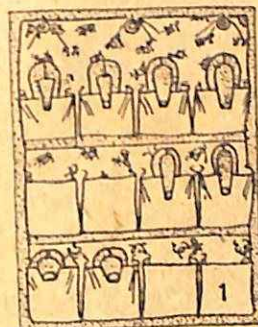
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

ΤΑΚΤΙΚΑ ΝΤΟΥΛΑΠΙΑ

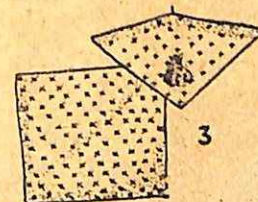
Υπάρχουν ένα σωρό πράγματα στο σπίτι κάθε νοικοκυράς που δεν ξέρει πώς να τα βολέψει. Στα ντουλάπια μπερδεύονται με τ' άλλα αντικείμενα και στα συρτάρια είναι άβολα. Τα παπούτσια, τα γάντια, τα μαντήλια, τα κασκόλ, όλα δσα μεταχειρίζεται καθημερινώς, πρέπει να βρίσκονται σε θέσι πρόχειρη, ώστε να μη γίνεται αυτό αίτια άργιορίας στη δουλειά της.

Σας παρουσιάζουμε εδώ μερικούς απλούς και πρακτικούς τρόπους που είναι βέβαιο πως θα σας βοηθήσουν να έχετε πάντα τακτικά και συμμαζεμένα τα ντουλάπια σας. Μπορείτε να φτιάξετε μόνη σας τα εξαρτήματα αυτά από νάυλον (απ' αυτό που πουλιέται με το μέτρο), από κρετόν ή από φετρίνα. Θα έχετε έτσι κοντά στα χέρια σας ό,τιδήποτε σας χρειάζεται.

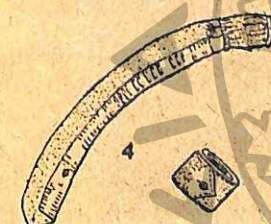
1.— ΟΙ ΘΗΚΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ, στερεωμένες επάνω σε ένα μεγάλο φόντο, εφωδιασμένο με τρεις τρύπες απ' όπου κρεμιέται. Θα τις τοποθετήσετε μέσα στο ντουλάπι σας, στο εσωτερικό της πόρτας του ή σε κάποιο από τα πλαϊνά τοιχώματα, αποφεύγοντας έτσι να λερώσετε το κάτω μέρος των φορεμάτων σας και προφυλάγοντας συγγόνως καλά τα παπούτσια.

3.— ΟΙ ΚΑΛΥΠΤΡΕΣ ΤΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΡΩΝ αποτελούνται από ένα κομμάτι κρετόν ή από ύφασμα νάυλον, στο κέντρο του οποίου ανοίγουμε μία τρύπα για να περάσει ο γάντζος της κρεμάστρας. Με τον τρόπο αυτό έχουμε προφυλαγμένα μέσα στη ντουλάπα τα ρούχα μας, ώστε να μη σκονίζονται και να τριβούνται το ένα επάνω στο άλλο. Στο εσωτερικό μπορείτε να κρεμάσετε από μία σακκουλίτσα με λεβάντα.

4.— ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ. Κόψτε δυο λουρίδες φετρίνα, διαφόρων χωματάων, με διαστάσεις 0 μ. 90 (μήκος) με 0 μ. 10 (πλάτος). Ράψτε τις τη μία με την άλλη και στη μία πλευρά — αυτή που προορίζεται για εσωτερική — στερεώστε μία λουρίδα φανέλλα λευκή, μήκους 0 μ. 90 και πλάτους 0 μ. 05, επάνω στην οποία θα καρφώσετε τις βελόνες και τις καρφίτσες σας. Στο ένα άκρο κατασκευάστε μία κουμπότρυπα και μία μικρή τσεπούλα στο άλλο.

5ον) Μπορεί ένας πόνος να ανακουφιστεί κάποιον άλλον; Ασφαλώς. Γι' αυτό άλλωστε και δαγκώνουμε τα χείλη μας όταν καίμε το δάχτυλό μας. Αλλά η ανακούφιση που επιτυγχάνουμε είναι προσωρινή. Προκειμένου για μικρά παιδιά, όταν ντυθήσουν σε ένα μέρος, π.χ. στο γονάτο, μπορούμε να τους δώσουμε σημαντική ανακούφιση, τρίτοντας ένα άλλο μέρος, π.χ. το μπράτσο.

ΤΙ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΝΟΥΣ;

Όλοι πιστεύουμε ότι γνωρίζουμε αρκετά πράγματα για το σωματικό πόνο, επειδή, άλλος λίγο και άλλος πολύ, έχουμε κάνει τη γνωριμία του. Στην πραγματικότητα όμως ο πόνος είναι ένα πολύ παράξενο αίσθημα, που η γνωριμία δεν γίνεται και τόσο εύκολα. Ας ιδούμε τι μας λέει η επιστήμη.

1ον) Είναι τη νύχτα πιο ανυπόφοροι;

Οι νευρικοί πόνοι γίνονται κατά τις τρεις μετά τα μεσάνυχτα πραγματικά πιο έντονοι επειδή τότε αρχίζει να καταπέσει το επίπεδο του οξυγόνου του σώματός μας και τα νευρα γίνονται πιο ευαίσθητα. Αλλά και μας φαίνονται οι πόνοι πιο έντονοι επειδή, μη έχοντας καμιά άλλη απασχόληση, συγκεντρώνουμε όλη μας τη σκέψη σ' αυτούς.

2ον) Υπάρχουν πόνοι θανατηφόροι;

Η περίπτωση αυτή είναι σπάνια. Μπορεί εν τούτοις ένας αιφνίδιος και ισχυρός πόνος να προκαλέσει συγκοπή, όπως αντίθετα συνεχώς πόνοι μεγάλης διαρκείας μπορούν να προκαλέσουν θάνατο από εξάντληση.

3ον) Αντέχουν οι γυναίκες περισσότερο από τους άντρες σταυς πόνους;

Σχεδόν όλοι οι γιατροί και ειδικότερα οι χειρουργοί, παραδέχονται ότι οι γυναίκες παρουσιάζουν μεγαλύτερη αντοχή στους πόνους.

4ον) Άσκούν οι ζεστές ή οι κρύες κομπρέσες την ίδια επίδραση στους πόνους;

Οι σκοποί που επιδιώκουν οι κρύες και οι ζεστές κομπρέσες είναι τελείως αντίθετοι. Παγωμένες κομπρέσες μπορούν να προλάβουν την εκδήλωση ενός πρηξίματος. Από τη στιγμή όμως που αρχίσει το πρήξιμο να εκδηλώνεται, επιβάλλονται οι ζεστές. Όταν π.χ. χτυπήσετε και αρχίσει το μελάνισμα, χρειάζονται κρύες κομπρέσες. Αμα όμως αρχίσει το πρήξιμο, χρειάζονται ζεστές. Προσοχή. Μη χρησιμοποιήτε ποτέ κρύες ή ζεστές κομπρέσες για πόνους στην περιοχή της κοιλιάς, χωρίς να συμβουλευθείτε προηγουμένως το γιατρό.

5ον) Μπορεί ένας πόνος να ανακουφιστεί κάποιον άλλον;

Ασφαλώς. Γι' αυτό άλλωστε και δαγκώνουμε τα χείλη μας όταν καίμε το δάχτυλό μας. Αλλά η ανακούφιση που επιτυγχάνουμε είναι προσωρινή. Προκειμένου για μικρά παιδιά, όταν ντυθήσουν σε ένα μέρος, π.χ. στο γονάτο, μπορούμε να τους δώσουμε σημαντική ανακούφιση, τρίτοντας ένα άλλο μέρος, π.χ. το μπράτσο.

6ον) Ξεχνιούνται οι πόνοι εύκολα;

Από τους περισσότερους ανθρώπους ναι. Είναι άλλωστε κλασικό σχεδόν το παράδειγμα των γυναικών, που τη στιγμή του τοκετού και των μεγάλων πόνων ορκίζονται να μη ξανακάνουν άλλο παιδί, αλλά, που παρά ταύτα, αποκτούν πολλά ακόμα.

7ον) Είναι οι πόνοι που αισθανόμαστε ύστερα από ένα ατύχημα πολύ δυνατοί;

Όχι. Η τρομάρα που παύουμε από το ατύχημα αυτό καθ' εαυτό, είναι συνήθως τόσο μεγάλη, ώστε περιορίζεται η ευαισθησία των νευρών μας.

8ον) Πονάμε περισσότερο όταν το στομάχι είναι άδειο;

Όχι μόνο το άδειο στομάχι, αλλά γενικά κάθε τι που προκαλεί κακοδιαθεσία συντελεί στο να αισθανόμαστε τους πόνους πιο ισχυρούς.

9ον) Έχει ο καιρός επίδραση στους πόνους;

Στις περισσότερες περιπτώσεις, ναι. Άρκει να θυμηθούμε τους κάλους που πονούν περισσότερο με κάθε αλλαγή του καιρού.

10ον) Μπορεί κανείς να συνηθιστεί στους πόνους;

Είναι δυνατόν ν' αντιμετωπίσουμε με ψυχραιμία κάποιον πόνο που περιμένουμε, όπως π.χ. στον οδοντίατρο. Αλλά η γενική εξοικείωση με τον πόνο δεν είναι νοητή.

11ον) Ανακουφίζονται οι πόνοι με την απόσπαση της προσοχής;

Η απόσπαση της προσοχής είναι ένα από τα καλύτερα μέσα για την ανακούφιση των πόνων. Πειράματα απέδειξαν ότι το κτύπημα μιας μεγάλης καμπάνας αναβιβάζει τη στιγμή ανάσχεση στον πόνο μέχρι 40%. Αλλά και γενικότερα, εσθνικοί κρότοι, ένα ενδιαφέρον θέαμα, ένα συνταρακτικό θέαμα διηλίας ή ανάρρωμα, επιδρούν ευνοϊκά.

12ον) Τους πόνους αισθανόμαστε πάντοτε εκεί όπου προέρχονται;

Όχι. Πόνοι στον ώμο μπορούν να έχουν την αφορμή τους στη νύχλη. Πολλές πνευμονικές παθήσεις εκδηλώνονται με πόνο στα αυτιά κ.λ.π.

13ον) Μπορούν να προκληθούν σωματικοί πόνοι από ψυχικά αίτια;

Όταν θυμώνουμε ή στενοχωριόμαστε και δεν εκδηλώνουμε, ανεβαίνει το αίμα μας στο κεφάλι, με αποτέλεσμα την διεύρυνση των σιμοφόρων αγγείων του εγκεφάλου και τον πονοκέφαλο. Αν αφήνουμε το θυμό μας να ξεσπάσει εστω και επάνω σε ένα άψυχο αντικείμενο, θα αποφεύγαμε τον πονοκέφαλο.

14ον) Είναι η τεχνητή καταπολέμηση του πόνου με καταπραυντικά έπιθλαβής;

Η εκδήλωση του πόνου είναι αποτέλεσμα κάποιας φυσιολογικής λειτουργίας. Και η παρεμπόδιση της εκδήλωσης των φυσιολογικών λειτουργιών είναι πάντοτε επιβλαβής.

ΜΠΛΟΥΖΑ ΚΙΜΟΝΟ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. ή 50 δράμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ—ΒΙΒΙΦΙΞ—ΜΠΕΜΠΕ: χρωμ. κίτρινο και λίγο καφέ της ίδιας ποιότητας: Βελόνες Νο 1½: 6 κουμπιὰ φιλιτισένια: 2 σουσύτες: 2 δγδσα φόδρα μεταξωτή.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεϋ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. θα βάλετε 20π και θα πλέξετε 28 βελόνες.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 80π. Το πλεκτό όλο κλέκεται με ζέρσεϋ κατά τον εξής τρόπο: 4 βελόνες με κίτρινο μαλλί. Κατόπιν 1 βελόνα: 6π κίτρινους, 1π καφέ, 6π κίτρινους και ούτω καθεξής. Στην επόμενη βελόνα θα πλέξετε: 1π καφέ, 1π κίτρινο 1π καφέ, 5π κίτρινου και ούτω καθεξής. Συνεχίστε όπως άρρίσατε δηλ. 4 βελόνες με σκέτο κίτρινο μαλλί και κατόπιν σχηματίσετε το σχέδιο με το καφέ μαλλί στα διάμεσα των προηγούμενων. Πλέξετε 4 εκατ. χωρίς ανοίγματα. Κατόπιν θα βάλετε στην άριστερη μεριά 1π κάθε 2 εκατ. (5 φορές) και κάθε εκατοστό περίπου 1π (5 φορές). Συνεχίστε να βάλετε κάθε δεύτερη βελόνα στην ίδια μεριά: 1π (2 φορές), 2π (7 φορές), 8π, 14π. Σε γενικό μάκρος 21 εκατ. ξαναβάλετε στην άριστερη μεριά 1π κάθε 1½ εκατ. (10 φορές). Σε γενικό μάκρος 38 εκατ. κλείστε στη δεξιά μεριά κάθε 1 εκατ. 1π (7 φορές). Κατόπιν εξακολουθήστε να κλείνετε στη δεξιά μεριά κάθε 4 βελόνες 1π (4 φορές) και κάθε δεύτερη βελόνα 1π (3 φορές). Ταυτοχρόνως στην άριστερη μεριά θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 4π (2 φορές), 3π (6 φορές). Κατόπιν θα κλείσετε 5 φορές κατά την εξής σειρά: Μία φορά 3π μία φορά 4π. Και συνέχεια 4π (2 φορές), 5π (11 φορές). Πλέξετε και το άριστερο μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 136π. Πλέξετε κατά τον ίδιο τρόπο όπως πλέξατε και τα μπροστινά. Κάθε 2 εκατ. θα βάλετε 1π από κάθε μεριά (4 φορές) κάθε 1 εκατ. 1π (4 φορές). Κατόπιν εξακολουθήστε να βάλετε 1π από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (5 φορές), 2π (3 φορές), 3π, 4π, 6π, 8π, 15π. Σε 18 εκατ. γενικό μάκρος βάλετε 1π σε κάθε μεριά κάθε εκατοστό (16 φορές). Σε 35 εκατ. γενικό μάκρος, κλείστε από κάθε μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα: 3π (2 φορές), 4π (26 φορές), 2π, 1π (6 φορές). Σε αυτό το ύψος (6 φορές) 16π στο μέσον του κλείσετε 16π στο ντεκολτέ πλεκτού σας για το ντεκολτέ της πλάτης. Η κάθε μεριά θα πλεχθή χωριστά. Στη μεριά που κλείσατε τους 16π θα εξακολουθήσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 3π (3 φορές) και στη βελόνα που θα κλείνετε στη μεριά του ώμου θα κλείνετε ταυτοχρόνως 1π (3 φορές). Παύστε για το μπροστινό κουμπωμά: Βάλετε 21π. Θα πλέξετε κατά τον ίδιο τρόπο

όπως πλέξατε για όλη τη μπλούζα. Σε 3½ εκατ. από την αρχή, κάνετε μία κουμπότρυπα κατά τον εξής τρόπο: Στη δεξιά μεριά θα πλέξετε 11π, 8 βελόνες και κατόπιν τους 10 βελόνες. Πλέξετε όλους τους πόντους 22 βελόνες. Θα σχηματίσετε 5 κουμπότρυπες ακόμη κατά τον ίδιο τρόπο. Στην 5η βελόνα από την 6η κουμπότρυπα

θα σχηματίσετε μία πένσα στην πλάινη ραφή λοξά, που θα έχη 2½ εκατ. βάθος και 10 εκατ. μάκρος. Από τον ώμο έως την πένσα θα είναι 17 εκατ. απόστασι και από την άκρη του μπροστινού έως το τέλος της πένσας θα έχη 15 εκατ. απόστασι. Η απόστασι της πένσας της πλάινης ραφής από (Συνέχεια στη σελίδα 60)

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας από την ανάποδη μεριά με νωπό πανί. Στο κάθε μπροστινό

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΤΑΓΙΕΡ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΖΑΚΜΑΡ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

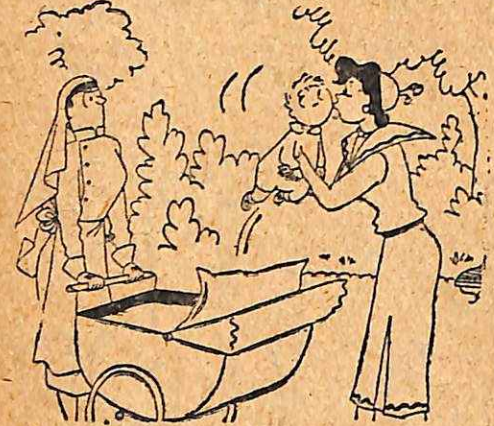
Ταγιέρ από γκρι και άσπρο καρό. Η φούστα κουμπώνει με τρία ξύλινα κουμπιά και οι τσέπες δίνουν έμφασι στους γοφούς. Το γιλέκο

με τους τρεις φιογκούς, το μικρό τουρμπάν στο κεφάλι καθώς και ομπρέλα είναι από το ίδιο μπλέ με άσπρες θούλες ύφασμα. (Αποκλειστικότης ελεγκάας Δ. Κατραμάου)

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ...

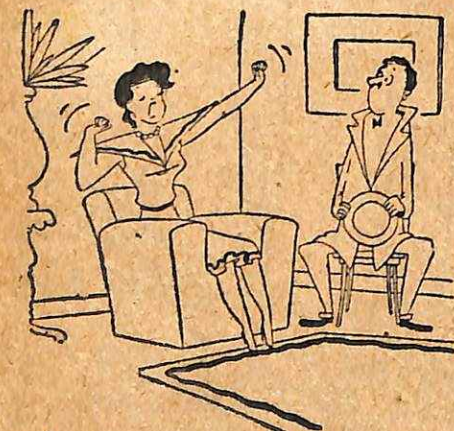
Ένας οδηγός συμπεριφοράς με τα γελοιογραφικά σκίτσα που έγιναν έτσι για να τονίζουν ακόμη περισσότερο τους κανόνες όπου αναφέρονται

ΜΗ ΦΙΛΑΤΕ ΠΟΤΕ ΤΑ ΞΕΝΑ ΠΑΙΔΑΚΑ, εκτός αν γνωρίζετε πολύ καλά τους γονείς τους και ξέρετε ότι δεν τους ενοχλεί αυτό. Γενικά, πάντως είναι καλύτερο να μη φιλάτε τα μικρά παιδιά ούτε στα χέρια, ούτε στα πόδια, ούτε — και

πολύ χειρότερο — στο πρόσωπο. Οι μεγάλοι άνθρωποι, είμαστε φορείς απειράριθμων μικροβίων, που ενώ εμάς δεν μας ενοχλούν, στο μικρό παιδί μπορούν να προκαλέσουν σοβαρές ανωμαλίες και αρρώστειες.

ΟΤΑΝ ΧΑΣΜΟΥΡΙΕΣΘΕ, ΚΑΝΤΕ ΤΟ ΟΣΟ ΠΙΟ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ και βάλτε το χέρι σας μπροστά στο στόμα σας. Το να χασμουρήστε ενώ βρίσκεστε σε μια συντροφιά, δείχνει ότι βαρύνεστε και πληττετε με την παρέα αυτή. Γι' αυτό, προσπαθήστε τουλάχιστον να το κά-

ντε όσο μπορείτε πιο διακριτικά, προσπαθώντας να μη το αντιληφθούν.

ΜΗ ΑΡΧΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟ «ΕΓΩ». Δείχνει εγωισμό και κακή ανατροφή. Γενικά, μη μιλάτε πολύ για τον εαυτό σας, για ό,τι αφορά εσάς προσωπικά και τους συγγενείς σας, για τις αρρώστειες σας, τα βάσανά σας, γιατί, κατά πάσαν πιθανότητα, όλα αυτά είναι πράγματα χωρίς ενδιαφέρον για ένα τρίτο. Είναι καλύτερο να δίνετε την ευκαιρία στους άλλους να σας μιλήσουν, εστώ και αν είναι άναρτοι συζητητή, παρά να μιλάτε εσείς για πράγματα αδιάφορα για το συνομιλήτή σας.

ΕΙΝΑΙ ΕΥΓΕΝΙΚΟ ΝΑ ΣΤΕΙΛΕΤΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ που σας περιπολήθηκε, για να την ευχαριστήσετε και να της πείτε με λίγες απλές φράσεις, πόσο ευχάριστα περάσατε στο

σπίτι της. Το ίδιο πράγμα μπορείτε να το κάνετε και από τηλέφωνο.

Οι κύριοι, για να ευχαριστήσουν για μια πρόσκληση που έλαβαν, μπορούν να στείλουν λίγα λουλούδια στην οικοδέσποινα, το πρωί της ημέρας που έχουν προσκληθεί ή την επόμενη.

ΜΗ ΚΥΤΤΑΖΕΤΕ ΕΠΙΜΟΝΑ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙ ΣΑΣ όταν βρίσκεστε καλεσμένη σε ένα σπίτι, εκτός εάν έχετε προειδοποιηθεί την οικοδέσποινα ότι έχετε ένα ραντεβού και θα πρέπει να φύγετε μια ώριση ώρα. Άλλοιως, μπορεί να υποθέσει η οικοδέσποινα, όπως και οι άλλοι συγκαλεσμένοι, εάν υπάρχουν, ότι πληττετε με τη συντροφιά που είσθε και κυττάζετε ανυπόμονα το ρολόγι σας για να περάση λίγη ώρα και να φύγετε.

ΕΑΝ ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΝΑ ΠΑΡΕΤΕ ΤΟ ΤΣΑΙ: Ή ΝΑ ΓΕΥΜΑΤΙΣΤΕ σε ένα

σπίτι φιλικό, αφίνετε το παλτό σας και την ουμπρέλα σας — όταν έχετε — στην είσοδο ή τα δίνετε στην καμαριέρα, κρατάτε όμως το καπέλο και την τσάντα σας. Μόνο αν έαν σας το υποδείξει η οικοδέσποινα, θέλοντας έτσι να σας κάνει να νοιώσετε πιο άνετα στο σπίτι σας — μπορείτε να βγάλετε και το καπέλο σας.

ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΘΕ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ, ΜΗ ΑΠΛΩΝΕΤΕ ΤΟ ΧΕΡΙ υπερβολικά, μη τεντώνεσθε και μη μισοσφώνεσθε, γά να πιάσετε ένα πιάτο, το αλάτι ή το πιπέρι, που βρίσκεται μακριά σας. Άπλως ζητήστε ευγενικά από τον παρακαθημένο σας στο τραπέζι να σας περάση, ο,τι θέ-

λετε. Το να περνάτε τα χέρια σας πάνω από τα γειτονικά πιάτα, είναι κάτι που δεν πρέπει να γίνεται.

Ή "Ελσα θυμάται πολύ καλά!..

ΕΥΘΥΜΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ήταν κι' οι δυό τους — εκείνη κι' ο κείνος — μέσα στη μικρή βάρκα που γλιστρούσε ελαφρά στα σμαραγδένια νερά της λίμνης.

Ήταν — τί άλλο; — δυό έρωτευμένοι που μεθυσμένοι από ευτυχία, περνούσαν τις ώρες τους ό ένας πλάι στον άλλον και μακριά από όλους τους άλλους!...

Εκείνη τη στιγμή τους άγκάλιαζε ή ο βασιλιάς. Μονάχα στο βάθος, στην άκρη της λίμνης διακρίνονταν το ξενοδοχείο με τη δμορφη ταρατσα, απ' όπου κοίταζε ή ο βασιλιάς μιάς μουσικής παθητικής μιάς σικής που ταιρίαζε απόλυτα με την όσα εκείνη, την ώρα που είχε αρχίσει να άπλω- νεται το σκοτάδι.

Εκείνος έδειξε την ταρατσα του ξενοδο- χείου, ψιθυρίζοντας:

— Θυμάσαι;

— Τί πράγμα; έρώτησε εκείνη σά μέσ σε ένα λήθαργο.

— Πού σ' έφίλησα...

— Πού;

— Εκεί επάνω στην ταρατσα... Σε έφίλησα για πρώτη φορά...

— Λάθος κάνεις αγάπη μου, του άπαν- τσε εκείνη σε κάπως έπιτιμητικό ύφος.

— Εγώ λάθος;

— Ναι...

— Κι' όμως θυμάμαι πολύ καλά, έπεί- μινε εκείνος, με ένα γλυκό μέδισμα που της έβγαλε: «έσσύ έχεις λάθος, αγάπη μου, είσαι βέβαιος; έρώτησε εκείνη με ειρωνικό βλέμμα.

— Ναι, Για θυμήσου... Ήταν άνο έ- μινε εκείνος... Καθόμσταν κάτω από μιά τεράστια ουμπρέλα... Τη στιγμή που κατεβαίναμε... Στη σκάλα... Θυμάσαι;

— Όχι!...

— Στη σκάλα, έξακολουθούσε εκείνος... Στη σκάλα, που δεν ήταν κανένας... Σε έ- πιασα απ' το γυμνό σου μπράτσο, που ήταν τόσο δροσερό... Θυμάσαι!...

— Όχι!... Λάθος κάνεις!...

— Μα τί λες, αγάπη μου! Για θυμή- σου... Καθώς σε έπιασα απ' το μπράτσο, σε τραβήξα κοντά μου... Το κορμί σου ακούμπησε στο δικό μου και τα χείλη μου, διψασμένα, έπλησίσαν τα εσθνά σου μαλ- λια, που έσκόρπισαν ένα παρόξενο άρωμα, μεθυστικό, θυμάσαι;

— Όχι!!! Κάνεις μεγάλο λάθος, έπεί- μινε εκείνη και όσο έπήγαινε άγριους πε- ρισσότερο...

— Κι' όμως, Έλσα μου... Για θυμή- σου... Τα χείλη μου από τα μαλλιά σου κατέβηκαν πιδ κάτω... Συνάντησαν τα δι- κά σου τα χείλη... Ήταν τόσο δροσερά... Είχα την έντύπωση ότι και τα χείλη σου έζητούσαν τα δικά μου εκείνη τη στιγμή... Θυμάσαι;

— Έσσύ, παιδί μου, δάλθηκες να με τρελλάνης!... Λάθος κάνεις! Τέτοιο πράγ- μα δε συνέβη ποτέ! Όύτε και θυμάμαι όλη αυτή την ιστορία που μου λές... Μη- πως ήταν κομιά άλλη και τα υπερδεύεις;

— Όχι, όχι, διευορτηρήθη εκείνος ζωη- ρά. Έσσύ ήσουν, γιατί έμένα μόνον αγα- πώ και άπορώ, πως λησμόνησε το πρώτο φίλι!... Για θυμήσου... Ήταν λίγες στι- γμές πριν να συναντήσουμε τη φίλη σου την Έρικα, καθώς κατεβαίναμε τις σκά- λες... Θυμάσαι; Έφορούσε ή Έρικα...

— Και βέβαια θυμάμαι, αγάπη μου! Μπορώ ποτέ να το ξεχάσω; Έφορούσε ή Έρικα, ένα θαλασσί ταγιέρ, που σου έζή- τησα να μου κάνης και μένα ένα όμοιο, αλλά...

Εκείνος χαμογέλασε πικρά. Εκείνη έ- πρόσθεσε:

— Βλέπεις; Εγώ θυμάμαι πάντα πολύ καλά!...

ΓΙΟ ΧΑΝΣ ΡΕΙΣΛΕΡ

ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΖΥΓΙΟ ΣΑΣ

Ή ανδρική όμορφιά

Ο ξεχωριστός Γάλλος ευ- θυμογράφος Πάω Ρεμπου έ- λεγε μιά μέρα: «Συναντά κά- νεις καμιά φορά τη γυναίκα των όνείρων του... αλλά, δυ- στυχώς, αυτό συμβαίνει πάν- τα όταν είναι άξυριστος...»

Φροντίστε λοιπόν να μη βρεθήτε στο σημείο να λυπη- θήτε για την κακοτυχία σας. Ή ευχάνισί σας δεν είναι πα- ρά (ή μια περιποίησης. Μη υπερβάλλετε ποτέ τη δόση περιφρόνησι που έπιδεικνύετε καμιά φορά για την εμφά- νισί σας... Δεν είναι σωστό!

Μη προφασίζεσθε ότι το δέρμα σας είναι τρομερά μαλακό και ερεθίζεται εύκολα, και γι' αυτό αφίνετε επάνω του τα γένεια. Δεν θα σας πιστέψη κανένας.

Μπορείτε να έχετε ρυτίδες, όπως όλος ο κόσμος, που δεν σας πηγαίνουν — άλλωστε — και πολύ άσχημα. Άλ- λά το να αφίνετε εκείνα τα άπαισία μαύρα μπιμπικία στο πρόσωπό σας είναι τρομερά αντίαισθητικό. Μερικές έπα- λείψεις με πολύ ζεστό νερό, όπου θα έχετε προσθέσει λί- γη κολώνια ή άλκοολ 90 βαθμών, θα σας απαλλάξουν από τα αντίαισθητικά αυτά σημεία.

Φυσικά, οι άνδρες δεν χρειάζονται να κάνουν λουτρά για την όμορφιά τους. Άλλα το τακτικό λουτρό καθαρί- οντος ή, έστω, το ντους, άποτελεί μιά ανάγκη και όχι

Είναι μιά έβδομάδα τώ- ρα, που περνώντας έξω από το κουρείο σας, σκέπτεσθε: «Αύριο, πρέπει όπωσδήποτε να έρθω να κόψω τα μαλλιά μου!». Το «αύριο» όμως γί- νεται πολύ γρήγορα... χθές. Μη περιμένετε να άποκτήσε- τε την κόμη του Άβεσσαλώμ, για να άποφασίσετε να την κόψετε.

Φροντίζετε να ξυρίζεσθε όπωσδήποτε κάθε μέρα. Μη βρίσκετε προφάσεις και δι- καιολογίας για να το άποφύ- γετε. Μη προφασίζεσθε ότι το δέρμα σας είναι τρομερά μαλακό και ερεθίζεται εύκολα, και γι' αυτό αφίνετε επάνω του τα γένεια. Δεν θα σας πιστέψη κανένας.

Μπορείτε να έχετε ρυτίδες, όπως όλος ο κόσμος, που δεν σας πηγαίνουν — άλλωστε — και πολύ άσχημα. Άλ- λά το να αφίνετε εκείνα τα άπαισία μαύρα μπιμπικία στο πρόσωπό σας είναι τρομερά αντίαισθητικό. Μερικές έπα- λείψεις με πολύ ζεστό νερό, όπου θα έχετε προσθέσει λί- γη κολώνια ή άλκοολ 90 βαθμών, θα σας απαλλάξουν από τα αντίαισθητικά αυτά σημεία.

Φυσικά, οι άνδρες δεν χρειάζονται να κάνουν λουτρά για την όμορφιά τους. Άλλα το τακτικό λουτρό καθαρί- οντος ή, έστω, το ντους, άποτελεί μιά ανάγκη και όχι

Ή κομψότης σας δεν πρέπει να είναι χτυπητή

Το 1952, ή εξέλιξι της άν- δρικής μόδας χαρακτηρίζεται γενικά από την έπιστροφή στην απλότητα, σε αντίθεση με τις έξωφρενικές υπερβολές που έμφανίστηκαν μετά τη λή- ξι του τελευταίου πολέμου.

ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ. — Μέρα με την ήμέρα οι χονδρές σόλες παραχωρούν τη θέσι τους στις λεπτές. Τα «μόκασιν» μένουν πάντα στη μόδα, αλλά στις διτρίνες αρχίζουν να έμφανίζονται παπούτσια στενά και μυτερά, με ελαφρές και λεπτές σόλες.

ΟΙ ΚΑΛΤΣΕΣ. — Οι κλασσικές άνδρικές κάλτσες χά- νουν διαρκώς και περισσότερο έδαφος, που το κερδίζουν οι χαμηλές κάλτσες και τα άνδρικά σοσόνια. Τα ριγώτα και το πολύχρωμα σχέδια αρχίζουν να εξαφανίζονται. Ξανα- γυρίζουμε στα μονόχρωμα σχέδια, που για ποικιλία έχουν ίσως μόνο μιά λεπτή μπαγκέτα στο πλάι. Όλες αυτές οι νέου τύπου κάλτσες έχουν τη μύτη και τη φτέρνα ένισχυμέ- νες με νάυλον.

ΤΟ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ. — Το κάτω μέρος του γίνεται στε- νότερο — 25 εκατ. το πολύ — με ένα γύρισμα ύψους 5 ως 6 εκατ. Υφάσματα που χρησιμοποιούνται πολύ είναι ή φανέλλα και το σέρζ, σε διάφορους τόνους γκρι. Οι τσέπες είναι κομμένες λοξά.

ΤΟ ΣΑΚΚΑΚΙ. — Στα κλασσικά κοστούμια, χρησιμο- ποιούνται πολύ τα υφάσματα, φιλ-ά-φιλ, καθώς και τα μο-

μιά εξέζητημένη... πολυτέλεια, όπως το θεωρούσαν άλλο- τε. Μετά το λουτρό, μιά καλή έντριβή με κολώνια, είναι και ύγιεινή, και ευχάριστη.

Όλοι οι άνδρες δεν έχουν τη χάρι που δίνει μιά νεανική και εύλυγη σιλουέτα. Άλλα μερικές γυμναστι- κές άσκήσεις εύκαμψίας κάθε πρωί, θα σας κάνουν να μη έχετε τουλάχιστον εκείνο το ύφος του κουρασμένου άνθρώ- που που φαίνεται πως ή σημερινή ζωή έχει έπιβάλει σε όλους.

Ή παραμικρή κίνηση των χειλιών άποκαλύπτει τα δόντια σας. Φροντίστε λοιπόν να τα έχετε πάντοτε περι- ποιημένα και πλυμένα (ένα πλύσιμο το πρωί, ένα το βρά- δυ, είναι τα κανονικά). Θα γελάτε πολύ πιο έλεύθερα και με άυτοπεποίθησι, και θα έχετε πολύ περισσότερες πιθα- νότητες να... σας άπαντήσουν επίσης με ένα γέλιο.

Μη παραμελήτε τα χέρια σας. Πολύ συχνά, τα κυ- τάζουν για να σας κρίνουν. Φυσικά, δεν χρειάζεται να περνάτε θερνίκι στα νύχια σας: φθάνει να τα έχετε πάν- τοτε καθαρά και καλοκομμένα. Καί, προς Θεού, όχι με γάλο νύχι στο μικρό δάχτυλο!...

Φροντίζετε το κολλάρο του πουκαμίσου σας να εί- ναι καλοσιδωμένο και καθαρό, και ή γραβάτα που φο- ράτε να έναρμονίζεται με το πουκάμισο και με το κοστού- μι σας, φυσικά.

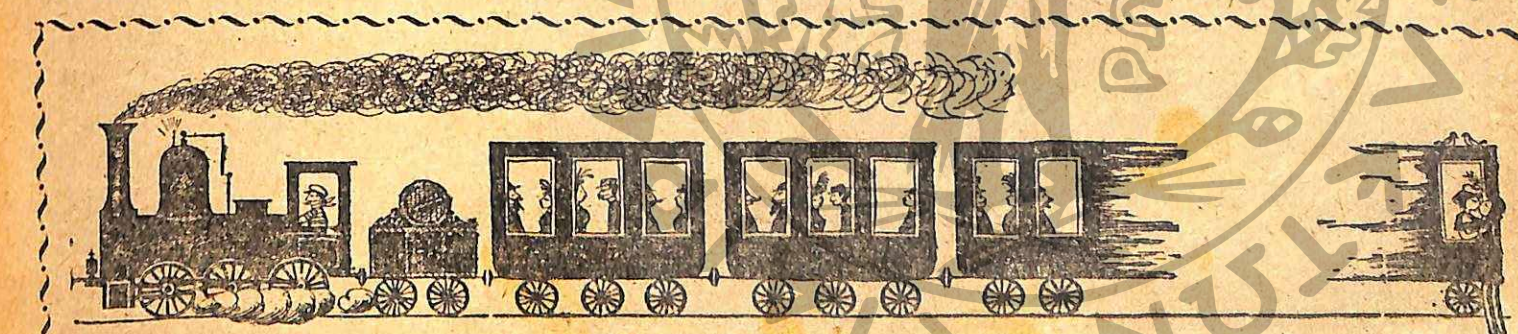
Καμιά μέρα δεν επιτρέπεται να βγαίνετε να άγυά- λιστα και βρώμικα παπούτσια. Άν ο καιρός είναι καλός, ένα σκέτο δούρτισμα κάθε πρωί άρκεί για να τα διατη- ρήτε πάντοτε όλοκάθαρα σαν καινούργια.

νόχρωμα ή με μιά λεπτή ρίγα. Ή κόψι είναι πάντοτε φαρ- δειά, το μήκος όμως των σακκακιών είναι λίγο μικρότερο από πέρσι. Τα ρεβέρ γίνονται πιο φαρδεια. Τα σταυρωτά κοστούμια είναι ιδιαίτερα της μόδας. Στα σακκακία σπόρ χρησιμοποιούνται πάλι εύρύτατα τα καρ ή πιέ-ντε-πούλ σχέδια, καθώς και τα διάφορα χειροποίητα υφάσματα.

ΤΟ ΓΙΛΕΚΟ. — Γιλέκο από ίδιο υφάσμα με το κοστού- μι, δεν γίνεται πια παρά μόνο στα κλασσικά κοστούμια. Με τα άλλα κοστούμια φοριούνται είτε πλεχτά πουλόδερ, είτε γιλέκα πλεχτά ή από μονόχρωμα υφάσματα σε τόνους παστέλ.

ΤΑ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ. — Στα πουκάμισα έχουν έπιβληθη πια όριστικά τα κολλάρα με μεγάλες και άνοιχτές μύτες, και τα μακιετικά είναι άπλά και κουμπώνουν χωρίς μανι- κετόκουμπια. Εκτός από τα συνθισμένα υφάσματα χρη- σιμοποιούνται για πουκάμισα σπόρ και οι καμπαρντίνες και οι λεπτές φανέλλες. Τα χρώματα ακολουθούν τη γενική τάσι, προς το μπλε και το γκρι. Φυσικά, το άσπρο πουκά-μισο εξακολουθεί να είναι πάντα το ένδεδειγμένο για ένα σοβαρό ντύσιμο, με κλασσικό κοστούμι, ιδίως για το άπό- γευμα ή το βράδυ.

ΟΙ ΓΡΑΒΑΤΕΣ. — Οι πολύχρωμες γραβάτες με τα φανταχτερά σχέδια, τη μιά ρίγα στη μέση και άλλες ιδιο- τροπίες φεύγουν πια από τη μόδα, παραχωρώντας τη θέσι τους στα άπλά σχέδια. Οι πλεχτές μονόχρωμες γραβάτες έμφανίζονται και πάλι και φοριούνται από το πρωί ως το βράδυ, με όποιοδήποτε ρούχο. Οι κομψότεροι φορούν κυρίως μπλε-μαριν και μαύρες.

ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΥ!

ΟΙ σὰν τοῦ Χόλλυγουντ
μπορεῖ νὰ γίνωνται ἡρωίδες
σκανδάλων, μπορεῖ νὰ παντρεύ-
ονται καὶ νὰ χωρίζουν ἅπειρες
φορὲς, δὲν ξεχνοῦν ὁμῶς τὴν κυ-
ριώτερη ἀποστολὴ τους σὰν
γυναῖκες: Τὴ μητρότητα.

“Όσο κι’ αν φαίνεται περίεργο κι’ έκπληκτικό, στην πόλη αυτή υπάρχουν μητέρες με πολλά παιδιά, όσο δεν υπάρχουν σ’ άλλες πόλεις. Όλες σχεδόν οι στάρ έχουν παιδιά κι’ όσες δεν μπορούν να κάνουν... υιοθετούν!

Ποινὴ ἀπὸ τὸν πόλεμο καμμιὰ
στὰς δὲν ἤθελε ν' ἀποκτήσῃ
παῖδιά κι' ὅσες εἶχαν τὸ ἔκρυ-
βαν ἀπ' τὸ κοινό. Μετὰ τὴν ἐκ-
ρηξὶ τοῦ πολέμου ὅμως ἡ νοο-
τροπία τόσο τοῦ κοινού ὅσο καὶ
τῶν ἀστέρων ἄλλαξε ὥς πρὸς
τὸ ζήτημα αὐτό. Τώρα ἡ ἐγκυ-
μοσύνη θεωρεῖται τιμὴ γιὰ μιὰ
στὰρ καὶ περὶ φανὰ φωτογρα-
φίζονται μὲ τὰ παῖδιά τους. Καὶ
μόνον αὐτοί; Ἡ Μάρλεν Ντή-
τριχ, ὁ Γουόλτερ Πήτζον ἡ ἡ
Γκλόρια Σβάνσον καὶ ἡ Τζέιν
Μπένετ φέρουν μ' εὐχαρίστησι
τὸν τίτλο τῆς... γιανγιάς καὶ τοῦ
παπού!

Ἡ πιο πολύτεκνη μητέρα τοῦ Χάλλυβαντ εἶναι ἡ Μώρην Ο' Σούλλιβαν, ἡ ὁποία ἀπέκτησε τὸν περασμένο Ἰούλιο τὸ... ἔβδομο παιδί της! Ἡ Μώρην Ο' Σούλλιβαν παιδρέυθηκε τὸ 1938 τὸ σκηνοθέτη Τζῶν Φάρμπον κι' ὅπως βλέπετε δὲν ἔχασε τὸν καιρὸ της! Ἐχεῖ τέσσερις γιους καὶ τρία κορίτσια. Ὁ μεγαλύτερος γιὸς της εἶναι 12 χρόνων καὶ τὸ μικρότερο κορίτσάκι ἐνῆα μηνῶν. Ἡ Μώρην Ο' Σούλλιβαν ἦταν ἡ παρτενιά τοῦ Τζῶννι Βαϊσμίλλερ στὶς δημιουργίες τοῦ Ταρζάν σὲ διάφορες ταινίες ζουγγλάς.

Τὴ Μώρην Ὁ Σούλλιβαν συ-
ναγωνίζεται ἡ Μώρην Ὁ Χάρ-
τλανθέξκι' αὐτὴ ὅπως καὶ ἡ
Μώρην Ὁ Σούλλιβαν, ἔχει ἔξη
παιδιά!

Μήπως ὁ Μπίγκ Κρόσμπυ
δὲν καμαρώνει γιὰ τοὺς τέσσε-
ρις γιουοὺς του, ποὺ ὁ μεγαλύ-
τερος εἶναι τώρα 18 ἐτῶν κι' ὁ
μικρότερος δεκατριῶν;

Ὁ Πῶλ Μπρίκμαν κτίζει τώ-

Η ΤΖΗΝ ΚΡΑΙΗΝ είναι μία από τις πιο ύποδει-
γματικές μητέρες.

Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΧΑΙΝΑ ζή σε μιὰ ατμόσφαιρα ελ-
χογενειακής εὐτυχίας.

ΜΗΤΕΡΕΣ - ΣΤΑΡ

του Χόλλυγουντ

ρα κι' άλλη μιὰ πτέρυγα στὸ σπῆτι του. Ἡ γυναίκα του Τζήν Κραϊνὴν πρόκειται τὸν Ἀπρίλιο ν' ἀποκτήσῃ τὸ τέταρτο παιδί της. Ἡ Τζήν Κραϊνὴν ἔχει ἤδη τρεῖς γιουσις. Τώρα πῆρε ἄδεια ἀπὸ τὸ στυνδιό της νὰ μὴ γυρίσῃ ἄλλη ταϊνιά ὡσποῦ ν' ἀποκτήσῃ τὸ παιδί αὐτὸ ποὺ ἐλπίζει νάναί κοριτσάκι.

Ἡ Τζήν Κραϊνὴ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πρὶ ὑποδειγματικὲς μητέρες τοῦ Χόλλυγουντ. Κατορθώνει πάντα νὰ ἐξοικονομῇ ἀρκετὸ καιρὸ γιὰ τὸν ἀφιερῶσι στὰ παιδιὰ της.

Ἡ Ἑστερ Γουίλλιαμς ἀνα-
τρέφει δύο μέλλοντας πρωτα-
θλητὰς τοῦ κολυμβήματος. Τοὺς

οὓς της Μπέντζι καὶ Κήθ. Ἡ Ἔστερ Οὐίλλιαμς ἦταν τώρα τελευταία στὴ Χαβάη, μετὰ τὸν ἄντρα της Μπέν Γκέητζ καὶ τὰ παιδιά της. Ἐκεῖ τὴ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ξεκουρασθῇ καὶ νὰ προπονήσῃ τοὺς δυὸ νεαροὺς κολυμβητὰς.

Ἐν τούτοις ὁ κανόνας αὐτὸς δὲν

Ισχύει προκειμένου να μιλήσει η Τζόαν για την κόρη της, Ντιμπορα. 'Η Τζόαν Φονταίν χωρίσε απ' τον άνδρα της τὸν παπαγωγὸ Μπιλ Ντοζιέ πέρσι, μὰ ἐπέτυχε νὰ κρατήσει τὴν κόρη της, στὴν ὁποίαν ἀφιερώνει ὅλες τὶς ἐλεύθερες ὥρες της.

"Αν σὰς πούμε πὺς ἡ Ἐπιθ
 Μούρρενερ ἔχει δύο διδύμους
 γιους, δὲ θὰ μπορῇτε νὰ φαι
 τασθῆτε πὺς αὐτὴ εἶναι ἡ περ
 σινὴ βασίλισσα τῆς γοητείας
 Σούζαν Χαιήγουορντ. Ἡ Σού
 ζαν Χαιήγουορντ εἶναι παρθε
 νικὴ μὲν τὸν Τζέις Μπέρκερ. Εἶ
 ναι εὐχαριστημένη πού ἀπέκτη
 σε δίδυμα καὶ παρακαλεῖ τὴν
 ἐπόμενη φορὰ νὰ τῆς ἐλθοῦν δύο
 δίδυμα κοριτσάκια. Ἔτσι θάχη
 μὲ δύο σιμπάρους... τέσσερα
 τουγόνια!

«Από τότε που παντρεύτηκε η Μπέττυ Γκρένημλ αποφάσισε να μη άνακατέψει την καριέρα της με την οικογένειά της για να υπορέσει να διατηρήσει τη οικογενειακή της εύτυχια. Πανδρεμένη με τ'ό διάσημο μουσικό Χάρου Τζάιμς, άρνήθηκε επίμου να γυρίσει μία ταινία μαζί του. Δέν έχει δωματίο προβολής σπίτι της κι' ό άνδρας της έχει δη μόνο δυό ταινίες της. Όταν δέν γυρίζει ταινίες, όπως έβω κι' ένα χρόνο, άφίνει τ' μαλλιά της νά ξαναυρουν τ' φυσικό τους χρώμα και φορά σχεδόν πάντα πανταλόνια. Τώρα τελευταία τσακώθηκε με τ' στούντιο γιατί δέν της έδινε άρεκή άδεια να την άφιέρωνε στ' παιδιά της. Γι' αυτό διακινδύνευσε μία όλοκληρη καριέρα είκοσι έτών.

Ἡ Μπέττυ Γκρέμητλ εἶναι
ζήτημα ἂν ντύνεται ἐπίσημα δυὸ
φορὲς τὸ χρόνο. Ἔχει πολλὰ

κοσμήματα μὰ σπάνια τὰ φορά.
Βοίσκει πῶς τὰ καλύτερα κο-
σμήματα γι' αὐτὴν εἶναι οἱ κο-
ροῦλες τῆς Βίκυ καὶ Τζέσσυ κι'
ὁ ἄνδρας τῆς Χάρρυ Τζαίμς.

Παρά τὸ γεγονός πὺς ἡ
Τζαίνου Γουάινιαν παρειαρκε-
ταί σ' ὅλες τῆς κοσμικῆς συγκυ-
ρώσεως, ἐν τούτοις ὅλοι ξέρου-
ντες εἶναι μιὰ γυναῖκα πρὸ ὑπο-
έρεσι ἀπὸ μοναχίου. Ἀπὸ τότε
ποὺ γύρισε ἀπ' τοῦ ἀνδρὸς τῆς
Ρόναλντ Ρήγκαν δὲν ὑπόρρεπε
να συνδεθῇ στενά μὲ κανένα. Ἡ
μόνη τῆς παρηγοριά κ' εὐχαρί-
στησι εἶναι τὰ δυὸ παιδιὰ τῆς
ἀπ' τὸν γάμο αὐτόν. Ἡ Μώρη —
Ἡ Ἐλίζαβεθ καὶ ὁ Μάικλ —
ἔντυσαν.

Ἡ Τζέην Γουάιμαν δίνει ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸν ἑαυτό της σὲ κάθε ρόλο ποὺ ὑποδύεται. Ἐν-
ρίζει σπῆτι της ἐξουθενωμένην ἱ-
σχυὰς κρύβει καθὺ λύπη καὶ κού-
ρασι ἀπ' τὰ παιδιὰ της καὶ κἀ-
θεται νὰ παίξῃ μαζί τους. Ἐπι-
θίγει προσωπικὰ τὴν ἀνατρο-
πὴ τους, τὰ φροντίζει δὲ ἡ ἴδια
γιὰ όλα.

Ἡ πὸ θεότρελλῃ, στὰρ τοῦ
Χάλλουνοιτ θεωρεῖται ἡ Μπετ-
τὴν Χάττον. Ἦταν πανδορεμένη
μὲ τὸν Τέντ Μπρίσκιν, μὲ τὸν
ὅποιον χώρισε πρὶν ἀπὸ λίγου
καιροῦ. Κράτησε ὁμοῦ τὴν δυο-
κόρες της γιὰ νὰ τὶς μεγαλώσῃ
ἡ ἴδια. Ἡ Μπεττὴν Χάττον λένε-
ται ἡ γυναῖκα δυναμῆτις! Μπο-
ρεῖ κακεὶνὰ νὰ τὴν πῇ καὶ υπε-
ρα-δυναμῆτις! Τὰ ἀνατρέφει θεο-
τόρελλα κ', ὅπου κ' ἂν πᾶνε κ',
οἱ τοεὶ μαζὶ εἶναι σὰ νὰ περ-
αῖσαν. Αὐτὸ δῶς δὲν τὴν
ἐμποδεῖ νὰ τὰ φροντίζῃ μὲ
στοργήν.

Ἀπὸ μικρὸ κοριτσάκι ἡ Μπάρουπαρα Χαίηλ ἐπιθυμοῦσε ν' ἀποκτήσῃ χρήματα γιὰ νὰ μπορῇ νὰ κἀν ἰδρύματα γιὰ τὴν περίθαλψι μικρῶν παιδιῶν. Εἶχε μιὰ παθολογικὴ ἀγάπη γιὰ τὰ παιδιά καὶ φυσικὰ πό-
λις πανδρεύετῃ φρόντισε ν' ἀ-
ποκτήσῃ Σήμερα εἶναι εὐτυχι-
σμένη γιατί ἔχει κιόλας δύο. Τὴ
Μπάρουπαρα - Γουίλλιαρ - Τζο-
άννα κ' ἕνα μικρὸ ἀγοράκι λί-
γων μηνῶν. Ἡ Μπάρουπαρα
Χαίηλ εἶναι πανδρεμένη μὲ τὸν
Μπίλ Γουίλλιαμς.

Μιά άλλη, πολυάσχολη γυναίκα και μητέρα στάρ είναι η Τζζάν Ντρίου. Δε υπήρξε να γιορσιά πολλές ταινίες γιατί δεν είχε καιρό κόνοντας παιδιά. «Έχει... τέσσερα! Τα τρία πρώτα τ' απέκτησε με τόν πρώτον άνδρα της Ντρίκ Χαίμης. Τό τέταρτο με τόν Τζών Αϊσαντ. Η Τζζάν παντρεύτηκε με τόν Τζαίμης όστερ από τοελλά έρωτα. Απέκτησαν τρία παιδιά, μη ή ζωή που ζουσαν κατέστρεψε τήν οικογενειακή τους ευτυχία. Έκείνος, διευθυντής ορχήστρας ήταν υποχρεωμένος να λείπει δηλ νύκτα και να κριμάται τήν ημέρα, πού η Τζζάν ήταν άπασχολημένη, στό στούντιο ή με τα παιδιά.

Στὸ γύρισμα τῆς ταινίας
«Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, τοῦ Βασι-
λῆος γνωρίστηκε μὲ τὸν ἡθο-
ποῖτο Τζῶν Αἰρλαντ. Ὁ Τζῶν
πῆρε στὰ σοβαρὰ τὸ ρόλο του
κι' ἐρωτεύθηκε τὴ Τζόαν καί
στὴν πραγματικότητα. Τῆς
στάθηκε σάν ἕνα πραγματικό
κι' ἀφώσιωμένον φίλος σ' ὅλη
τὴ δυστυχία της. Καὶ μόνο ὅ-
ταν πῆρε τὸ διαζύγιό της τῆς
φάνερε στὰ πραγματικά αἰ-
σθητά του. Μὲ τὸ Τζῶν γνώ-

Η ΕΣΤΕΡ ΟΥΙΛΙΑΜΣ έχει μοναδική χαρά να περιποιήται ή ίδια τα παιδιά της.

ρισε την πραγματική ευτυχία, γιατί είναι ένας θετικός τύπος, ικανός να χαρίσει μια παντοτεινή ευτυχία σε μια γυναίκα. Το μόνο όνειρο τώρα της Τζόαν είναι ν' αποκτήσει άλλα δυο παιδιά για νάχη τουλάχιστον κι' ο άνδρας της τρία δικά του!

✦
Ἡ Σίριλεϋ Τέμπλ, τὸ «παιδί
θεῶμα» τοῦ Χόλλυγουντ εἶναι
τώρα μιά πρώτης τάξεως μητέ-
ρα. Ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄτυχο
νάμο της μετὰ τὸν Γκῶν Ἀγκαρ
ποῦ κατέληξε σὲ διαζύγιο ἡ
Σίριλεϋ ἀναστήθηκε στὸ παιδί

ΣΤΡΑΤΕΙΑ ΑΦΩΣΙΩΝΕΣ
 ΤΗΣ. ΣΠΑΝΙΑ ΕΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ
 ΚΟΣΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΗΣ
 ΦΙΛΗΠΟΥΛΕΩΣ. ΤΟΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ
 ΧΡΟΝΟ, ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΉΧΗ ΔΟΥΛΕΙΑ
 ΣΤΟ ΣΤΟΥΤΙΟΥ, ΤΟΝ ΑΦΕΡΑΝΕΙ
 ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΩΜΕ-
 ΝΗΣ ΚΟΡΟΥΛΑΣ ΤΗΣ. Ή ΣΙΟΛΕΥ
 ΉΥΠΛΑ, ΚΟΛΑΚΕΥΕΤΑΙ ΟΤΙ ΤΗΣ
 ΛΕΝΕ ΠΩΣ Η ΚΟΡΟΥΛΑ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ
 ΤΟ ΪΔΙΟ ΕΞΥΠΝΗ ΜΕ ΕΚΕΙΝΗ ΟΤΑΝ
 ΓΙΝΑΝ ΜΙΚΡΗ ΚΑΙ ΕΙΧΕ ΚΑΤΑΠΛΗ-
 ΞΕΙΣ ΔΟΥΛΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΦΡΑΣΙΑ ΤΗΣ.
 Ή Ή' ΕΛΛΗΝΩ ΠΑΣΚΟΕ ΕΙΝΑΙ

πανδρεμένη ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια μετὰ τὸν ἐπιχειρηματία Μπέρτ Φρήντλοπ. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἀπέκτησε δυὸ κοριτσάκια. Τὴ Σούζαν καὶ τὴ μικρὴ Σέρον.

Ἡ Γκλόρια Χάτρικ, γυναίκα
τοῦ Τζ. Στιούαρτ, κινδύνεψε τὸ
περασμένο φθινόπωρο γιὰ νὰ
φέρει στὸν κόσμο δυὸ δίδυμα
κοριτσάκια. Γι' αὐτὴν δὲν ἦταν
ἐκπληξή. Γιατί εἶχε κι' ἀπ' τὸν
προηγούμενο γάμο της κι' ἄλλα
δίδυμα.

★
 'Η πιὸ νέη «μαμά» τοῦ Χόλ-
 λυγουντ εἶναι ἡ Τζέην Πάουελ,
 ποὺ ἀπέκτησε τελευταῖα ἓνα ἀ-
 γοράκι. 'Επίσης ἡ Τζούν "Αλ-
 λυσον ἡ ὁποία εἶχε υἱοθετήσει
 ἓνα κοριτσάκι ποῖν γίνῃ ἡ ἴδια
 μαμά ἐνὸς χαριτωμένου μπέ-
 μπη.

Η Λώρη Μπακώλ κι' ο Χόμ-
φρεϊ Μπόγκαρτ έχουν ένα γυιό.
Η Μπέττυ Νταϊνις κι' ο Γκάρι
Μέριλ υιοθέτησαν ένα παιδί. Η
Μπέττυ έχει από προηγούμενο

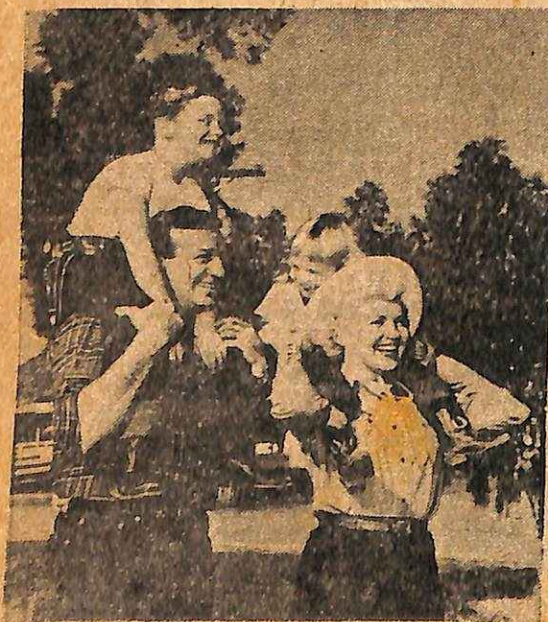
γάμο της και μιὰ χαριτωμένη
κορούλα.

Φέτος απέκτησαν κοριτσάκια
 ή Άνν Μπάστερ πανδρεμένη με
 το Τζων Χότσιακ ή Μπάρμπαρα
 Μπρόιττον, ή Λούσιλ Μπώλ,
 ή Ντέμπορα Κέρ και ή γυναίκα
 του Τάυρον Πάουερ, Λιντά Κρί-
 στιαν.

Είναι αδύνατον ν' αναφέρου
με όλες τις stars που έχουν παι-
διά. Γιατί όλες σχεδόν πανδρεύ-
θηκαν έστω και μία φορά, φρόν-
τισαν ν' αποκτήσουν κι' αν δεν
υπόρεσαν, υιοθέτησαν. Ή τζαζ
Κράουφορντ έχει τέσσερα απ'
τα οποία κανένα δεν είναι δικό
της.

Τὸ Χόλλυγουντ ἔχει πολλές ιδιότητες, πολλὰ ἐπίθετα. Μπορεῖ ὅμως ἀδίστακτα νὰ ὀνομασθῇ καὶ ὁ παρὰδοσιαστικὸς παιδιστὴν. Ὅσα ἔχουν τὴν τύχη νὰ γεννηθοῦν ἐκεῖ μεγάλωνουν κι' ἀνατρέφονται ὅπως λίγα παρὰδιστὰ αὐτὴ τῇ γῇ.

P. BEA.

Η ΜΠΕΤΤΥ ΓΚΡΕΗΜΠΛ με τὸν ἄντρα της καὶ τὶς
χαριτωμένες κορούλες της.

Ο ΤΖΩΝ ΝΤΕΡΙΚ ξεκουράζεται μετά το στούντιο
παιζοντας με το γυιό του.

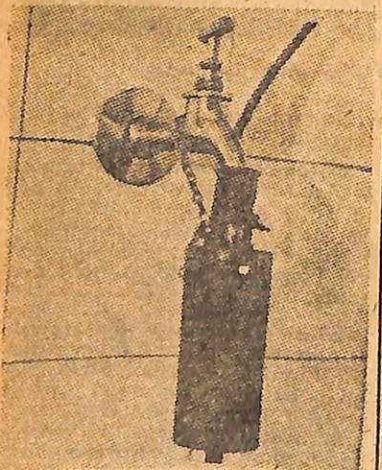
Όταν φτιάχνετε μπελτέ, φροντίστε να μη μείνουν πολύ τα φρούτα και παραωριμάσουν προτού ψηθούν. Δεν πρέπει να στίβετε πολύ το τουλπάνι που περνάτε τον μπελτέ, γιὰ να μη περνά μαζί με το υγρό και να μέρος από τον καρπό. Όταν δεν πάρετε αυτές τις δυο προφυλάξεις, ο μπελτές δεν θα γίνη πολύ καθαρός. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και αν χρησιμοποιηθούν και πολύ πράσινα φρούτα.

Αν τυχόν πέση πολύ αλάτι μέσα στο φαγητό σας, μη στενοχωρήσθε. Απλώστε πάνω από την κατσαρόλα ένα ψιλό τουλπάνι και πασπαλίστε το με μια κουταλιά αλεύρι ενώ θα ψήνεται το φαγητό. Το αλεύρι θ' απορροφήσει το αλάτι.

★

ΒΡΑΣΤΟ νερό από την κρύα βρύση. Το θαύμα αυτό κατορθώνεται με μια απλούστατη λαστιχένια συσκευή που μπορεί να προσαρμοσθή σε οποιαδήποτε βρύση. Η συσκευή ενώνεται

με την ηλεκτρική πρίζα και το νερό τρέχει εραστό ή σε οποιαδήποτε άλλη θερμοκρασία το θέλει η νοικοκυρά χωρίς στον αυτόματο ρυθμιστή. Η καινούργια αυτή συσκευή, που στοιχίζει και πολύ λίγο, θα καταργήσει θερμοσίφωνες, καζάνια ζεστού νερού και θα κάνει γενικά τη λάτρα της κουζίνας πολύ πιο εύκολη και πιο γρήγορη.

Η ΛΥΣΣΑ

ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

B'

Κάθε άτομο που πήρε τη λύσσα πεθαίνει απ' αυτήν; Δυστυχώς ο θάνατος στον άνθρωπο είναι η ανεπανόρθωτη συνέπεια της λυσσικής αρρώστειας. Ποιός είναι τώρα ο μορφές της λύσσας στον άνθρωπο; Ο χρόνος της επώασης της αρρώστειας ποικίλλει. Κατά μέσον όρο είναι ενάμιση έως δυο μήνες. Υπάρχουν και επώασεις πολύ θραχυρόντες, γύρω στις 15 μέρες, άλλες εξαιρετικά μακροχρόνιες, φτάνοντας ίσαμε κι ένα χρόνο. Γενικά τα συμπτώματα εμφανίζονται όταν ο ιός προσβάλλει τα νευρικά κέντρα, συνεπώς θραχυρόντα επώασα με τα δαγκώματα, γκρατσουινές κλπ. του προσώπου, μακροχρόνια με τα ίδια, αλλά στα κάτω άκρα. Σχηματικά η λύσσα, επειδή θίγει το νευρικό σύστημα, εκδηλώνεται με όλες τις ενδιάμεσες περιπτώσεις, με μία μορφή μανιακή και μία μορφή παραλυτική. Στην πρώτη, η εξέλιξη γίνεται μέσα σε λίγες μέρες, τέσσερες, κατά μέσον όρο. Στην παραλυτική μορφή, όχτω κατά μέσον όρο.

Τα κλινικά όμως συμπτώματα και η ατομία ενός λυσσαμένου σκύλου δίνουν ενδιαφέρουσες πληροφορίες. Γενικά έδω ή επώασα είναι 1-2 μηνών. Όχι ως δέκα μέρες πριν από την εμφάνιση των πρώτων συμπτωμάτων, τα σάλια του ζώου που επώαζε τη λύσσα μπορεί να έχουν τον ιό της λύσσας. Αυτόνοητος ο κίνδυνος. Υπάρχουν πολλές ποικιλίες και διαφορετικές μορφές λύσσας. Σχηματικά, εν τούτοις, μπορούμε να δεχτούμε δυο μορφές, όπως και στον άνθρωπο, τη μανιακή μορφή και την παραλυτική. Η εξέλιξη γίνεται σε 4-5 μέρες. Η κλινική ίσως είναι σπανιότατη εξαίρεση. Η νεκροσκοπική εξέταση μόνο στο νευρικό σύστημα του ζώου είναι αποφασιστική. Για τοδούτο, θα διατηρήσουμε τον εγκέφαλο του ζώου μέσα σε γλυκερίνη ή αλάτι η ζάχαρη και θα τον στείλουμε στο εργαστήριο για την αναζήτηση των χαρακτηριστικών αλλοιώσεων.

Τι θα κάνουμε σ' ένα άτομο που το δαγκώσαν; Πρωτίστως θα πληροφορηθούμε αν υπάρχει δαγκωμάτις ή απλή τριβή του δέρματος. Αν τα ρούχα προστάτησαν ή αφήσαν να περάσουν τα σάλια. Εγλύφθηκε η γκρατσουινίστηκε το άτομο που έχουμε μπρος μας; Ύστερα θα εξετάσουμε το ζώο. Τέσσερες περιπτώσεις μπορούμε να παρουσιάσαστον. Το ζώο είναι ζωντανό. Το ζώο ψόφησε. Το ζώο το σκότωσαν. Το ζώο δε μπορεί να θρεθθ. Είναι ανάγκη, αν είναι δυνατό, να έχουμε το ζώο ζωντανό και να το θέσουμε υπό παρατήρηση επί 15 μέρες. Αν ζή μετά τις 15 αυτές μέρες, η λύσσα μπορεί να εκδηλωθ. Τότε πρέπει να κάνουμε τη θεραπεία στον «άρρωστο». Αν η αρρώστεια δεν εκδηλώνεται και το ζώο δεν φαίνεται σε πλήρη υγεία, φρονιμο είναι να παρατείνουμε μερικές ακόμη μέρες την παρατήρηση. Είναι άνωφελο και μετ' αυτό το διάστημα να κάνουμε τη θεραπεία.

Αν όμως το ζώο ψόφησε, το σκότωσαν, δε βρίσκεται πουνενά, τι α κάνουμε; Κάθε άτομο μολυ-

μένο από ζώο που ψόφησε νωρίτερα από 15 μέρες μετά το δαγκώμα, τις γκρατσουινές κλπ. οποιαδήποτε κι' αν είναι η φύσι του θανάτου αυτού, πρέπει να υποβληθ σε αντιλυσσική θεραπεία. Τα ίδια, κάθε άτομο που δαγκώθηκε κλπ. από το ζώο που σκότωθηκε σε λιγότερες από 15 μετά το έπεισόιο μέρες. Τα ίδια, κάθε άτομο δαγκωμένο από ζώο, που δε μπορεί να θρεθθ, όφειλει να υποβληθ σε αντιλυσσική θεραπεία. Ποιός ανακαλύπτει την αντιλυσσική αυτή θεραπεία; Ο μεγάλος Παστέρ και στο ομώνυμο Ινστιτούτο στο Παρίσι, όπου και ο υπογράφων εργάστηκε για να πάρη το δίπλωμα του υγιεινολόγου, εξακολουθεί να εφαρμόζεται η ίδια μέθοδος του μεγάλου αυτού ευεργέτη της ανθρωπότητας.

★

Η διάρκεια της θεραπείας είναι 15-25 μέρες. Η άνοσια αρχίζει γενικά μετά 15 μέρες από την έναρξη της θεραπείας και φτάνει στο μέγιστο 40 μέρες μετά την αρχή της ίδιας αυτής θεραπείας. Φυσικά επεμβαίνουν και διάφοροι παράγοντες από τη μία, ο άρρωστος, ανάλογα με την εδρα των δαγκωμάτων, αν είναι φρέσκιες ή ταλιές, το είδος του ζώου που τις έκανε, από την άλλη το έμβολιο, η πρόοδος της θεραπείας, η ιαχύτητα της, η ένταση της κλπ. Βέβαια, έχουν γίνει και σχετικές τροποποιήσεις στην παρασκευή των έμβολίων, δεν μας ενδιαφέρουν όμως έδω.

Κατά η θεραπεία έχουμε τιποτέ επισιόδια; Μπορούμε να έχουμε επιπλοκές στις πληγές. Παλιές αρρώστειες, όπως η έλονοσία, μπορούν να εμνησούν. Όμως η θεραπεία πρέπει να εξακολουθήσει, γιατί έτσι μπορούμε ν' αποφυγούμε το θάνατο. Μπορεί να έχουμε και παραλύσεις έδω ή εκεί. Τι να γίνει; Αρκεί να μη μας πεθάνη ο άνθρωπος.

Ποιά είναι τ' αποτελέσματα του αντιλυσσικού έμβολιασμού; Υπάρχουν και αποτυχίες. Παιδιά π.χ. που έρχονται για θεραπεία πολύ αργά, με πολλές πληγές, στα μούτρα, όφειλόμενες σε δαγκωμάτις λύκων κλπ. Ο οργανισμός έπι μήνες μετά τη θεραπεία, βρίσκεται σ' ένα είδος ισορροπίας δ-

ΑΠΛΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

★ Η ζωή δεν είναι παρά ένα πολύ μεγάλο μάθημα, που δεν κατορθώνει κανείς ποτέ να το μάθη έντελώς.

★ Για να διαλέξη κανείς, πρέπει να ξέρη να θυσιάση.

★ Δεν είναι οι πράξεις μας που πρέπει να κυνηγούν τη δόξα ή δόξα πρέπει να τις ακολουθή.

★ Αν θέλετε να μάθετε ποιά είναι η καλύτερη φίλη σας, κυταχθήτε χωρίς δισταγμό... στον καθρέφτη.

★ Η εύχαρίστησι μπορεί να στηρίζεται στη φαντασία, αλλά η ευτυχία βασίζεται πάνω στην αλήθεια.

★ Εκείνο που είναι δυσάρεστο, δεν είναι το ότι είναι κανείς γέρος! Είναι το ότι δεν είναι πια νέος.

★ Ένα από τα μεγαλύτερα ελαττώματα των ανθρώπων είναι ότι δεν ξέρουν να μένουν στο σπίτι τους.

χι σταθερής, που μπορεί να εδωσθ το λυσσικό ιό, ύστερα από να τραυματισμό ή μια ψύξη ή μια συγκίνηση κλπ. Παρ' όλους του παράγοντες αυτούς, τ' αποτελέσματα του αντιλυσσικού έμβολιασμού είναι λιεμπρά. Σχηματικά μπορούμε να δεχτούμε πως εκεί που η θνησιμότητα χωρίς αντιλυσσική θεραπεία ήταν 10-60 τοις εκατό, έπεσε με την αντιλυσσική θεραπεία, σε μισό έως εντ στα 2-3 τοις εκατό. Εκεί που ένα άτομο δαγκωμένο από λυσσαμένο σκύλο είχε μία στις έξη τύχη να πεθάνη, σημερα με τη θεραπεία έχει μία στις διακόσιες, κάποτε μία στις 400 κι ακόμα μία στις 1000! Στο Ινστιτούτο Παστέρ των Παρισίων, που δουλεύουμε σαν υγιεινολόγος η θνησιμότητα από λύσσα είναι μηδέν από τα 1911!

★

Μπορούμε όμως να ελαττώσουμε τις περιπτώσεις λύσσας που όφειλονται στα σκυλιά και με άλλο μέσα; Ασφαλώς ναι. Έξον τα τσιπανόσκυλα που θα μένουν λιτά στην ύπαιθρο και τα σκυλιά-φύλακες, όλα τ' άλλα σκυλιά πρέπει να νάναι δεμνα, να έχουν περιλαίμιο με τ' όνομα και τη διεύθυνσι του αφεντικού, να φορούν φίμωτρο, και τ' αφεντικά τους να πληρώνουν γενναίο φόρο, ιδίως για σκυλιά που δεν έχουν κανένα προορισμό, παρά την εγωιστική αδυναμία των κυριών τους. Όποιο σκυλί γυρνά αδέσποτο έξω από το σπίτι του, πρέπει να συλλέγεται και να φονεύεται, ανώδυνα βέβαια, πάντως να παύη το συντομώτερο να κυκλοφορή. Τα χρηματικά πρόστιμα, κατά την απόδοσι, πρέπει να νάναι σοδαρά, υπέρ του Λυσσιατρείου και η άστυνομία, σε ύποτροπή, ν' αφαιρή την άδεια κατοχής σκύλων.

Όμως πριν κλείσω το θέμα της λύσσας, επειδή και η γάτα έχει κάποιο μερίδιο στη διάδοσι της φθορής αυτής αρρώστειας, προπαντων στην αναγκαστική ύποβλη πολλών ατόμων, ιδίως γυναικών και παιδιών, σε αντιλυσσική θεραπεία, συνιστώ σ όλες και όλους, έφόσον δεν έχουν σπίτι τους ποτικία (άρκει στην πολιτεία η φάκα ή το ποτικεφαρμακό) να σκοτώνουν ανώδυνα και συστηματικ' μόλις γεννηθούν τα γατάκια (ο φαρμακοποιός τους μπορεί να τους βοηθήσει) για να μη γεμίζουν οι δρόμοι — και αυτοκινητιστικά δυστυχήματα έχουν γίνει — τα κεραμίδια — δεν σάς ξυπνάν σάς οι γατοκαυγάδες; — και οι γειτονιές, από τα αλητευσοντα αυτά ζώα, που ζημιώνουν τόσο τη δημόσια, αλλά και την οικογενειακή υγεία με άμετρητες αρρώστειες.

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΙΣΜΗΛΙΔΗΣ

ΕΞΟΜΗ τουαλέτα με μπολερό, μοντέλο της Φράνσις Μακλάφλιν. Το φόρεμα είναι από υαύρο βελούδα και στολίζεται στο στήθος με δυο διαστειρωμένες φάσες από λευκό μεταξώτο με μαύρα καρό. Η φούστα έχει έμπρός μία πιέτα που συγκρα-

τείται ψηλά με κομπωμά μοιο με το κοράζ. Στα πλάγια της φούσας εσωτερικές τσέπες με μυτερό καπάκι. Μπολερό ντυμένο με ύφασμα μοιο με τη γαρνιτούρα που έχει ή φάσα του φορέματος, ο γιακάς και οι μανόετες.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΤΟ ΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΕΛΑΜΨΕ ΑΛΛΟΤΕ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ! ΑΡΧΑΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΖΩΗ. ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ. ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΗ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ!

Σε κάθε κορίτσι που θέλει να περάσει χρήσιμα κι' ευχάριστα την ώρα του ή ΧΕΝ προσφέρει μια πολύτιμη ευκαιρία. Σκοπός της οργανώσεως είναι η διαρκής προσπάθεια για την ανύψωση της ηθικής και πνευματικής στάθμης της Έλληνίδος. Η όλη ζωή και δράση της ΧΕΝ διπνέεται από το γνήσιο χριστιανικό πνεύμα, που φροντίζει να μεταδώσει στα μέλη της, με σειρά μορφωτικών, εκπαιδευτικών μαθημάτων, θρησκευτικών και κοινωνικού περιεχομένου. «Αξίες» πολλών συγχωρητριών είναι οι δεσποινίδες που πρωτοστατούν σ' αυτή την ωραία κίνηση και διδάσκουν τα χριστιανικά μαθήματα. Άγγ. Κοντοπούλου και Λουίζα Μπαξιδάνη. Χάρης στις ακούραστες φροντίδες των, η Λέσχη της ΧΕΝ είναι μια θερμή φιλική φωλιά, όπου, κάθε κορίτσι του Πύργου, βρίσκει στοργή, μόρφωση, ξεκούραση, γαλήνη.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ «Η ΕΡΓΑΝΗ ΑΘΗΝΑ»

Οι ανάγκες της σημερινής γυναίκας είναι πολύπλερες. Δεν αρκεί μόνο η φροντίδα για την ηθική-πνευματική της ανύψωση. Χρειάζεται ν' αποκτήσει ένα όπλο ικανό να της εξασφαλίσει μια τίμια ζωή, για να μη ριχτεί ανέτοιμη και άπροστατευτη στην αβυσσώδη διαπλοκή. Ένα τέτοιο όπλο δίνει στα κορίτσια που έχουν προθυμία και θέληση να εργασθούν και να δημιουργηθούν, η επαγγελματική Σχολή Πύργου «Εργάνη Αθήνα». Έχει κανείς την εντύπωση πως δρίσκεται μέσα σε μια χαρούμενη κυψέλη περιτριγυρισμένος από ένα πολύβουο, δραστήριο μελίσσι, που μοχθεί για να κερδίσει τη χαρά και την ασφάλεια στη ζωή. Χωρίς πόρους και περιουσία, η Σχολή έλειτούργησε ως τώρα χωρίς στην υποστήριξη της κοινωνίας του Πύργου, με τα έσοδα χορών, λαχείων κλπ. Πολλές

Σαν έν' ατέλειωτο, πανέμορφο περιβάλλον, ο 'Ηλείακος κάμπος μας τυλίγει και μας μεθά με τ' άμετρα χρώματα κι' αρώματά του. Θαρρείς πως σε τούτον εδώ τον παραδεισίο τόπο δώσαν ραντεβού όλα τα δέντρα και τα λούλουδα, οι πρασινάδες και τα μυριστικά. Δεν είναι, λοιπόν, ν' άπορη κανείς που οι σοφοί πρόγονοί μας διάλεξαν τον κάμπο της 'Ηλείας πάγκαλο φυσικό ναύ για τη λατρεία της ομορφιάς: κορμίου και ψυχής. Της ολοκληρωμένης ομορφιάς, που ήταν κι' είναι πάντα το ιδανικό της ανθρωπίνης τελειότητας.

Εκεί που άλλοτε δούζε σαν μελίσσι η ανθρωποπλημύρα των θεατών των θρυλικών αγώνων, ορθώνεται σήμερα και άνθει μια όμορφη πόλις: ο Πύργος. Νοιώθει κανείς τόση γαλήνη, γυνώντας στις γραφικές γειτονίες της και μελετώντας τα τόσα ιδρύματα, κοινωνικού και εκπαιδευτικού περιεχομένου, που μαρτυρούν για τον πολιτισμό της. Και τυχαίνει κάποτε στο δρόμο να περάσει πλάι σας ένας ψηλόκορμος αθλητικός νέος, ξυπνώντας στην ψυχή σας τους πανάρχαιους θρύλους, ή ν' αρπάξει το μάτι σας το κλασικό προφίλ και το αρμονικό παράστημα μιας σύγχρονης Καρατίδους. Όχι — λέτε μέσα σας —, το αρχαίο πνεύμα δεν πέθανε. Ζή μέσα σ' αυτόν το νέο. Ζή μέσα σ' αυτές τις γυναίκες, μοχθεί άσταμάτητα και πραγματοποιεί νίκες, ίσως πιο άθρομβες από τις παλιές, μα όχι λιγώτερο σημαντικές και πολύτιμες για τη σύγχρονη ζωή.

Εκείνο που χαρακτηρίζει κυρίως τις γυναίκες του Πύργου είναι η σωστή, θαρρετή αντιμετώπιση της κρίσιμης εποχής, που περνά ο τόπος μας. «Άκούμε κάθε τόσο τους άντρες μας — είπαν οι πιο πολλές — να παραπονούνται για την οικονομική κρίση, για ένα σωρό δυσκολίες και αντιξοότητες που μας περιβάλλουν. Φυσικά και μεϊς αντιμετωπίζουμε τα ίδια εμπόδια, μά, για να τα υπερπηδήσουμε, δεν προσμένουμε τη βελτίωση των γενικών συνθηκών. Στηριζόμαστε μόνο στις δικές μας δυνάμεις, ξεκινάμε από το τίποτα, παλεύουμε με τα πάντα και τους πάντες και, τέλος, κάτι καταφέρνουμε». Αυτό το «κάτι», το τόσο μεγάλο και πολύτιμο «κάτι», ως το δούμε από κοντά.

φορές βρέθηκε στην ανάγκη να κλείσει προσωρινά. Μά φαίνεται πως, επί τέλους, οι τοπικές αρχές κατενόησαν τη σημασία του έργου της και αποφάσισαν να την ενισχύσουν. Ο Δήμος παρέχώρησε μια μικρή οικονομική επιχορήγηση, ενώ ο κ. Νομάρχης κατέρωθε να εξασφαλίσει σοβαρή κρατική βοήθεια, ώστε να επεκταθεί το πρόγραμμα της Σχολής, σε όλους τους βιοτεχνικούς κλάδους που προσφέρονται στη γυναικεία δραστη-

ριότητα: Ραπτική, κοπτική, ύφαντική, κέντημα, πιλοποίηση, χρωματουργία, κατασκευή κάδων, βάζων κλπ. δλ' αυτά θα διδάσκονται εις το εξής εις την 'Επαγγελματική Σχολή Πύργου. Τα όρελή που θα προκύψουν εύκολα τ' αντιλαμβάνεται καθένας.

Πλάι στην ακούραστη και γεμάτη δραστηριότητα πρόεδρο κ. Μαγιούλα Ευσταθίου, μοχθούν οι κυρίες του συμβουλίου Διάνα 'Αγγελακοπούλου, γραμματέας, Καζάκη, 'Αλεξοπούλου και δεσποινίδες Ξεν. Ψυχαινού, σύμβουλοι. Δίκαια η κοινωνία του Πύργου τις περιβάλλει με τη μεγαλύτερη εκτίμηση.

«ΔΗΓΟΙ

Και τώρα έρχομαστε στις προσκοπίνες μας, τις κοπέλλες με τη χακή στολή της ελπίδας και τα πάντα χαρούμενα πρόσωπα. Όπως παντού, έτσι κι' εδώ ο 'Οδηγός του Πύργου πρέπει να παράσχει άμεριστη τη συνδρομή τους στις κυρίες Β. Μυλωνοπούλου, Σχίτζα, 'Ηλιάδου που άπαρτίζουν το συμβούλιο προστασίας ανηλίκων. Ο παιδικός σταθμός αποτελεί ζωτική ανάγκη της πόλεως και όλοι πρέπει να βοηθήσουν για να εξασφαλισθεί η άπαιμλειτοργία του... (Συνέχεια στη σελίδα 60)

βουλία, το Σώμα των 'Οδηγών, έχάρισε στην εκκλησία των ωλασκών πολλά ιερά σκεύη που έστερείτο. Οι 'Οδηγοί του Πύργου δεν ξεχνούν τους άπόρους και άσθενείς της πόλεως των. Τα κέρδη διαφόρων κοινωνικών συγκεντρώσεων που οργανώνουν οι ομάδες, διατίθενται εξ ολοκλήρου, προς ενίσχυση των φυματικών.

Μά και που δεν προσφέρουν πρόθυμα τη βοήθειά τους; Προστατούν στον έρωτα της «φανελλας», συμμετέχουν σε όλες τις γιορτές, βοηθούν την «Κοινωνική πρόνοια» να μοιρασει δώρα στ' άπορα Πυργιώτπουλα. Ποτέ δεν ξεχνούν το ρητό τους «Αίεν άριστεύειν». Καθημερινά το επιβεβαιώνουν με τις πράξεις τους.

Εφόρος και πρόεδρος του τοπικού Συμβουλίου είναι η κ. Μ. Ευσταθίου, που βοηθείται στο έργο της από το εξαιρετικό συμβούλιο, αποτελούμενο από τις κυρίες: Διάνα 'Αγγελακοπούλου αντιπρόεδρο, Τ. Νταϊροπούλου γραμματέα, Σ. Παπαγιαννοπούλου ταμία και Δ. Καχτίση, Νίνα Λεονταρίτου, Μπίνη Δασίου Βασ. Κορκοπούλου, Σοφία Δρούτσα, Πελαγία Πρασά, Μ. 'Αλεξοπούλου, 'Ανθούλα Καζάκη συμβούλους. Στά δραστήρια χέρια τους, ο οδηγισμός του Πύργου γνωρίζει μια συνεχή άνθιση.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Είναι γνωστοί σε όλους μας οι κίνδυνοι που απειλούν σήμερα τη Νεολαία — κίνδυνοι για το τρυφερό κορμί και την εύπλαστη ψυχή της. Το συμβούλιο 'Επροστασίας ανηλίκων έχει αυτόν ακριβώς το σκοπό: να προσφύλαξη τα παιδιά μας — περισσότερο των άπόρων τάξεων — από τις παγίδες και τα μοιραία παραστρατήματα. Η δράσις που έχει αναπτύξει σ' αυτόν τον τομέα είναι αξιοσημείωτη. 'Επί χρόνια λειτούργησε μ' επιτυχία, ο «Λιούρδεϊος Παιδικός Σταθμός» χάρις στις ακούραστες φροντίδες του. Μά το κέντρο αυτό τή- χαράς που τα παιδιά εύρισκαν άπειρη στοργή και πραγματικά οικολογική άτμόσφαιρα, αναγκάστηκε να κλείσει έλλειψει στέγης! Το σίκημα όπου έστεγάζετο εκρίθη ακατάλληλο και, δε δρίσκεται άλλο να στεγασθεί ο Σταθμός.

Είναι δυνατό να μείνει άστεγο το παιδί μας, που τόσα περιμένουμε άπ' αυτό; Οι άρχές και η κοινωνία του Πύργου πρέπει να παράσχει άμεριστη τη συνδρομή τους στις κυρίες Β. Μυλωνοπούλου, Σχίτζα, 'Ηλιάδου που άπαρτίζουν το συμβούλιο προστασίας ανηλίκων. Ο παιδικός σταθμός αποτελεί ζωτική ανάγκη της πόλεως και όλοι πρέπει να βοηθήσουν για να εξασφαλισθεί η άπαιμλειτοργία του... (Συνέχεια στη σελίδα 60)

ΠΙΝ από πενήντα χρόνια, το τσιγάρο στα χείλη μιας γυναίκας ήταν δείγμα διαγωγής όχι εύπολότητος. Οι πόρτες των καθώς πρέπει σπιτιών ήταν για μια τέτοια γυναίκα κλεισμένες. Οι άνδρες συχαινονταν τη μυρωδιά του καπνού στο στόμα της γυναίκας τους. Θεωρούσαν προσβολή της αξιοπρέπειας και της τιμής τους τη συνήθεια αυτή, που τη θεωρούσαν δικό τους μονοπώλιο. Πώς να επιτρέψουν στη γυναίκα κάτι που ήταν άποκελιστικά άνδρικό προνόμιο;

Στα 1907, στο κακουργιοδικείο της Βενετίας έγινε η δική τή- πίο μοιραίας από όλες τις μοιραίες γυναίκες, της Ταρνόσκας. Για χάρη της οι άνδρες έχαναν τιμή και αξιοπρέπεια και κατέφυγαν άκομη και στο έγκλημα, την κλοπή, τη ληστεία, το φόνο. Κατηγορήθηκε λοιπόν σε κείνη τη δική η Ταρνόσκα, ότι έκτος από τα άλλα πάθη της, είχε και το πάθος να καπνίζει. «Τις ήμερες που είχε τα νεύρα της, κατέθεσε ένας μάρτυρας στη δική, ρουφούσε το ένα τσιγάρο ύστερ' από τ' άλλο. Έφθανε να καπνίζει δέκα ή δεκαπέντε τσιγάρα μέσα σε είκοσι τέσσερες ώρες!...».

Πόσο άλλαξαν τα ήθη από τότε. Στο άνεσμά της, η γυναίκα, σ' όλους τους τομείς της δράσεως, άκολούθησε τον άνδρα και στις άδυναμίες του. Κανείς δεν σκέπτεται σήμερα να κατηγορήσει μια γυναίκα που καπνίζει. Στά καφενεία, στα έστιατόρια και γενικά στα κέντρα, η γυναίκα καπνίζει δημοσία. Στις μεγάλες πόλεις, παρατηρείται το σποραδικό φαινόμενο γυναικών που καπνίζουν άκόμη και στο δρόμο. Και δεν είναι σπανία η περίπτωση ν' άκούση κανείς νέους που βεβαιώνουν με το φυσικότερο τρόπο: «Μ' έμαθε να καπνίζω η άρραβωνιαστικιά μου...».

Πόσο καπνίζουν οι γυναίκες; Τι προτιμούν; Πώς άρχίζουν; Γιατί συνεχίζουν; Πόσες γίνονται μανιώδεις καπνίστριες και πόσες καπνίζουν λίγο και στην τύχη;

Δεν έχουμε ειδικές στατιστικές γι' αυτό το ζήτημα στην 'Ελλάδα. Στατιστικές όμως σε άλλα κράτη επιβεβαιωμένες και άπο γενικότερες παρατηρήσεις των έπιστημόνων άποδεικνύουν ότι:

α) Οι γυναίκες καπνίζουν λιγώτερο άπο τους άνδρες.

β) Δεν γίνονται ποτέ τόσο μανιώδεις καπνίστριες όσο μερικοί άνδρες.

Παράλληλα όμως με τις δυο αυτές διαπιστώσεις, έρευνήθηκε και το ζήτημα: κατά πόσο βλάπτει το κάπνισμα τών γυναικών και ιδιαίτερα τις μέλλουσες μητέρες. Ένα Ιταλικό περιοδικό έζητησε σχετικά τη γνώμη ενός διασήμου Ιατρού γυναικολόγου, του Ιατρού Γκιουζέπε Ντέλε Πιάνε.

Ο διαπρεπής γυναικολόγος έξηγησε ότι το πρόβλημα της έπαρσεως που μπορεί να έχη η νικotine πάνω στο γυναικείο οργανισμό άνακινήθηκε για πρώτη φορά πριν άπο πενήντα χρόνια, μέσα στο πλαίσιο των συνθηκών υγιεινής που δημιουργήθηκαν με την εξέλιξη ώριμμένων βιομηχανικών κλάδων. Μπήκε τότε επί τάπητος το έρώτημα άν υφίσταντο νωσηρες επιδράσεις άπο τη νικotine οι εργάτριες που άσχολούνταν στη βιομηχανία του καπνού. Οι έρευνες εκείνες κατέληξαν σε πορίσματα τέτοια, που η εργασία των γυναικών στα καπνεργαστάσια θεωρήθηκε άλέθρια. Το γεγονός π. χ. ότι στα καπνεργαστάσια παρουσιάζονταν συχνότερες διακοπές της έγκυμοσύνης, σε άναλογία τριάντα τοίς έκαστο άποδόθηκε στη νικotine. Έτσι, στην

ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ

άρχη η νικotine παρουσιάστηκε ως ο ύπ' αριθ. 1 κίνδυνος του γυναικείου φύλου.

Η πραγματικότητα όμως άπεδείχθη με τον καιρό διαφορετική. Οι τελευταίες έρευνες που έγιναν με έπιστημονικές μεθόδους, διέψευσαν την καταστρεπτική έπίδραση της νικοτίνης. Έπαλήθευσαν δέβαια το γεγονός ότι ύπάρχει μια ελαχίστη ποσότητα νικotine μέσα στο ένάμινο ύγρο, καθώς και στο γάλα της μητέρας, αλλά η διακοπή της έγκυμοσύνης άποδόθηκε σε άλλες αίτιες και όχι στη νικotine που εισπνέουν ή ροφούν οι γυναίκες. Κυρίως ύπεύθυνες για τη διακοπή της έγκυμοσύνης είναι οι βλάβες των γεννητικών οργάνων και οι μολύνσεις που έπακολουθούν εξ αίτίας τους.

Άκόμη πίο ενδιαφέρουσες όμως είναι οι πρόσφατες έρευνες που έζητασαν το πρόβλημα και άπο άλλες πλευρές. Μελέτησαν ιδιαίτερα οι έπιστήμονες άν η έπίδραση της νικotine είναι βλαβερή για τη γυναίκα, άπο φυσιολογική και άπο παθολογική άποψη, άν η έπίδρασή της είναι άλεθρια στην άναπαγωγική ικανότητα της γυναίκας. Μπορούμε να πούμε για τη γυναίκα, έτόνισε ο καθηγητής Γκιουζέπε Ντέλε Πιάνε, πως η νικotine έχει επάνω της την ίδια περίπου έπίδραση που έχει και στον άνδρα. Όπως όλα τα τοξικά, έτσι και η νικotine σε μικρές δόσεις μπορεί να δώσει μίαν ευεργετική τόνωση, άκόμη και στην άυτοαποτοξινωτική δύναμη του οργανισμού. Σε μεγαλύτερες όμως δόσεις μπορεί να έχη καταστρεπτικές συνέπειες, ιδιαίτερα στο κυκλοφοριακό σύστημα, στο νευρικό σύστημα και στο νευροενδοκρινολογικό σύστημα.

Έκτος άπο σπάνιες εξαιρέσεις, η έπίδραση της νικotine είναι λιγώτερο έντονη στις γυναίκες άπο τους άνδρες και έδώ ίσως να βρίσκεται το κλειδί για να καταλάβουμε την ίδιουσγκρασία της καπνίστριας, που είναι τόσο διασπορητική άπο την ίδιουσγκρασία του καπνιστή.

Είναι άναμφισβήτητο πως καμιά γυναίκα, άκόμη και η πιο μανιώδης καπνίστρια δεν καπνίζει με την ίδια ένταση κάθε μέρα. 'Ιδιαίτερα στη διάσκεψη της περιόδου, με τον άγγειοκινητικό προσανατολισμό του οργανισμού, η καπνίστρια δρίσκεται σε κατάστασι όμοια με την κατάστασι ανθρώπου που ύποφέρει άπο ναυτία. Γι' αυτό η γυναίκα δεν φθάνει ποτέ στο άνώτατο σημείο όπου φθάνει ο άνδρας άπορροφώντας το δηλητήριο της νικotine. 'Οτι συμβαίνει με την περίοδο, συμ-

βαίνει και με την έγκυμοσύνη. Στους τρεις πρώτους μήνες ιδιαίτερα, άκόμη και οι πιο μανιώδεις καπνίστριες άφίνουν κατά μέρος το κάπνισμα. Η άποστροφή για τον καπνό και τον καφέ σ' αυτή την περίοδο είναι τόσο πίο έντονη όσο πίο νωσρη ήταν η τοξίνωση του οργανισμού. Στο δεύτερο και το τρίτο τρίμηνο της έγκυμοσύνης η γυναίκα έαναρχίζει γενικά το κάπνισμα άν και νοιώθει μικρότερη ευχαρίστησι άπο έκείνη που έδοκίμαζε άλλοτε καπνίζοντας. Στην περίοδο αυτή που καπνίζει και πάλι η γυναίκα, το έμβρυο προστατεύεται άποτελεσματικά άπο το φράγμα του πλακούντος, έτσι που να είναι δύσκολη η τοξίνωση του έμβριου άπο τη νικotine, όταν γίνεται κατάχρησι καπνίσματος. Έξ άλλου, άπο όλα τα άλλα τοξικά δηλητήρια, η νικotine είναι η μόνη που δρίσκει τρόπους να φεύγη άπο τον ύγιη οργανισμό με την ίδια ταχύτητα που διαδίδεται σ' αυτόν. Μού συνέβη έτσι να παρευρεθώ σε τοκετούς γυναικών που καπνίζαν σ' όλη τη διάρκεια των

πόνων, χωρίς να διαπιστώσω την ώρα του τοκετού καμιά άνωκολία και καμιά διαφορά άπο τον τοκετό των γυναικών που δεν έκαπνισαν ποτέ.

Έκτος άπο μερικές ιδιαίτερες περιπτώσεις ύπερναυσθησίας ή άπο περιπτώσεις όπου η νικotine δε μπορεί ν' άποδληθί εύκολα άπο τον οργανισμό, δε μπορώ να μιλήσω για σοβαρό κίνδυνο που διατρέχει η καπνίστρια γυναίκα. 'Ωστόσο ιδιαίτερα έκτεθειμένες στη νωσρη έπίδραση της νικotine δρίσκονται οι μανιώδεις καπνίστριες όταν φθάσουν στην εποχή των κλιμακτηρίων. Στην περίοδο αυτή, οι κίνδυνοι άπο το πολύ κάπνισμα είναι ίδιοι με τους κίνδυνους που παρουσιάζονται κα στους μανιώδεις καπνιστές άνδρες στην ίδια περίοδο της ζωής τους...».

Άς παρηγορηθών λοιπόν οι καπνίστριες. Άς μην ξεχνούν όμως τις παρατηρήσεις του Ιατρού καθηγητού και άς έχουν ύπ' όψη τους πως όπως για όλα τα πράγματα στη ζωή, έτσι και για το κάπνισμα, ίσχυει το «πάν μέτρον άριστον». 'Ιδιαίτερα μάλιστα στην περίπτωση αυτή, όσο λιγώτερο τόσο το καλύτερο.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Ο καπνός ήταν το ιερό φυτό των μάγων της καριβαϊκής, που δεν το καπνίζαν αλλά το έκαigan στους δωμούς των. Στην Ευρώπη μετέφερε τον καπνό ένας ιεραπόστολος, συντροφος του Χριστόφορου Κολόμβου. Άπο την Ισπανία ο καπνός μετεφέρθη στις άλλες χώρες. Το πρώτο μονοπώλιο του καπνού ιδρύθηκε στη Γαλλία άπο το Ναπολέοντα.

Όσον άφορά τη νικotine που περιέχει, έχετε ύπ' όψη σας ότι μια σταγόνα νικotine σε καθαρή κατάστασι είναι άρκετή για να δηλητηριασθή μια γάτα, 10 έκστ. του γραμμαρίου, δια να δηλητηριασθή ένας σκύλος και 8 σταγόνες για να δηλητηριασθή ένα άλογο. Μη άνησυχείτε όμως. Η νικotine που ύπάρχει μέσα στο τσιγάρο σ' καπνίζετε δεν είναι σε καθορή κατάστασι και για να πεθάνει ένας άνθρωπος άπαιτούνται 30 έκαστοστόγραμμα νικotine.

Όταν καπνίζετε, άπορροφάτε μόλις τα 1/200 μέρος της συνολικής περιεκτικότητας σε νικotine. Άναφέρεται μάλιστα η περίπτωσι ενός Αυστριακού έβδουηνα έξη έτών που πέθανε άφού κάπνισε στη διάρκεια της ζωής του 628.000 τσιγάρα... Άς παρηγορηθών λοιπόν οι μανιώδεις καπνίστριες.

Μία ομάδα 'Οδηγών του Πύργου

Ο ΔΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΚΑΠΝΙΖΟΥΝ ΑΥΞΑΝΕΙ ΑΠΟ ΜΕΡΑ ΣΕ ΜΕΡΑ. ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΟΜΩΣ ΒΛΑΒΕΡΑ Η ΝΙΚΟΤΙΝΗ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΤΟΥΣ

Η κρέμα αυτή αποτελεί τη βάση του μακιγιάζ του προσώπου

Το μισό πρόσωπο είναι ήδη σκεπασμένο με στρώμα πούδρας.

Κάτι που θέλει προσοχή: Το ζωγραφισμένο των χειλιών με το πυκό.

Συμπλήρωμα του μακιγιάζ των ματιών: Το κοσμητικό στα βλέφαρα.

ΚΛΩΝΤ ΑΡΝΕΛ Η ΜΙΣ «ΣΙΝΕΜΟΝΤ» ΤΟΥ 1952

Το γαλλικό περιοδικό «Σινε-μόντ» προκηρύσσει διαγωνισμό κάθε χρόνο κι' εκλέγει μία Μίς, την οποία βοηθεί να λανσαρισθ' ως στάρ. Η φετινή τυχρή ήταν η Κλώντ Αρνέλ.

Η Κλώντ Αρνέλ εκτός που ντύθηκε με μοντέλα, δώρα των μεγαλύτερων δημιουργών της παρισινής μόδας, έγινε και αγνώριστη χάρις στις περιποιήσεις και το μακιγιάζ που της έγινε στού Μάξ Φάκτορ. Το υποκάστασμα στο Παρίσι του μεγαλύτερου μακιγιέρ του Χόλλυγουντ ανέλαβε να ζωρέψει την ομορφιά της.

Την ημέρα που η Κλώντ Αρνέλ πήγε στού Μάξ Φάκτορ γι'όρταζε τα γενέθλιά της και σκόπευε να δώσει το δρόμο μιά μικρή γιορτή. Γι' αυτό κι' ο διευθυντής Ρενέ Ρυμπέλ την παρέδωσε στην Ζοζέτ, πρώτη μακιγιέρ του καταστήματος, με την έντολη να της κάνει «βραδυνό» μακιγιάζ.

Μόλις ξευθερώθηκε απ' τα χέρια της Ζοζέτ, η Κλώντ Αρνέλ κυττάχθηκε με θαυμασμό. Θαυμάστε την και σεις.

Ο ΖΑΝ σφίγγοντας τρυφερά το χέρι μου, με ρώτησε: — Κρυώνεις, αγάπη μου; — Λίγο!... Άν ήθελες να πάμε να πιούμε κάτι για να ζεσταθούμε; — Σε πέντε λεπτά θα είμαστε σπiti μας, πίνουμε εκεί ένα ζεστό τσάι. — Ο άνδρας μου είχε δίκιο, δεν έπεμνα. Μόνον ύστερα από επτά χρόνια θυμήθηκα τη βία που είχε ο άνδρας μου να γυρίσωμε σπiti και πόσο ήταν σκεπτικός εκείνο το βράδυ...

★ — Ήμουν δέκα οκτώ χρόνων όταν ο πατέρας μου, κουρασμένος πιά, πήρε ένα συνετάριο για να διευθυνη το γκαράζ... Ο νεοφερμένος ήταν είκοσι επτά ετών, δραστήριος, σοβαρός. — Να ο σύζυγος που θα επιθυμούσα για σένα. Λιγόν, δήλωσε μιά μέρα ο μπαμπάς. Δεν σου άρεσε;

— Όχι για σύζυγο! απάντησα στην πατρική ερώτηση. Άλλωστε, ούτε κι' εγώ φανταζόμην να του αρέσω.

— Θα ήταν δύσκολος, αν δεν του άρεσες! είπε ο πατέρας μου κυττάζοντας τη λεπτή σιλουέτα μου, τα γκοιζοπαρίνια υατία μου και τα καστανά σγουρά μαλλιά μου.

— Βέβαια έσύ με βρίσκεις χαριτωμένη, είπα χαμογελώντας, γιατί είσαι υπαίτησ μου, αλλά ο συνετάριος σου δε θα ξεχά την ίδια γνώμη...

Τρεις μήνες αργότερα ήμουν γυναίκα του Ζαν-Λούκ Ροζέ... Φυσικά, δεν κάναμε ένα γάμο από έρωτα, αλλά η αλήθεια είναι ότι πολλοί που παντρεύονται από έρωτα γίνονται δυστυχισμένοι ύστερα ως σύζυγοι. Είναι βέβαια επίσης ότι ζευγάρια που παντρεύτηκαν χωρίς έρωτα γίνονται ύστερα οι πιο έρωτευμένοι σύζυγοι.

Αυτό συνέβη με μας: ένα χρόνο μετά το γάμο μας, έλατρενα τον άνδρα μου. Και εκείνος: «Ε, λοιπόν, εκείνος δεν ήξερε τι να πρωτοκάμνη για να είμαι ευχαριστημένη και ευτυχισμένη. Δέ σκεπτόταν παρά έμένα και τη μικρή μας Λουζέτ... Τουλάλιστα το πιστεύαμε και δεν είχα καμιά προαίσθηση εκείνο το παγωμένο δειλινό, όταν γυρίζαμε στο σπiti και μου φάνηκε άφηρημένος.

«Επιστρέψαμε μαζί από το Παρίσι, όπως κάναμε συχνά, όταν πήγαινα για ψώνια και ύστερα περνούσα και τόν έπαιρνα από το γκαράζ... Μη έχοντας πού να βάλωμε το αυτοκίνητο, το αφήναμε στην άρχη της λεωφόρου, στο γκαράζ ενός φιλικού σπιτιού και ύστερα με ταχύ βήμα πηγαίναμε πεζή έως το σπiti.

Το σπiti μας ήταν ελαφρώς χιονισμένο. Ένώ διασχίζαμε τον κήπο είπα ξαφνικά: — Στάσου, τι είναι αυτό; — Ο Ζαν-Λούκ έκπληκτος — η κάνοντας τόν έκπληκτο — ρώτησε: — Ποιός; — Βλέπω ένα δέμα... εκεί... πίσω από τις τριανταφυλλίες. Οι τριανταφυλλίες δεν είχαν πιά φύλλα και το φως από το δωμάτιο της Λουζέτ έπεφτε ακριβώς στο μέρος εκείνο.

Ο Ζαν-Λούκ έπλησιασε το δέμα και έβγαλε μιά φωνή. — Ένα παιδί! — Ένα παιδί; — Ναι, ένα μωρό... κοιμάται με κλεισμένα τα χεράκια του.

— Μά θ' άρρωστήση το δύστυχο μ' αυτό το κρύο! Σήκωσα το παιδί — θα ήταν περίπου ενός έτους — και μπήκα στο σπiti τρέχοντας, ενώ ο άνδρας μου με ακολουθούσε.

Η μικρούλα ήταν ζεστά τυλιγμένη σε μιά μάλλινη κουβέρτα. Έψαξα να βρώ κανένα σημείωμα — όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις — αλλά δε βρήκα απολύτως τίποτε. — Αύριο θα πάμε το παιδί στο αστυνομικό τμήμα... Είναι πολύ άργα άπ'όψε.

Κύτταξα τη μικρούλα και τη βρήκα έκτακτη. Σκέφθηκα τη Λουζέτ μου που ήταν σχεδόν της ίδιας ηλικίας και έπαιζε εκεί στα ζεστά, κοντά στο αναμμένο τζάκι... και ανατρίχιασα όταν σκέφθηκα ότι αν άφαιναμε αυτό το μωρό θα το περι-

μενε αύριο το βρεφοκομείο... το όρφανοτροφείο. — Ζάν... αν το κρατούσαμε; — Τι θα ήθελες; μουρμούρισε με μιά φωνή πνιγμένη. — Ναι!...

Με πήρε στην άγκαλιά του και με έσφιξε με άπεραντη τρυφερότητα. — Ζακελίν μου... τι καλή που είσαι! — Ύστερα πρόσθεσε: — Άν θέλεις θα την βγάλωμε Σαντάλ... Δέχτηκα...

— Ένα παιδί! — Ένα παιδί; — Ναι, ένα μωρό... κοιμάται με κλεισμένα τα χεράκια του. — Μά θ' άρρωστήση το δύστυχο μ' αυτό το κρύο! Σήκωσα το παιδί — θα ήταν περίπου ενός έτους — και μπήκα στο σπiti τρέχοντας, ενώ ο άνδρας μου με ακολουθούσε.

Η μικρούλα ήταν ζεστά τυλιγμένη σε μιά μάλλινη κουβέρτα. Έψαξα να βρώ κανένα σημείωμα — όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις — αλλά δε βρήκα απολύτως τίποτε.

Με κάποια συγκίνηση στη φωνή, που σήμερα την έξηγώ, ο Ζάν είπε: — Αύριο θα πάμε το παιδί στο αστυνομικό τμήμα... Είναι πολύ άργα άπ'όψε.

Κύτταξα τη μικρούλα και τη βρήκα έκτακτη. Σκέφθηκα τη Λουζέτ μου που ήταν σχεδόν της ίδιας ηλικίας και έπαιζε εκεί στα ζεστά, κοντά στο αναμμένο τζάκι... και ανατρίχιασα όταν σκέφθηκα ότι αν άφαιναμε αυτό το μωρό θα το περι-

μενε αύριο το βρεφοκομείο... το όρφανοτροφείο. — Ζάν... αν το κρατούσαμε; — Τι θα ήθελες; μουρμούρισε με μιά φωνή πνιγμένη. — Ναι!...

Με πήρε στην άγκαλιά του και με έσφιξε με άπεραντη τρυφερότητα. — Ζακελίν μου... τι καλή που είσαι! — Ύστερα πρόσθεσε: — Άν θέλεις θα την βγάλωμε Σαντάλ... Δέχτηκα...

— Ένα παιδί! — Ένα παιδί; — Ναι, ένα μωρό... κοιμάται με κλεισμένα τα χεράκια του. — Μά θ' άρρωστήση το δύστυχο μ' αυτό το κρύο! Σήκωσα το παιδί — θα ήταν περίπου ενός έτους — και μπήκα στο σπiti τρέχοντας, ενώ ο άνδρας μου με ακολουθούσε.

Η μικρούλα ήταν ζεστά τυλιγμένη σε μιά μάλλινη κουβέρτα. Έψαξα να βρώ κανένα σημείωμα — όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις — αλλά δε βρήκα απολύτως τίποτε.

Με κάποια συγκίνηση στη φωνή, που σήμερα την έξηγώ, ο Ζάν είπε: — Αύριο θα πάμε το παιδί στο αστυνομικό τμήμα... Είναι πολύ άργα άπ'όψε.

Κύτταξα τη μικρούλα και τη βρήκα έκτακτη. Σκέφθηκα τη Λουζέτ μου που ήταν σχεδόν της ίδιας ηλικίας και έπαιζε εκεί στα ζεστά, κοντά στο αναμμένο τζάκι... και ανατρίχιασα όταν σκέφθηκα ότι αν άφαιναμε αυτό το μωρό θα το περι-

μενε αύριο το βρεφοκομείο... το όρφανοτροφείο. — Ζάν... αν το κρατούσαμε; — Τι θα ήθελες; μουρμούρισε με μιά φωνή πνιγμένη. — Ναι!...

Με πήρε στην άγκαλιά του και με έσφιξε με άπεραντη τρυφερότητα. — Ζακελίν μου... τι καλή που είσαι! — Ύστερα πρόσθεσε: — Άν θέλεις θα την βγάλωμε Σαντάλ... Δέχτηκα...

— Ένα παιδί! — Ένα παιδί; — Ναι, ένα μωρό... κοιμάται με κλεισμένα τα χεράκια του. — Μά θ' άρρωστήση το δύστυχο μ' αυτό το κρύο! Σήκωσα το παιδί — θα ήταν περίπου ενός έτους — και μπήκα στο σπiti τρέχοντας, ενώ ο άνδρας μου με ακολουθούσε.

Η μικρούλα ήταν ζεστά τυλιγμένη σε μιά μάλλινη κουβέρτα. Έψαξα να βρώ κανένα σημείωμα — όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις — αλλά δε βρήκα απολύτως τίποτε.

Με κάποια συγκίνηση στη φωνή, που σήμερα την έξηγώ, ο Ζάν είπε: — Αύριο θα πάμε το παιδί στο αστυνομικό τμήμα... Είναι πολύ άργα άπ'όψε.

ΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

νατα του Ζαν-Λούκ, τον έβγαζε και ενώ εκείνος άκουμπούσε τα χέρια του στα μαλλάκια της, ή μικρή ψιθύρισε: — Μπαμπάκουλη!

Ήταν μιά προαίσθησις αυτή τη φορά; Ίσως, γιατί παρετήρησα: — Σε αγαπά πιο πολύ από μένα.

— Ζηλεύεις; είπε γελώντας ο Ζαν-Λούκ. — Ύψωσα τους ώμους μου... δειπνήσαμε, ύστερα έστειλα τα παιδιά να κοιμηθούν.

Ο άνδρας μου άκάπνιζε την πίπα του, με βλέμμα άνειροπόλο. — Τι σκέπτεσαι; τον ρώτησα.

Όλη η γρήγορη σκηνή έκτυλισσεται αιτή τη στιγμή στο μυαλό μου: — Σκεπτομαι το μέλλον των μικρών, ή ζωή γίνεται κάθε μέρα πιο δύσκολη... οι δουλειές είναι λίγες... Βέβαια θα τις σπουδάσαμε για να έχουν ένα δίπλωμα στο χέρι, όμως θα ή-

μενε αύριο το βρεφοκομείο... το όρφανοτροφείο. — Ζάν... αν το κρατούσαμε; — Τι θα ήθελες; μουρμούρισε με μιά φωνή πνιγμένη. — Ναι!...

Με πήρε στην άγκαλιά του και με έσφιξε με άπεραντη τρυφερότητα. — Ζακελίν μου... τι καλή που είσαι! — Ύστερα πρόσθεσε: — Άν θέλεις θα την βγάλωμε Σαντάλ... Δέχτηκα...

— Ένα παιδί! — Ένα παιδί; — Ναι, ένα μωρό... κοιμάται με κλεισμένα τα χεράκια του. — Μά θ' άρρωστήση το δύστυχο μ' αυτό το κρύο! Σήκωσα το παιδί — θα ήταν περίπου ενός έτους — και μπήκα στο σπiti τρέχοντας, ενώ ο άνδρας μου με ακολουθούσε.

Η μικρούλα ήταν ζεστά τυλιγμένη σε μιά μάλλινη κουβέρτα. Έψαξα να βρώ κανένα σημείωμα — όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις — αλλά δε βρήκα απολύτως τίποτε.

Με κάποια συγκίνηση στη φωνή, που σήμερα την έξηγώ, ο Ζάν είπε: — Αύριο θα πάμε το παιδί στο αστυνομικό τμήμα... Είναι πολύ άργα άπ'όψε.

Κύτταξα τη μικρούλα και τη βρήκα έκτακτη. Σκέφθηκα τη Λουζέτ μου που ήταν σχεδόν της ίδιας ηλικίας και έπαιζε εκεί στα ζεστά, κοντά στο αναμμένο τζάκι... και ανατρίχιασα όταν σκέφθηκα ότι αν άφαιναμε αυτό το μωρό θα το περι-

μενε αύριο το βρεφοκομείο... το όρφανοτροφείο. — Ζάν... αν το κρατούσαμε; — Τι θα ήθελες; μουρμούρισε με μιά φωνή πνιγμένη. — Ναι!...

Με πήρε στην άγκαλιά του και με έσφιξε με άπεραντη τρυφερότητα. — Ζακελίν μου... τι καλή που είσαι! — Ύστερα πρόσθεσε: — Άν θέλεις θα την βγάλωμε Σαντάλ... Δέχτηκα...

— Ένα παιδί! — Ένα παιδί; — Ναι, ένα μωρό... κοιμάται με κλεισμένα τα χεράκια του. — Μά θ' άρρωστήση το δύστυχο μ' αυτό το κρύο! Σήκωσα το παιδί — θα ήταν περίπου ενός έτους — και μπήκα στο σπiti τρέχοντας, ενώ ο άνδρας μου με ακολουθούσε.

Η μικρούλα ήταν ζεστά τυλιγμένη σε μιά μάλλινη κουβέρτα. Έψαξα να βρώ κανένα σημείωμα — όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις — αλλά δε βρήκα απολύτως τίποτε.

Με κάποια συγκίνηση στη φωνή, που σήμερα την έξηγώ, ο Ζάν είπε: — Αύριο θα πάμε το παιδί στο αστυνομικό τμήμα... Είναι πολύ άργα άπ'όψε.

νη, πνιγμένη, όμως άκουα, πολλή καθαρά, παρ' όλη αυτή την καταθλιπτική κατάσταση στην οποία βρισκόμουν, αυτά που έλεγε:

— Λίν μου, έξερεις ότι σε λατρεύω και νοιάζω επίσης ότι μ' αγαπάς, θυμήσου ωστόσο ο παντρεύτηκαμε χωρίς έρωτα...

Έξακολουθούσε με ένα τόνο άγραμμάτιστο να μου υπενθυμίζει πώς παντρεύτηκαμε: Άφασα να με παντρεύη ο πατέρας μου με τόν άνθρωπο που έκτιμούσε γιατί ήταν εργατικός, ενώ και αυτός παντρεύτηκε για να και αυτός φτιάξη οικογένεια.

Ήταν ένας γάμος συμβατικός, όπως τόσοι άλλοι. Οι άραβδώνες μας υπήρξαν χλιαροί. Ο Ζαν-Λούκ μου έξηγισε ότι την εποχή εκείνη δεν είχε παρά έφημερους δεσμούς. Ή ταμίας του μικρού γκαράζ που γειτόνευε με το δικό μας του προσέφερε ένα βράδυ δύο προσλήψεις για ένα έργο που έσημείωνε επιτυχία:

— Πηγαίνετε στο θέατρο με τη μνηστή σας, του έλεπε. Ή νέα ήταν νόστιμη, ατότος δεν έπρόκειτο ναρθή στο σπiti μας εκείνο το βρά-

δυ και της πρότεινε: — Όχι... πάμε μαζί. Αυτή δέχτηκε... Το ίδιο βράδυ έγινε δική του και τόν άμολόγησε ότι τόν αγαπούσε. Ξανασυναντήθηκαν δυο-τρεις φορές ακόμη και ύστερα ο Ζαν-Λούκ παντρεύτηκε.

Και την ξανασείδες αυτή τη γυναίκα και μετά τόν γάμο μας ρώτησα πειραγμένη: — Ναι, ελάχιστες φορές... αλλά έπέμενε τόσο.

Τού εξομολογήθηκε ότι ήταν έγκυος, σχεδόν συγχρόνως με έμένα. — Τότε τί έκαμες;

— Ή Σουζάν πέρασε φέροντας τη μικρή στον κόσμο... Την έδωσα σε παραμάνη και ύστερα... και ύστερα... συγχώρησε με, αλλά αγαπούσα τη Σαντάλ, όσο και τη Λουζέτ μας...

Ο Ζαν-Λούκ που τόν πίστευα τόσο εύθι, τόσο ελκικρινή, είχε συλλάβει αυτό τόν τρομερό τέρας. — Γι' αυτό διασώσουν τόσο πολύ να γυρίσωμε στο σπiti εκείνο το βράδυ, είπα με σσακαισμό.

Για ένα δευτερόλεπτο σκέφθηκα τόν διαζύγιο και να πάω μαζί μου τη Λουζέτ μου. Άλλά ή κορούλα μου αγαπά τόν πατέρα της... Άγαπά επίσης και την άλλη, την παρεόσαστη... τη μικρούλα άδελφή της!

Ή καυμενούλα ή Σαντάλ που τάνε μεγάλα γαλάνα μάτια της — τόσο ίδια με τόν Ζαν-Λούκ, τόν προσέχω σήμερα — και μου φώναζε: — Πάψε Ζακελίν, μη βλαστημάς... ή Σαντάλ...

Σταμάτησε για ένα δευτερόλεπτο και ύστερα μονομιάς έλεπε: — Ή Σαντάλ είναι κόρη μου. Δέ λιποθύμησα κι' όμως μου φάνηκε ότι βυθίζόμουν σε ένα σκοτάδι, ότι έπεφτα μέσα σε ένα πηγάδι... ή φωνή τόν άνδρός μου μου φαινόταν μακρι-

— Ζακελίν, πάτησε στα γό-

— Ζακελίν, πάτησε στα γό-

— Ζακελίν, πάτησε στα γό-

ΟΙ ΦΟΝΙΚΩΤΕΡΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

Όλοι έχουν άκουστά τη Νύχτα τού Άγιου Βαρθολομαίου, λίγοι όμως θά ξέρουν τις λεπτομέρειες αυτής της φοβερής Νύχτας. Ήτανε τόν σωτήριο έτος 1572, πού σφαχτήκανε 10.000 άνθρωποι μέσα στο Παρίσι και 30.000 στις επαρχίες. Γιατί; Χάριν τού... Χριστού! Και ποιός ώργάνωσε κι' έκτέλεσε αυτή την ομαδική δολοφονία τώων ανθρώπων; Μιά γυναίκα. Μιά ξένη. Μιά Ίταλίδα. Ή Αικατερίνη τών Μεδίκων, θυγατέρα τού Λαυρεντίου τού Μεγαλοπρεπούς, χήρα τού βασιλιά της Γαλλίας Έρρίκο Β' και μανά κι' επίτροπος και συμβουλάτορας τού άνηλικού κι' άσθενικού γιου της τού βασιλιά Καρόλου τού Θ'.

Στενοκάφαλη, φίλαρχη, έγωιστρια και φανατική ή βασίλισσα, ένα καμμό είχε: να πνιέη στο αίμα τή Μεταρρύθμισι της Γαλλίας και να περάσει με τόν μαχαίρι δλους τούς Ουγενότους, πού ήτανε και πολλοί και δυνατοί. Άρχηγόν είχανε τόν δοξαμένο ναύαρχο Κολινύ και τόν βασιλιά της Ναυάρρας, τόν Έρρίκο, πού ακριβώς λίγες μέρες πριν από την παραμονή τού Άγιου Βαρθολομαίου, είχε παντρευτή την κόρη της Αικατερίνης κι' άδελφή τού βασιλιά Καρόλου την πριγκίπισσα Μαργαρίτα ή Μαργκό.

Οι γάμοι αυτοί ήτανε μιά πρώτης τάξεως ευκαιρία στην έγκληματική Ίταλίδα να σφάξη τούς πιο έπιφανείς Ουγενότους, πού είχαν ακολουθήσει

στο Παρίσι τόν άρχηγό τούς Έρρίκο της Ναυάρρας (τόν κατόπι Έρρίκο Δ' της Γαλλίας).

★ Για να πάρη την τυπική έγκρισι τού βασιλιά Καρόλου ή μέγαιρα, τού έλεπε, πώς οι Ουγενότοι είχανε σκοπό να κάνουν επανάστασι για να τόν σκοτώσουν — άρα, έπρεπε να τούς προλάβη. Άλλ' άς αφήσουμε να μιλήση ή ίδια ή νύφη, ή Μαργαρίτα, όπως διηγείται ή δραματική αυτή Νύχτα στ' «Απομνημονεύματά της τόσο ζωντανά και τόσο... γυναικεία!

«Ο βασιλιάς της Ναβάρρας φορώντας τόν πένητο της βασίλισσας μητέρας του, ήρθε στο Λούβρο συνοδευμένος από 800 ευγενείς, πού κι' αυτοί όλοι πενηθοφορούσαν. Ο βασιλιάς Καρόλος κι' ή Αύλη τούς υποδεχτήκανε με μεγάλες τιμές. Κι' οι νάμοι μας γίνανε ύστερ' από λίγες μέρες με τόσο θριαμβευτική μεγαλοπρέπεια, όση δε γνώρισε καμιά άλλη πριγκίπισσα της σειράς μου!

Ο βασιλιάς της Ναβάρρας άνησε τόν πένητα και ντύθηκε φορέματα πολύ πλούσια κι' ώραια: κι' εγώ ντύθηκα βασιλικά με τόν στέμμα και με γιακά από έρμινά και με τόν μεγάλο γαλάζιο μανδύα με μιά ούρά τέσσερις όρνυιές, πού τή βαστούσαν τρεις πριγκίπισσες στα πεταδιά.

Ο βασιλιάς Καρόλος πού ήτανε πολύ φρόνιμος κι' υπάκουε πάρα πολύ στη βασίλισσα μη-

τέρ' του κι' ήτανε μονάρχης πολλή καθολικός, βλέποντας τή έπρόκειτο να συμβή (δηλ. ...επανάστασι τών Ουγενότων!) πήρε ξαφνικά την άπόφασι να προσχωρήσ' στις άπόψεις της υπτέρας μου και να έγκρινη τή θέλησί της, να σώση τή ζωή τού άπό τούς Ουγενότους. Και τότε, άφού πήγε και βρήκε τή μητέρα του, έστειλε και κάλεσε τόν κ. ντε Γκυί κι' όλους τούς άλλους άρχηγους τού καθολικισμού κι' άποφασίσανε τόν ίδιο βράδυ τή σφαγή τού Άγιου Βαρθολομαίου.

Σε μένα δεν είπανε τίποτε απ' όλα αυτά. Οι Ουγενότοι δε μου είχαν εμπιστοσύνη γιατί ήμουν καθολική κι' οι καθολικοί δεν μ' είχαν εμπιστοσύνη γιατί είχα παντρευτή Ουγενότο.

Έτσι εκείνο τόν βράδυ πού δοισκόμουνα στην κρεβατοκάμαρά της μητέρας μου καθισμένη άπάνω σε μιά κασέλα δίπλα στην άδεοφή μου την πριγκίπισσα της Λωρραίνης, πού ήτανε πολύ θλιμμένη, ή μητέρα μου, μιλώντας με κάποιους, με διέκρινε: και μου έλεπε να πάω να πλαγιαίσω. Ένώ σήκώθηκα και τής έκανα υπόκλησι, ή άδεοφή μου μ' έπιασε από τόν μπράτσο κα' μόλις βαστώντας τάν δάκρυά της, μου έλεπε:

— Για τόν Θεό, άδερφούλα μ' ή μη πάς!

Αυτή ή κουδέντα με τρόμαξε πολύ. Ή βασίλισσα μητέρα μου τόν παρητήρησε και φώναξε την άδεοφή μου καταθυμωμένη και τής άπαγόρευε να μου φωναιλήση. Κ' έμένα με διέταξε με άπότομο ύφος να πάω να πλαγιαίσω.

Ή άδεοφή μου έέσπασε στα κλάματα, μου έλεπε καληνύχτα

και δεν τόλμησε να μου πη άλλη λέξι. Κι' εγώ τρέμοντας δλάκρη τή είχα χαμένα και δεν μπορούσα να μαντέψω τί πράγμα πρέππει να φοβούμαι. Μόλις μπήκα στην κάμαρά μου, άφισα να παρακαλώ τόν Θεό να με προφυλάξη, χωρίς να ξέρω από τί κι' άπό ποιόνε.

Ο άνδρας μου είχε πέσει να πλαγιαίση στην κρεβατοκάμαρά μας κι' έστειλε και με κάλεσε να πάω κι' εγώ να πλαγιαίσω μαζί του. Πήγα. Τόν βρήκα στο κρεβάτι περιτριγυρισμένο από καμιά τριανταριά ή σαρανταριά Ουγενότους, πού δεν τούς γνώριζα... Όλη τή νύχτα μιλούσανε για τή έπίθεσι πού έγινε έναντίον τού ναυάρχου Κολινύ κι' άποφασίσανε να πάνε τόν πρωτό στο βασιλιά και να ζητήσουνε την τιμωρία τού ντε Γκυί.

Έτσι πέρασε όλ' ή νύχτα χωρίς να κλείσω μάτι. Τά χαράματα ο βασιλιάς σύζυγός μου κι' οι ευγενείς Ουγενότοι φύγανε. Κι' εγώ, βλέποντας πώς πέρασε ο κίνδυνος, και νικημένη από τή νύστα, είπα στη νύμφη μου να κλειδώση τήν πόρτα για να κοιμηθώ ήσυχα.

Δεν πέρασε μιά ώρα. Και κεί πού κοιμόμουνα θαθεία, να ένας άντρας άρχισε να βροντά τήν πόρτα μου με τή χέρια του και με τάν πόδια του φωνάζοντας:

— Ναβάρρα! Ναβάρρα!

Ή νύμφη μου νόμισε πως ήτανε ο βασιλιάς σύζυγός μου κι' έτρεξε κι' άνοιξε τήν πόρτα. Ήταν ένας ευπατριδής, ο κ. ντε Λεράν, πού είχε μιά σπαθιά στον άγκώνα και μιά κονταριά στο μπράτσο και τόν κυνηγούσανε τέσσερις τοξότες, πού ο

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

ΔΡΟΣΕΡΑ ΣΑΝ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΥΡΑ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ :

1.— Μοντέρνο κοντό μπλόκερ. Δύο κουμπιά δίνουν στο έμπροσθεν εντύπωση φούλας, που υπογραμμίζονται με μία σειρά κουμπιά και επιπλέον με φαινοί η λευκή υποδόρα, με το αντίστοιχο γιαντάκι και παντόφλες. Φοδόντα ίσια με λωτοπόκι και ταπεινωμένα κομμάτια.

2.— Τίσιος, λεπιδωτός, μοντέλο, με σπινάκια κλειστό από το λαιμό έως τη μέση, με τρία κουμπιά και διακοσμητικά. Μονίμι κινωτό, τρία-τέσσερα με λευκές οφιοειδείς παντοφλές και μινιέρο γιαντάκι και λευκή γαντιέρα "x. Φο... α... πλάτεια με διακοσμητικές πλέτες.

ΚΑΤΩ :

3.— Κοντό μπλόκερ με άσπρα και μαύρα κακ. Οι κουμπιές του έμπροσθεν υπογραμμίζονται με δυο αντίστοιχες φάτσες που καταλήγουν ένωμα σε μύτη και στρογγυλίζονται με ντυτά κομμάτια. Κλειστό: μονόχρωμος γιαντάς και μονόχρωμες παντοφλές στο τραπέζι κάρ κινωτό πανί.

4.— Φόρεμα σιόν από μετοξένιο έμπροσθεν στυλ. Φύστα πλάτεια με διακοσμητικές πλέτες και έσπεριδικές τσέτες στα πλάγια. Κορσάκι κινωτό με τρίγωνο πέδιλο στο κοντό πανί και ίδιου ποσού γιαντάς-χάλι. Από τη μύτη του ντεκόρ έως το στήθος κομμάτια με φουρκίτες.

5.— Μία πιάτ στο κοντό του ύψους "x" στο "x" στο κομμάτι με αυτό το φόρεμα, επισημονίζονται με τη φάτσα, που έτρεχει βίαια με κινωτό γυμνο-γύφω στην υποδόρα κα-βούκ και με τη φάτσα οτίς άσπες έσπεριδικές τσέτες. γιαντάς, παντοφλές κ. άσπες. Τα κομμάτια φο-εχόντες.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Μιά θεατρική περιοδεία που διήρκεσε τρία χρόνια και εκάλυψε 25.000 μίλια

ΤΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ ΚΡΙΝΙΩΣ ΠΑΠΑ

7ον

Καθώς βλέπουμε ακίνητη μπροστά μας τη μικρή μαϊμουδίτσα, η βαθεία μας λύπη δεν περιγράφεται και πιά πολύ του φίλου μας, που άβυσσος της σκότωσης και φεύγει μακριά από το θύμα του με σπαράγματα την καρδιά... Δεν υπάρχει πια διάθεση για ύπνο κι' αποφασίζουμε ένας από τους φίλους μας, ο Σπύρος κι' εγώ, να γκαρπάσουμε κατά μήκος του ποταμού για κροκοδείλους. 'Η ώρα είναι τρεις άπομεσημερο κι' αυτή την ώρα οι κροκοδείλοι συνθιζούν να ξεπλώνονται και να λιάζονται στην όχθη του ποταμού. Είναι ή πιά κατ'άλληλη ώρα για να τους δώσουμε. Παίρνουμε τα τουφέκια μας, ζωνώνουμε τις σφαίρες, φοράμε κάσκες, δάβουμε φίμη στη φωτογραφική μηχανή και ξεκινάμε. Περπατάμε σιγά κι' με το χέρι στη σκανδάλη — κανείς δε μπορεί να ξέρει τι κρύβεται μέσα σ' ένα θάμνο ή τι θα πεταχτεί πίσω από ένα κορμό δέντρου. Τα μάτια μας ψάχνουν το ποτάμι και εξετάζουν το κάθε μαυραδάκι στην επιφάνεια και στην όχθη του. Ένα σωρό κορμιά δέντρων που επιπλέουν και βραχίονες που ξεχωρίζουν εδώ κι' εκεί, πολλές φορές μας ξεγέλασαν και τα περπατούσαμε για κροκοδείλους. Κάθε τόσο ακούμε και τον «προδότη», άλλο πάλι τουτό! Είναι ένα πουλί που μόλις μυρίστη κινδυνό φωνάζει κι' έτσι ειδοποιούνται όλα τα ζώα και τα πουλιά και κρύβονται. Αυτάς φαίνεται, με τη φωνή του προειδοποίησε και τους κροκοδείλους, που χαθήκανε και δεν είδανε κανένα μιάμιση ώρα τώρα που περπατάμε. Όλοι οι προδότες, φυσικά, θέλουμε σκότωμα, αλλά σ' αυτόν, κυρίως, μ' ελπί μου την καρδιά θαδρήνα μια τουφέκιά. Μας πόδωσε και ή επιχείρησή μας είχε πλήρη άποτυχία...

Ο ΒΑΛΤΟΣ ΜΕ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Για τη Χαραρόμπι δεν υπάρχει ίχνος δρομού και το αυτοκίνητό μας σαν κατσίκι σκορπάλανει σ' ανηφορικά μονοπάτια και περνάει γιοφύρια, που είναι θαύμα πως δεν γκρεμοτσακίζονται μέσα στα ποτάμια, να μας ξεκοκκαλίσει κανένας κροκοδείλος κι' έτσι να τους δούμε επί τέλους κι' από κοντά! Έχουμε ξανοιχτεί για καλά μέσα σε μια άπεραντη πεδιάδα. Γύρω δεν υπάρχει τίποτα, μονάχα ο ούρανός κι' ο χέρος κάμπους που δόσκουνε κοπάδια λογιής-λογιής πουλιά. Σε λίγο ο κάμπος γίνεται βάλτος κι' ολόγυρα ξανοίγει το μάτι μας ένα σπάτιο, ένα αφάνταστο σ' ομορφιά θέαμα. Χιλιάδες πουλιά σ' όλα τα χρώματα, σ' όλα τα μεγέθη και σ' όλα τα σχήματα. Πουλιά που έχουμε περίπου τ', αναστήμα ανθρώπου, πουλιά κάσπα με μαύρες πινελιές, άλλα μικροσκοπικά που φαίνονται και φεύγουν σαν ακρίδες, άλλα κατακόκκινα, με πράσινες γραμμές κι' άλλα καταγάλανα, ίδιο κομμάτι τ' ούρανο, πράσινα, κίτρινα, σταχτιά. Να οι πελεκάνοι σ' όλα τα είδη κι' όλες τις ποικιλίες. Γεραννοί, αγριόπαπες, αγριοχηνες. Στεκόμαστε εκεί ώρα πολλή και θαυμάζουμε αυτό το σπάνιο θέαμα, που ίσως ποτέ άλλη φορά δε θα το ξαναδούμε. Ο ήλιος γέρνει στη δύση του κι' όλος αυτός ο φερωτός κόσμος — σιγά-σιγά χάνεται από τα μάτια μας. Ο κάμπος αδειάζει και που και που κανένα άρογοπορμένο πουλί περνάει διασπαστικό από κοντά μας και τρέχει να κρυφτεί.

Δεν έχουμε και μεις παρά να μιμηθούμε το παράδειγμά τους και να συνεχίσουμε το δρόμο μας για να δρούμε κάποιο

ζώο να περάσουμε τη νύχτα μας. 'Αδίκαια γυρίζουμε αρκετή ώρα για να δρούμε τρόπο να περάσουμε από την άλλη μεριά του βάλτου. Πουθενά δεν υπάρχει πέρασμα και τ' αυτοκίνητο κάθε τόσο κυλάει στις λάσπες. Τέλος βλέπουμε δυο ιθαγενείς και τους εξηγεί ο φύλακας που έχουμε μαζί μας, ότι θέλουμε να μας δείξουν κανένα πέρασμα για να γυούμε από το βάλτο. Πρόθυμοι αυτοί, τρέχουμε μπροστά από τ' αυτοκίνητο και μας δείχνουν σε λίγη ώρα από το βάλτο σε στερεό έδαφος. Τώρα τ' αυτοκίνητο με δυσκολία περνάει κάτω από τα χαμηλά κι' άγκαστά δέντρα που το γρατσούνανε με τα μυτερά τους άγκάθια.

Το δυνατό φως των προβολών του αυτοκινήτου φωτίζει για ένα διάστημα μπροστά μας τον ανύπαρκτο δρόμο, κάνοντας πιο δυνατό το μυστήριο που απλώνεται στο σκοτάδι. Δεξιά κι' αριστερά. Τέλος βλέπουμε μπροστά μας ένα χαντάκι που και έλαφι με δυσκολία θ' άποφάσιζε να το περδίσει. Πίσω δεν μπορούμε να γυρίσουμε μέσα στη νύχτα, γιατί πάλι θα πέσουμε στο βάλτο. 'Εδώ να μείνουμε, δεν ξέρουμε που βρίσκμαστε κι' αποφασίζουμε να το περάσουμε.

Μπαίνει έμπρός ή μηχανή, τ' αυτοκίνητο ξεκινάει, φτάνει στο χείλος του χαντακιού κι' ύστερα πέφτει μέσα και σταματάει.

Ό,τι κι' αν κάνουμε ύστερα για να το γυάσουμε στέκεται αδύνατο, κι' έτσι άποφασίζουμε να τ' άφήσουμε εκεί που είναι και να διανυκτερεύουμε. 'Εδώ που βρεθήκαμε. 'Η νύχτα είναι σκοτεινή, το φεγγάρι θα βγή και ημερώματα. Σε λίγο τα φώτα του αυτοκινήτου σβύνουν. Κι' ένα πυκνό σκοτάδι μας τυλίγει. 'Ανάδουμε φανάρια και ξεκινάμε να κάνουμε αναγνώριση της περιοχής. Παίρνουμε ένα μικρό μονοπάτι χαράγμένο από τα θηρία, και κατεβαίνουμε μια μικρή πλαγιά. Σε λίγο πατάμε σ' άμμο, διά, φωτίζουμε με τα φανάρια και το φως αντανακλά πάνω στη λεία επιφάνεια της λίμνης. 'Επί τέλους φτάσαμε. Αυτή είναι ή Χαραρόμπη, ή λίμνη των ίπποποτάμων. Περπατάμε στην άμμο, και κάθε τόσο συναντάμε μικρές λιμνούλες, είναι ζεστές πηγές γύρω-γύρω στη λίμνη. Σε λίγο, έχουμε στοιβάει δυο σωρούς ξύλα στις ρίζες δυο δέντρων και δυο πελώριες φωτιές φωτίζουν ένα γύρω με τη λάμψη τους την περιοχή. 'Η φωτιά και το φως σε κάνουν να αισθάνεσαι ασφαλέστερα. 'Ετσι τουλάχιστον δεν θα τολμήσουν να πλησιάσουν τα θηρία.

Ετοιμάζουμε το δείπνο μας και τα κρεβάτια μας και σε λίγο καθισμένοι ανάμεσα στις φωτιές, που οι φλόγες τους ξεπερνάνε τις κορυφές των δέντρων, άπολαμβάνουμε το φαί και το γλυκύτιστο κιάντι, που άνοιξε τα λαρύγγια μας κι' αντίληψε ή ζούγκλα με όλα τα ελληνικά τραγούδια. Κάθε τόσο οι φίλοι μας, πότε ο ένας πότε ο άλλος, ρίχνουμε κι' από μια τουφέκιά στον αέρα. Κάποια στιγμή τους λέω:

— Να χαρήτε μη ρίχνετε γιατί τρομάζω με το θόρυβο.

— Α, δεν έχει, μου λένε, το γλέντι μας είναι ρωμέϊκο και δεν πρέπει να λείπουν οι τουφεκίες. Και σκάνει το όπλο του και ξαναρίχνει μια, δυο, τρεις τουφεκίες!

— Μα δε λυπόσαστε τις σφαίρες;

— Πρέπει, πρέπει...

Κουρασμένη πιά από το ταξίδι και το γλέντι άποτραδιέμαι στο στρώμα μου. 'Ο ύπνος με παίρνει και δε με παίρνει. Φοβάμαι να έγκαταλείψω τελείως τον έαυτό

μου άνυπεράσπιστο και στο ύποπνεϊδιστό μου υπάρχει πάντα ο φόβος για τα θηρία. 'Ετσι λαγοκοιμάμαι άκούγοντας τα τραγούδια της συντροφιάς και τις τουφεκίες που κάθε τόσο τραντάζουν την άτμόσφαιρα.

— Δεν ξέρω πόση ώρα κοιμήθηκα. Ξυπνάω και μια άνησυχία με πλημμυρίζει. 'Ακούγονται άνατριχιαστικά ούρλιασματα, που ξεσκίζουν τ' αυτιά κι' ένα παράξενο μούγκρισμα που λές κι' έρχεται από το έγκατα της γής και συγχρόνως σ' α να είναι δίπλα σου αυτό που μούγκριζει. 'Όλο κοιμούνται με τα τουφέκια δίπλα τους. 'Α-τιές κοντεύουν να σβύσουν. ο Σπύρος δεν φαίνεται πουθενά, το στρώμα του είναι άδειο. Το αίμα μου παγώνει και τα ούρλιασματα ξεσκίζουν τ' αυτιά μου. «Έχει γούστο να τον τράβηξε καμιά ύαινα!» συλλογίζομαι. Κάνω να σηκωθώ μα φοβάμαι κι' όλας. 'Όταν τον βλέπω μέσα στο μισοσκόταδο λίγο πιο κάτω. Σηκώνομαι και πηγαίνω κοντά του.

Είμαστε και οι δυο παγωμένοι από την τρομάρα μας. Τραβάμε τα στρωσίδια μας κοντά στη φωτιά. 'Η ώρα είναι τρεις και ή πρωινή δροσιά αίσθητή. Τα ούρλιασμα-τα όσο πάνε και δυναμώνουν και κείνο το μούγκρισμα όλο κι' άκούγεται δυνατώτερα κι' όλο πιο κοντά μας, θαρρείς πως έρχεται το θηρίο που μούγκριζει.

Τα νεύρα μου έχουνε τέτοια υπερένταση, που και το πέσιμο ενός φύλλου τ' άκούω σαν πιστολιά. 'Ενα δυνατότερο μούγκρισμα άκούγεται και χάνουμε τελείως την ύπομνησή μας και το θάρρος μας.

Σηκώνομαι και πηγαίνω σιγά-σιγά κοντά σ' έναν από τους φίλους μας και το πιάνω το χέρι. 'Εκείνος πετάγεται κι' άρπάζει το όπλο του, εγώ τρομάζω και μπή γω μια φωνή κι' όλοι ξυπνάνε άναστατωμένοι.

— Τι είναι, τι συμβαίνει;

— 'Ακούστε...

— Είναι τα θηρία.

— Κι' αυτό το μούγκρητό;

— 'Ιπποπόταμος.

— 'Ιπποπόταμος; Και που είναι;

— Στη λίμνη. Φοβηθήκατε;

— Βέβαια. 'Εσείς δε φοβηθήκατε μη βγή κι' έρθει κατά πάνω μας;

— Μα άφου έχουμε τις φωτιές και το φύλακα; Που είναι αλήθεια;

Τάν φωνάζει κι' αυτός ο φουκαράς έρχεται φοβισμένος κοντά μας. 'Όλη νύχτα δεν κοιμήθηκε και καθότανε με το όπλο στο χέρι. 'Ανορωτιέμαι τί φοβάται και γιατί τρώμαξε τόσο ο φίλος μας όταν του άγγιξα το χέρι. 'Αφού δεν τους νοιάζει για τα θηρία κάτι άλλο θα είναι βέβαια. 'Όσο κι' αν ρωτάω μήπως υπάρχει και κανένας άλλος κίνδυνος, αυτοί επιμένουν πως τίποτα δεν συμβαίνει.

Η ώρα κοντεύει τέσσερες κι' αυτή είναι ή ώρα που βγαίνουν οι ίπποποτάμοι. 'Όλοι έχουμε καρφωμένα τα μάτια μας στη γαληνεμένη επιφάνεια της λίμνης.

— Νάτος εκεί! λέει κάποιος.

Σερνόμεστε όλοι κοντά στην όχθη και κρυβόμεστε πίσω από ένα πεσμένο κορμό. Τώρα καθόμεστε και παρακολουθούμε ένα μαυραδάκι, που ο φίλος μας μάς έδειξε για μουςούδι ίπποποτάμου, που τδβαλε ν' άναπνεύσει. Σε λίγες το μαυραδάκι μεγαλώνει και βγαίνει στην επιφάνεια ένα πελώριο κεφάλι άσχημο κι' άποκρουστικό. Πήρε άνδρα και ξαναχάθηκε μέσα στο νερό, μουνκρίζοντας δυνατά.

Είδαμε επί τέλους ίπποπόταμο.

Περιμένουμε λίγο ακόμη μήπως ξαναβγή στην επιφάνεια το θηρίο, αλλά δεν ξαναπαρουσιάστηκε. 'Ετσι άφινω τη συντροφιά κι' άκολουθώ τη φίλη μου που πηγαίνει στις πηγές. Το μονοπάτι που παίρνουμε είναι γιομάτο πατήματα ζώων που όλη τη νύχτα τ' άκούγαμε να ούρλιαζουν. Τα είναι μεγάλα σαν άλόγου και πολλά πολύ μεγαλύτερα. 'Όλη τη νύχτα γύριζαν φαίνεται γύρω μας μη τολμώντας να πλησιάσουν γιατί φοβόντανε τις φωτιές.

Οι πηγές δεν είναι μεγαλύτερες από μιά συνηθισμένη μανιέρα και το νερό αναβλύζει από τη γή καθαρίο και ζεστό. Ποτέ δε θα ξεχάσω αυτό το καυτό πρωινό λουτρό μέσα στη ζούγκλα το χάραμα. 'Όλόγυρα στις όχθες μαζί με μάς παίρνουνε το λου-

τρό τους όλα εκείνα τα πουλιά που άπαν- τήσαμε στο βάλτο την περασμένη νύχτα. 'Ενα σωρό τιτιδίσματα, κελαιδίσματα και φωνές άκούγονται από τους χαρούμε- νους πρωινούς επ' σκέπτες της λίμνης.

• Ποιός περίμενε τέτοιες πολυτέλειες μέσα στη ζούγκλα; Ζεστό λουτρό και τέτοια διακόσμηση!

Τ' αυτοκίνητο το γυάλαμε από το χαντάκι και μάς βοήθησαν σ' αυτό οι κάτοικοι της ζούγκλας, που όπως μάς λένε άνή- κννε σε μια από τις πιο άγριες φυλές. Οι γυναίκες φορών ένα μακρύ χιτώνα δουτηγ- μένο στο δούτυρο για να κρατάει κάπως τη δροχή και να μη λερώνεται εύκολα. Φο- ράνε και κάτι πελώρια μπρούτζινα σκου- λαρίκια σε μεγάλες κλειδαριές, κι' έχουνε πλεγμένα σε δεκάδες κασιδιάκια τα μαλ- λιά τους που είναι κι' αυτά άλειμμένα μ' άσθονο δούτυρο.

Σε λίγο είμαστε έτοιμοι και ξεκινάμε. Στο δρόμο συναντάμε έναν ιθαγενή που έν- τρωσε μάς παρακαλεί να τον πάρουμε μαζί μας. 'Ο φίλος μας του λέει ν' ανέβη κι' αυτός χαρούμενος άρπάζεται από τ' αυτοκίνητο.

— Χαρά που την έχει που θα πάη σύ τoκινητάδα!

— 'Αμ δε χαιρείται γι' αυτό.

— 'Αλλά;

— 'Εδώ που ήρθε κινδυνεύει. 'Εδώ εί- ναι εκείνες οι φυλές.

— Ποιές φυλές;

— Αυτές που κάνουνε στους άνδρες έ- κείνη την έγχειση που σας έχουνε πη.

— Τι!;

— Μα γι' αυτό οίχναμε τις τουφεκίες.

Για να τους ειδοποιήσουμε πως έχουνε τουφέκια και να μη τολμήσουν να πλησιά- σουν.

— Γι' αυτό;

— 'Αλλά γιατί; Το πιστέψατε πως το κάναμε για να γλεντήσουμε «ρωμέϊκα»;

Κόκκαλο ο Σπύρος κι' εγώ. Κυρίως ο Σπύρος...

Αλήθεια, άνάμεσα σ' όλα αυτά τα που- λιά που συναντήσαμε, όπως είπαμε, υπήρ- χαν κι' οι γεραννοί. Αυτά τα πουλιά, ποιός θα το περίμενε, παίξανε σπουδαίο ρόλο στον πόλεμο. 'Η 'Ιταλία είχε ανάγκη από λεφτά τότε, όπως κάθε χώρα που πολε- μούσε. 'Ανάμεσα στους άλλους προμηθευ- τές τους οι 'Ιταλοί χρησιμοποίησαν και τους γεραννούς.

Τούτα τα πουλιά μια ώρισιμένη έπε- κατεβαίνουν στη Νότιο 'Αφρική, στο Τράνσβαλ φαίνεται, που είναι ή χώρα των διαμαντιών. Όπως ξέρουμε, τα πουλιά ό- λα, μαζί με την τροφή τους, για να χωνε- ψουν καλύτερα τρώνε και πέτρες. Μα στο Τράνσβαλ μαζί με τις πέτρες που είναι πάνω στη γή, είναι και διαμάντια. 'Ετσι οι γεραννοί μαζί με τις πέτρες καταπίνανε και διαμάντια. Το ξέρανε αυτό οι 'Ιταλοί και είχανε στείλει σ' όλα τα περάσματα κυνηγούς που σκότωναν τους άνίδεους λα- θρέμepους των διαμαντιών. 'Ενα σεβασ- στο άορθό διαμαντιών μαζέψανε οι 'Ιτα- λοί από τα στομάχια των γεραννών.

Και να που ο παγκόσμιος πόλεμος είχε κι' άλλα άγνωστα θύματα έξω από τους ανθρώπους.

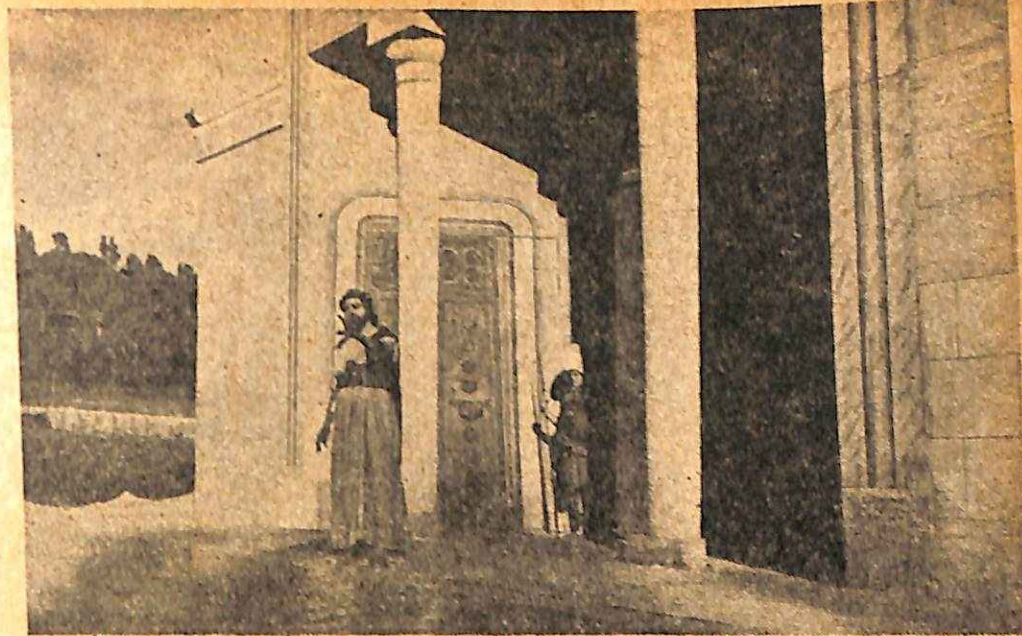
ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Η τύχη άποφάσισε. οι συμβουλές των καλών μας φίλων ή ή τόσο μεγάλη έπιθυ- μία που είχαμε, να πάμε στο Γιοχάνεσ- μπουργκ! Νομίζω πως όλα μαζί μάς έκα- ναν να πάρουμε την άποφασί για το πολυ- πόθητο ταξίδι που θα μάς έφερνε στη χώρα του χρυσού. 'Αεφανα τ' άποφασίσαμε και δεν είχαμε πιά κανένα διαταγμό. Θα φύ- γαμε για το Γιοχάνεσμπουργκ. Γεμάτοι ευχάριστες άνησυχίες, περιεργοί για το μέλλον και βέβαιοι πως θαχούμε να παλαί- ψουμε σκληρά εκεί που θα πάμε, έτοιμά- ζουμε τα μπασούλα μας.

Οι καλοί μας φίλοι είναι στο πλευρό μας ως την τελευταία στιγμή και την ώρα που το τράινο ξεκινάει βρίσκονται εκεί για να μάς ευχηθούνε καλό ταξίδι και να μάς δώσουνε κουράγιο.

— Μη φοβάστε, μάς λένε δε θα χαθή, πουθενά γιστί άείζετε. Καλή τύχη...

Και τα λόγια τους χάνονται μέσα στο θόρυβο του τράινου, που φεύγει και τ' ά- κούμε να επαναλαμβάνονται κάθε τόσο

Ο ήθοποιός Σπύρος Μουσούρης στο ρόλο του Κρέοντα. ('Από την παράσταση της «'Αντιγόνης» που δόθηκε στην 'Αντίς 'Αμπέμπα

μέσ' στο θόρυβο της μηχανής. «Καλή τύ- χη... Μη φοβάστε... τσάφ-τσάφ ή μηχανή... Δε θα χαθήτε πουθενά... Καλή τύ- χη... Καλή τύχη». Αυτό το τελευταίο έπα- ναλαμβάνεται χιλιάδες φορές. Καλή τύ- χη...

Φεύγουμε κι' από την Αιθιοπία.

Αφήσαμε κι' εδώ κάτι από τον έαυτό μας και κάτι παίρνουμε από τον τόπο. Γνωρίσαμε ένα λαό, μάθαμε πως ζή άκούσαμε τη γλώσσα του και γνωρίσαμε τη χώρα του. 'Εμείς πάλι τους άφήσαμε ένα θέατρο, που και τα έρετίτια του ακόμα ύστερα από χρόνια θα μαυτρούν την ιστο- ρία έντεκα ήθοποιών 'Ελλήνων, που πέρα- σαν από εκεί κι' έχτισαν ένα θέατρο για να παίξουνε μια τραγωδία της πατρίδας τους. 'Αφήσαμε ακόμα κάποιο τοίχο ή κάποια αίθουσα στο καινούργιο νοσοκο- μείο που χτίζει ο αυτοκράτορας, γιατί, χιλίες λίρες από την πρώτη παράσταση της «'Αντιγόνης» τις δώσαμε ύπερ του νοσοκο- μείου. Παίνομε μαζί μας την πιο όμορ- φη άνάμνησι από τους 'Ελληνες της 'Αν- τίς-'Αμπέμπα, που έκτός από την τραγω- δία, παρακολούθησαν τις παραστάσεις μας τριάντα τριών άλλων έργων, ελληνι- κών και ξένων. Γνωρίσαμε τη ζωή τους, είδαμε τις προσπάθειές τους, θαυμάσαμε τα έργα τους, όπως το περίφημο γυμνασί- ο τους, την όμορφη εκκλησία τους, και πα- ρακολούθησε τις προσπάθειες του Μη- τροπολίτη 'Αέωμης να χτίση Μητρόπολι, σ' ένα όμορφο οικόπεδο που χάρισε ο φι- λήλλην αυτοκράτορας Χαϊλέ Σελασιέ, ά- πέναντι σ' ανάκτορά του.

Οι δουλειές των 'Ελλήνων στην Αιθιοπία κυρίως έμπορικές. Άσχολούνται με το ε-ισαγωγικό και εξαγωγικό έμπόριο. Περίφη- μη είναι ή εταιρία Λιθεράτου, Ζέκκος, Πα- παφίλιππου, Τζοπάνος, Σαρρης.

Πολλοί έχουνε εργοστάσια όινόπνεύμα- τος, όπως ή κυρία 'Ασλανίδη, Χαλκούση, Μπόβερος, Μαγδαληνός και πολλοί άλλοι. 'Ανάμεσα σ' αυτούς κινούνται και άλλοι με άλλα επαγγέλματα, όπως ο γυμνασιάρ- χης και οι καθηγητές, φαρμακοποιοί όπως ο Νούμπελης κι' άλλοι, γιατροί, δικηγόροι, ο Γεωργακάς ο γλύπτης που έφτιαξε το άοραίο σκηνικό της «'Αντιγόνης», ο Νικο- λαΐδης που άποπειράθηκε πρώτος να δημι- ουργήσει μεγάλες βαμβάκοφυτες στην Αι- θιοπία, ο πολιτικός μηχανικός Παπαφίλιπ- που που έφτιασε το θέατρο και πολλοί άλ- λοι άξιοι πατριώτες μας, που έγιναν άφορ- μή για να επισκεφθούμε και μεις τέλος την όμορφη χώρα που τους φιλοέχει. Εί- χανε ακόμα και την τύχη να περάσουμε στο έπίσημο ποτακόλογο των άνακτορών και με την ευκαιρία των γάμων της έγγο- νης του αυτοκράτορος να δούμε της έγγο- νης τους πρίγκηψα και τις από κοντά σεσ και τους έπίσημους Αιθιοπες.

Είδαμε τα όμορφα παλάτια τους και

ζήσαμε για λίγες βραδιές μέσα σε παρα- μύθνια πλούτη. 'Ο δούε του Χάραρ, για να διασκεδάσουνε καλύτερα και άνετώτε- ρα, καλεσμένοι του, κατασκεύασε μιά σκηνή δίπλα σ' ανάκτορό του που τη φω- τίσε με χρωματιστά φώτα κι' όλόγυρα απ- την πίστα έφτιαξε πίδακες. 'Ο Ρας Σε- γιούμ, ο πατέρας του γαμπρού, δέχτηκε κι' αυτός το πλήθος των καλεσμένων του σ' ένα άντισκηνό και ο μπουφές ήτανε τό- σο μακρύς, που κουραζόσαστε να τον γε- ρίσεις όλον, κατάφορτος απ' όλων των ε- δών τα φαγητά, ευρωπαϊκά και ντόπια. Τις μεγάλες άσημένιες πιατέλες που έστι- καν εδώ και εκεί περιμένοντας μονάχα Α- θιοπες καλοφαναδες, γιατί είχανε μέσ- κρέας ζωό. Θα είμαστε εκείνο το βράδι και 1.500 καλεσμένοι. Σε μια άπ' αυτές τις δεξιώσεις ήθε κοντά μας ένας Βέλγ- σταςταγός που είναι και σύμβουλος τι- αυτοκράτορα, και μάς ρώτησε αν έμε- είμαστε αυτοί που παίξαμε την «'Αντιγ- νη», και όταν του είπαμε «ναί» μάς λι- κατασυγκινημένος: «Σας ευχαριστώ, ευ- ευχαριστώ. Θα πέθανα και δε θαχα ή- αυτό το καταπληκτικό πράγμα που λέγ- ται 'Ελληνική Τραγωδία... 'Όχι, όχι, έσ- μη με ευχαριστήτε. 'Εγώ, εγώ σας ευχ- ριστώ».

Κι' ο 'Αμερικανός πρέσβης με την π- σθείρα, το ίδιο κάθε φορά που μάς ή- κοντούσαν, έρχόντουσαν κοντά μας για- μάς πούνε άλλη μια φορά πόσο ήσαν τυχεροί που είχαν την ευτυχία να δούνε σ' 'Αντίς-Αμπέμπα μια τραγωδία έλλην- παιγμένη από 'Ελληνες κι' ο 'Αγγ- πρέσβης που έφερε περίφημα ελληνικά- λics μάς έβλεπε έτοιμε να βρή τον 'Επ- τραμένο μας και να του πη χίλια δ- γύρω από την τραγωδία. 'Ενα βράδι 'Επιτετασμένοι έρχεται κοντά μας:

— Πότε θα φύγετε;

— Σύντομα.

— Φύγετε επί τέλους να ήσυχάσω

εγώ.

— Γιατί;

— Μόλις σας βλέπει ο 'Αγγλος π- σβης έρχεται και μου πιάνει κουδέντα την τραγωδία.

— Μπα;

— Πέστε μου, γιατί με ρωτάει και ξέρω τί να του πώ. 'Απάνω τον είχαν βωμό για κάτω στην όρχήστρα, οι

χαϊσι.

— 'Εκεί που τον είχαμε και μεις, ό,τι ξέρουμε στη μέση της όρχήστρας.

— Μ' αυτός μου λέει πως άπάνω ζει πως έπρεπε ναναι.

— Γιατί νομίζει έτσι; 'Ισως κάποι- τό διάβασε

— Ξέρω γώ; Φύγετε, φύγετε για γλυτώσει κι' εγώ από το βωμό.

Καλό σας ταξίδι.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ : 'Η συνέχεια.

750 γραμμάσια ή 230
μ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ—
ΓΓΕΡ : Βελόνες Νο 3: 6
μπιά και ένα κομμάτι 20
μ. μάλλινο ύφασμα του ίδιου
ματιος με το μαλλί που θα
φέρετε το ζιλέ.

ΑΣΤΙΧΟ — ΦΑΝΤΑΖΙ :
ΒΕΛΟΝΑ = 2π ανάποδη, 2π καλή, 2π ανάποδη, 2π μαζί ή χωρίς να τους ξεπεράσει από τη βελόνα. Ξαναπλέξετε πρώτο πόντο καλή και περάστε τους από τη βελόνα ανά να μη επαναλαμβάνουμε πορὰ όλην αύτήν τη δια-
σεία θά σάς γράφουμε τη
« 2 π σ τ α υ ρ ω τ ά δ ε -
ξ ») 1 π καλή, παίρνουμε
20 πόντο με την άριστερά
2 καλή, 1 π καλή και θά τους
περάτε και τους δύο από τη
βελόνα μαζί (αύτή τη διασεία
θα τη γράφουμε με τη λέ-
ξη σ τ α υ ρ ω τ ά ρ ι σ τ ε -
ξ). Συνεχίστε όπως άρχί-
σατε. 2 η ΒΕΛΟΝΑ και όλες οι
άλλες βελόνες θά πλέκονται κα-
τόν έξης τρόπο: 2 π καλή,
ανάποδη, 2 π καλή, 2 π ανά-
ποδη, 2 π καλή και ούτω καθ-
έξω. 3 η ΒΕΛΟΝΑ : 2 π ανάπο-
δη, 2 π καλή, 2 π ανάποδη, 2 π
ουρτά άριστερά, 2 π σταυ-
ρώτα δεξιά, 2 π σταυρώτα αρι-
στερά, 2 π σταυρώτα δεξιά. Συ-
νέχιστε όπως άρχίσατε. * Αφού
πέρατε και την τέταρτη βελό-
να συνεχίστε το πλέξιμο έ-
παναλαμβάνοντας από την πρώ-
τη βελόνα.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

αλάτε 74π. Πλέξτε 4 έ-
 ανάποδο ζέρσευ. Σ' αυτό
 σημείο θα σχηματίσετε μία
 απότομπα κατά τον έξής
 το: Πλέξτε 7π. κλείστε
 Στην έπομένη βελόνα προ-
 τέτε τους 5π που κλείσατε.
 Έστε 8 έκατ. από την αρχή
 συνεχίστε το πλέξιμο με
 λάστιχο—φαντασίη, βάζον-
 τή από 1π σε κανονικές από-
 σεις (16 φορές) στην πρώ-
 βελόνα που θ' αρχίσετε. Θ'
 σε με 4π ανάποδη αντί
 του γράφουμε μεριά της έξήγοι.
 (καλή μεριά πλεκτού) 4 πο-
 τέτε 1π κάθε 7 έκατ. (8 φορές)
 Σε γενικό μήκρος 14 έ-
 θα σχηματίσετε την τσε-
 κατά τον έξής τρόπο: Πλέ-
 4π ανάποδη μετά τους 57
 τους πόντους. Κατόπιν θ'
 χίσετε να πλέκετε κάθε δεύ-
 βελόνα 4π επίπλεον ανά-
 από τους 4 τελευταίους
 τους (8 φορές). Στη 12η
 να από τους π. που αρχί-
 να πλέκετε ανάποδη θα
 τετε τους 4π επάνω από
 4 πρώτους πόντους με ά-
 δη. Τους υπόλοιπους πόν-
 ήσητέ τους να περιμέ-
 Θά συνεχίσετε να κλείνετε
 δεύτερη βελόνα 4π (8
) και αφήσετε το πλεκτό
 εριμένη. Ξαναπάρτε τους
 πους που έχετε και περιμέ-
 της άριστης μεριάς και
 τέτε τους κατά τον έξής
 το: Στη δεξιά μεριά της
 να θά προσθέσετε 4π,

ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ

τοὺς ὁποίους θὰ πλέξετε μὲ ἀναποδὴ—ζέρεσϋ. Συνεχίζετε πᾶν βάζετε κάθε δεύτερη βελόνα 4π (8 φορές). Στὴ 12η βελόνα ἐναρμόζετε τὸ φανταζίζι—λάστιχο ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς 4 πρῶτους πόντους πού προσθέσατε. Θὰ συνεχίζετε πᾶν πλέκετε κάθε δεύτερη βελόνα 4π ἐπιπλέον μὲ τὸ φανταζίζι—λάστιχο (8 φορές). Σαναπαρτέτε τοὺς πόντους τῆς δεξιᾶς μεριάς πού ἔχετε καὶ περιμένουν. Συνεχίζετε τὸ πλέξιμο μὲ ὅλους τοὺς πόντους μὲ τὸ φανταζίζι—λάστιχο. Σὲ 40 ἑκατ. γενικό μακρὸς κλείσετε 6π στὴν ἀριστερὴ μεριά. Κατόπιν συνεχίζετε πᾶν κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα στὴν ἴδια μεριά: 2π (3 φορές), 1π (4 φορές). Πλέξετε 8 ἑκατ. ἴσα καὶ βάλετε 1π κάθε 2 ἑκατ. (3 φορές). Σὲ γενικό μακρὸς 56 ἑκατ. κλείσετε 10π στὴ δεξιᾶ μεριά, κατόπιν θὰ συνεχίζετε πᾶν κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα (5 φορές), 1π (2 φορές) καὶ συνεχίζετε ἴσια. Σὲ 23 ἑκατ. τῆς μασχάλης κλείσετε τοὺς ὑπόλοιπους πόντους σὲ 8 φορές πᾶν ὡμο. Στὸ ἑσώτερικό τῆς κάθε τσέπης σηκώνετε 34π καὶ πλέξετε 14 βελόνες ἀ-

νάποδο—ζέρσευ. Πλέξετε καὶ τὸ ἄριστόν μπισροστὶν ἀντικρυστόν. Στὸ ἄριστόν θά δημιουργήσετε κουμπότρυπες. Τὴν πρώτην θὰ τὴν κόψετε σὲ 10 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχή. Τὴς ὑπόλοιπας θὰ τὴς κόψετε σὲ 11 ἑκατ. ὑπόσασθι τὴ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην. Τὴν τσέπη θὰ τὴν σχηματίσετε σὲ 36 ἑκατ. γενικὸ ἄκρος καὶ σὲ 28π πρὸ μέσα ἀπὸ τὴν παίχνη ραφή.

ПЛАТН

Βάλετε 126π. Πλέξτε 8 έ-
κατ., με ανάποδο -ζέρση. Συ-
νεχίστε με το φανταζι-λάστι-
χο. Στην πρώτη βελόνα που θ'
αρχίσετε θα βάλετε 1π σε κα-
τονικές αποστάσεις (58 φορές).
Κάθε 8 έκατ. θα βάλετε 1π σε
κάθε μεριά (3 φορές). Σε γενικό
μάκρος 40 έκατ., κλείστε 2π
από κάθε μεριά κάθε δεύτερη
βελόνα (5 φορές). 1π (6 φο-
ρές). Πλέξτε 8 έκατ. ίσια. Κα-
τόπιον θα βάζετε κάθε 112 έκατ.
1π σε κάθε μεριά (3 φορές).
Σε 21 έκατ. της μασχάλης θα
κλείσετε σε κάθε μεριά 59π σε
11 φορές για τους ώμους. Τους
υπολοίπους πόντους κλείστε

τους σὲ μιὰ φορὰ γιὰ τὸ ντε-
κολτέ.

MANIKI

Θὰ τὸ ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ ἐπ' αὐτὸ μέρος καὶ πλέκετε ὅλο μὲ ἀνάποδο ζέρσεϋ. Βάλετε 24π. Κάθε δευτεροῦ δελὸνα θὰ βάλετε σὲ κάθε μεριά: 7π, 6π, 2π (9 φορὲς), 1π (11 φορὲς), 2π καὶ 4π. Κάθε 5 ἑκατ. θὰ βάλετε 1π σὲ κάθε μεριά (7 φορὲς). Σὲ γενικὸ μᾶκρος 53 ἑκατ. θὰ πλέξετε 2π μαζὶ 38 φορὲς σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Κλειώπην πλέξετε 9 ἑκατ. ἴσια καὶ κλείσετε τοὺς πόντους σὲ μιὰ φορά. Πλέξετε καὶ τ' ἄλλο ναυικὸ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲν ὑποὶ πὰνι πολὺ ἐλαφρὰ. Ράψετε τὴς πλαϊνὲς ραφὲς καὶ τὴς ραφὲς τῶν ὠμῶν. Ρελιάσετε τὸ δεξιὸ μπροστινὸ μὲ τὸ μάλλινο ὕφασμα, καθὼς καὶ τὸ ντεκολέ. Στὴ δεξιά μεριά τοῦ μπροστινοῦ θὰ βάλετε στὸ ἐσωτερικὸ μέρος τοῦ μπροστινοῦ ἕνα γὰτ ἀπὸ τὸ ὕφασμα. Τοποθετήσετε γύρω-γύρω στὴν τσέπη σὲ ὀρθογώνιου σχήμα μιὰ φάσα ἀπὸ τὸ ὕφασμα. Κόψετε στὸ μέσον αὐτὸ τὸ ὀρθογώνιου γιὰ νὰ σχηματίσετε τὴν ἄνοιξιμα τῆς τσέπης καὶ κατόπιν θὰ δημιουργήσετε ἕνα φιλέτο στὴν τσέπη. Βάλετε γιὰ ἐσωτερικὴ τσέπη μάλλινο ὕφασμα. Γυρίσετε τὸ κάτω μέρος τῶν μανικιῶν ἕνα στριφνωτάκι 1½ ἐκάτ. φάρδος. Ράψτε στὸ δεξιὸ μπροστινὸ τὰ κομψιὰ. Στὸ ἀριστερὸ μπροστινὸ στὸ ἐσωτερικὸ μέρος θὰ ράψετε ἕνα κομψι.

T. K.

Κινέζικες συνήθειες

Μόνον ανισόρροπους θα μπορούσε να χαρακτηρίσει ένας Ευρωπαίος τους Κινέζους, αν έξιτάζε προσεκτικά τις διαφορές συνήθειες της καθημερινής τους ζωής. Τόσο μάς φαίνονται ανάποδες και αντίθετες προς κάθε καθιερωμένη στο Δυτικό κόσμο συνήθεια!

‘Ο Κινέζος, λοιπόν, ζητεί να πληροφορηθώ — από ευγένεια — όχι πιά την κατάσταση της ύγειας σας, αλλά για... το εισόδημά σας!

Προσβάλλεται, ἂν τοῦ ζητή-
σετε νέα γιὰ τὴ γυναικα του
ἢ γιὰ τὰ παιδιά του.
Σκεπάζει τὸ κεφάλι του ὅ-
ταν σὰς συναντᾷ στὸ δρόμο.
Ἡ μυστικὴ κλαίει ὅταν πᾶν
στὴν κατοικία τοῦ μέλλοντος
συζύγου της. Ἀντίπαυ, ὅλοι
χαίρουνταν ὅταν πεθαίνουν οἱ
γυνεὲς καὶ οἱ συγγενεὶς τους,
καὶ τὸ πένθος ἐκδηλώνεται μὲ
λευκὰ ρούχα.

Τὰ κινέζικα γεύματα ἀρχίζου-
με τὰ φρούτα καὶ τελειώ-
νουν με τὴ σούπα.

Οἱ μαθητὰὶ στὸ σχολεῖς
ἀπαγγέλλουν τὸ μάθημα τοὺς
ἔχοντας τὴν πλάτῃ· γυρισμένη
πρὸς τὸ δάσκαλο. Ὁ τίτλος
τῶν βιβλίων εἶναι τὸ τέλος,
καὶ τὰ βιβλία διαβάζονται ἀπὸ
δεξιά πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ
ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω.

ΟΙ Κινέζοι καθαλικεύουν στο
αίλογο από τη δεξιά του πλευ-
ρά.

Καὶ γελοῦν— ἀσφαλῶς —
τρομερὰ ἀπὸ μέσα τους ὅταν
παρακολουθοῦν τὶς ἀντίστοι-
χες δικές μας συνήθειες...

ΥΛΙΚΑ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. ή 100 δρασμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ—MONTAIN, χρώμ. μπέζ: 10 γραμ. ή 4 δρασμ. χρώμ. φιστικι και άλλο τόσο σε χρωμ. πράσινο της θαλάσσης. Βελόνες Νο 2: 2 κουμπιά μπέζ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ :
 Λάστιχο $1+1\pi=1\pi$ καλή, 1π
 ανάποδη: Ζέρσεϋ $=1$ βελόνα
 καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ : Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. θα βάλετε 21π και θα πλέξετε 32 βελόνες.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάζετε 100π με μπέζ μαλλί. Πλέξετε 10 έκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίσετε με ξέρσεύ. Στην άριστερη μεριά θά βάξετε 1π κάθε 3 έκατ. περίπου (8 φορές). Θά πλέξετε 20 βελόνες ξέρσεύ με τὸ μπέζ μαλλί. Κατόπιν θά σχηματίσετε τριόγες με τὸ σχέδιο κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 8π φιστικί, 4π υπέζ, καὶ οὕτω καθ'εξῆς. Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο θά πλέξετε 4 βελόνες καὶ θά συνεχίσετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 4 βελόνες με μπέζ μαλλί. Μετὰ τὴν 4η βελόνα με τὸ μπέζ μαλλί πλέξετε 2π πράσινο-θαλάσσης, 4π μπέζ, 6π πράσινο-θαλάσσης καὶ οὕτω καθ'εξῆς. Θά συνεχίσετε ὡπως ἀρχίσατε, με μόνη διαφορά ὅτι θά δημιουργηθῇ κάθε φορά τὴ σειρά με τὸ διαφορετικὸ χρώμα στὰ κενὰ τῶν προηγούμενων. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 34 έκατ. κλείσετε στὴν ἀριστερὴ μεριά 6π γιὰ τὴ μασχάλη. Συνεχίσετε νὰ κλείνετε κάθε δευτέρη βελόνα στὴν ἴδια μεριά: 4π, 2π (2 φορές), 1π (6 φορές). Κατόπιν θά ἐξακολουθήσετε νὰ κλείνετε 1π κάθε 4 βελόνες (7 φορές). Μετὰ τὸ τελευταῖο κλείσιμο πλέξετε 4 έκατ. ἴσια. Κατόπιν βάλετε στὴν ἴδια μεριά 1π κάθε ἑκατοστὸ (6 φορές). Σὲ γενικὸ μᾶκρος 48 έκατ. θά κλείσετε στὴ δεξιὰ μεριά 7π γιὰ τὸ ντεκολτέ. Κατόπιν θά συνεχίσετε νὰ κλείνετε στὴν ἴδια μεριά κάθε δευτέρη βελόνα: 2π (6 φορές). Συνεχίσετε ἴσια. Σὲ 19 έκατ. τῆς μασχάλης κλείσετε στὴν ἀριστερὴ μεριά 4π κάθε δευτέρη βελόνα (15 φορές) γιὰ τοὺς ὤμους. Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ ὑποπτηνὸ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντικρουτά.

ПЛАТН

Βάζετε 161π με μπτζ μολ-
λι. Πλέετε 10 εκατ. λάστιχο
1+1π. Κατόπιν συνεχίζετε με
σκέτο ζερσέι μονόχρωμο. Κάθε
έκατοστό 9ά βάζετε 1π από
κάθε μεριά (19 φορές). Σε 32
εκατ. γενικό μάρκος κλείσετε
3π από κάθε μεριά. Συνεχίσε-
τε να κλείνετε κάθε δεύτερη δε-
λώνα: 2π (4 φορές) 1π (8 φο-
ρές) και κάθε 4 δελόνες 1π (2
φορές). Μετά το τελευταίο κλεί-
σιμο πλέετε 7 εκατ. ίσια. Κα-
τόπιν 9ά βάζετε 1π από κάθε
μεριά κάθε έκατοστό (3 φορές).
Σε 17 εκατ. ύψος της μασχάλης
κλείσετε 4π από κάθε μεριά,
κάθε δεύτερη δελώνα (10 φο-
ρές). Σε αυτό το ύψος κλείσετε
στο μέσον του πλεκτού σας
15π γιά το ντεκολτέ. Ή κάθε
μεριά 9ά πλεχθεί χωριστά. Συ-
νεχίστε να κλείνετε στη μεριά
του ντεκολτέ κάθε δεύτερη δε-
λώνα: 3π (4 φορές), 2π. Στη
μεριά του ώμου 9ά κλείνετε

ZAKETA ME TPOYA-KAP MANIKIA

ταυτοχρόνως 4π (5 φορές).
Πλέξτε καὶ τὴν ἄλλη μεριά τοῦ
ντεκολτέ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Θ' αρχίσετε από τὸ ἑπάνω μέρος. Βάλετε 18π μὲ μπῆξ μαλλί. Πλέξετε ζέρσεϋ βάζοντας κάθε δεύτερη θελόνα 3π καθε μεριά: 4π (2 φορές), 3π, 2π (2 φορές). Σὲ αὐτὸ τὸ ὕψος

σχηματίσετε 2 σειρές με το σχέδιο αρχίζοντας από το πρώτο της θάλασσας. Πλέξτε 20 βελόνες με μπέζ μαλλί και επαναλάβετε ακόμη 2 σειρές με το σχέδιο. Ταυτοχρόνως θα συνεχίσετε να βάζετε από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 2π (2 φορές). Κατόπιν θα έξακολουθήσετε να βάζετε 4 φορές κατά την έξης σειρά: 2 φορές από 1π, 1 φορά από 2π. Κατό-

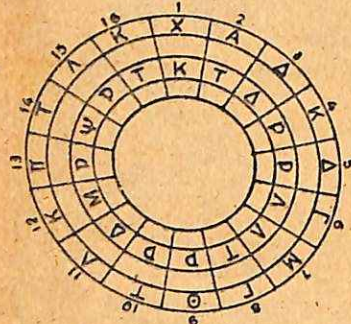
1 πιν στη δεξιά μεριά θα βάλε-
 2 5 φορές κατά την εξής σειρά
 3 2 φορές από 1π και 1 φορά
 4 από 2π. Αφού τελειώσεις τη σ
 5 από των ανοιγμάτων σας θα
 6 εξακολουθήσεις να βάζετε κά
 7 δεύτερη θέλωνα: 2π (5 φορές)
 8 και 3π. Ταυτοχρόνως με αυ
 9 τα άνοιγματα της δεξιάς με
 10 ριάς θα βάζετε και στην α
 11 στερη μεριά: 3 φορές κατά τ
 12 (Συνέχεια στη σελίδα 601)

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

'Ακτινωτές λέξεις

Φαγητό στο τραίνο

Το τραίνο φεύγει και περνά τα σύνορα. Η οικογένεια Παπαδοπούλου βρίσκεται τώρα σε ξένη χώρα. Την ώρα του φαγητού η οικογένεια πάει στο δελαντιό όπου βρίσκεται το εστιατόριο. Προς μεγάλη τους έκπληξη όμως είδαν ότι τα γκαρσόνια δε μιλούσαν ελληνικά και ότι ο κατάλογος των φαγητών ήταν γραμμένος σε μία γλώσσα που δεν την ήξευραν. Τί να κάνουν; Διάλεξαν στην τύχη. 'Η 'Ιωάννα Παπαδοπούλου, που δεν τρώει και πολύ ή καυμένη, ζήτησε δύο πιάτα, τρ ΗΙΟ και τρ ΗΙΑ. Το γκαρσόνι της έφερε μία μπριζόλα και μία κρέμα καραμελέ. 'Ο αδελφός της ο Γεώργιος, απελπισμένος, ζήτη ΗΙΑ, ΗΙΥ, ΗΙΕ και έλεπε να του φέρουν κρέας ψητό, μπιζέλια και κρέμα καραμελέ. Με τη σειρά της η κ. Παπαδοπούλου ζήτησε από τρ /καρρόνι ΗΙΥ, ΗΙΕ κι' έλαβε ραδικία και κρέας ψητό. Τέλος, ξέροντας πια τί θα φάη ο κ. Παπαδοπούλος, παρήγγειλε ΗΙΟ, ΗΙΕ, ΗΙΑ. Βρήτε, αν μπορείτε, τί φαγητό έζητησε να φάη.

Παιχνίδι με αριθμούς

Προσπαθήστε να βρήτε και να τοποθετήσετε σε κάθε τετραγωνάκι έναν αριθμό σε τρόπο ώστε το άθροισμα κάθε σειράς οριζόντιας και καθέτως να βγαίνει 18.

τά μήλα φορτωμένοι. Τί είναι; Τό κυπαρίσσι

Χίλιοι, μίλιοι καλογέροι σ' ένα ράσο τυλιγμένοι. Τί είναι; 'Η καμπάνα

Μακρύς μακρύς καλόγερος

Τό ρόδι

Λέξεις μέσα σε εικόνες

3 γράμμα 11 γράμμα 2 γράμμα 1 γράμμα 12 γράμμα 5 γράμμα 6 γράμμα

Τ Ο Υ Ρ Ζ Π Ι

"Όταν βρήτε τις λέξεις που αντιστοιχούν για κάθε εικόνα, γράψτε από κάτω, μέσα σε κάθε τετραγωνάκι, το γράμμα που σας ζητούμε. Δηλαδή, από την πρώτη λέξη το τρίτο γράμμα, από τη δεύτερη το ενδέκατο και ούτω καθ' εξής. Με τον τρόπο αυτό θα βρήτε το όνομα μίας γειτονικής χώρας.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

'Η μαϊμού και τó σκυλόφαρο

Μία φορά μία μαϊμού καθότανε στην ακροθαλασσιά και κουβέντιαζε μ' ένα σκυλόφαρο, που κολυμπούσε κάμποσα μέτρα παρά πέρα, στη θάλασσα.

Τό σκυλόφαρο συλλογίστηκε τί νόστιμη πού θα ήταν ή μαϊμού αν την έτρωγε. Προσπάθησε λοιπόν να την κάνει να πάη κοντά του.

— Δέν έρχεσαι κυρά Μαριώ, τής είπε, να σε πάω μία βόλτα στη θάλασσα; 'Ο' άκουσης πόσο γλυκά τραγουδούνε τά κύματα και θάν νοιάσης τή δροσιά από τόν άφοό τους.

— Φοβάμαι, άποκρίθηκε ή μαϊμού.

— Μην έχης φόβο, κυρά Μαριώ. Παραφούσκωσα από τό πολύ φαί και θέλω δυό μέρες να τó χωνέω. 'Ετσι και να θέλω δέν μπορώ να σε φάω.

Μ' όλη της τήν πονηριά, ή κυρά Μαριώ ξεγελάστηκε. Ζύγωσε τó σκυλόφαρο στην ακρογιαλιά και κείνη μ' έναν πήδο δρόθηκε στην πλάτη του. Σάν ξεσκρύνανε, τó σκυλόφαρο είπε:

— Τό ξέρεις κυρά Μαριώ, πώς πιάστηκες στη φάκα; 'Θά σε πάω να σε φάη ή γυναίκα μου. Είναι άρρωστη βαρεία και ή γιατρός τής είπε πώς μονάχα σά θα φάη

καρδιά από μαϊμού θα γιτρευτή.

'Η μαϊμού έβαλε με μιά τά γέλια.

— Μυαλό πού τόχεις, καυμένο σκυλόφαρο! Είπε χωρίς να δείξη τήν ταραχή της. Δέν τó ξέρεις πώς οι μαϊμούδες δέν κουβαλούν ποτέ τήν καρδιά τους μαζί τους; 'Εγώ τή δική μου τήν έχω κρεμασμένη σε κείνο κεί τó δέντρο πού βλέπεις!

— Άλήθεια λές, κυρά Μαριώ;

— 'Εμ' φέματα; Νά, πάμε πιό κοντά να τήν ξεχωρίσης κρεμασμένη.

— 'Εμ' τότε, πρέπει να πάς να τή φέρης στη στιγμή.

Και έφερε τή μαϊμού κοντά στη στεριά. 'Εκείνη δέν έχασε δέβαια καιρό. Μ' έναν πήδο δρόθηκε στη στεριά κι' όταν δέν είχε πιά κανένα φόβο να τή φάη τó σκυλόφαρο, φώναξε:

— 'Ασκημο παιχνίδι πήγες να μου παίξεις κουμπάρε, μά τήν έπαθες. 'Η καρδιά μου δέν έφυγε ποτέ από τή θέσι της.

Και τó σκυλόφαρο δούτηξε στα βαθιά νερά και χάθηκε ντροπισμένο.

(Διασκευή Γεωργίας Δελγιάννη— Άναστασίαδη)

Μικρά νέα πού δέν μοιάζουν με τ' άλλα

Στήν Πασαντένα (Καλιφόρνια) μία γάτα πού τή λένε Μπότι έδωσε τέλος στην κληρονομική έχθρα πού χωρίζει τή ράτσα της από τά ποντικάκια. Και πώς νομίζετε; Άπλούστατα ή Μπότι είχε τέσσερα μωρά, σκέφθηκε λοιπόν να υιοθετήσει κι' ένα ποντικάκι για να έχουν παρέα τά παιδιά της. 'Ετσι βλέπει κανείς τέσσερα γατάκια κι' ένα ποντικάκι να θηλάζουν μ' όλη τους τήν ήσυχία πρώτα κι' ύστερα να παίζουν όλα μαζί γύρω από τή καλή μαμά τους.

Στήν 'Ιαπωνία, ένας μικρός, ό 'Ιντεκάτα Κομάνα, είναι 4 έτών κι' έχει άνάστημα ενός μέτρου. 'Εκείνο όμως πού τόν ξεχωρίζει από τ' άλλα παιδιά τής ηλικίας του είναι ή φοβερή του δύναμη. Φαντασθήτε ότι μπορεί να παλαίψη μ' ένα παλληκάρι: είκοσιπέντε έτών και να τó νικήση. Τό παιδί αυτό «θαύμα» δέν κάνει τίποτα παραπάνω από τ' άλλα εκτός τού ότι κοιμάται δεκατρείς ώρες τήν ήμερα.

Γνωρίζετε πώς τó βάρος ενός ανθρώπινου μυαλού αλλάζει σύμφωνα με τή ράτσα του; Τό μυαλό ενός Κινέζου π.χ. ζυγίζει 1.428 γραμμάρια, ενός Εύρωπαίου 1.361 γραμ. κι' ενός μαύρου 1.316 γραμ. 'Υπόρ-

χουν ακόμη σε μία ώρισημένη φυλή τής 'Ισημερινής 'Αφρικής άνθρωποι πού τó μυαλό τους δέν ζυγίζει παραπάνω από 1.000 γραμμάρια.

Γιατί γελάς; τόν ρωτά. Μά είναι να μη γελά, τού απαντά ό Κωστάκης, με τήν κοροϊδία πού τούς έπαιξα;

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στό σχολείο, ό δάσκαλος: — Τά δένδρα ζουν περισσότερο από τά ζώα.

Και ό Μίμης συμπληρώνει: — 'Εκτός από τó δένδρο... τών χριστουγέννων.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ...

— Τοτό, γιατί σέβονται σις σκάλες; — Για να κάνω ρούχα στους πτωχούς.

— Δηλαδή; — Νά, όταν παλιώσουν τά ρούχα μου, τά δίνει ή μητέρα στους πτωχούς.

Ο Μιχαλάκης και ή Μόδα.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Οι φίλοι μας τά πουλιά

Δυό τύποι!

'Αγαπημένα μου παιδιά, 'Ο Μίμης κι' ό Νίκος κατοικούνε στην ίδια γειτονιά. Μά πόσο διαφορετικά παιδιά είναι. 'Ο Μίμης αγαπάει τά τσακώματα. Λέει πώς τού άρέσει τó ποδόσφαιρο, αλλά δέν κατορθώνει να παίξη ποτέ ως τó τέλος στο παιχνίδι. 'Η θά τσακωθεί και θά φέρη άνω-κάτω τήν ομάδα ή θά βαρεθή και θά φύγη από τήν ομάδα τού παιχνιδιού. Κάνει εύκολα παρέα, τά άλλα παιδιά όμως τόν βαρουντάν.

'Ο Νίκος είναι αλλοιότικος. Πάίρνει μέρος στο παιχνίδι τού βόλεϊ-μπάλλ. Προσπαθεί πάντα να μη χάνη ούτε μία μπαλιά. Δέ: κανγαδίζει. Δέν έμποδίζει τó παιχνίδι των άλλων αν και προσπαθεί να παίξη όσο καλύτερα μπορεί τó δικό του. 'Όλα τά παιδιά ζητούν να κάνουν παρέα μαζί του.

Μη υιοίσετε παιδιά μου στο Μίμη. Φροντίστε να είσθε καλά κι' άξιογάπητα για να σας άγαπούν όλοι και να προκόψετε στη ζωή.

Σας φιλώ με άγάπη

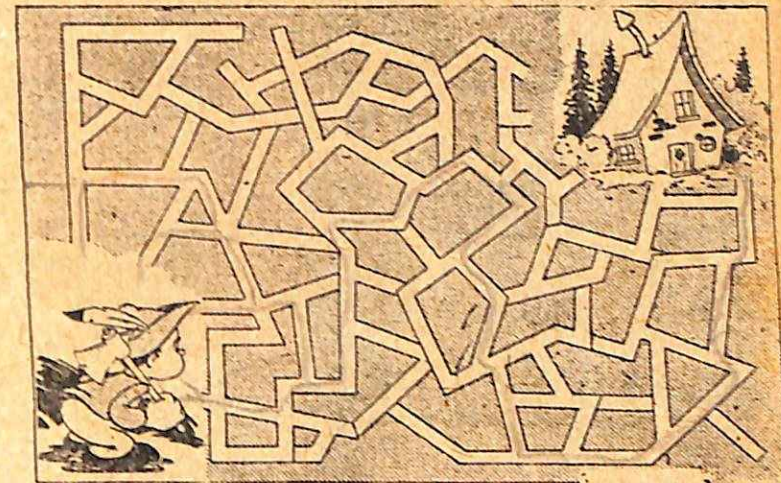
'Η θεία Σοφία

Δαντέλα από δένδρα

'Η φύσις έχει φροντίσει για κάθε τι πού χρειάζεται ό άνθρωπος. Σ' αυτό δέν χωρεί άμφιβολία, άφοι και στα δάση τού 'Ισημερινού, κάτω εκεί στην 'Αφρική, φύτρωε «δέντρα δαντελένια». Δένδρα, πού όταν τραβήξες ένα κομμάτι από τή φλούδα τους, βλέπεις να βγαίνει μία λεπτή λουρίδα ύφασμα άζουρέ. Και τί χαρά για τις γυναίκες των άγριων πού κόβουν και φτιάχνουν ένα σωρό στολίδια, μικρές μπαντούλες γύρω στους άστραγάλους και τις φοράνε στις γιορτές, κι' άλλα πολλά άκόμη.

Δυστυχώς όμως, κόβε-κόβε, τά φτωχά «δαντελένια δένδρα» άρρασαν να σπανίζουν κι' έτσι σ' μερικά «ρόνια δέν θά μπορούν να στολίζονται με δαντέλες οι γυναίκες πού ζούνε στα μέρη εκείνα.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

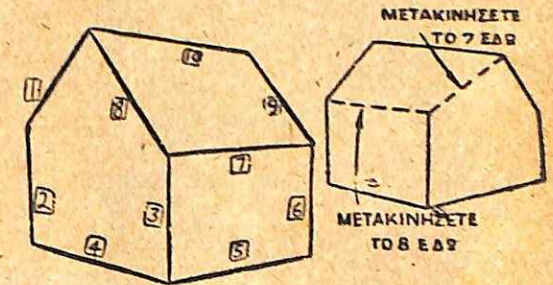

'Ο μικρός αυτός ευλόκοπος έχασε τó δρόμο του μέσα στο Σάσας και δέν μπορεί να γυρίση σπίτι του. Μήπως μπορείτε να τόν βοηθήσετε ψάχνοντας μαζί του;

Οικογενειακό παιχνίδι

'Η ώρα πού ακολουθεί μετά τó φαγητό πρέπει να περνά εύχαιστα. Θέλετε να ποστεινέτε κι' έσεις ένα παιχνίδι στην οικογένειά σας;

Πάρετε έννιά οδοντογλυφίδες και τοποθετήστε τις όπως δείχνει τó σγ. 1, με τήν πρόσωπή της προς τ' άριστερά. Ζητήστε κατόπιν από τούς άλλους να μεταφέρουν τήν ποσότητα τού σπιτιού να δειπνη τó δε-

ξιά μετατοπίζοντας μονάχα δυό οδοντογλυφίδες. 'Η λύσι δείχνει πόσο εύκολα γίνεται αυτό τó παιχνίδι.

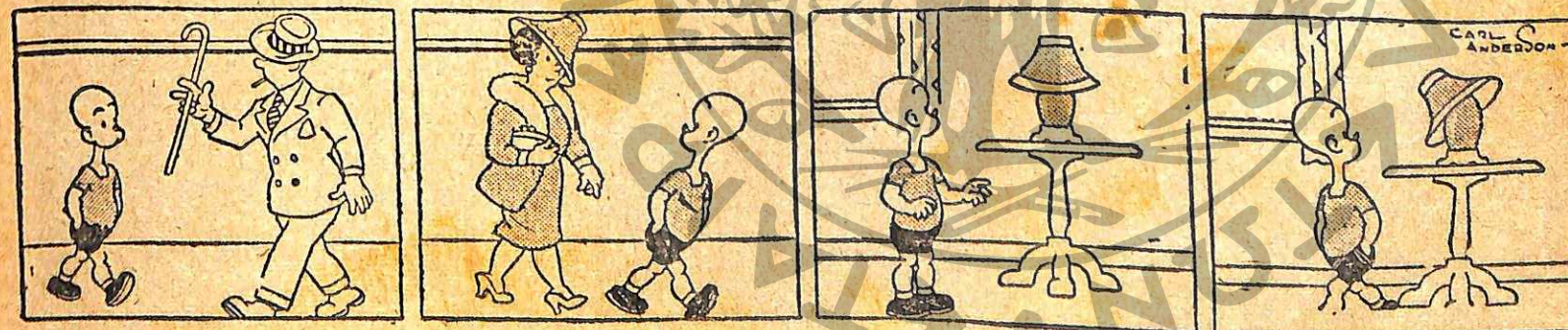
να σε παραμονεύουν πίσω από κανένα θάμνο: Στήν παραύλη μου τότε, έχω όλοτελα, ό βλάκας, πώς έχω στερά και μπορώ να πετάξω. Κι' αντί να σωθώ πετώντας, τó βαζω στα πόδια και... τρέχω. Βλέπετε, πού να θυμηθώ εκείνη τήν ώρα πώς ή άλεπού δέν έχει φτερά κι' ότι αν πετούσα, θά σωζόμουν... Με φτάνει λοιπόν, ή άλεπού και με κανονίζει μία γαρά. Μά καλύτερα να 'η σκέφτωμαι τέτοια θλιβερά πράματα γιατί, και μόνο πού τά λέω, μου παγώνει τó αίμα.

'Αχ είμαι, λοιπόν βλάκας! 'Η άνοπσία μου και ή βλακεία

μου, άλλωστε, μ' έμποδίζει, καθώς καταλαβαίνετε, παιδιά μου, στο να εξημερωθώ. Ποτέ μου δέν κατάφερα να ξεχωρίσω τ' άφεντικό μου άπ' τούς ξένους. Κι' έτσι μένω σ' όλη μου τή ζωή ένα άγρίμικο, ένα άμυσλο και καυγατζούδικο πουλί, και είδησι δέν παίρνω ποιος με ταΐζει και ποιος δέν με ταΐζει. Μά δέν βαρυνέστε, έμένα δέν με πειραζουν όλ' αυτά! Φτάνει πού είμαι όμορφος... κι' αυτό με φτάνει! Και τώρα σας χαίρετώ

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ο Μιχαλάκης και ή Μόδα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

ΛΙΔΗ ΤΖΑΙΗΝ ΕΛΛΕΝΜΠΟΡΙ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ Λουδοβίκος Ιος της Βαυαρίας, ο πατέρας του βασιλιά της Ελλάδος, υπήρξε τυπικό δημιουργήμα της ιδιότυπης εποχής που τον θρόνευε, μιας εποχής ρωμαντικής, που έλάτρευε την ομορφιά και αναζητούσε τα ιδανικά της σε χρόνους και σε τόπους κοντινούς και μακρινούς. Έρως της του ωραίου ο Λουδοβίκος, απέφευγε την ιδιαιτική πολυτέλεια, για να μπορέσει να ξεδεύσει όσο το δυνατόν περισσότερα για τα έργα της τέχνης. Ο φανατισμός του αυτός για το καλλιτεχνικό και το ωραίο τον έκανε να θέλει να περιβάλλεται από καλλονές κι' ο πόθος του αυτός κράτησε από τα νεανικά του χρόνια έως τα γεράματα.

Με τη μεγάλη του αυτή λαχτάρα για τη γυναικεία ομορφιά, ο Λουδοβίκος Ιος θέλησε να δημιουργήσει μια συλλογή από πορträτα των ωραιότερων γυναικών της εποχής του, την «Πινακοθήκη της 'Ομορφιάς». Η ιδέα του όμως αυτή δεν ήταν έντελώς καινούργια. Γιατί και ο 'Εκλέκτορ Κάρολος 'Αλβέρτος είχε συγκεντρώσει τα πορträτα δεκάεξη ωραίων γυναικών της γαλλικής αριστοκρατίας και ο Λαγκράβιος Φρειδερίκος Β' της 'Ασια-Κάσελ είχε μια τέτοια συλλογή. 'Ακόμη παλαιότερη ήταν η συλλογή με τις περιφημες «Καλλονές του Ουίνδσσορ», που είχε συγκεντρώσει ο Κάρολος της 'Αγγλίας.

Η «Πινακοθήκη της 'Ομορφιάς» φιλοτεχνήθηκε από το ζωγράφο Στήλερ, που επωνομάσθηκε ζωγράφος των Χαρίτων. Ο Λουδοβίκος δεν εδίδελε για τα πορträτα του μονάχα γυναίκες από βασιλική γενιά.

Η μεγάλη αυτή συλλογή από πορträτα ωραίων γυναικών εγκαταστάθηκε στα 1827. 'Απετελείτο από 38 πίνακες. 'Από αυτούς, οι 13 ήταν πορträτα ωραίων γυναικών της βασιλικής αριστοκρατίας, 4 έδειχναν πριγκίπισσες, 5 ήθοποιους και χορεύτριες, 4 'εργετικές 'Αγγλίδες και οι υπόλοιποι πίνακες διάφορες καλλονές του λαού Γερμανίδες και ξένες.

Οι πίνακες συμπληρώθηκαν μέσα σε είκοσι τέσσερα χρόνια. 'Ισως το χρονικό αυτό διάστημα να φαίνεται μεγάλο, αλλά πρέπει να σκεφτούμε πως ο ζωγράφος ήταν υποχρεωμένος ακόμη και να ταξιδεύει πολλές φορές για να βρούμε μοντέλα αξια-

«Άλλος ένας λόγος ήταν και το γεγονός ότι ενώ πολλές φιλόδοξες και σχετικά ωραίες γυναίκες επιθυμούσαν να συμπεριληφθούν στην ομορφιά του στη συλλογή, πολλές άλλες, πραγματικά ωραίες πίστευαν πως αποτελούσε σκάνδαλο και όχι τιμή να εμφανισθούν στην «Πινακοθήκη της 'Ομορφιάς».

Πρώτο-πρώτο έγινε το πορträτο της ωραίας Αύγουστας Στρόμπλ, στα 1827. Η Αύγουστα ήταν είκοσι χρονών, κόρη ενός λογιστού, που ακτινοβολούσε από νεότητα, χάρι και δροσιά. Ο Λουδοβίκος της έγραφε ποιήματα όπου την περιέγραφε σαν την «πιο ωραία, πιο γλυκεία, πιο γοητευτική και πιο ζωντανή κοπέλλα που γεννήθηκε». Η Αύγουστα όμως δεν έδειχνε καμμία συγκίνηση για τα αισθήματα του βασιλικού θαυμαστού της. 'Εξακολουθούσε να μένει πιστή στον αγαπημένο της, το σωματοφύλακα Χίλμπερ. Για να την προσελκύσει ο βασιλιάς έδωσε χορό και της είπε να του ζητήσει όποια χάρη θέλει. Η ωραία Αύγουστα όμως δεν έδωσε να ζητήσει ποσάγων για το μνηστήρα της, ώστε να μπορέσουν να παντρευτούν το ταχύτερο. Η απογοήτευσή του Λουδοβίκου ήταν μεγάλη. 'Οπότε ο μπόρεσε να φανη γενναϊόδωρος και προήγαγε σε ανώτερο βαθμό τον αγαπημένο της πιστής και ωραίας νέας.

Για τη Μαξιμίλιανη Μπορτσάγκα, λένε πως ο πατέρας της έδωσε την άδεια να ποζάρει για το πορträτο, μονάχα υπό τον όρο να πηγαίνει στο στούντιο με συνοδεία και να μη έπισκεφθή σ' αυτό το διάστημα το στούντιο ο βασιλιάς, ώστε να μη εκτεθεί ή υπόληψή της νέας.

Η Κορνηλία Βετερλάιν ανακαλύφθηκε, όπως λένε, από τον ίδιο το βασιλιά, που είπε στον πατέρα της: «Έχεις ωραία κόρη. Θα διατάξω να γίνει το πορträτο της». Στην Κορνηλία είπαν πως το πορträτο θα ήταν εκπληξη για τη γιαγιά της. Το υπερβολικό όμως ενδιαφέρον του βασιλιά για το κορίτσι έκανε το σύμβουλο Φετερλάιν να στείλει το ταχύτερο την Κορνηλία στη Βηρυτό, πολύ μακριά από τα βλέμματα του Λουδοβίκου.

Μια από τις γοητευτικότερες γυναίκες της Πινακοθήκης ήταν η Νανέτα Κασουλά. Η Νανέτα έθεωρείτο ως η «ωραιότερη 'Εβραία του Μονάχου». Διατήρησε την όμο-

ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΡΙΕΣ, ΖΟΥΝ ΑΡΜΟΝΙΚΑ ΑΔΕΛΦΩΜΕΝΕΣ ΣΕ ΜΙΑ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ, ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΦΤΙΑΞΕ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Ο Α' ΓΙΑ ΝΑ ΤΙΜΗΣΗ ΤΗΝ ΑΚΑΤΑΝΙΚΗΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΟΜΟΡΦΙΑ!

φιά της έως τα γεράματα. 'Υπάρχει μάλιστα για αυτήν το εξής ανέκδοτο: 'Όταν πια η Νανέτα ήταν σε προχωρημένη ηλικία συναντήθηκε κάποτε με το Λουδοβίκο. Ο βασιλιάς την έρωτησε: «Ποιά είσαι;» και αυτή απάντησε: «Μεγαλειότατε, μου κάνατε την τιμή να διατάξετε να με ζωγραφίσουν». Ο Λουδοβίκος όμως φώναξε τότε: «Δεν θα το κάνω πιά! Δεν θα το κάνω πιά!».

Η Άννα Χίλμαγιερ, γνωστή με το όνομα «κόρη του έμπορου κινεζικών ειδών», είναι ένας άλλος τύπος γλυκειάς «Γκρέτχεν» της εποχής εκείνης, με προσποιητά αυστηρό ύφος. Πέθανε σε ηλικία 35 ετών.

Η Άμαλία φον Σίντιγκ, κόρη ενός ταγματάρχη πολύ αφωσιωμένου στο βασιλιά, πέθανε λίγον καιρό μετά το τέλος του πορträτου της. 'Ισως ο θάνατός της να επιστεύθηκε από τους καυγάδες ανάμεσα στο φιλόδοξο πατέρα που ήθελε, και το μνηστήρα της που δεν ήθελε να υπάρχει το πορträτο της κόρης σε μια συλλογή όπου φιγουράριζαν ακόμη και ελαφρές γυναίκες.

Ο βασιλιάς Λουδοβίκος αποκαλούσε την 'Ελένη Σεντλμάγιερ, την κόρη ενός Βαυαρού τσαγκάρη, «ένσάρκωση της γερμανικής θηλυκότητας» και της αφιέρωσε ένα ποίημα. Ο μονάρχης πήγε κάποτε στο Μονάχο για κάτι γιορτές και εκεί του δόθηκε η ευκαιρία να ιδεί την ωραία 'Ελένη, που πήγε στο παλάτι παπούτσια για να τα δοκιμάσει η βασίλισσα. Η όμορφη και άγνη 'Ελένη άρεσε τόσο στο Λουδοβίκο, που δεν της έφτιαξε μονάχα το πορträτο αλλά και την έπροίκισε με χίλια φιορίνια. 'Ετσι η ωραία δεν άργησε να βρή έναν καλό σύζυγο, στο πρόσωπο κάποιου Μίλερ, που ο Λουδοβίκος Ιος τον έκανε θαλαμηπόλο του.

Ανάμεσα στις πριγκίπισσες, η πιο συμπαθητική ήταν η νύφη του βασιλιά, η Μαρία της Πρωσίας, αργότερα βασίλισσα της Βαυαρίας. Η Μαρία ήταν η μητέρα του Λουδοβίκου 2ου. Στάθηκε πλάσμα ή-

ρεμο και καλό. Σύμφωνα με μια παλιά παράδοση του Οίκου των Βίτελσμπαχ, η βασίλισσα έπρεπε να παίρνει στην πρώτη κάθε μηνός από ένα ζευγάρι καινούργια παπούτσια και να δίνει τα παλιά της σε μια κυρία της Αύλης. Πολλές φορές όμως η Μαρία κρατούσε τα παλιά και χάριζε τα καινούργια στις κυρίες της Αύλης.

Την «Πινακοθήκη της 'Ομορφιάς» έκδωσεν το πορträτο μιας ωραιότατης 'Ελληνίδας, της Κατερίνας Μπότσαρη. Η Κατερίνα ήταν κυρία επί των τιμών της βασίλισσας 'Αμαλίας, της νύφης του βασιλιά Λουδοβίκου. Κανείς όμως δεν μπόρεσε να εισχωρήσει στην ιδιαίτερη ζωή της.

Δε μπορούμε όμως να πούμε το ίδιο και για τη λαίδη Τζέην 'Ελενμπορ, μιαν αληθινή τυχοδιώκτρια. Στα 45 της χρόνια έγινε γυναίκα του σείχη 'Αβδούλ, μαζί με τον οποίο γύρισε την έρημο. Το πορträτο της Τζέην έγινε όταν ήταν περαστική από το Μονάχο, σ' ένα από τα «ταξίδια αναψυχής» που έκανε συνοδευμένη από έναν πριγκίπα που αναγκάστηκε να παραιτηθεί από την υπηρεσία του εξ αιτίας των σχέσεων του με την ερμητική γλώσσα.

Η περιφημότερη καλλονή της Πινακοθήκης υπήρξε η Λόλα Μοντέζ, χορεύτρια και κόρη ενός Σκώτου αξιωματικού και μιας κρεολής, που περνούσε για 'Ισπανίδα και δημιουργούσε σκάνδαλα σε όλες τις πρωτεύουσες του κόσμου με την ξεχωριστή ελαφρότητά της.

Μ' όλα τα έζητα του χρόνια, ο Λουδοβίκος της Βαυαρίας την έρωτεύθηκε την έκανε έρωμένη του και της έδωσε την ιδιό-

ΜΑΡΙΑ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΤΗΣ ΠΡΩΣΙΑΣ

τητα της Βαυαρής πολιτίδος, καθώς και τον τίτλο «κόμισσα Λόντσεφντ». Η Λόλα θέλησε να ανακατευθ στην πολιτική ζωή της χώρας. Προκάλεσε έτσι τη δημιουργία ενός κόμματος που αντιτάχθηκε στο Λουδοβίκο τον Α' και τον ανάγκασε να παραιτηθεί από το θρόνο προς χάριν του πρωτότοκου γιου του, Μαξιμιλιανού Β'. Η Λόλα Μοντέζ αναγκάστηκε να φύγει από τη Βαυαρία, αρχίζοντας ξανά την τυχοδιωκτική ζωή της. 'Επειτα από πέντε γάμους με άνδρες διαφόρων εθνικοτήτων, πέθανε παράλυτη, μέσα στη φτώχεια και την εγκατάλειψη, σε ηλικία 42 ετών, στη Νέα 'Υόρκη.

Η «Πινακοθήκη της 'Ομορφιάς» δρισκόταν έως τα 1940 στο Βασιλικό 'Ανάκτορο του Μονάχου. Το ανάκτορο όμως καταστράφηκε από τους βομβαρδισμούς και έτσι τα πορträτα είναι σήμερα ανηρτημένα στο Βασιλικό Πύργο της Νυρεμβέργης, στην περιφέρεια της Βαυαρικής πρωτεύουσας.

ΑΥΓΟΥΣΤΑ ΣΤΡΟΜΠΛ

ΛΟΛΑ ΜΟΝΤΕΖ

ΕΛΕΝΗ ΣΕΝΤΛΜΑΓΙΕΡ

ΝΑΝΝΕΤΑ ΚΑΣΟΥΛΑ

ΑΝΝΑ ΧΙΛΜΑΓΙΕΡ

ΟΙ ΗΡΩΙΔΕΣ ΤΟΥ ΟΥΓΚΩ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

“Ολόκληρη ἡ Γαλλία καὶ ἰδιαίτερα τὸ Παρίσι γιόρτασαν
στὶς 27 Φεβρουαρίου τὴν ἑκατοστή πεντηκοστή ἐπέτειο
τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου Γάλλου καὶ φιλέλληνος ποιη-
τῆ Βίκτωρος Οὐγκώ. Ὁ Οὐγκώ γεννήθηκε σὺν 1802 καὶ
πέθανε στὰ 1885 καὶ, ὅπως εἶπε ἕνας σύγχρονος διανο-
ούμενος, ἡ ζωὴ του μοιάζει «σὰν ἓνα μεγάλο σφουγγάρι
διαποτισμένο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ του». Στὸν ἑορτασμό τῆς ἐ-
πετείου αὐτῆς δὲν ἔμεινε ἀμέτοχος καὶ ὁ κόσμος τῆς μό-
δας. Ἔτσι διάφοροι μεγάλοι οἰκοὶ ἔφτιαξαν μοντέλα ἐμ-
πνευσμένα ἀπὸ τὶς διάφορες ἡρώιδες τοῦ Βίκτωρος Οὐ-
γκώ σημείωσαν μεγάλη ἐπιτυχία. Στὸ παραπάνω σκίτσο
τῆς Ντομινίκ Ρολέν εἰκονίζονται ἑξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ

δεξιά: η Φαντίνα, όπως την έντυσε η Μάγνη Ρούφ, η Τι-
τικά, όπως την έντυσε η Κάρβεν, η Έσμερλδα, όπως την
έντυσε η Νίνα Ρισί και η κυρία Βίκτωρος Ουγκώ, όπως
την έντυσε ο Μπρυγιέρ. Αν ζούσε στα χρόνια μας η
κυρία Άντελα Ουγκώ δεν θα φορούσε πιά τα φορέματα
από ζακονά που συνηθίζε. Θα φορούσε φουστάνια από
κουκουλάρικο μεταξωτό, κολλαριστά γακαδάκια από σερ-
τιγκ, φεστονρισμένα γάντια από πικέ. Στη θέσι του ξε-
μάνικωτου κορσαζ από γάζα συλφίδος, θα φορούσε μίαν
εσάρπα από γάζα αλευοτιέν. (Το ζακονά ήταν ένα φινό,
λεπτότατο βαμβάκερο ύφασμα, κάτι που έμοιαζε με φιλι-
περκάλι ή χονδρή μουσελίνα).

ΠΩΣ ΤΙΣ ΠΕΡΙΕΓΡΑΨΕ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Η ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

«...Δὲν ἦτανε ψηλὴ, ἀλλὰ φαίνότανε ψηλὴ ὅπως ὄρθωνε τὸ λεπτό της κορμὶ. Ἦτανε μεγαλοκρινή, ἀλλὰ μάντευε κανένας πῶς τὴν ἡμέρα τὸ δέρμα της εἶχε τὴν ὁμορφὴν χρυσὴ ἀνταύγαια πού ἔχει τὸ δέρμα τῶν Ἀνδalousιανῶν καὶ τῶν γυναικῶν τῆς Ρώμης. Τὸ ποδαράκι της ἦτανε κι' αὐτὸ Ἀνδalousιανό, ἔτσι πού ἐμοίχαζε σὰ νάταν ἕνα μὲ κείνο τὸ στενὸ χαριτωμένο της παπούτσι. Χόρευε... Καὶ κάθε φορὰ πού στριφογύριζε τὸ ἀκτινωδὸλό της προσωπάκι περνοῦσε ἀπὸ μπροστά σου καὶ τὰ μεγάλᾳ μαῦρα της μάτια σοῦ πετοῦσαν ἀστραπές. Ὅταν χόρευε ἔτσι, στὸν ἴσον τοῦ βασκικοῦ ντεφιῶ πού σήκωνε πᾶνω ἀπὸ τὸ κεφάλαιό της μὲ τὰ στοργγγυλά κι' ἀγνά της μπράτσια, ἦτανε λεπτὰ καὶ ζωηρὰ σὰν μελίσσια, μὲ τὸ χρυσὸ ἀτασάλκωτο μποῦστο της κι' ἡ χρωματιστὴ φούστα της ἀνέμιζε...».

Η ΦΑΝΤΙΝΑ

«...Ήτανε μιὰ ξανθούλα μὲ ὄμορφα δόντια. Εἶχε χουσάφι καὶ μαργαριτάρια πρὸς τῆς, μὰ τὸ χρυσάφι τὸ φοροῦσε στὸ κεφάλι καὶ τὰ μαργαριτάρια τὰ εἶχε μέσα στὸ στόμα τῆς. Τὸ ψάθινο καπελάκι τῆς

Η ΝΤΕΡΥΣΕΤ

με τις μακρινές άσπρες κορδέλες προτιμού-
 σα να το φορή στο χέρι και όχι στο κεφά-
 λι... Όλο το ντύσιμο της είχε κάτι τσα-
 γουδιστό κάτι φιλόγינו. Φορούσε φουστάνι
 από μωβ μπαρέζ, παπουτσάκια κοθόρουνος
 από μελανόξανθο δέρμα με κορδέλες που
 χαραζανε Χ πάνω στη λεπτή άλζου κάλ-
 στα και γιά μπουστό ένα μουσελινένιο
 σπένσερ...».

«...Είναι η σαξωνική ασπράδα μαζί με τη νορμανδική δροσιά. Ρόδινα μάγουλα, ματίες γαλάζιες. Είχε για έπιστήμη της την διορροφία. Φορούσε τουαλέτες κάπως ηνωσιώτικες, κομψές μὰ αταίριαστες, κατέλα με λουλούδια όλο το χρόνο. Είχε το μέτωπο, άπονήρευτο, το λαιμό εύλύγιστο και προκλητικό, μαλλιά καστανά, δέρμα λευκό με λίγες φακίδες το καλοκαίρι, στόμα μεγάλο και γεμάτο υγεία. Και πάνω σέ κεινο το στόμα, το άξιολάτρευτο κι' επίκινδυνο φός του χαμόγελου. Φορούσε μία υπεράνω φόδραρισμένη με μαύρο μεταξάτο κι' από μέσα έγα φουστανί που κολλούσε άπάντω της με μεγάλη κοκεταρία, από Ιταλάνδικη ποπλίνα, με φαρδιές ριζες, μιά άσπρη και μιά ροζ. Κι' άν έβλε

H TITIKA

φόραγε κόκκινες κάλτσες θά μπορούσε νά
τὴν περάση κανεὶς γιὰ Παριζιάνα...»

«...Τό γούστο τῆς ἤρθε μαζί μέ τὴν ὁμορφιά. Ἦτανε καλοντυμένη μέ κάποιαν ἀπλή και πλούσια κομψότητα, χωρίς ἐπιτηδεύσι. Φορούσε φουστάνι ἀπὸ μαύρο δαυδίσκο, ζακέτο ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα και καπέλο ἀπὸ ἄσπρο κρέπ. Τὰ ἄσπρα γάντια τῆς ἔδειχναν πόσο λεπτὸ ἦτανε τὸ χέρι της πού ἔσιζε μέ τὸ χερούλι μιάς ὑμπρέλας ἀπὸ κινεζικὸ σιντέφι και τὸ μεταξωτὸ γοβάκι της ἔδειχνε τὸ μικρούτσικο πόδι της. Τὸ λεπτὸ πρόσωπό της πλασιωνόταν ἀπὸ εἷα καπέλο ἀπὸ βιολετ βελούδο, τὸ ἀνίστημά της φάνταζε πιὸ καλά κάτω ἀπὸ μιά μπερτα ἀπὸ μαύρο σατέν. Κάτω ἀπὸ τὸ μακρὺ φουστάνι της ξεχώριζε τὸ ποδαράκι της σφιγμένο μέσα σὲ μεταξωτὸ γοβάκι...

δοκι...
(Τὴ μέρα τοῦ γάμου της): ...Ἡ Τίτικα
φορούσε πᾶν ἀπὸ μιὰ φοῦστα ἀπὸ ἄσπρη
ταῖφα φορέμα ἀπὸ δαντέλα γκιπούου τοῦ
Μπίνς, πέτλο μὲ ἀγγυλὸ κέντημα κοιλὴ
ἀπὸ λεπτὰ μαργαρίτάρια, στεφάνι ἀπὸ
πρωτοκαλάνθι. Κι' ὅλα της ἦσαν ἄσπρη
καὶ μέσα σὲ κείνη τὴ λευκότητά ἡ Τίτικα
ἀχτίνολογος»

1) Μπλούζα από λεπτό μάλλινο υφασμα.
Ένα μονόκομμα είναι κεντημένο επάνω
στον ίσιο κοιλίτη, κάτω από τον οποίο ξε-
κινούν δυο πιέτες.

2) Μεταξωτή μπλουζα γαρνιρισμένη με διπλή σειρά άζουρ. Στο άριστερο πλευρό διακόπτεται για να κεντηθούν τ' άρχικά. Δίνει έντύπωσι πλαστρον.

3) Ἡ μεταξωτὴ αὐτὴ μπλούζα ἔχει
πλαστρὸν ἀπὸ φιλὲς πιετοῦλες κάτω ἀπὸ
τὶς ὁποῖες εἶναι κεντημένο τὸ μονόγραμμα.
Οἱ ἴδιες πιέτες καὶ στὰ μανίκια.

4) Μπλούζα από μαροκαίν με πένσες
κάτω από το νωμίτη. Τα μανίκια είναι κι-
μονό κι' οί μανσέτες γυριστές. Τ' άοχικά
κεντημένα άριστερά.

5) Κομψή φανελλένια μπλουζίτσα με μα-
νίκια κομμένα αν-φόρμ. Έχει γιακαδάκι
στρογγυλό και τ' αρχικά κεντημένα χωρι-
στά επάνω στα μανίκια.

6) Μπλούζα άμπιγιέ από βαρύ μεταξω-
τό ύφασμα. Δυο πιέτες πλασιώνουν το
κούμπωμα και μια γραβάτα δένει γύρω
στο λαιμό δείχνοντας τ' αρχικά.

7) Ένας νωμίτης κοιμένος στοργουλά
δίνει έντύπωσι πλαστρόν καί γαρνίρει
τή χαριτωμένη αὐτὴ μπλούζα ἀπὸ μάλλι
νὴ μουσελίνα. Μανίκια τρουά-κάρ.

ΣΤΟΛΙΣΕΤΕ ΤΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

ΣΑΣ ΜΕ ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΔΙΑΛΕΓΟΥΝ ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ

Πώς παράγονται και πώς δοκιμάζονται από τις «μύτες»

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι όλοι οι βιομήχανοι και οι εμπόροι αρωμάτων διαλέγουν την εποχή των εορτών για να λανσάρουν κάθε φορά τις καινούργιες τους μάρκες. Και πώς; Μέσα στα ωραιότερα μπουκαλάκια του κόσμου, που είναι αυτά καθ' εαυτά κομψοτεχνήματα πραγματικά, κι' από το καθαρότερο κρύσταλλο.

Ποιά γυναίκα δεν όνειροπόλησε ποτέ της ένα τέτοιο μπουκαλάκι άρωμα με ακριβή μάρκα στη γιορτή της; Γιατί το άρωμα χαράζεται ανεξάλειπτα μέσα στη μνήμη των αισθήσεων και ξαναφέρει κοντά τα περασμένα με ασύλληπτη δύναμη. Κλείνει μέσα του όλη τη νοσταλγία για τα παλιά κι' όλη την όνειροπόληση για τα μελλούμενα. Μια γυναίκα που ξέρει να εκτιμήσει, να διαλέξει και να φορέσει ένα άρωμα είναι μια γυναίκα προικισμένη με γούστο, μ' ευαισθησία και με τη σοφία που χαρακτηρίζει το φύλο της.

Αυτό απαιτείται πάν' απ' όλα ακονισμένη όσφρηση. Το ίδιο άρωμα, ακόμη και το ακριβώτερο, δεν ταιριάζει σ' όλους τους ανθρώπους. Για να βρείτε ποιο άρωμα σας ταιριάζει πρέπει να το δοκιμάσετε όχι για μία στιγμή, μυρίζοντας το μπουκαλάκι, αλλά ριχνοντας μία σταγόνα στο χέρι σας. Όταν στεγνώσει το άρωμα αυτό επάνω σας θ' αφήσει πίσω του ίχνη που πρέπει να ταιριάζουν με το ιδιαίτερο άρωμα του σώματός σας. Όταν το άρωμα είναι αταίριαστο ή φούχτα σας θα αναδινή ξυνίλα ή κάποια μάλλον δυσάρεστη απόπειρα.

Τα σπουδαιότερα αρώματα του κόσμου και τα πιο φημισμένα για τη λεπτότητά τους και την άριστη τους ποιότητα είναι τα γαλλικά και η καλύτερη βιομηχανία τους έχει ως πρωτεύουσα τη Γκράντ. Άμέσως κατόπιν έρχεται η Λειψία. Πώς ξεχωρίζει ένα άρωμα, πώς δημιουργείται και πώς ανακαλύπτεται η τυχόν νοθεία του;

Η αρωματοποιία δεν είναι απλώς και μόνο μία μαθηματική επιστήμη. Είναι τέχνη και έχει τους μύστες της, που έχουν ωστόσο ένα πολύ πεζό όνομα. Τους λένε... «Μύτες»! Και μία τέτοια «Μύτη» αρωματοποιού είναι πολύτιμοτατο όργανο της φύσεως για τον κάτοχό της.

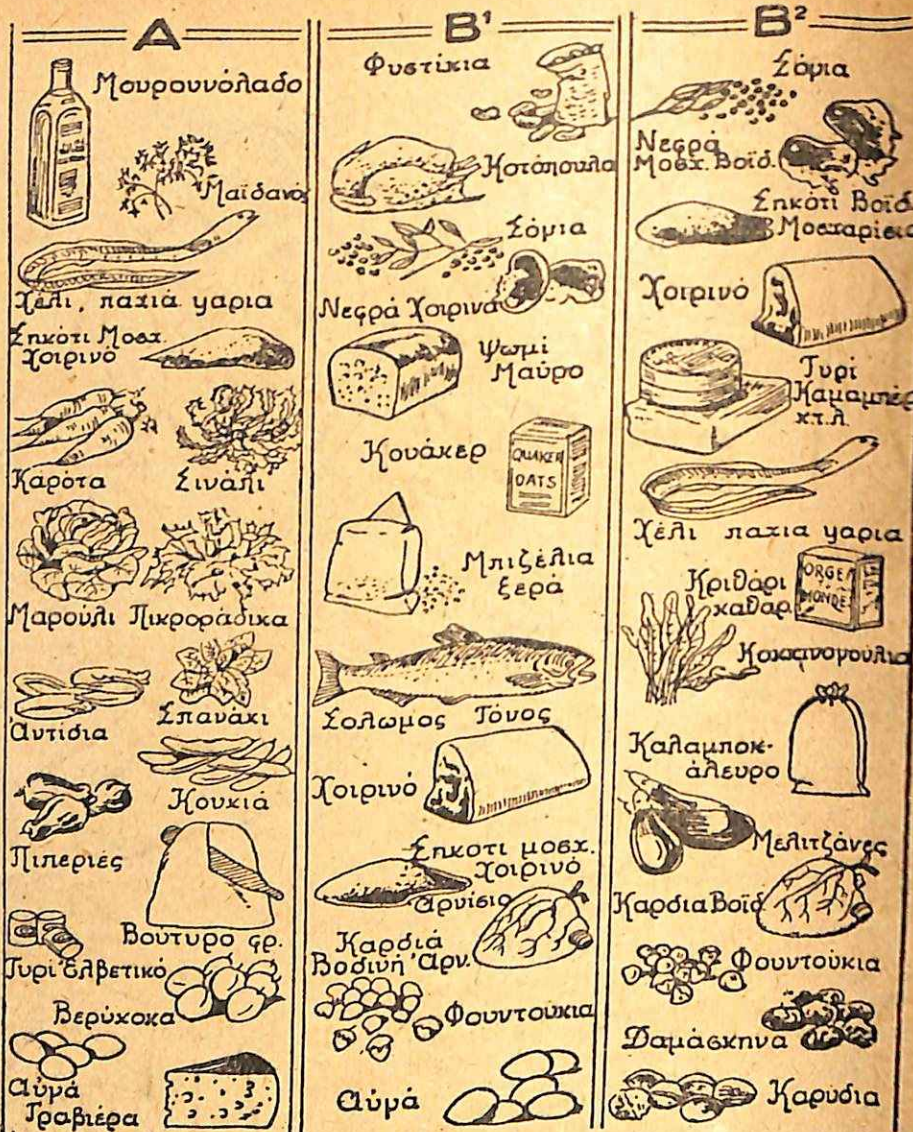
Στα 1926, ένα τεχνικό περιοδικό των Ηνωμ. Πολιτειών, το 'Αμερικαν Παρφουμέρι, ώργάνωσε διεθνή διαγωνισμό όπου πήραν μέρος οι περιφημότερες «Μύτες» του κόσμου, με βραβείο από 3.000 δολάρια για το ανώτερο άρωμα που θα παρουσίαζαν. Το βραβείο το πήρε η «Μύτη» του Γκράντ, ο Ζαν Κάρλ. Δεύτερος ήρθε ο χημικός της Λειψίας.

Ο Ζαν Κάρλ εργάζεται πάνω από 35 χρόνια στο σπουδαιότερο αρωματοποιείο του κόσμου. Ο ίδιος ισχυρίζεται ότι έγινε αθένητα στα άρωματά με τη μεθοδική και λογική καθημερινή άσκηση της όσφρασης μνήμης. Η κάθε όσμη απότομωπώνεται οριστικά στη μνήμη και έτσι ο αρωματοποιός φθάνει σε αποτελέσματα που ούτε ο ίδιος δεν μπορούσε πριν να υποπτευθεί, όταν προσπαθούσε να συνδυάσει νέα αρώματα.

Πάνω στο τραπέζι της εργασίας του κ. Κάρλ υπάρχουν κάπου πεντακόσια φιαλίδια με διαφορετικά αρώματα. Το πιο ακριβό απ' όλα είναι το άρωμα του υακίνθου με τα πολλά λευκά λουλούδια πάνω στον ίδιο μίσχο. Η τιμή του είναι τόσο μεγάλη επειδή η απόδοσή του είναι απέραντη. Υπάρχουν όμως και αρώματα με μεγάλη επιτυχία που δεν είναι διόλου ακριβά.

Στο Γκράντ κατασκευάζουν αρώματα από το τριαντάφυλλο, το γιασεμί, το άνθος πορτοκαλιάς, τη λεβάντα, τον υακίνθο, το άνθος φραγκοσταφυλιάς, τη μιμόζα, το γεράνι, το ζουμπούλι, το νάρκισσο, κλπ. Πολλά αρώματα είναι ωστόσο τεχνητά συνθετικά, γιατί τα λουλούδια που πρέπει δεν αποδίδουν τίποτε στο διύλιστήριό. Τέτοια λουλούδια είναι ο μενεξές, το μινγκέ, το γαρύφαλλο, η μαριόλια, το κρίνο, το σπάρτο και άλλα.

Για να δοκιμάσουν ένα άρωμα οι ειδικοί χρησιμοποιούν τη «μουγιέτα». Η μουγιέτα αυτή είναι ένα μυτερό κομμάτι στυπτόχατο που η ύλη του ζουτιέται ελαφρά μέσα στο άρωμα. Όταν εξετασθούν τα έλαια τότε μένει επάνω η πραγματική βαθύτερη όσμη του αρώματος, η αληθινή του. Ναι γιατί δε μπορεί να κριθεί ποτέ ένα άρωμα μόλις εκπνοματισθεί το φιαλίδιό του.

ΤΙΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗ ΜΑΣ ΤΙΣ ΠΡΟ

Για τις βιταμίνες και την τεράστια σημασία τους για τη ζωή, την ανάπτυξη και την υγεία των ζωικών οργανισμών έχουν τόσα γραφή, ώστε να μη υπάρχει σήμερα άνθρωπος που ν' αμφισβάζει για την αναγκαιότητά τους. Είναι απαραίτητες για τη βιολογική ισορροπία των οργανισμών, βοηθούν τις αλλαγές της θρέψης κι' έχει η κάθε μία τον ιδιαίτερο βιολογικό έργο της. Οι βιταμίνες δεν είναι ουσίες ούτε πλαστικές, ούτε θερμodynamικές. Είναι βασικότερες όμως για την οικονομία της θρέψης και η έλλειψή τους από τον οργανισμό έχει σαν αποτέλεσμα αρρώστιες και δυσκρασίες, ελαφρότερες ή βαρύτερες. Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ Α ευνόει την ανάπτυξη του οργανισμού και βοηθάει το σώμα να ανθίσταται καλύτερα κατά των μολύνσεων. Δραστηριοποιεί τα κύτταρα του οργανισμού και τα κάνει ικανώτερα να ανθίσταται. Αυξάνει τις ενδοκυτταρικές καύσεις. Προστατεύει την ακεραιότητα και την υγεία του δέρματος και γενικά των καλυπτηρίων οργάνων του σώματος, εξασφαλίζοντας έτσι την άμυνα του οργανισμού κατά της εισβολής των νοσογόνων μικροβίων. Η απουσία της από την τροφή μπορεί να προκαλέσει διαταραχές της όρασης.

Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ Β1 επιδρά στο «μεταβολισμό» των υδατανθράκων και βοηθάει ν' αφομοιώνονται οι σακχαρώδεις ουσίες. Η έλλειψή της από τον οργανισμό προκαλεί καρδιακές διαταραχές (κολπική βραδυκαρδία). Συντηρεί την νευρική ισορροπία του οργανισμού και τον προστατεύει από τις νευρικές διαταραχές. Τονώνει την όρεξη. Προστατεύει τον οργανισμό από τον αλκοολισμό. Ρυθμίζει τις σχέσεις του οργανισμού με το νερό και γι' αυτό όταν λείπει δημιουργούνται πρηξίματα και της περιφέρειας του σώματος και των σπλάχνων. Ρυθμίζει την περιεκτικότητα του αίματος σε λευκοκυτταρικές ουσίες. Τα πρηξίματα από πείνα γίνονται όταν η τροφή δεν περιέχει επαρκείς ποσότητες λευκωμάτων και βιταμίνης Β1.

Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ Β2, που στην ουσία δεν είναι μία και μόνη βιταμίνη, αλλά σύμπλεγμα ολόκληρο βιταμινών που όμως στη φύση βρίσκονται ενωμένες, ευνόει την απορρόφηση των τροφών από το έντερο, εξασφαλίζει την ισορροπία της θρέψης, αποτρέπει τις δυσπεψίες, την άθροψη κλπ. Προστατεύει ακόμη τον οργανισμό από την αναιμία και από τη νόσο «πελλάγρα».

Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ C επηρεάζει σημαντικά τις καύσεις μέσα στα κύτταρα

ΤΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΣΦΕΡΕΙ Η ΦΥΣΙΣ

του οργανισμού. Ευνόει τις αφομοιώσεις του σιδήρου, συντελεί στην αναγέννηση των ερυθρών αιμοσφαιρίων και αυξάνει τη δραστηριότητα του μυελού των οστών, που είναι αιματοποιητικό όργανο. Αυξάνει την ηχητικότητα του αίματος, ενώ σύγχρονα προστατεύει την ακεραιότητα του εσωτερικού χιτώνα των αιμοφόρων αγγείων, εμποδίζοντας την εξαγγελίωση του αίματος και προφυλάσσει έτσι τον οργανισμό από τις μεγάλες και τις μικρές αιμορραγίες. Εμποδίζει τις αλλοιώσεις των οστών, που όταν λείπει αυτή γίνονται εύθραυστα. Επίσης των δοντιών, κατά την περίοδο κυρίως της ανάπτυξης του οργανισμού και εξασφαλίζει την καλή τους διάταξη, τη φυσιολογική τους εξέλιξη και τη στερεότητά τους. Προστατεύει τα ούλα από ουλίτιδες και φατνιακές πυώδεις. Τονώνει την άμυνα του οργανισμού κατά της εμφάνισης της νόσου «σχορδοτόν».

Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ Δ, που πηγή της είναι κυρίως το ήλιο, ρυθμίζει τις φυσιολογικές σχέσεις του οργανισμού προς το ασθένιο και το φωσφόρο, εμποδίζει την αποβολή τους από το σώμα και βοηθάει για τη στερεότητα του ασβεστίου στα όργανα που χρειάζεται (κόκκαλα κ. α.). Την καθέλωση αυτή του ασβεστίου την προκαλούν και μικρές ακόμη δόσεις. Οι μεγάλες μάλιστα δόσεις της βιταμίνης Δ είναι μερικές φορές τοξικές για τον άνθρωπο και προκαλούν ανορεξία, διαταραχές του πεπτικού συστήματος, ελάττωμα του βάρους του σώματος και παθήσεις των νεφρών. Αυξάνει επίσης η βιταμίνη Δ την ηχητικότητα του αίματος. Η απουσία της από την τροφή προκαλεί τον «ραχίτισμο», την «όστεομαλακία» και την «τερηδόνα».

Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ Ε εξασφαλίζει μέσα στον οργανισμό της συνθήκες αρμονικής συνεργασίας του νευρικού και του μυϊκού συστήματος. Ευνόει ακόμη την ανάπτυξη των γεννητικών αδένων. Εξασφαλίζει την κανονική πορεία της αναπτύξεως των μεμβράνων. Από τις προνύμφες των μελισσών, εκείνη εξελίσσεται σε βασίλισσα, που διατρέφεται με τροφή πλούσια σε βιταμίνη Ε.

Οι πίνακες που παραθέτουμε αφορούν τη γνωστοποίηση ώριμων τροφών, από την άποψη της περιεκτικότητάς των σε διάφορες βιταμίνες, από την άποψη δηλαδή της αξίας για την παροχή διαφόρων βιταμινών στον ανθρώπινο οργανισμό.

ΕΝΑ ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ 2 ΓΑΜΟΥΣ

Αυτό προβλέπουν οι 'Αμερικανοί για το 1975!...

«Σήμερα, στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, ένα ζευγάρι μπορεί να θεωρηθεί εύτυχισμένο όταν ο άνδρας δεν δίνει δημοσία τη γυναίκα του». Η εκπληκτική αυτή δήλωση της διδάκτορας Κας 'Ανταμς, μέλους της «Αμερικανικής Ένωσης για την αύξηση και το στερών των γάμων» φαίνεται ίσως λίγο υπερβολική, αλλά είναι αναμφισβήτητο ότι εκφράζει χαρακτηριστικά μια ζωντανή πτώση της καμπύλης που εκφράζει τη συζυγική ευτυχία. Η αναλογία των διαζυγίων που ήταν 1 για κάθε 12 γάμους εδώ και 30 χρόνια, έφθασε σε 1 προς 7 το 1931 και σε 1 προς 4 το 1946. Οι επίσημοι στατιστικοί προβλέπουν 1 διαζύγιο για κάθε 2 γάμους το 1975.

Για να αντιδράσουν στην τάση αυτή, ένα διαρκές και ογκωδέστερο κύμα διδίων, μελετών, έρευνών, διαγραμμάτων, εξακολουθεί να κατακλύει τις 'Ηνωμένες Πολιτείες, αναλύοντας τις αφορμές της ελλείψεως συνεννοήσεως μεταξύ των αμοεικων συζύγων και εξετάζοντας τα μέτρα που θα έπρεπε να ληφθούν τον περιορισμό του κακού. Από όλες τις έρευνες και τις μελέτες αυτές, το κύριο συμπέρασμα που δύναιται είναι ότι βασική και συχνότερη αφορμή των διαζυγίων παραμένει πάντοτε η έλλειψη σεξουαλικής συνεννοήσεως.

Στο βιβλίο του που λέγεται «Ο Σεξουαλικός στην 'Αμερική», ο καθηγητής Ρόμπινσον αναφέρει 108 διαφορετικές αφορμές διαζυγίου, που εκτείνονται από τη στεριότητα ως τις δυσάρεστες αναθυμιάσεις των ποδιών του ενός από τους συζύγους!

Υπάρχει όμως και ένα άλλο σχετικό γεγονός: ότι οι 'Αμερικανοί αποφασίζουν, όλο και δυσκολότερα να παντρευθούν: από 1.800.000 που ήταν το 1942, ο αριθμός των γάμων έπεσε στο 1.400.000 το 1945.

Και στο σημείο αυτό, οι έρευνες της κοινής γνώμης απέδειξαν ότι οι γυναίκες προβάλλουν 28 διαφορετικούς λόγους για να έξηγησουν την αντίπαθειά τους προς το γάμο, και οι άνδρες 41—ο συχνότερος από τους οποίους είναι ίσως ο σκεπτικισμός που προβάλλουν σχετικά με τη συζυγική πίστι. Η μεγαλύτερη αντίδραση κατά του γάμου προέρχεται από τους ανύπαντρους άνδρες. Για τις γυναίκες άλλωστε το ζήτημα είναι πιο λεπτό, δεδομένης της αριθμητικής διαφοράς που υπάρχει μεταξύ των δύο φύλων: υπάρχουν 20 εκατομμύρια ανύπαντρες γυναίκες, ενώ οι ανύπαντροι άνδρες είναι μόνο 18 εκατομμύρια. Αναφέρεται χαρακτηριστικά το γεγονός ότι όταν, προ ολίγων μηνών, ένας άνδρας ηλικίας σαράντα χρονών από την Καλιφόρνια έστειλε στην τοπική κυβέρνηση του Τέξας ένα παθητικό γράμμα, όπου ανέφερε ότι θα ήθελε να παντρευθεί με μια γυναίκα του Νότου, έλαβε, μέσα σε λίγες εβδομάδες μετά τη δημοσίευσή της επιστολής του, 13.000 προτάσεις γάμου από γυναίκες ηλικίας 11 έως... 103 ετών.

Για να προσπαθήσει να αντιδράσει στην τρομερή αυτή τάση της διαλύσεως των γάμων και της απόρριψης για τη σύναψη νέων, έχει δημιουργηθεί στις 'Ηνωμένες Πολιτείες μια αληθινή βιομηχανία Έρωτος. 500 σωματεία, που δεν πρέπει με κανένα τρόπο να θεωρηθούν «γροσσερά συνοικισίων», αριθμούν σήμερα 4.000.000 μέλη και πραγματοποιούν κάθε χρόνο 25.000 γάμους.

Οι οργανώσεις αυτές προβλέπουν κάθε λεπτομέρεια για τη διεκδίκηση του μέλους-πελάτου στην αναζητησι της «καλύτερης τύχης», από το βάρος που πρέπει να έχει ο ζητούμενος συζύγος, ως το βαθμό ευτυχίας και σταθερότητας που μπορεί να έλπιση κανείς απ' αυτόν, ανάλογα με την κοινωνική του θέση (την πρώτη θέση κατέχουν οι μηχανικοί, την τελευταία οι καλλιτέχνες...).

Από την πλευρά αυτή, έδω και πέντε χρόνια, οι καθολικοί Ιερείς προσπαθούν, με μία εύστοχη σταυροφορία προφορική και με έντυπα, να αυξήσουν τον αριθμό των γάμων και να ελαττώσουν τον αριθμό των διαζυγίων. Οι εκκλησιαστικοί λειτουργοί και των άλλων θρησκειών — ακόμη και οι ιουδαίοι — συμμετέχουν στην προσπάθεια αυτή. Το κύριο επιχείρημα που παρουσιάζουν είναι ότι η σεξουαλική έλξη δεν αποτελεί τον αμώδεστο παράγοντα για το γάμο. Ένας γάμος, για να είναι εύτυχισμένος και διαρκής, προϋποθέτει κυρίως την ύπαρξη ηθικών βάσεων και έρευσμάτων, επάνω στα οποία θα στηριχθεί αποτέλεσμα ή οικογενειακή ευτυχία.

ΚΡΙΣΙΣ ΣΤΕΓΗΣ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η Ζανέτ έφτασε άργα στο ραντεβού και τα γκρίζα μάτια της ήταν κόκκινα από το κλάμα. Ο Ζάκ την άγκάλιασε με λαχτάρα.

—Τι τρέχει αγάπη μου;

Η κοπέλλα άρχισε πάλι να κλαίει. Τα δάκρυα που με κόπο συγκρατούσε στο δρόμο, άρχισαν να τρέχουν πάλι.

Στο πάρκο ήταν ήσυχια. Ο χειμώνας είχε άρχει και τα ζευγάρια ήταν ελάχιστα. Δεν την ένοιαζε μη δούν τα δάκρυά της.

Στο τέλος κατάφερε να μιλήσει.

—Ζάκ θα χωρίσωμε! Τίποτα δε γίνεται. Ποτέ δε θα μπορούσαμε να παντρευτούμε...

Ο Ζάκ ανησύχησε.

—Όποτε δε δέχεται η θεία σου; Είπε το όχι πριν με γνωρίσει;

—Όχι Ζάκ, δεν άρνείται τη συγκατάθεσή της, μόνο που δε θέλει να μείνωμε στο σπίτι. Η αλήθεια είναι πως είναι πολύ μικρό: ένα δωμάτιο και χάλ και η θεία κάνει έρεεις καπέλα και δέχεται την πελατεία της. Μου είπε «Όχι» και το όχι της θείας δε γίνεται ποτέ ναί! Άχ, να ήξερες Ζάκ πόσο θέλω να παντρευτούμε! Έχομε και μεις το δικαίωμα νομίζω.

Ο Ζάκ άκουγε σκεπτικός. Στέγη ήταν άδύνατο να βρεθεί γιατί ο μικρός μισθός του μόλις θα έφθανε να ζούν. Στο σπίτι του ο πατέρας του δε θα δεχότανε τη συγκατοικία. Στο μικρό τους διαμέρισμα, το ένα δωμάτιο κρατούσε ο πατέρας και στο άλλο, που χρησίμευε για σαλόνι και τραπεζαρία, είχε το ντιβάνι του ο Ζάκ. Όχι, δε μπορούσε να χρησιμεύσει για κατοικία ενός νέου ζευγαριού.

Πήρε στα χέρια του τα παγωμένα χεράκια της Ζανέτ και

προσπάθησε να την παρηγορήσει:

—Θέλεις να πούμε στους δικούς μας να μας φιλοξενούν μια εβδομάδα ο ένας και μια εβδομάδα ο άλλος; Ένα γνωστό μου ζευγάρι, έτσι κάνει.

—Ζάκ μην άστειεύεσαι, για μένα το ζήτημα είναι σοβαρό, δε γίνεται αγάπη μου. Τις κουμπάρες θα παίζουμε; Έγώ θέλω σπιτικό για μας και για τα παιδιά μας.

Μέσα στα χάδια και τα φιλιάρια του αγαπημένου της, η Ζανέτ έξεχασε την πίκρα της και σε λίγο κελαιδούσε σαν πουλάκι, ξεχνώντας το κούρ, την παγωνιά του πάρκου, μέσα στη ζεστή άγκαλιά του.

Το σκοτάδι τους τύλιξε σε λίγο και το κούρ έγινε διαπεραστικό. Σηκώθηκαν να φύγουν άγκαλιασμένοι, τα νιάτα είχαν νικήσει την απελπισία και περπατούσαν με το κεφάλι γεμάτο σκέψεις, ιδέες και όνειρα. Στην πόρτα της Ζανέτ, ο Ζάκ πριν την καληνυχτίση, της είπε:

—Αύριο θα μιλήσω με τη θεία σου για το γάμο. Ο πατέρας μου έχει συμφωνήσει. Όσο για το σπίτι θα κάνω το πάν για να βρω λύσι. Τα ματάκια σου δε θα τα ξαναδώ κλειμένα μικρούλα μου, και η Ζανέτ ανέθηκε χαρούμενη τη σκάλα, με την καρδιά γεμάτη ελπίδα.

Ο καιρός περνούσε, ο Ζάκ και η Ζανέτ είχαν άρραβωνιστεί και είχαν αποφασίσει να περιμένουν το θάυμα που θα τους χάριζε μια φωνηά για την ευτυχία τους.

Οι κηδεμόνες τους ο κ. Μαρτινέ και η κ. Βιρτουά ήταν ενθουσιασμένοι με την ιδέα του γάμου των παιδιών και έμαχναν κι' αυτοί για τη λύσι

που δεν μπορούσαν να βρουν. Ένα βράδι ο Ζάκ και η Ζανέτ γύρισαν στο σπίτι με μάτια που έφεγγαν από χαρά.

Στο τραπέζι στο σπίτι του Ζάκ κάθισαν και οι τέσσερις εύτυχισμένοι.

Ο κ. Μαρτινέ ένας γκριζομάλλης μεσόκοπος με νεανικό παρουσιαστικό περιποιόντανε με χάρη τις δύο γυναίκες και η συζήτησι με την κ. Βιρτουά ήταν φανερό πως του ήταν κάτι πιο πολύ από ευχάριστη. Ξαφνικά ο Ζάκ έκανε την ανακοίνωσή του:

—Λοιπόν το ζήτημα λύθηκε. Βρήκαμε σπίτι μ' όλα τα κομφορ και με περιήφημους δρους!

—Ζάκ θέλεις ξύλο, είπε τρυφερά η κ. Βιρτουά, τέτοια νέα δεν περιμένουν πολύ για να τα πούν.

—Και πού βρίσκεται αυτό το σπίτι; ρώτησε ο κ. Μαρτινέ.

—Χμ.... λίγο μακριά από δω στο... Μαρόκο!

—Στο Μαρόκο! Στις Άποικίες δηλαδή; παιδιά μου τρελλαθήκατε!

Ο Ζάκ και η Ζανέτ όμως φαινότανε ψυχραιμοί και αποφασισμένοι.

—Είναι πραγματική εύκαιρία, είπε η Ζανέτ. Ο Ζάκ βρήκε εκεί θέσι μηχανικού με καλό μισθό και κατοικία. Ένας φίλος τον σύστησε σε μια Έταιρία.

Η κ. Βιρτουά άρχισε να κλαίει. Δεν μπορούσε να συνιθίση την ιδέα πως θα έχανε την ανηψιά της που την είχε μεγαλώσει από τότε που όφάνεψε ακόμη καλύτερα κι' από παιδί της. Ο κ. Μαρτινέ αν και πιο συγκρατημένος στεκότανε πολύ ταραγμένος.

Επί τρεις εβδομάδες άλλη συζήτησι δεν γινότανε παρά για το ταξίδι στο Μαρόκο. Έκλαιγε η κ. Βιρτουά, νευρίαζε ο κ. Μαρτινέ μα οι δυο νέοι ήταν άποφασισμένοι.

Ο καιρός του χωρισμού έφτασε πιά. Σε 10 μέρες έπρεπε ν' αποχαιρετήσουν για 3 χρόνια τους δικούς τους που η καρδιά τους σπάραζε στην ιδέα του χωρισμού.

Σκληρά που είναι τα νιάτα! έλεγε ο κ. Μαρτινέ, ένα βράδι που βεγγέριζε μόνος με την κ. Βιρτουά. Από την ημέρα που έμαθαν για το ταξίδι των παιδιών πήραν τη συνήθεια να συναντώνται κάθε βράδι και να λένε τον πόνο τους.

Η κ. Βιρτουά κουνούσε το κεφάλι πολύ συλλογισμένη. Τα ξανθά της μαλλιά που μόλις άρχιζαν ν' άσπρίζουν πλαισίωναν το δροσερό άκονα προσωπό της σαν χρυσό στεφάνι.

Η αλήθεια είναι πως η μοναξιά θα με τρελλάνη, άλλη λύσις όμως δεν βρίσκεται. Δεν μπορούμε να γίνουμε έμπαδιο στην ευτυχία των παιδιών μας.

Ο κ. Μαρτινέ ένοιωθε ένα κόμπο στον λαιμό σαν νεαρός φοιτητής, στο τέλος είπε:

—Αν θέλατε αγαπητή μου να νικήσωμε τη μοναξιά και να μοιραστούμε το διαμέρισμα μου, τότε... τότε θα έμενε το δικό σας για τα παιδιά.

Τα μάγουλα της κ. Βιρτουά φλογίστηκαν. Όταν ο κ. Μαρτινέ πήρε το χέρι της στο δικό του το έφίξε μ' ευγνωμοσύνη. Η συμφωνία είχε κλείσει...

Όταν γύρισαν άργα το βράδυ από το θέατρο ο Ζάκ και η Ζανέτ βρήκαν τους γο-

Η Κορίν Καλδέ, η γοητευτική Γαλλίδα ηθοποιός του κινηματογράφου, που θριαμβεύει τελευταία στο Χόλλυγουντ και που στο διάστημα που η Ρίτα Χαίγουνωρθ είχε άποσυρθη από τον κινηματογράφο, λόγω του γάμου της, έθεωρείτο η πιο κατάλληλη για να τη διαδεχθή στους ρόλους της.

νείς τους καθισμένους δίπλα-δίπλα στο ντιβάνι.

Ο κ. Μαρτινέ σηκώθηκε και με φωνή που έτρεμε είπε:

—Παιδιά μου βρήθηκε η λύσι. Ένας διπλός γάμος, αν το έγκρινετε και σεις θα σας δώση μια κατοικία και θα μας κάνει όλους εύτυχισμένους.

Επί τέλους! είπε ο Ζάκ μās παιδέψατε πολύ ώσπου να το αποφασίσετε. Τόσον καιρό περιμέναμε αυτή την περίφημη λύσι.

—Και το ταξίδι στο Μαρόκο;

—Πάραμύθια! ποτέ δεν σκεφτήκαμε να φύγωμε και να σ'ας αφήσωμε. Περιμέναμε τη λύσι που δώσατε απόψε.

—Τα παλιόπαιδα! είπε η κ. Βιρτουά είδες που ήρθε η ώρα να παίρνουμε μαθήματα απ' τα παιδιά μας!

—Αγάπη μου, είπε η Ζανέτ είδες που είχα δίκιο. Χρυσή μου αποδείχτηκες μεγαλοφυΐα. Όλοι σε σένα χρωστάμε την ευτυχία μας.

Ένα θερμό φιλή των δυο ζευγαριών έδινε ύπασχεσι για μια ευτυχία που άρχιζε.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμ. ή 65 δρām. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ — MONTAIN χρωμ. μπλε-περδάνς και 50 γραμ. ή 16 δρām. μαλλι της ίδιας ποιότητας χρωμ. άσπρο: Βελόνες No 2½ και No 2: 10 έκατ. έστραφο άσπρο και 3 πχ. έστραφο μπλε-περδάνς.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη: Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20 βελόνες = 7 έκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάζετε 3π με το μπλε-περδάνς μαλλι στις βελόνες No 2½. Πλέξετε λάστιχο 1+1π. Στη δεξιά μεριά θα βάζετε κάθε δεύτερη βελόνα 3π (20 φορές). Ταυτοχρόνως στην αριστερή μεριά θα βάζετε 1π κάθε 4 βελόνες (3 φορές). Κατόπιν πλέξετε 14 βελόνες ίσια και εξακολουθήσετε να βάζετε στην αριστερή μεριά 1π κάθε 4 βελόνες (3 φορές). Κλείσετε στη δεξιά μεριά 1π κάθε δεύτερη βελόνα (52 φορές) και στην

αριστερή εξακολουθήσετε να βάζετε 1π κάθε δεύτερη βελόνα (12 φορές), 2π (26 φορές). Αφήσετε το πλεκτό να περιμένει. Βάλετ. 3π σε μια άλλη βελόνα το ίδιο νούμερο και αρχίσετε την άρχη του μανικιού κατά τον έξης τρόπο: Θα άρχίσετε με λάστιχο 1+1π. Στη δεξιά μεριά θα βάζετε 3π κάθε δεύτερη βελόνα (6 φορές) και 16π. Στην αριστερή μεριά θα βάζετε 2π κάθε δεύτερη βελόνα (7 φορές). Τοποθετήστε αυτούς τους πόντους στην αριστερή μεριά των πόντων που έχετε και περιμένουν και εξακο-

λουθήσετε να πλέκετε κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάζετε 3π από κάθε μεριά (14 φορές). Αφήσετε το πλεκτό σας να περιμένει. Πλέξετε και το άριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστικό.

ΠΛΑΤΗ

Βάζετε 3π. Αρχίσετε με λάστιχο 1+1π. Στη δεξιά μεριά θα βάζετε 3π κάθε δεύτερη βελόνα (24 φορές). Ταυτοχρόνως στην αριστερή μεριά θα βάζετε 1π κάθε 4 βελόνες (3 φορές) (Συνέχεια στη σελίδα 60)

Η μέθοδος της Κοπτικής

(Συνέχεια απ' τη σελίδα 15)

στην ίδια απόσταση, ανάμεσα στα σημεία 10 και γ'.

Το πλάτος της πένσας 1'—2' είναι 3 έκατ. μπορεί όμως και να αλλάξει την ώρα της δοκιμής.

Η απόσταση γ'—2' είναι 1-ση με την απόσταση γ—2.

Η απόσταση 1'—4' είναι 1ση με την απόσταση 1—4.

Το πλάτος της πένσας 7'—8' είναι 2 έκατ., που άλλοτε μεταβάλλεται και άλλοτε καπαργείται.

Η απόσταση 6'—7' είναι 1ση με την απόσταση 6—7 και η απόσταση 8'—5' είναι 1ση με την απόσταση 8—5.

Σημαδεύετε τις πλαιινές ραφές της φούστας πλατύνοντας το κάτω ανάλογα με το πλάτος που δώσατε στις γραμμές 6'—9 και γ'—10.

Το στρίψωμα κανονίζεται με το μετρητή. Γίνεται με βάσι τα σημάδια που χαραμάτε στη μέση του έμπρός και στη μέση του όπισθ. Προεκτείνετε τις γραμμές 6'—9 και γ'—10 προς τα κάτω και στο μακρος

που πρέπει σε συνδυασμό με το σημείο 11.

Το όπισθ μέρος της φούστας γ—10 μπορεί να πιασθή μέσα στη δίπλα του ύφασματος, έτσι ώστε να μη γίνη ραφή, όπως και στο επάνω μέρος της πλάτης.

Το έμπροσθινό (β'—9) πιάνεται επίσης μέσα στη δίπλα του ύφασματος στην περίπτωση που δεν θέλετε να φτιάξετε πιέτα, όπως δείχνει το σχέδιο.

Άφου θα φτιάξετε το πατρών στο τσιγαρόχαρτο, θα το βάλετε επάνω στο ύφασμα.

Άλλα προσοχή! Μη ξεχάσετε να αφήσετε χάρη, (περιθώριο) σε όλα τα μέρη που πρόκειται να γίνουν ραφές. Τις ραφές θα τις σημάδεψετε με την κιμωλία.

Είναι επίσης άνώφελο και μάστιχα επικίνδυνο να κόψετε τις πένσες στην πρώτη δοκιμή.

Το σχεδιάγραμμα που παραθέτομε σας δείχνει πως να κόψετε ένα πατρών σωστά και με ακρίβεια. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να τρυπώσετε τα όριστικά σημάδια μετά την πρώτη δοκιμή. ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

ΤΟ ΨΩΜΙ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

ΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΙΑΤΡΟΥ κ. ΑΝΑΓΓΕΛΟΥ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Το ψωμί γίνεται κυρίως από τα άλευρα των δημητριακών καρπών, που λαμβάνονται ύστερα από ειδική εργασία, που συνίσταται στον καθαρισμό και την άπαιξη των καρπών αυτών από τη σκόνη, τα σκύβαλα και τα από ξυλώδεις ουσίες περιβλήματα τους, ώστε να μείνουν τα κύρια διατηρητικά συστατικά τους, η αλευρόκολλα δηλαδή και ο άμυλωδης πυρήνας τους. Έτσι καθαρισμένοι οι δημητριακοί καρποί αλέθονται και η μέν αλευρόκολλα γίνεται τριμμάτια, ο δέ άμυλωδης πυρήνας σκόνη. Ύστερα το τέτοιο αλεύρι κοσκινίζεται, για να απαλλαγεί από το πίτουρο, που είναι γεμάτο κυτταρίνη (ξυλώδη ουσία) και δύσπεπτο.

Για να μελετήσουμε λοιπόν τη διαίτητική αξία του ψωμιού, πρέπει να γνωρίσουμε πρώτα τη διαίτητική αξία των συστατικών του αλευριού.

Το άμυλο είναι μία έκλεκτη θερμодυναμική τροφή. Η αλευρόκολλα είναι η λευκωματώδης ουσία των δημητριακών. Και το πίτουρο περιέχει ποσά αλευρόκολλα, άλατα και βιταμίνες (κυρίως Β.). Από το σιτάρι κυρίως και μάλιστα το σκληρό, αλλά και από άλλους δημητριακούς καρπούς, βγαίνει και ένα άλλο είδος αλευριού, το γοντρό και πλουσιότερο σε άλατα και σε λευκωματώδεις ουσίες, το σιμιγδάλι.

Το καλύτερο αλεύρι είναι το αλεύρι του σιταριού. Το καλαμποκού είναι θρεπτικό, πλούσιο σε λεύκωμα, σε άλατα και σχετικά και σε λίπος. Το κοιθαριού είναι φτωχό σε θρεπτικές ουσίες, περιέχει όμως αρκετή ποσότητα υδατανθράκων. Της δρώσης είναι περιεκτικότερο σε λευκωματώδεις ουσίες

και σε άλατα σημαντικής διαίτητικής αξίας, όπως ασβετίου, φωσφόρου και σιδήρου, ωφελιμώτατο σε παιδιά σε αναμεικτούς και σε ανάρρωνοντες. Της σίκαλης δίνει ψωμί υγρό, δύσπεπτο, υπόξυνο, με χαρακτηριστική μυρωδιά κι' όχι εύαριστο. Των όσπρων είναι θρεπτικώτατο, αλλά η μακρόχρονη χρήση του προκαλεί δυσκοιλιότητα. Των καστανών είναι θρεπτικό και εύγευστο. Με άλλα άλευρα, όπως το βαλανιδάλευρο, τα ξυλάλευρα κλπ. δεν θα ασχοληθούμε εδώ.

Πάντως τη μεγαλύτερη διαίτητική αξία έχει το σιτάλευρο.

Ο κόκκος του σιταριού, όταν αλεσθεί καλά χωρίζεται σε τρία μέρη: στο αλεύρι, στο πίτουρο και στο φύτρο. Περιέχονται ακόμη στους κόκκους του σιταριού βιταμίνες, αντινευρική (Β) και αντισκορβουτική (C). Αυτές όμως περιέχονται όχι στο καθαρό αλεύρι, αλλά στο πίτουρο. Το λεύκωμα του σιταριού, ή «γλουτένη», είναι μικρότερης βιολογικής αξίας, όχι μόνο από το ζωικό λεύκωμα, αλλά και από τα λευκώματα του ρυζιού και της πατάτας.

Το αλεύρι του σιταριού είναι βέβαια πιο καλοχώνευτο από το πίτουρο κι' από το φύτρο, αλλά σημαντικώτατοι διαίτητικοί παράγοντες, όπως το λεύκωμα, τα λίπος, τα άλατα κι' οι βιταμίνες, βρίσκονται σ' αυτά. Το τόσο σπυδαίο αυτό προϊόν της αλέσεως του σιταριού, που λέγεται πίτουρο έχει παραμεριστεί από τη διατροφή του ανθρώπου, ένεκα της πολλής κυτταρίνης που περιέχει, σαν κακοχώνευτο και μη αφομοιωσιμο από τον οργανισμό. Η αντίληψη αυτή που έχει βέβαια

βάσι αλήθειας, δεν είναι μ' όλα ταύτα απόλυτα σωστή. Από πειράματα διαφωτιστικώτατα που έγιναν πάνω σ' αυτό το θέμα, βγαίνει το συμπέρασμα ότι το πεπτικό σύστημα του ανθρώπου έχει τη δυνατότητα να χωνέψη το πίτουρο, τσες μάλιστα δυνατότητες, όσες και το πεπτικό σύστημα του χοίρου. Τις δυνατότητες δέ αυτές τις καλλιεργεί και τις μεγαλώνει με τη συνήθεια και μάλιστα όταν πρόκειται για υγιείς πεπτικό σύστημα. Ο «όλοστος», λοιπόν, δηλαδή το ψωμί που γίνεται από όλα τα συστατικά του σιταριού είναι το πλουσιότερο, το ωφελιμώτερο και το υγιεινότερο ψωμί.

Αξίζει να δώσουμε μια ιδιαίτερη προσοχή και σημασία στο ζήτημα του ψωμιού που τρώμε, γιατί εκτός του ότι αποτελεί πολύτιμη τροφή, για μας τους Έλληνες καλύπτει περίπου το 60% των αναγκών μας σε λεύκωμα και σε θερμίδες. Για τους ενήλικες το ψωμί είναι καυστική ύλη, για τη μυική τους εργασία. Και για τους αναπτυσσόμενους οργανισμούς τροφή «πταστική». Οι ανάγκες του οργανισμού σε ψωμί υπολογίζονται για όσους ζουν ζωή καθιστική, σε 4 γραμμάρια την ημέρα κατά χιλιογράμμο δόρους του σώματός τους και σε διπλάσιο ή και τριπλάσιο για όσους κάνουν μυική (χειρωνακτική) εργασία. Όταν περιέχει το πίτουρο του, είναι λευκωματώδες και βιταμινούχο. Το σκούρο χρώμα του οφείλεται στην περιεκτικότητά του σε καρωτίνη, που είναι η μητέρα της βιταμίνης Α. Περιέχει βιταμίνες Β1 και του συμπλέγματος Β2, λιπαρές ουσίες με ικανοποιητική αναλογία λεκιθίνης. Το λεύκωμα του συνδέεται στενώτατα με την ύπαρξη της βιταμίνης Β2 και περιέχει ένα άμυνοξύ εξαιρετικής βιολογικής αξίας, την κυστίνη.

Και επί πλέον το ανθρώπινο μυαλό τα κατάφερε, με το ψωμί, να χρησιμοποιή ωφέλιμα κι' ακίνδυνα το πίτουρο ο άνθρωπος. Η παρακολούθηση δηλαδή και η μελέτη του τρόπου με τον οποίο χωνεύουν τα μηρυκαστικά ζώα (πρόβατα, κατσίκες κλπ.) τις τροφές, απέκάλυψε ότι το πεπτικό τους σύστημα κλείνει μέσα του ένα πλήθος από μικροοργανισμούς (μυκήτες, μικρόβια) που έχουν την ιδιότητα να διασπούν και να κάνουν αφομοιωσιμη από τον ζωικό οργανισμό την κυτταρίνη. Παρατηρήθηκε όμως σύγχρονα πως και η «προζύμη», με την οποία γίνεται το ψωμί, είναι περιεκτικώτατη σε τέτοιους μικροοργανισμούς. Ψωμί λοιπόν καμωμένο με προζύμη περιέχει ελεύθερος κι' αφομοιωσιμες τις πολύτιμες ουσίες των δημητριακών και ιδιαίτερα του σιταριού. Ποτέ ψωμί γινώμενο αλλιώς, παρά μόνο με προζύμη.

Το ψωμί, για να είναι καλό, πρέπει να είναι ροδοκόκκινο, ελαφρό και όχι μαλακό. Να έχει ελαφριά φούσκα. Να έχει ευχάριστη γεύση και ευχάριστη μυρωδιά. Η ψίχα του πρέπει να είναι ελαστική κι' η κόρα του ροδοκόκκινη, ήχηρη και καλά κολλημένη στην ψίχα.

Τέλος το λεύκωμα του ψωμιού αποκτά μεγαλύτερη βιολογική αξία, αν κατά την παρασκευή του προστεθεί λίγο ζωικό λεύκωμα (ζωμός κρέατος, αυγό, σκόνη νεφρών κλπ.).

ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΗ

ΦΗΜΗ

ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

..ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΣΘΕ ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ

ROJA

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΚΑΛΦ ΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Σόλωνος 78. Τηλ. 23.485

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

Ταχεία, ανώδυνη, ριζική & ποτρίχωση του προσώπου κλπ. Άνευ ουδεμιάς βλάβης του δέρματος. (Τελευταίου τύπου μηχανήματα). Υπό του ειδικού Δερματολόγου Ιατρού κ. ΤΑΣΟΥ ΣΚΑΠΕΤΟΡΡΑΧΗ.

Ιατρείον Γερανίου 33 (0.μόνοια). Τηλέφωνον 53.539 Δέχεται από τας 2 1/2—7 1/2.

Αί πλέον φυσικά

PERMANANT

ΒΑΦΑΙ ΜΑΛΛΙΩΝ

ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ

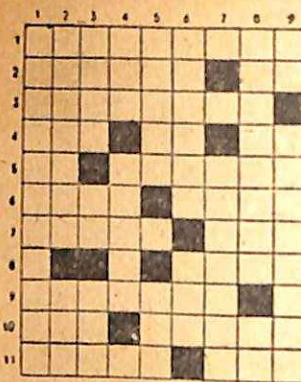
Χαλκοκονδύλη 20. Τηλέφ. 54.287.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

Μενάνδρου 75. Τηλέφ. 55-634

Τό Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Ο Μάκ Άρθουρ
- 2) Διάσημος, περίφημος — Γράμμα του αλφαβήτου.
- 3) Δεν είναι το κάθε γράμμα.
- 4) Τοπικόν επίρρημα — Διέφυγος — Μουσική νότα.
- 5) Αρχαϊκός σύνδεσμος — Ήταν κάθε νοσημός της Πυθίας.
- 6) Συμπετυκνωμένον όξυγόνο — Δεν έχει μόνο το Λοιδίνο.
- 7) Αυτή δεν τρώγεται — Στη δημοτική σημαίνει μήπως.
- 8) Σημαίνει και φτάσε.
- 9) Γίνεται και από μη επισημούς.
- 10) Το ρήμα των ματιών — Γυναικείο όνομα.
- 11) Οι Γερμανοί του Χίτλερ — Σημαίνει κίνδυνο.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Δεν υπάρχει, μόνον στρατιωτικόν.
- 2) Μόνο στην εκκλησία είναι άγια. — Ήταν πολύ ζηλιάρα.
- 3) Ρήμα που χρειάζεται κλωστή — Άντωνυμία — Πρόσωπον της Γραφής.
- 4) Πρόθεσι — Βγάλε.
- 5) Αναφορική άντωνυμία — Γλυτοάνε.
- 6) Προθέτης — Συχνό στις εταίριες.
- 7) Πράξι που σ' εμποδίζει & μίλησης.
- 8) Μιλάει.
- 9) Μουσική νότα — Αυτός ο άνθρωπος δεν έχει λόγο.

★

Τά δέντρα

Ένας κτηματίας είπε μια μέρα στους τέσσερις γιους του πως αν μπορούσαν να χωρίσουν στα τέσσερα ένα μικρό δάσος από έλατα που του άνηκε, με τρόπο ώστε όλα τα κομμάτια να περιέχουν ακριβώς ίσα έλατα, θα τους επέτρεπε να κόψουν τα δέντρα και να τα πουλήσουν για τα Χριστούγεννα. Ο χωρισμός όμως έβρεπε να γίνει με δυο μόνο ευθείες γραμμές.

Μπορείτε να βρείτε πως το κατώρθωσαν οι γιοι;

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΤΟΥΣ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

Οι τέσσερις αυτές φωτογραφίες παριστάνουν τέσσερις από τους γνωστότερους και ιδιαιτέρως αγαπητούς κινηματογραφικούς αστέρες. Θα είχατε ασφαλώς πανειλημμένα την ευκαιρία να τους δείτε στην όθνη και να θαυμάσετε την ομορφιά και την τέχνη τους. Μπορείτε λοιπόν να βρείτε ποιοι ακριβώς είναι; Δεν πιστεύουμε να σας δυσκολέψη το μικρό τετράγωνο λευκό κομμάτι που έχει τοποθετηθεί στο πρόσωπό τους!...

Η πρώτη όμπρέλα

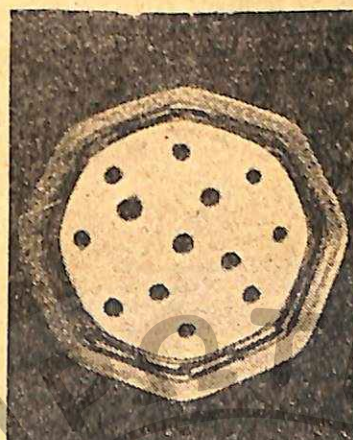
Είχε ήδη κατά τη διάρκεια των ταξιδιών του τους ανθρώπους στην Περσία να χρησιμοποιούν όμπρέλες για να προφυλαχθούν από τη βροχή, όπως και από τον ήλιο. Πριν από την εποχή αυτή χρησιμοποιούντο διάφοροι τύποι όμπρελών στην Ευρώπη, αλλά μόνο για να προφυλαχθούν από τον ήλιο (τα «άλεξήλια», όπως λέγονταν). Όταν έβρεχε, οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν αμάξια ή φορητά κλειστά καθίσματα για τη μετακίνησή τους. Όταν ο Χανουαίη πρωτοεμφανίσθηκε στους δρόμους του Λονδίνου με την όμπρέλα του, οι αμαξάδες και οι μεταφορείς των κλειστών φορτίων φοβήθηκαν ότι η νέα αυτή εφεύρεση θα τους στερούσε από τη δουλειά τους και τον έγιουχαίσαν άγρια. Εκείνος όμως επέμεινε και, δέκα χρόνια αργότερα, το 1780, τα «άλεξήλια» έπαυοντο ελεύθερα στα κατστήματα του Λονδίνου.

★

ΑΠΡΟΟΠΤΟ

Γιατί ο Άννιδας στην πορεία του έναντι της Ρώμης πέρασε πάνω από τις Άλπεις

Τι είναι;

Εδώ βλέπετε μια φωτογραφία, παρμένη από μια ασυνήθιστη πλευρά, κάποιου αντικειμένου που το έχετε ασφαλώς χρησιμοποιήσει και το χρησιμοποιείτε αρκετά συχνά. Μπορείτε να ανακαλύψετε τι είναι το αντικείμενο αυτό; Όταν απελευσθήτε — αλλά μόνον τότε — γυρίστε εκεί που υπάρχουν οι απαντήσεις.

★

Τρεις αριθμοί

Ποιοι είναι οι τρεις ακέραιοι αριθμοί, των οποίων το άθροισμα είναι ίσο με το γινόμενο των (δηλαδή, αν τους πολλαπλασιάσουμε και τους τρεις, ο αριθμός που βγαίνει είναι ο ίδιος με τον αριθμό που θα προκύψει αν πολλαπλασιάσουμε τους τρεις αυτούς αριθμούς μεταξύ τους);

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Νευρολόγος — Ψυχίατρος επανέλαβε τας εργασίας του και δέχεται Πανεπιστημίου 46, γωνία Χαρ Τρίκωπη.

Μαθαίνετε

διασκεδάζοντας

- 1) Ποιά είναι η πρωτεύουσα της Ολλανδίας;
- 2) Τι είναι η μπαλαλάικα;
- 3) Πού βρίσκεται το νησί της Τρίνιταντ;
- 4) Γιατί χρειάστηκε να καταβληθεί προσπάθεια για να ανακαλυφθεί, το 1492, νέα οδός προς τις Ινδίες;
- 5) Ποιά τροφή χρησιμοποιείται περισσότερο από όλες στον κόσμο;
- 6) Ποιός περίφημος ρήτωρ έφησκετο έχοντας δότσαλα στο στόμα του;
- 7) Σε ποιά νησί έζησε, το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της, η Σαπφώ;
- 8) Ποιός ανέκαλυψε το μικρόβιο της φυματίωσης;
- 9) Ποιά από τα ακόλουθα είδη δεν ανήκει στην ίδια κατηγορία με τα άλλα: α) χαλκός, β) χρυσός, γ) αλουμίνιον, δ) χλώριο;
- 10) Γιατί ονομάστηκε έτσι η «μορφίνη»;
- 11) Τι ζητούσε ο Διογένης με το φανάρι του;
- 12) Σε ποιά από τις Συμφωνίες του Μπετόβεν έχει χρησιμοποιήσει και χορωδία;
- 13) Ποιός ανέκρας το περίφημο «Ευρηκα, ευρηκα!»;
- 14) Ποιά είναι το νοτιώτερο άκρο της Αφρικανικής ήπείρου;
- 15) Πότε κτίσθηκε το τεράστιο Σινικό τείχος, που βρίσκεται στην Κίνα;

★

Τι το κοινόν

Ανάμεσα στις πέντε λέξεις που ακολουθούν, υπάρχει κανένα κοινό χαρακτηριστικό — και αν υπάρχει, ποιά είναι;

- 1) Γέροντ
- 2) Εζήτησα
- 3) Ανήθικος
- 4) Πίκαλες
- 5) Στύψι.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

— Για την έξοχή, είναι ακριβώς, τι μου χρειάζεται....

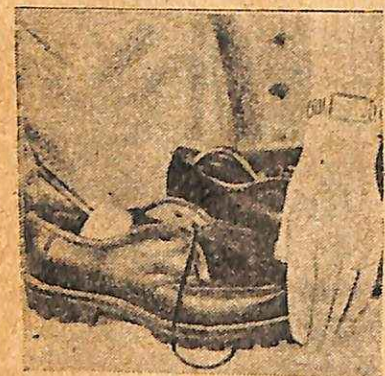

1) Όταν βουρτσίσουμε τα παπούτσια μας και φύγει η σκόνη, τα αλείφουμε με βερνίκι μ' ένα βουρτσάκι μικρό.

2) 'Αφού το βερνίκι σταθίσει λίγο, τα τρίβουμε με βερνίκι μ' ένα βουρτσάκι μικρό.

3) 'Αν θέλουμε να λάμπουν πιο πολύ, τα τρίβουμε αρκετή ώρα μ' ένα μάλλινο πανί που τους χαρίζει στιλνότητα.

4) 'Αν στα λεία δερμάτινα παπούτσια μας υπάρχουν λεκέδες, τους καθαρίζουμε πρώτα με λίγο καλή βενζίνη.

5) Πριν τα φυλάξουμε, βάζουμε μέσα στα παπούτσια τα καλαπόδια τους. Με τον τρόπο αυτό δεν ξαρώνει το δέρμα και τα παπούτσια διατηρούν τη φόρμα τους.

6) Τα άσπρα λινά παπούτσια μας τα καθαρίζουμε με μια σαπουνάδα χλιαρή. Κατόπιν τα βουρτσίζουμε σε καθαρό νερό για να φύγουν εντελώς τα σαπούνια.

7) Τα παπούτσια από δέρμα σουέντ μπορούμε να τα τρίψουμε λίγο με λεπτό γυαλόχαρτο.

ΕΝΑ από τα σπουδαιότερα πράγματα του εντυσιασμού μας είναι τα παπούτσια μας. Γι' αυτό πρέπει πάντα να φροντίζουμε να τα διατηρούμε σε καλή κατάσταση και να έχουμε παντοτινή συνήθεια να φοράμε περιποιημένα κι' όμορφα παπούτσια.

Πριν να γυαλίσουμε τα παπούτσια μας, πρέπει να τα καθαρίσουμε καλά από τη σκόνη και τις άλλες ακαθαρσίες. Γι' αυτό τα βουρτσίζουμε καλά-καλά, χωρίς να ξεχάσουμε μ' αυτή την ευκαιρία και τις σόλες. Παπούτσια από γυαλιστερό δέρμα γυαλίζουμε με μια βουρτσάκι και με κρέμα παπουτσιών στο χρώμα του δέρματος. Το βερνίκι πρέπει να σταθίσει λίγο στην επιφάνεια για να εισχωρήσει στο δέρμα και μετά αυτό να βουρτσιστεί και να γυαλιστεί. 'Αν θέλουμε τα παπούτσια μας να γυαλίσουν περισσότερο, τα περνάμε μετά με μια μάλλινη τούχα. 'Ο γυρός της σόλας θα αλείφεται το ίδιο με κρέμα και θα βουρτσιστεί, καθώς και το κάτω μέρος, ανάμεσα στο τακούνι και στη σόλα.

Τα παπούτσια από καστόρι τα βουρτσίζουμε πρώτα καλά μ' ένα βουρτσάκι από καουτσούκ ή από ναύλον. Σ' αυτό το είδος τα παπούτσια μεταχειριζόμαστε όμοια, που υπάρχει σ' όλα τα χρώματα μέσα σε

Είναι το έπισκεπτήριό σας

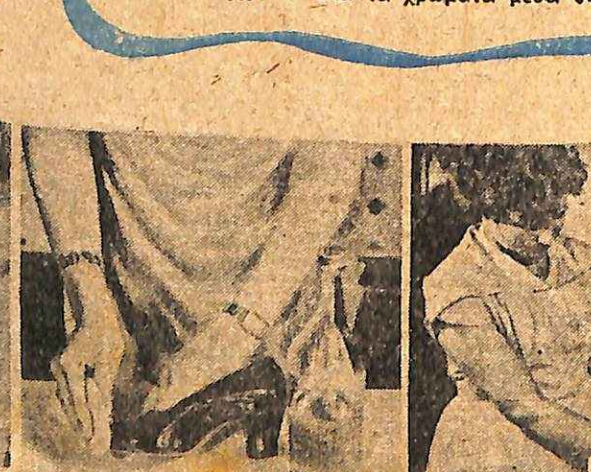
μπουκάλια και που τα κάνει πάλι να φαίνονται σαν καινούργια. 'Αλλά και αν τα τρίψουμε μόνο με μια καλή και σκληρή βουρτσάκι μ' ένα λεπτό γυαλόχαρτο, θα γυαλίσουμε πάλι τα ίδια καλά αποτελεσματικά. 'Υπάρχει όμως ένας άλλος τρόπος να καθαρίσουμε τα καστόρινα μας παπούτσια: Να τα κρατήσουμε λίγο ώρα πάνω στον ατμό νερού που βράζει. Φυσικά όμως πρέπει πρώτα να τα βουρτσίσουμε καλά για να φύγει η σκόνη τους. 'Αν έχουν λεκέδες, τους απομακρύνουμε με λίγο βενζίνη.

Τα λουστρίνια μας, αφού τα ξεσκονίσουμε, τα αλείφουμε ελαφρά με λίγο λάδι. Για να τα κάμουμε πιο γυαλιστερά, τα παίρνουμε ένα μαλακό μάλλινο πανί, το θερμαίνουμε λιγάκι και τα περνάμε μ' αυτό απαλά. Το πανί θα πάρει όλο το λάδι που περισσεύει. 'Αν θέλετε να διατηρήσετε πολύ τα λουστρίνια παπούτσια τριημέρι, μην βιάζεστε να τα στεγνώσετε, αν έχουν βραχή. Μή τα βάζετε λοιπόν ποτέ κοντά στη σόμπα ή στον ήλιο.

Τα λινά μας παπούτσια πλένουμε πρώτα με μια χλιαρή σαπουνάδα βουρτσίζοντας τα και μετά τα βουρτσίζουμε πάλι μέσα σε καθαρό νερό και τ' αφήνουμε στον αέρα να στεγνώσουν. 'Όταν το λινό είναι άσπρο, μπορούμε να το περάσουμε με στοουπέτι μετά.

'Από καιρό σε καιρό καλόν είναι να περιποιόμαστε λιγάκι και το εσωτερικό μέρος των παπουτσιών μας καθαρίζοντας το μ' ένα πανίκι βουτηγμένο στη βενζίνη και αφιόνοντας ύστερα τα παπούτσια μας κάπου ν' αεριστούν.

Τέλος για να διατηρήσουμε τη φόρμα τους, πρέπει να βάζουμε μέσα τα ξύλα τους, πάντοτε, όταν δεν τα φορούμε. Κι' ένα άλλο άκρως σημαντικό να μην φοράμε κάθε μέρα το ίδιο ζευγάρι.

8) Να και το λουστρίνι, το καμάρι της γυναίκας! 'Αν το αλείψουμε με λίγο άγνο λάδι...

9) ...και το τρίψουμε κατόπιν καλά-καλά μ' ένα κάπως ζεσταμένο μάλλινο πανάκι...

10) ...του το αποτέλεσμα. Πώς σας φαίνεται; Το παπούτσι ασταμάτα δίνει γοργό γοργό.

Ο Μπερτράν Λαφλές ήταν ο πιο δυστυχισμένος του κόσμου, γιατί... τον αγαπούσαν πολύ! Και ο έρωτας, καθώς ξέρουμε, φέρνει μαζί χαρές και δάσασα. 'Ο Μπερτράν όμως ο δυστυχής δοκίμαζε μόνο τα τελευταία.

Καθηγητής του πιάνου από τους πιο καλούς, έδλεπε συχνά τον έρωτα να παρουσιάζεται μπροστά του με μορφή χαριτωμένων κοριτσιών που τους οδηγούσε τα δάκτυλα πάνω στα πλήκτρα. Πολλές φορές τα λεπτά δακτυλάκια έσφιγγαν τα δικά του, τάχα για να τον ευχαριστήσουν...

— Προσοχή, φίλε μου! Έλεγε τότε στον εαυτό του ο Μπερτράν. 'Αν ανταποδώσεις τα σφιγμένα κα' τα χαμόγελα, θα μπορέσεις να ζητήσεις την ανταμοιβή σου στο τέλος του μήνα.

Αυτές τις ένοχλίες του προκαλούσε ο έρωτας όταν γύριζε στα πλούσια στίβια για τα μαθήματά του και ακόμη περισσότερο βάσανα όταν έμενε στο σπίτι του. Γιατί η χαριτωμένη γυναίκα του, η Φελισί, που τον λάτρευε ανεπίπιστα, τον ζήλευε τρομερά. 'Από τον καιρό που παντρεύτηκαν, περνούσε τον καιρό της κατασκοπεύοντας τον άντρα της. Του ζητούσε να μάθει τι είχε κάνει στο σπίτι της μιάς μαθήτριάς του ή της άλλης. Τύλιγε κρυφά τριχες των μαλλιών της γύρω από τα κουμπιά του γαλκίου του, για να δει αν θα το έβγαζε πουθενά.

'Όταν γύριζε το βράδυ μύριζε τα πέτα του σακκακιού του, για να εξακριβώσει μήπως είχε γυρίσει εκεί κανένα μυρωμένο γυναικείο κεφαλάκι...

Καθημερινά σχεδόν τον βασάνιζε με καυγάδες και νευρικές κρίσεις. Του έκανε τη ζωή άβυσσος. Δεν τον συγχωρούσε που έμενε νέος, ενώ αυτή γερνούσε και δεν τραβούσε πια τα βλέμματα των ανδρών.

'Ερχονταν στιγμές που συλλογιζόταν να του καταστρέψει το πρόσωπο με βιτριόλη. Φανταζόταν ότι δέκα, είκοσι, εκατό κοπέλλες, ώριμες σαν τον ήλιο και πλουσιώτερες, περιμεναν να μείνι χήρος ο Μπερτράν για να του προσφέρουν το χέρι τους... Και δυστυχώς η Φελισί δεν ήταν καλή στην ύγεια της. Το στομάχι της την άνησχυζε! 'Η καρδιά της την τρόμαζε!... Οι πονοκέφαλοι τη ζάλιζαν...

Προτού όμως πεθάνει... α, θα πήγαινε να μαχαίρωνε όλες εκείνες τις γυναίκες που τριγύριζαν το σύζυγό της, θέλοντας να της τον αρπάξουν.

'Η έπιμνη της ανάγκης τέλος το Μπερτράν ν' απαυδίσει, ν' αφήσει το επάγγελμά του σε ηλικία 50 ετών, να κλείσει οριστικά το πιάνο του και να ταχθεί σ' ένα εξοχικό σπιτάκι του Σατού. 'Εκεί θα περνούσε ήσυχος τη ζωή του, ψαρεύοντας χέλια. Δε θα ζήλευε βέβαια και τα χέλια η Φελισί!

Ποτάγματι γνώρισε εκεί μια θεία γαλήνη. Παχυνε μάλιστα από το καησιό αρκετά. 'Επί τέλους η Φελισί τον άφινε ήσυχο! 'Αφού δεν έδλεπε καμιά άλλη γυναίκα, δε μπορούσε να ζήλευει και συνεπώς να τον γκρινιάζει.

'Αν όμως ο Μπερτράν ωφελήθηκε από τη ζωή αυτή, η σύζυγός του δεν άργησε να πέσει άρρωστη. Δεν ήταν συνηθισμένη

ΤΟ ΕΛΙΞΗΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ!...

“Ένα κωμικοτραγικό διήγημα που δείχνει ως ποιο σημείο μπορεί να οδηγήσει η ζήλεια τον άνθρωπο...”

να ζή σε τέτοια ήρεμία και ασφάλεια. Το άταραχο εκείνο παρόν και το ανέφελο μέλλον την έκαναν να πληττεί θανάσιμα, όπως μια γυνή έρημος.

'Η καρδιά της την ένοχλησε τότε πραγματικά. Το στομάχι της έπαθε και οι μύες της άρριξαν ν' άτρεφουν. 'Όλα τα έλατρία της ζωής της άδρανή πιά, έσκουριάσαν σιγά-σιγά. Κα' μι' έχοντας ν' αγωνισθεί έναντι των φανταστικών αντίζηλων, έγέρασε πολύ γρήγορα.

'Ο σύζυγός της άνησχυσε γιατί την αγαπούσε πολύ κατά βάθος. Ζήτησε λοιπόν τη γνώμη των γιατρών. 'Άλλοι συνέστησαν γυμναστική και άλλοι υπερσιτισμό.

'Η Φελισί έμεινε δύο μήνες κοντά στη θάλασσα και δύο μήνες στο βουνό, αλλά δεν είδε καμιά ωφέλεια.

Μιά μέρα ζήτησε τον παπά για να εξομολογηθεί. 'Ο Μπερτράν έκλαψε άπαρηγόρητα. Θύχανε λοιπόν την καλή του γυναικούλα; Πώς της τα συγχωρούσε όλα τώρα! Τι δε θαδίνε για να τη δει και πάλι ζηλότυπη, θυμωμένη, εξαγριωμένη! Δε θα υπήρχε, άραγε, κανένα μέσον σωτηρίας; Κι'ένα έλιξηριο της ζωής;

'Επειτα από πολλές σκέψεις, νόμιζε πως μάντεψε την αιτία της καταστάσεως της γυναικάς του και αποφάσισε να δοκιμάσει ένα φάρμακο. Πέρασε στο γραφείο του, πήρε πάλι πένα και έγραψε στο χαρτί αυτές τις παθητικές φράσεις:

“'Αγάπη μου μοναδική μου αγάπη! 'Θάρρος!... Σε λίγο θα είμαι ελεύθερος! Και οι καρδιές μας θα μπορούν πιά να κτυπούν μαζί, ατελείωτα ευτυχισμένες! 'Ο Θεός άκουσε τις μυστικές εύχες μας και τις πραγματοποιεί. 'Ω, σημερινή μου αγάπη και αύριανή γυναίκα μου, φίλω τα άλυσμονήτα σου χείλη. Δικός σου, Μπερτράν...”

Δίπλωσε το χαρτί, το έβαλε σ' ένα φάκελλο και έγραψε πάνω ένα όνομα και μία διεύθυνση φανταστική: «Μίς Τζόαν Μπουνγκτον, δδός Μαρμπέλ 57».

'Εβαλε το γράμμα κάτω από το στύποχαρτο και μετά διευθύνθηκε στο δωμάτιο της γυναικάς του:

— Μήπως είδες τις τελευταίες φορολογικές αποδείξεις; της είπε. Δεν ξέρω που τις έβαλα! Τόση ώρα ψάχνω να τις βρω!

— Είσαι τόσο ακατάστατος... απάντησε η Φελισί.

Και πήγε να ψάξει η ίδια στο γραφείο.

— Μήπως την έπλases με τη φαντασία σου;

τόσο λαχανιασμένα, που δε μπορούσε σχεδόν να μιλήσει.

Την ημέρα εκείνη το μεσημέρι και το βράδυ έφαγε όσο ποτέ της. 'Επρεπε να δυναμώσει για να ζήσει, να πολεμήσει, να υπερασπισθεί ότι της άνηκε, να μη αφήσει να της πάνουν τον άντρα της... 'Α, μόλις θα μπορούσε να ταξιδέψει, με πόση χαρά θα πήγαινε στο Παρίσι για να χώσει τα νύχια της στο λαϊμό της καταραμένης εκείνης 'Αγγλίδας!

Το ίδιο βράδυ δρόκε τη δύναμη να βγει στην ταράτσα για να πάρει αέρα. Το άλλο πρωί έκαμε μόνι τη ένα γύρο στον κήπο. Σε δυο ημέρες γύρισε στο δρόμο και προχώρησε ως το σταθμό. Την τέταρτη τέλος η μέρα, πήρε το τραίνο για το Παρίσι.

— 'Όρα! 'Θαυμάσια! συλλογιζόταν ο Μπερτράν, τρίβοντας τα χέρια του. Να το έλιξηριο της ζωής! Είναι ο θυμός, η ζήλεια.

Μολαταύτα ένοιωσε κάποια ανησυχία. Τι πήγαινε να κάνει στο Παρίσι η γυναίκα του;

Ξέροντας ο Μπερτράν το ζηλότυπο και βίαιο χαρακτήρα της Φελισί, δεν ήσυχασε, παρά μόνον όταν την είδε να εναγυρίζεται το βράδυ κουρασμένη, αλλά με ύψος που έδειχνε έπιμνη και άτακτα σκεπτικότητα.

Την πέμπτη ημέρα η Φελισί εναγυρίζε το ίδιο τραίνο. Μέσα σε μια εβδομάδα έκαμε τέσσερα ταξίδια στο Παρίσι. Μιά νύχτα μάλιστα κοιμήθηκε εκεί...

'Επί τέλους, δεκαπέντε ημέρες αργότερα, η Φελισί γύρισε ένα βράδυ με πρόσωπο τελείως ήσυχο:

— Δε μου εξηγείς, σε παρακαλώ, ρώτησε τον άντρα της, ποια είναι αυτή η Τζόαν Μπουνγκτον που της γράφεις τόσο γελοία ραβασάκια; Στον αριθμό 57 της οδού Μαρμπέλ δεν την ξέρει κανείς. Ρώτησα όλες τις θυρωρούς του δρόμου, καμιά όμως δεν είχε ακούσει ποτέ

το όνομά της. Της έστειλα η Τζόαν ένα γράμμα, αλλά μου έπεστράφη με μια σημείωση του ταχυδρομείου: «'Αγνωστος. 'Επιστρέφεται στον αποστολέα». Ρώτησα στην αγγλική πρεσβεία. Δεν την ξέρουν ούτε εκεί. Δημοσίευσα στις εφημερίδες μια άγγελία ότι η μίς Τζόαν Μπουνγκτον κληρονομήει από ένα 'Αμερικανό θείο της 12 εκατομμύρια δολάρια. Δε μου έγραψε καμιά Τζόαν...

— Που πρέπει λοιπόν να τη βρω για να την πνίξω; Μήπως... μήπως την έπλases με τη φαντασία σου;

Και καθώς η στάσις του συζύγου της ίσοδυναμούσε με όμολογία, η Φελισί έεσπασε:

— 'Αθλίε! Με γέλασες! Δεν ύπαρχει αυτή η γυναίκα! Την έπλases για να με πεθάνεις!

— Για να σε κάμω να ζήσης Φελισί... ψιθύρισε ο Μπερτράν ντροπιασμένος.

— Πώς... για να με κάμεις να ζήσω; Μα τρελλάθηκες, Μπερτράν; Για να με κάμεις... 'Ω Θεέ μου! Μ' αυτός είναι τρελός!... Πρέπει να τον κλείσουν στο φρενοκομείο!... Είναι τρελός για δέσιμο!

Πράγματι, η Φελισί πίστευε ότι ο άντρας της ήταν τρελός. Δεν εύρισκε άλλη εξήγηση. 'Αλλωστε κάποιος θείος του Μπερτράν είχε πεθάνει από φρενοκομείο. 'Η κληρονομικότης!... Αυτό ήταν! 'Από τότε άρχισε να επιβλέπει όλες τις κινήσεις του συζύγου της. 'Αλλά εκείνος μένει πάντα ήρεμος, έντελώς ήρεμος και λογικός.

Ξέδαινε πιά ότι ο Μπερτράν δε θα την άπατησε, ότι το μέλλον δεν της επιφύλασσε καμιά δυσάρεστη έκπληξη, ότι ποτέ δε θα χρειασθεί να τον ζηλεύει, η Φελισί άδυνατεί... άδυνατεί διαρκώς. Και όπως πιστεύουν πολλοί, δεν θα ζήσει πολύ άκαμψη...

Πρωτότυπη άνοι- ξιάτικη μπλούζα

(Συνέχεια από τη σελίδα 55)

Πλέξετε ίσια στην άριστη με-
ριά 20 βελόνες και εξακολου-
θήσετε να βάζετε 1π κάθε δεύ-
τερη βελόνα στην ίδια με-
ριά (4 φορές) και 2π (4 φορές). Ά-
φήστε το πλεκτό σας να περι-
μένει. Πλέξετε ένα το ίδιο κομ-
μάτι αντίκρυστο και τοποθετή-
στε το στη δεξιά μεριά των
πόντων που έχετε και περιμέ-
νουν, προσθέτοντας 1π στο μέ-
σον. Δεξιά και άριστερά αυτού
του πόντου θα κάνετε στενέμα-
τα κάθε δεύτερη βελόνα πλέ-
κοντας 2π μαζί (41 φορές). Γ-
αυτοχρόνως θα εξακολουθήσε-
τε να βάζετε κάθε δεύτερη βε-
λόνα 2π από κάθε μεριά (27
φορές). Αφήστε το πλεκτό

Μπλούζα κιμονό

(Συνέχεια από τη σελίδα 18)

κάτω θα είναι 24 έκατ. Ράψτε
τις πλάινες ραφές με τὰ μανί-
κια, καθώς και πούς ώμου. Τό
ντεκολτέ θα τὸ ρελιάσετε με ἑ-
να ρέλι πού θα πλέξετε κατά
τὸν ἐξῆς τρόπο: Βάλετε 3π με
καφέ μαλλί. Κάθε δεύτερη βε-
λόνα θα βάζετε 2π στη δεξιά
μεριά και 1π στην ἀριστερή
μεριά, ἔως ὅτου ἔχετε 8π στη
βελόνα σας. Κατόπιν θα ἑ-
ξακολουθήσετε νὰ βάζετε 1π
κάθε δεύτερη βελόνα στην ἀ-
ριστερή μεριά και ταυτοχρόνως
θα κλείνετε 1π στη δεξιά με-
ριά. Θὰ πλέξετε κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπο τόσο μακρὸς ὅσο χρεια-
ζεται γιὰ νὰ ρελιάσετε τὸ ντε-
κολτέ και τὴν πὰτ με τὶς κουμ-
πότες, καθώς και τὰ μανί-
κια. Γυρίστε ἕνα μικρὸ στρί-
ψωμα στὸ ἀριστερὸ μπροστινὸ
και ποδοράτε το με τὴ φόδρα.
Κάνετε τὶς κουμπότες πε-
στονὶ καὶ ράψτε στὸ ἄλλο μέ-
ρος τὴν κουμπία. Στὸ κάτω μέ-
ρος τῆς μπλούζας θὰ βάλετε εἰς
μακρὸς 10 έκατ. φόδρα (αὐτὸ
γίνεται γιὰ νὰ μὴ κάνη χον-
δράδια ἡ μπλούζα στὴ φού-
στα). Στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ
ντεκολτέ στὸ κομψίωμα θὰ ρά-
ψετε μιὰ σούστα, καθώς και
στὸ κάτω μέρος, ἐκεῖ πού ἐν-
ώσατε τὴ φόδρα γιὰ μακρὸς.

T. K.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Ν. ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΟΛΩ 59, ΒΥΣΣΗΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΑΥΛΙΔΩ 3^{ος}
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
«ΒΟΓΚ»
Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & ΣΙΑ
Ἀκαδημίας και Μαυρομυιάλη 4
Τηλ. 25-457.

σας νὰ περιμένει. Ἀρχίσετε τὸ
ἀριστερὸ μανίκι. Βάλετε 3π.
Πλέξετε λάστιχο 1+1π. Στὴ δε-
ξιά μεριά θὰ βάζετε 3π κάθε
δευτέρη βελόνα (6 φορές) και
12π και στὴν ἀριστερή μεριά
κάθε δεύτερη βελόνα 2π (7 φο-
ρές). Τοποθετήσετε αὐτοὺς τοὺς
πόντους στὴν ἀριστερή μεριά
τῶν πόντων πού ἔχετε και περι-
μένουν και ἀφήστε τὸν νὰ περι-
μένει. Ἀρχίστε τὸ δεξιὸ μανί-
κι: κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο και το-
ποθετήστε τὸ δεξιά τῶν πόν-
των πού ἔχετε και περιμένουν.
Συνεχίστε νὰ βάζετε ἀπὸ κάθε
μεριά 3π κάθε δεύτερη βελόνα
(14 φορές). Τοποθετήστε τὸ
ἀριστερὸ μπροστινὸ στὸ ἀρι-
στερὸ μέρος τῆς πλάτης και τὸ
δεξιὸ μπροστινὸ στὸ δεξιὸ μέρος
τῆς πλάτης. Μεταξὺ κάθε κουμ-
πιού θὰ προσθέσετε 1π. Ὅ-
λοι οἱ πόντοι θὰ πλεχθοῦν συ-
νέχεια κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο:
Στὸ μέσον τῆς πλάτης θὰ ἑ-
ξακολουθήσετε νὰ κάνετε στενέ-
ματα κάθε δεύτερη βελόνα (68
φορές). Στὸς ὤμους θὰ κλεί-
νετε ἀπὸ κάθε μεριά, πρὸ και
μετὰ τὸ μεσοτὸ πόντο πρὸ προ-
σθέσατε πλέκοντας 2π μαζί (48
φορές). Κατόπιν θὰ συνεχίσετε
νὰ κλείνετε κατὰ τὸν ἴδιο τρό-
πο σὲ κάθε βελόνα (32 φορές)
καὶ ἀπὸ 2π κάθε δεύτερη βελό-
να (8 φορές). Κλείσετε τοὺς ὑ-
πόλοιπους πόντους κατὰ τὸν ἐ-
ξῆς τρόπο: Συνεχίζοντας τὰ
στενέματα τῆς πλάτης θὰ κλεί-
νετε κάθε δεύτερη βελόνα 5π
ἀπὸ κάθε μεριά ἔως ὅτου τε-
λειώσουν ὅλοι οἱ πόντοι.

ΠΛΑΣΤΡΟΝ

Βάλετε 44π με τὸ ἄσπρο
μαλλί στὶς βελόνες Νο 2. Πλέ-
ξετε 2 έκατ. ζέρσευ. Κατόπιν
πλέξετε μιὰ βελόνα ἀνάποδη
στὴν καλὴ μεριά τοῦ ζέρσευ
(στρίψωμα). Συνεχίστε με
ζέρσευ. Κάθε 4 βελόνες θὰ κλεί-
νετε ἀπὸ κάθε 1π (3 φορές).
Κατόπιν κάθε 3 έκατ. θὰ βάζε-
τε 1π ἀπὸ κάθε μεριά (10 φο-
ρές). Σὲ 43½ έκατ. ἀπὸ τὴ
βελόνα πού πλέξατε ἀνάποδη
στὴν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ
σας, πλέξετε 1 βελόνα ἀνάποδη
καὶ πάλι στὴν καλὴ μεριά τοῦ
ζέρσευ. Κατόπιν ἑξακολουθήσε-
τε με ζέρσευ κανονικῶς. Πλέξετε
2 έκατ. και κλείσετε τοὺς πόν-
τους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψτε τὶς πλάινες ραφές με
τὶς κάτω ραφές τῶν μανικιών.
Γυρίστε ἕνα στρίψωμα ἔως 2
έκατ. στὰ δύο μπροστινὰ και
στὸ ντεκολτέ τῆς πλάτης και
στερεώστε το με τὸ ξετραφόρ.
Γυρίστε και στὰ μανίκια ἕνα
στρίψωμα 1 έκατ. και βάλετε
ξετραφόρ. Στὸ κάτω μέρος τῆς
μπλούζας γυρίστε ἕνα στρίψω-
μα 1 έκατ. Στὸ πλάστρον θὰ
γυρίσετε ἐπάνω και κάτω τὸ
στρίψωμα ἐκεῖ πού ἔχετε πλέξει
τὴ βελόνα ἀπὸ τὴν ἀνάποδη.
Τοποθετήστε τὸ πλάστρον
στὸ ἐμπρὸς μέρος τῆς μπλού-
ζας και ράψτε τὸ στὸ ἐσωτερι-
κὸ μέρος ἀφίνοντας στὴν ἀρι-
στερή μεριά 10 έκατ. ἄρραφο
στὸ ἐπάνω μέρος. Στὸ ἀνοιγμα
πού ἀφήσατε βάλετε τὸ ἄσπρο
ἔξτραφόρ και ράψτε δύο κόπι-
τσες.

T. K.

ΖΑΚΕΤΑ ΤΡΟΥΑ - ΚΑΡ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 43)

ἐξῆς σειρά: μιὰ φορά 1π και
μιὰ φορά 2π. Ἀφ' οὗ τελειώσετε
τὴ σειρά τῶν ἀνοιγμάτων σας
θα ἑξακολουθήσετε νὰ βάζετε
κάθε δεύτερη βελόνα: 1π (4
φορές), 2π, 3π, 4π (3 φορές).
Κατόπιν κλείστε 1π ἀπὸ κάθε
μεριά κάθε 1½ έκατ. περίπου
(15 φορές). Σὲ 33 έκατ. γενι-
κὸ μακρὸς πλέξετε τοὺς πόντους
λάστιχο 1+1π 3 έκατοστά.
Κλείστε τοὺς πόντους ὅπως
τοὺς βρίσκετε, δηλ. καλὴ με κα-
λὴ, ἀνάποδη με ἀνάποδη. Πλέ-
ξετε και τὸ ἀριστερὸ μανίκι κα-
τὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντίκρυστο.

ΦΑΣΑ

Δεξιά πλευρά: Βάλετε
174π με μπές μαλλί. Πλέξετε
λάστιχο 1+1π. Στὴν 3η βελό-
να θὰ πλέξετε τοὺς 9 πρώτους
πόντους 14 βελόνες. Κατόπιν
τοὺς 26 ἐπόμενους πόντους και
πάλι 14 βελόνες και ἐν συνεχείᾳ
τοὺς ὑπολοίπους πόντους 14 βε-
λόνας, προσθέτοντας στὴν ἀρι-
στερή μεριά αὐτῶν τῶν πόντων
1π κάθε δεύτερη βελόνα (7 φο-
ρές). Περάστε τοὺς πόντους,
τῶν 3 κουμπιῶν στὴν ἴδια βε-
λόνα (ἔχετε σχηματίσει δύο
κουμπότες). Πλέξετε με ὅ-
λους τοὺς πόντους 4 βελόνες
και κλείστε τοὺς ὅπως τοὺς
βρίσκετε. Πλέξετε και τὴν ἀρι-
στερή φάσα ἀντίκρυστη χωρίς
κουμπότες.

ΦΑΣΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Βάλετε 138π. Πλέξετε λάστι-
χο 1+1π. Σὲ κάθε ἄκρη θὰ βά-
ζετε 1π κάθε δεύτερη βελόνα

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας
ἀπὸ τὴν ἀνάποδη με κοπὴ πανί.
Στὸ κάθε μπροστινὸ θὰ σχημα-
τίσετε ἀπὸ μιὰ πέννα ὀριζόν-
τια με 1 έκατ. βάθος, 9 έκατ.
μακρὸς και σὲ 4 έκατ. ἀπόστα-
σι ἀπὸ τὴ μασχάλη. Ράψτε τὶς
πλάινες ραφές και τοὺς ὤμους
καθὼς και τὶς ραφές τῶν μανι-
κιῶν. Τοποθετήστε τὰ μανίκια
στὶς μασχάλες και ράψτε τὰ.
Τοποθετήστε τὶς φάσες στὰ
δύο μπροστινὰ. Ὅα ράψτε τὴν
κάθε φάσα στὴν ἄκρη τοῦ μπρο-
στινοῦ με τὴν ἄκρη τῆς φάσας
πού κλείσατε τοὺς πόντους. Κα-
τόπιν γυρίστε τὴν στὴν καλὴ
μεριά τοῦ πλεκτοῦ σας και ρά-
ψτε τὴν κουφά. Στὸ ἀπὸ κάτω
μέρος τῆς φάσας στὶς κουμπό-
τρες πού δὲν ἔχει κουμπό-
τρυπα θὰ σχηματίσετε τὴν κά-
θε κουμπότερυπα κατὰ τὸν ἐξῆς
τρόπο: Ὅα τραβήξετε στὸ ἴδιο
σημεῖο πού εἶναι ἡ κουμπότρυ-
πα, μιὰ κλωστή 8π και θὰ τὴν
ξετραφέσετε. Σ' αὐτοὺς τοὺς
πόντους θὰ περάσετε γύρω-γύ-
ρω μιὰ κλωστή ἀπὸ μαλλί. Κα-
τόπιν θὰ κάνετε και τὶς δύο
κουμπότερες μαζί φεστόνι,
δηλ. ζακέτας και φάσας. Ράψ-
τε στὴν ἀριστερή μεριά τὰ κουμ-
πιὰ. Ράψτε κατὰ τὸν ἴδιο
τρόπο τὴ φάσα στὸ ντεκολτέ
ἐνώνοντας τὶς γωνίες τῆς καθὴ
πλευρᾶς κουφά.

T. K.

Μὲ τὶς γυναῖκες τοῦ Πύργου

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 30)

Μὲ ὅσα ἀναφεραμε ὡς ἐδῶ
δὲν ἐξαγνίζεται ἡ δυσστηριότης
τῶν γυναικῶν τοῦ Πύργου.
Στὴν «Κοινωνικὴ Πρόνοια»
καὶ στὴ «Φανέλλα τοῦ Στρατι-
ώτου» οἱ Πυργιώτισσες ἐργά-
ζονται μ' ἐνθουσιασμό γιὰ τοὺς
μεγάλους σκοποὺς τῆς κοινωνι-
κῆς και ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης.
Σὲ κάθε ἐκπολιτιστικὴ κίνησι
προσφέρουν πρόθυμα τὴ συν-
δρομή τους. Μὲ τὴν ἀθρόα συμ-
μετοχὴν τους στὶς ἐκδρομικὲς Λέ-
σχες, βοηθοῦν στὴν ἐπιτυχία
τοῦ σκοποῦ τῶν, πού εἶναι ἡ
γνωριμία και ἡ ἀπόλαυσι τῆς
φυσικῆς ἐλληνικῆς ὁμορφιάς.
Εἶναι ὠραῖο νὰ γυρνᾷς τὸ

δράδι στοὺς κεντρικοὺς δρό-
μους τοῦ Πύργου. Μέσα στὴν
κίνησι και τὰ φῶτα ἡ Πυργιώ-
τισσα σοῦ παρουσιάζεται με
μιὰ ἄλλη μορφή. Ἡ κομψὴ κο-
σμικὴ κυρία, ἡ δροσερὴ κοπελ-
λα, σκορποῦν ἀνεπιτήδευτα τὴ
γλυκεῖα γοητεία τους. Ὑστερ'
ἀπὸ τὸν κόματο και τὶς φροντί-
δες τῆς ἡμέρας, ὕστερ' ἀπὸ τὸ
νοικοκυριό, τὰ παιδιὰ, τὴν ἐ-
παγγελματικὴ ρουτίνα και τὴν
ἐκτέλεσι τῶν κοινωνικῶν τῆς ὑ-
ποχρεώσεων, ἡ Πυργιώτισσα
χαιρεται μιὰ ὥρα δική της, μιὰ
ὥρα γαλήνης κι' ἀναψυχῆς.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΦΟΥ-
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

ΠΑΝΤΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑ
ΚΑΛΜΟΛ
ΕΧΕΤΕ ΜΑΖΙ ΣΑΣ
ΕΝΑ ΠΡΟΧΕΙΡΟ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΑΠΩΝΙΑ

Εἶναι μιὰ αἰώνια «Κυρία Μπατερφλάυ»

ΤΟΚΙΟ, Φεβρουάριος.— Νοιώθει κανεῖς
πάντα πολὺ παράξενο συναίσθημα — μιὰ
ἀνησυχία ἀνάμικτη με ἐπιφυλακτικότητα
— όταν γιὰ πρώτη φορά πατὰ τὸ πόδι
τοῦ σὲ ἕναν καινούργιο τόπο, και μάλι-
στα όταν ὁ τόπος αὐτὸς βρίσκεται στὴν
ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου και ἔχει ἐπαπειλη-
μένα προκαλέσει συγκρούσεις και πολέ-
μους. Καὶ ὅμως, τὸ συναίσθημα αὐτὸ ἐ-
χάλεται πολὺ γρήγορα, παραμερίζεται ἀπὸ
τὴ γοητεία τῆς Ἰαπωνίας, τὴν παράξενη
αὐτὴ γοητεία, πού τῆς ἐπέτρεψε τόσες φο-
ρές και με τόσο εὐκολία νὰ ξεγελάσῃ τὸν
ὑπόλοιπο κόσμο. Μιὰ μέρα, οἱ ἱστορικοὶ
θα ἀνακαλύψουν ὅτι τὴ δύναμή της, ἡ σύγ-
χρονη Ἰαπωνία δὲν τὴ χρωστᾷ στὸν αὐτο-
κράτορα Μεϊτζί, ἀλλὰ... στὴν κυρία Μπα-
τερφλάυ. Χάρει σ' αὐτὴν, ὁλόκληρος ὁ κί-
σμος ἐβόλετε τὴν Ἰαπωνία με τὰ ἐρωτευ-
μένα μάτια τῶν ὑποπολιάρχων Πινκετον
(Σ. Σ. τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ
ναυτικοῦ) πού εἶναι ἐρωτευμένοι με τὴν κυ-
ρία Μπατερφλάυ, στὴν ὁμώνυμη ὄπερα τοῦ
Πουστίνι και ἐνῶ ὅλοι τὴν τριγυρίζαν και
ἐλετρίαναν μαζί της, ἀνεστέλλοντες ὁ... κύ-
ριος Μπατερφλάυ, ἡμεῖς και χαμογελα-
στός, ἐτοίμαζε τὰ πολεμικά του καράβια,
τὰ κανόνια του, τὰ ἀεροπλάνα του. Καὶ
ὅταν τὰ κανόνια του ἄρχισαν νὰ βροντοῦν
στὴν Κίνα, και τὰ ἀεροπλάνα και τὰ κα-
ράβια του νὰ βομβαρδίζουν τὴ Χονολου-
λού και τὶς Φιλιππίνες, τότε μόνο τὸν πρό-
σεξαν οἱ ἀποκοιμισμένοι ἀπὸ τὰ θέλητρα
τῆς κυρίας Μπατερφλάυ λαοί. Ἡ κυρία
Μπατερφλάυ ὅμως, εἶχε ἀλλάξει στὸ μετα-
ξύ τὸ πολυχρῶμο φανταχτερό κιμονό της,
με μιὰ φόρμα τῆς δουλειᾶς, και δούλευε
με ἀξιοθαύμαστη ἀφοσίωσι και ἀποδοτι-
κότητα στὰ πολεμικὰ ἐργοστάσια τῆς πα-
τρίδας της.

Χωρὶς τὶς γυναῖκες τους, οἱ Ἰαπωνέζοι
δὲν θὰ ἦταν παρὰ μερικὰ ἑκατομμύρια
φιλόπνοια και ἐργατικά μυρμηγκία. Γιὰ
οἱ ἴδιοι, πότε τύραννοι και πότε σκλάβοι,
δὲν ἔβρουν οὔτε νὰ διοικῶν, οὔτε και νὰ
ὑπακούουν. Καταπιέζοντες τοὺς ἄλλους ἢ...
σέβονται στὸ χῶμα. Ἀντίθετα, οἱ Ἰαπω-
νέζες, συνθιγμένες στὴν ὑποταγή, γεννη-
μένες γιὰ νὰ ὑπακούουν και νὰ ὑπηρετοῦν,
ἔχουν στὰ χεῖρά τους μιὰ γόνιμη ἐξουσία.
Χαριτωμένες και πολὺ συχνὰ ὁμορφες,

Ἀπίστευτα και ὅμως ἀληθινά!..

★ Στὴν Ὁξφόρδη, ἡ κυρία Μπέττυ Σάντ, ἡλικίας 31 ἔτους, ὕστερα ἀπὸ ἕνα
αὐτοκινητιστικὸ δυστυχημα, τοῦ ὁποῦ ἐπέσε θύμα, πέθανε τὴν περασμένην ἑβδο-
μάδα, ἀφ' οὗ ἐπὶ ἑνδεκα ὁλόκληρους μῆνες εἶχε μείνει σὲ κατάστασι ἀφασίας!...
★ Στὸ Μερκάτο Σαρατσῆνο τῆς Βορείου Ἰταλίας οἱ ἐργάτες πού ἐφθασαν γιὰ
νὰ οἰσίσουν μιὰ μεγάλη σιδερένια σιδηροδρομικὴ γεφύρα πού εἶχε γκρεμισθῇ ὕ-
στερα ἀπὸ τὶς τελευταῖες μεγάλες πλημμύρες, διεπίστωσαν με κατὰπληξιν ὅτι... ἡ
γεφύρα εἶχε ἐξαφανισθῇ. Μιὰ συμμορία λωποδυτῶν, εἰδικευμένων στὶς κλοπὲς με-
τάλλων, εἶχε λύσει τὴ γκρεμισμένην γεφύρα κομμάτι-κομμάτι και εἶχε μεταφέρει με
φορτηγὰ αὐτοκίνητα τὰ σιδερά... (πρὸς πώλησιν)!...
★ Στὸ Λούισβιλ τοῦ Κεντάκυ (Η.Π.Α.) δύο νεαροί, μέλη τοῦ ἐθελοντικοῦ σώ-
ματος τῶν πυροσβεστῶν τῆς πόλεως, ἀπελύθησαν ἀπὸ τὴν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν
τους: Κατηγοροῦντο ὅτι σὲ τρεῖς περιπτώσεις ἔδωσαν ψευτικὸ σημα συναγερμοῦ
στὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, γιὰ νὰ ἔχουν ἐπὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ... ἐμφανισθοῦν
με τὴν ὠραία τους στολή, ἐπάνω στὰ αὐτοκίνητα πού ἐτρεχαν ὁλοταχῶς μπρο-
στὰ στὶς κοπέλλες τῆς πόλεως!...
★ Ἐνας Σουηδὸς ἐπιστήμων προαναγγέλλει ὅτι ὁ πλανήτης μας θὰ ἀνατραπῇ
τὸ 1953, ἐπειδὴ οἱ ἀτομικὲς ἐκρήξεις — και οἱ δοκιμασιὲς ἀκόμη! — δημι-
ουργοῦν τόσο μεγάλες πτώσεις χιόνων στοὺς Πόλους, ὥστε ὁ ἄξων τῆς Γῆς θὰ
πάσῃ πρὶν νὰ πηγαίῃ ἀπὸ τὸ Βορρὰ πρὸς τὸ Νότο και θὰ στραφῇ... ἀπὸ τὴν Ἀ-
νατολὴ πρὸς τὴ Δύσιν!...
★ Στὰ μεγάλα πτηνοτροφεῖα τῆς Ἰαπωνίας οἱ κότες περιφέρονται ἔχοντας
κρεμασμένο στὰ ὀπισθία τους με δύο εἰδικὲς «τιράντες» ἕνα... μετρητὴ ἀπὸ ἀ-
λουμίνιο. Ἐτσι ὁ πτηνοτρόφος εἶναι σὲ θέσι ν' ἀνγνωρίζῃ, ρίχνοντας μιὰ ματιὰ στὸ
μικρὸ αὐτὸ μηχανήμα, πόσα αὐγά γεννᾷ ἡ κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς κότες του!...

μοιάζουν εὐτυχισμένες πού ζοῦν, ὁποιοσὴ-
ποτε και ἂν εἶναι οἱ συνθήκες τῆς ζωῆς
τους. Χάιρονται, ἐνθουσιάζονται με τὸ πα-
ραμικρὸ, σαν τὰ μικρὰ παιδιὰ.

Μέσα στὰ τελευταῖα ἐξῆς χρόνια, πού
διέρρευαν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ὡς
τα σήμερα, ἦταν πραγματικὰ καταπληκτι-
κὴ ἡ ἐξέλιξις πού παρουσίασε ἡ Ἰαπωνέ-
ζα γυναίκα, ἡ ἀξιαγάπητη αὐτὴ «Κυρία
Μπατερφλάυ».

Ἄλλοτε, τὸ ἰδεῶδες τῆς Ἰαπωνικῆς ὁ-
μορφίας ἦταν ἕνα στοργικὸ και πλάκου-
τὸ πρόσωπο, και, φυσικά, πολὺ κλειστά
και σχιστὰ μάτια. Σήμερα ὅμως οἱ ὁμορ-
φες κοπέλλες πού πλημμυρίζουν τοὺς δρό-
μους τοῦ Τόκιο, δὲν ἔχουν πιά πλάκοντο
πρόσωπο. Εἶναι ἀληθινὰ παράξενη ἡ ἱκα-
νότητα πού ἔχουν οἱ γυναῖκες νὰ ἐξελι-
σονται φυσικά, νὰ μποροῦν νὰ ἀποκτοῦν
— σχεδὸν σύμφωνα με τὶς ἐπιθυμίες τους
— μακρὰ πόδια ἢ φαρδὲς γοφούς, στή-
θος μικρὸ ἢ προκλητικὸ. Οἱ ἄνδρες διατη-
ρουν τὶς διαστάσεις και τὶς ἀναλογίες
τους: οἱ γυναῖκες ἀλλάζουν, ὅπως ἄλλαζαν
ἄλλοτε τὰ ποικαμίσια.

Οἱ Ἰαπωνέζες ἔχουν ἀλλάξει λοιπὸν
πρόσωπο. Μοιάζουν τώρα στὴν Κάθριν
Χέμπουργκ ἢ στὴ Τζῶαν Κρόφφοντ. Οἱ ἡ-
θοποιοὶ τραγοῦδον και χορεύουν ὅπως ἡ
Μαρλεν Ντήτριχ στὸ «Γαλάζιο Ἀγγελο»
ἢ παίζουν γιὰ ὑπόδειγμα τὴ Μπέττυ Χι-
ούτον. Οἱ χορεύει χορεύουν κλακέτες σαν
τὸν Φρέντ Ἀστορ. Ἐχουν ἀνοίξει σχολές
γιὰ μανекέν και γιὰ «συνόδους τοῦ ἀέρος»
και τὰ ἱστιτοῦτα καλλονές, καθώς και τὰ
κομψοτήρια εἶναι τὸ ἴδιο πολυτελὲς ὅπως
και στὸ Παρίσι ἢ τὴ Νέα Ὑόρκη.

Ἡ ἥττα και ἡ κατοχὴ ἔφεραν μιὰ σχε-
τικὴ ἀναστάτῳσι στὰ ἦθη. Στὰ νυκτερινὰ
κέντρα ἐμφανίζονται ἡμίγυμνες — ἢ και
γυμνές — χορεύτριες, τὰ ζευγάρια φιλι-
οῦνται στὸ στόμα δημοσίᾳ (πράγμα πού

οὔτε μποροῦσε κανεῖς νὰ τὸ φαντασθῇ ἄλ-
λοτε) και μερικὲς φοιτήτριες, μεθυσμένες
ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου πού παρεχώ-
ρησε στὶς γυναῖκες ἡ συμμαχικὴ διοίκησης,
παντρεύθηκαν χωρὶς τὴ συγκατάθεσι τῶν
γονέων τους. Γενικά ὅμως, πρέπει νὰ ἡμο-
λογηθῇ ὅτι οἱ οἰκογενειακὲς παραδόσεις
ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι σεβαστές και νὰ τη-
ροῦνται με ἀρκετὴ σχολαστικότητα, παρὰ
τὴ μεγάλη αὐστηρότητα πού τὶς χαρακτη-
ρίζει.

Ἐκείναι πού ἀγαποῦν τὶς γραφικότητες
και θαυμάζουν τὸ τοπικὸ χρῶμα, μεθυσμένες
ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου πού παρεχώ-
ρησε στὶς γυναῖκες ἡ συμμαχικὴ διοίκησης,
παντρεύθηκαν χωρὶς τὴ συγκατάθεσι τῶν
γονέων τους. Γενικά ὅμως, πρέπει νὰ ἡμο-
λογηθῇ ὅτι οἱ οἰκογενειακὲς παραδόσεις
ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι σεβαστές και νὰ τη-
ροῦνται με ἀρκετὴ σχολαστικότητα, παρὰ
τὴ μεγάλη αὐστηρότητα πού τὶς χαρακτη-
ρίζει.

Ἐκείναι πού ἀγαποῦν τὶς γραφικότητες
και θαυμάζουν τὸ τοπικὸ χρῶμα, μεθυσμένες
ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου πού παρεχώ-
ρησε στὶς γυναῖκες ἡ συμμαχικὴ διοίκησης,
παντρεύθηκαν χωρὶς τὴ συγκατάθεσι τῶν
γονέων τους. Γενικά ὅμως, πρέπει νὰ ἡμο-
λογηθῇ ὅτι οἱ οἰκογενειακὲς παραδόσεις
ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι σεβαστές και νὰ τη-
ροῦνται με ἀρκετὴ σχολαστικότητα, παρὰ
τὴ μεγάλη αὐστηρότητα πού τὶς χαρακτη-
ρίζει.

Μιὰ νέα ἐργάτρια κερδίζει 250.000
δραχμὲς τὸ μῆνα, περίπου. Μιὰ «γκέισσα»
πρὸς ἐργάζεται σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ καμπαρέ
τῆς μόδας κερδίζει περισσότερο ἀπὸ τὰ
δεκαπέντε. Τὸ ἐπάγγελμα τῆς «γκέισσας»
εἶναι ἐκεῖνο πού ἀποφέρει τὰ περισσότερα
σήμερα στὴν Ἰαπωνίαν (ὁ διευθυντὴς ἐνὸς
ὑπουργείου κερδίζει 750.000 δραχμὲς τὸ
μῆνα!). Ὅλες οἱ ὁμορφες κοπέλλες πού
βρίσκει κανεῖς στὰ μπάρ και στὰ νυκτε-
ρινὰ κέντρα, λένε πὼς εἶναι «γκέισσες». Στὴν
πραγματικότητα, ἐλάχιστες ἀπ' αὐ-
τὲς εἶναι ἀληθινὲς «γκέισσες». Οἱ «γκέισσες»
εἶναι κοπέλλες πού ἔχουν εἰδικὰ ἐκπαίδευ-
θῇ γιὰ νὰ κρατοῦν εὐχάριστη συντροφίαν
στους ἄνδρες. Χορεύουν, τραγοῦδον μ' ἕνα
λυπηρερὸ τόνο, ἀπαγγέλλουν ποιήματα
και σερβίρουν τὸ «σακέ», ἕνα οἶνοπνευμα-
τώδες ποτὸ πού γίνεται ἀπὸ τὸ ρυζὶ και
πού πίνεται ὡς μικρὰ κύπελλα ἀπὸ πορσε-
λάνη. Χρειάζεται πολὺ αὐστηρὴ και ἐπί-
μονη ἐκπαίδευσι γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ μιὰ γυ-
ναῖκα τὸν τίτλο τῆς γκέισσας. Οἱ νεώτερες
ἀπ' αὐτὲς μιλοῦν ἀρκετὰ καλὰ ἀγγλικά
και γαλλικά, ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ συν-
τροφεύουν τοὺς ξένους πού βρίσκονται στὴν
Ἰαπωνίαν.

Ἄν ὑπάρχουν ὅμως λίγες πραγματικὲς
γκέισσες, ἐκεῖνο πού ὑπάρχει σὲ μεγάλη ἀ-
φθονία εἶναι τὸ πνεῦμα, ἡ νοοτροπία τῆς
γκέισσας: ἡ διάθεσις, δηλαδή, τῆς γυναῖκας
νὰ ἀρέσῃ στὸν ἄνδρα νὰ τὸν διασκεδάσῃ.
Καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, πού διατηρεῖται στὶς
Ἰαπωνέζες ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ πέρασμα
τῶν αἰώνων και τῶν ἐποχῶν, κάνει πάντα
τὴ γυναῖκα τῆς χώρας τοῦ Ἀνατέλλοντος
Ἠλίου νὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ συμπαθητικὴ,
εὐχάριστη και ἀξία τῆς ἀποστολῆς τῆς γυ-
ναῖκας στὸν κόσμο.

ΜΑΡΙΑ ΒΑΛΕΦΣΚΑ

Η ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΩΝΕΖΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ

7ον

Στο Μαρράκ έφευγαν νωρίς για ύπνο. Μά εκείνο το βράδυ, η 'Ιωσηφίνα κράτησε ως άργα τις επισκέπτριές της. Ήταν ένθουσιασμένη με την επιτυχία της πονηριάς της. 'Η άγνωστη της δοκίμασε έπειτα από λίγο καλύτερα αυτή την επιτυχία. Δυό ώρες μετά το διάβασμά της, καθώς έφτιαχνε τα μαλλιά της για τη νύχτα στο μικρό δωμάτιο που της είχαν παραχωρήσει, άκουσε να χτυπούν στην πόρτα. 'Ανοίξε και ανεγνώρισε τον μαμελούκο Ροσάν, που το άνατολικό ντύσιμό του και τα άγρια μουστάκια του, θά είχαν τρομάξει μια γυναίκα λιγότερο αποφοτιστική από τη δίδα Γκιλιμπό. Χωρίς περιστροφές, ο μαμελούκος της είπε ότι έπρόκειτο να δεχθή την επίσκεψη του αυτοκράτορα. 'Η Γκιλιμπό θεώρησε περιττό να προσποιηθ ότι προσεβόλλετο. Λίγες στιγμές αργότερα βρισκόταν στην αγκαλιά του Ναπολέοντα.

Τη συνάντησε πολλές νύχτες συνέχεια, βρίσκοντας την του γούστου του, εύκολη κι' έρωτιάρα. Ένα πρωί όμως διηγήθηκε την περιπέτειά του στο στρατό, με τον όποιο βολτάριζε στις άλεις του πάγκου. 'Ο Ντυρόκ κάτι είχε πληροφορηθ'ι μ'α δέν ήταν βέβαιος γι' αυτό ποδύε μάθε.

Με ύφος αυστηρό άπάντησε στον αυτόκράτορα ότι μ'α τόσο εύκολη νίκη δέν ήταν γιά τή βαυμάη κανείς.

— Γιατί, έπτε ο Ναπολέοντας πειραγμένος. Δέν είναι όμορφη και εύχρηστη; Και καλοκαμωμένη; Πολύ τ'ο δύσκολο μ'α κανείς. Ποιές γυναίκες σ' αρέσουν εσένα;

Κι' άφησε τ'ο μπράτσο τ'ο στρατάρχου. — 'Ασφαλώς, ή δίδ Γκιλιμπό έχει πολλά φυσικά χαρίσματα. Μ'α εισχώρησε στην Αύλη γιά τή τραδής την προσοχή σας άπάνω της. Και δέ χρειαστηκε πολύ καιρό γιά τή πετύχη. Αυτό βέχινει ότ'ι είναι πεπειραμένη...

— Τρελλάθηκε; — 'Ο στρατάρχης διηγήθηκε χωρίς περιστροφές τις προηγουμένες περιπέτειες της δίδος Γκιλιμπό. 'Ο δεσμός της, με τ'ο Μυράτ έκανε τ'ον αυτόκράτορα να συνοφρωθ. Μ'α δ' Ντυρόκ δέ σταμάτησε εκεί. Είχε τ'ο ταλέντο να τ'ο διηγήται όλα και δέ δίσταζε να κατηγορήσει τήν 'Ιωσηφίνα ότ'ι αυτή είχε οργανώσει δλη αυτή την ιστορία γιά τ'ο άποσπασή τ'ο Ναπολέοντα από τήν κυρία Βαλέφσκα.

'Η άπάτη τ'ον εξώργισε μ'α βλαστήμια. Τά μάτια τ'ου έγιναν σχεδόν μαύρα από θυμό. Ξανάπιασε τ'ο Ντυρόκ από τ'ο μπράτσο και τ'ον παρέσυρε γρήγορα πρ'ς τ'ο παλάτι.

— Θά δούμε, έπτε, κι' αλλοίμονο σέ κείνον ή σέ κείνη που μ' εξάπησε!... Περιμένε με στο γραφείο μου...

'Ανέθηκε τ'ο σκάλα που οδηγούσε στα διαμερίσματα της αυτοκράτειρας και μπήκε στο δωμάτιό της σ'α σίφουνας, χωρίς ν' αναγγελλθ.

'Η 'Ιωσηφίνα ήταν στο μπουντουάρ της. Στην ηλικία που βρίσκ'ον χρησιμοποιούσε διάφορα μέσα γιά τ'ο διατήρησή τήν όμορφιά της και τ'ο δροσερότητά της και δέν ήθελε να τ'ο βλέπ'η ο Ναπολέοντας όταν έκανε τήν τουαλέτα της. 'Εκείνος ώστόσο τήν επισκεπτόταν καμιά φορά σ' αυτές τ'α κοσμήματα, ν' ανοίγ'η κουτιά, να δοκιμάζ'η περιβέραια και βραχιόλια. Τ'ον διασκέδαζε αυτή ή άπασχόληση. 'Εξ άλλου ήταν ένας τρόπος γιά να έλέγχε τις ανήκουστες σπατάλες της 'Ιωσηφίνας...

'Η αυτοκράτειρα γύρισε πρ'ς τ'ο μέρος του και τ'ο έκανε ένα φιλικό νεύμα με τ'ο χέρι της. Τ'η χτένιζε εκείνη τ'ο στιγμή δ'ο διάσημος κομμωτής 'Ερμύ, που δέν ένοούσε να τ'ον ένοχλούν όταν εργαζόταν. Μ'α δ' Ναπολέοντας άδιαφόρησε και γι' αυτό...

τ'ον και γιά τις γυναίκες που βρίσκόντουσαν εκεί. Με ύφος στρατιωτικό τ'ους έδειξε τήν πόρτα.

— Τί συμβαίνει, φίλε μου; ρώτησε ή 'Ιωσηφίνα τρέμοντας.

Τ'ης άρπαξε με δύναμη τ'ο χέρι. — Αυτή τήν Γκιλιμπό τ'ην έφερες εδ'ω γιά να πλαγιάσω μαζί της; Λοιπόν μπορείς να εύχαριστήσης; Έγινε αυτό που ήθελες.

'Η 'Ιωσηφίνα τ'άχασε και κάτι μουρμούρισε...

— Τί διάβολο σέ πιάνει να ρίχν'ης γυναίκες στην αγκαλιά μου; Πρίν από αυτήν ήταν ή Γκατσάνι. 'Ωραίο έπάγγελμα κανείς. Πού τ'ο έμαθες, τ'ή θεία σου τ'η Ρενωντίν ή με τ'ον Μπαρά;

'Η βρυσά ήταν μεγάλη. Τ'ης έριχνε κατ'αμύτρα δλο τ'ο δρομερό παρελθόν της. 'Η 'Ιωσηφίνα έκρυψε τ'ο πρόσωπό της με σ'α χέρια της και δάλθηκε να κλαί'η ύστατο καταφύγιο. 'Ο Ναπολέοντας τ'η γαίνονερχόταν μπροστά της σ'αν θηρίο.

— 'Ωμολόγησε άμέσως ότ'ι γι' αυτό τ'ην έφερες εδ'ω, ώμολόγησε άμέσως ή θά σέ συντηρώ σ'αν αυτό τ'ο δίσκο.

'Αρπαξε ένα ώραιότατο δίσκο τ'ων Σεβρών π'άνω σ'ον όποιο ήταν τ'ο σερβίσιό τ'ο αιογίου της αυτοκράτειρας και τ'ον πέταξε με δύναμη χάμω. 'Ολα έγιναν συντρίμια.

'Η 'Ιωσηφίνα δέν άνοιξε τ'ο στόμα της, μ'α δ'ιπλάσιασε τ'ο κλάμα της. 'Οι λεπτοί της όμοι τρανάζονταν από τ'ους λυγμούς.

'Ο Ναπολέοντας μισούσε τ'α κλάματα. Μπροστά σ' αυτά ένοιωθε τ'ον εαυτό του άδύει, προκαταβολικά νικημένο.

— Λοιπόν, μίλα, έπτε με λιγότερο σκληρή φωνή, και κάθισε μπροστά της.

— Μ'α τί θέλεις να σου π'ω; έπτε ή 'Ιωσηφίνα, γυρεύοντας να κερδίση χρόνο.

— Θέλω τ'ην αλήθεια, κι' αν μ'ο τ'ην π'ης, ίσως να σέ συγχωρήσω. Μ'η προσπαθήσης όμως να μ'ο π'ης ψέματα. Αυτό θά ήταν πρ'ς δλ'δ'ν σου.

Πρόφερε αυτά τ'α λόγια με μ'α ψυχρή αποφασιτικότητα. 'Η 'Ιωσηφίνα φοβήθηκε περισσότερο αυτή τ'η γαλήνη από τ'ο θυμό τ'ου. Κι' άποφάσισε να μιλ'η. Με μικρές διακεκομμένες μ'ε ευστροφες φράσεις, έκανε τ'ην εξομολόγησή της:

— Δέ σκέφθηκα πρ'ν άρχ'η ότ'ι ή δνίς Γκιλιμπό θά μπορούσε να σου αρέσει... Τ'ην προσέλαβα έπειτα από παρακλήση τ'ης 'Ορτανόιας... Κατόπ'ι, όταν τ'η γνώρισα καλύτερα, και, σκέφθηκα — ά! Βοναπάρτη, πόσο σκληρός είσαι που με αναγκάζεις να τ'ο π'ω αυτό! — σκέφθηκα ότ'ι ίσως σέ διασκέδαζε... Τί θέλεις; Είναι και δικό σου φταίξιμο!... Μ'ε κανείς να τρελλαθ'ω με τ'α φερσίματά σου, με τ'η διαγωγή σου μ' αυτή τ'ην Πολωνέζα, που λένε ότ'ι θά τ'ην παντρεύ'η άφ'ου πάρης διαζύγιο από μένα!... 'Ο άχρεός φουσε τ'α διαδίδει αυτά. 'Ολοι μου οι φίλοι είναι κατάπληκτοι.

Δέν έγω π'α ήσυχία. Δέν τρώω, δέν κοιμ'ομαι. Φοβάμαι μ'η σέ χάσω γιά πάντα. 'Α! φίλε μου με κανείς πολύ να υποφέρω!... 'Εφταίξα απέναντί σου, μ'α τ'ο φταίξιμό μου δέν ήταν τόσο βαρύ. Τ'ι άδελφία σου και δ' φουσε υπερέβαλαν. Μ' έκανες όμως να τ'ο πληρώσω ακριβά!... Δέ μ' αγαπάς π'α, τ'ο ξέρω. 'Εγω όμως, σ' αγαπώ π'άνωτα, σ' αγαπώ δλο και περισσότερο... 'Αλλοίμονο! κ'άνω δ'τι μ'ορώ γιά να σου άρεσω, μ'α σ'ον μόνο τ'ην άδιαφορία σου μ'ο προσφέρει!...

'Ο Ναπολέοντας φάνηκε να καμάρ'η. 'Η 'Ιωσηφίνα νιώθοντας ότ'ι είχε μισοκερδίσει τ'ην υπόθεσι, εξακολούθησε με ύφος χαδιάρικο και ταπεινό:

— Θυμήσου, ώστόσο, Βοναπάρτη, πόσο εύχυνόμ'ον ήμασταν άλλοτε. Θυμήσου τ'ο σπιτάκι μας στην δ'δ' Σαντερίν π'όν γίν'ης αυτοκράτορας, θυμήσου τ'ην 'Ιταλία, θυμήσου τ'η Μασσαζζόν. Τότε δέν είχες μ'α...

τ'ια παρ'α γιά τ'ην 'Ιωσηφίνα σου. Καυμ'ες 'Ιωσηφίνα! Τώρα είσαι τ'ο περίγελο όλων... Θεέ μου, προτιμ'ω να πεθάνω! Ναι, αν πρόκειται να εξακολουθήση αυτή ή κατάσταση, προτιμ'ω να πεθάνω! Αυτό είναι πού έπιθυμ'εις;...

'Αφ'ησε με ύφος άποκαμωμένο τ'α μπράτσα της να π'έσουν π'άνω στο φ'ορέμά της. 'Ο Ναπολέοντας, με ύγρα μ'ατία, τ'ην π'ήσασσε και τ'η φίλησε.

— 'Ελα, κουτή, μ'η κλαί'ς άλλο. Τί έχεις να φοβ'η'ς από μένα; 'Οι φίλοι σου σου μεταφέρουν ανύπανκτα πράγματα. Να είσαι φρόνιμη και καλή και μ'η ανακατεύεσαι άλλο με τ'η διαγωγή μου. Μ' έκανες να θυμώσω καταφεύγοντας σέ ταπεινά μέσα, που είναι ανάξια σου και ανάξια μου. Μ'η τ'ο επαναλάβ'ης μονάχα και θά τ'ε ξεχάσω δλο.

— 'Οχι, όχι, σου τ'ο υπόσχομαι, Βοναπάρτη, ποτέ π'α! Π'ες μου όμως ότ'ι νιώθ'εις ακόμα φιλία γιά τ'ην 'Ιωσηφίνα σου!... — 'Ασφαλώς κι' έπρεπε να τ'ο ξέρ'ης, γιάτ'ι τέλους πάντ'ον είμαι γιά σένα ένας καλός σύζυγος. Δέν έχεις ότ'ι έπιθυμ'η'ς; Δέν εύνόησα τ'ους δικούς σου; Σ'ο δίνω συνεχώς χρήματα και κοσμήματα. Σ' ανταποδίδω όμως, κατάλαβ'ε τ'ο μ'α γιά πάντα, θέλω να είμαι ελεύθερος. 'Οι άνθρωποι σ'αν κι' έμένα δέ μ'ορούν να υποταχθ'ον σ'τους κοινούς κανόνες. Πρέπει να σέβ'εσαι τ'ις ιδιοτροπίες μου ή τουλάχιστο να τις άγνο'ης. Μ'ο τ'ο όρκίζεσαι;

— Ναι, Βοναπάρτη, σου τ'ο όρκίζομαι, έπτε ή 'Ιωσηφίνα δγάζοντας ένα δαδ' αναστεναγμό.

Κατά βάθος ήταν εύχαριστημένη που έτ'χε γλυτώσει τόσο φτηνά. Είχε παρατηρήσει όμως ότ'ι ο Ναπολέοντας δέν άπάντησε σ'τη νύξ'ι που έκανε γιά διαζύγιο. Δέν τ'ης έδινε καμιά έσφαλισή γιά τ'ο μέλλον. Τόκανε σκόπιμ'ως; Ποιός ξέρ'ει. Κι' ή 'Ιωσηφίνα παρ'αμείνε στην άμφιβολία.

'Ο Ναπολέοντας, κάνοντας μεταβολή, π'ηγε ν' ανταμώση τ'ο Ντυρόκ. Τ'ο ζήτησε να μ'η κάν'η κουβέντα γιά τ'ο έπεισόδιο αυτό. 'Ο στρατάρχης τ'ο τ'ο υποσέθηκε, μ'α δέν έκρυψε από τ'ον αυτόκράτορα ότ'ι ή κυρία Βαλέφσκα είχε άνησυχ'ει. Τ'α γράμματα τ'ο Ναπολέοντα είχαν σιγά-σιγά αραιώσει. 'Οκτώ δ'όκληρες μέρες δέν είχε γράψει ούτε μ'α φορά στην δ'δ' Χουσαί. Μερικές λέξεις π'οιχε στείλει ή Μαρία στο Ντυρόκ γιά να ζητήση νεά τ'ο αυτοκράτορα, πρ'δίδαν τ'ην άγανάη της.

— Δυστυχισμένο παιδί! ανεφώνησε ο Ναπολέοντας. Πόσο με αγαπάει! Είναι πραγματικά ένας άγγελος. 'Η ψυχ'η της είναι τ'ο ίδιο όμορφη όπως και τ'ο π'ρσωπό της. 'Εχεις δικιο, Ντυρόκ, έδειξα άδιαφορία. Μ'α θά τ'ο επανορθώσω. Δέ θέλω να στεναχωριέται.

Και κυριευμένος από τύψεις κάθισε άμέσως στο γραφείο του κι' έγραψε: «Γλυκεία μου Μαρία, είμαι πολύ στεναχωρημένος που βρίσκομαι μακριά σου. Δέ φεύγεις ούτε στιγμή από τ'ο μυαλό μου. Σκέπτομαι διαρκώς τ'ι να κάν'ης. 'Οταν σέ φαντάζομαι λυπημένη, σκίζεται ή καρδιά μου, όταν σέ φαντάζομαι χαρούμενη τ'α δαμά σου, γιάτ'ι ξεχνάς ότ'ι είμαστε μαζί και ένας από τ'ον άλλον. 'Ω, ν'άφερες κρ'α σ' αγαπώ. Δέ μ'ορ'εσα να σου γράψω γιάτ'ι είχα πολλή δουλειά. Συγχώρεσέ με, λυπήσου με και π'ες μου γρήγορα ότ'ι δέ θ' άμφιβάλ'ης ποτέ γιά τ'α αίσθημά μου.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Τ'ο ίδιο βράδυ, ή δίδ Γκιλιμπό, έπειτα από μ'α αυστηρή συζήτηση που είχε με τ'ο στρατάρχη Ντυρόκ, ανέβαινε σ' ένα ταξιδιωτικό άμάκι κι' έταίρινε τ'ο δρόμο τ'ο Παρισιού.

★

Βρισκόμαστε στο Σεμπρούν, στο μικρό

σπιτάκι που κάθεται ή Βαλέφσκα, και που δέν άπ'χει παρ'α έλάχιστη άπόσταση από τ'ο αυτοκρατορικό παλάτι. 'Ο Ναπολέοντας κάθ'ει δ'όλτες υκεπτικός σ'τ'ο άπ'λο σ'αλόνι. Κάθε τόσο σταματάει και κυττάζει τ'η Μαρία που κάθεται κοντά σ'τ'ο άναμμένο τζάκι. Είναι τέλη Σεπτεμβρίου και άρχισε κι' δ'ας τ'ο κρύο.

'Εκείνη τ'ο χαμογελάει. 'Εχει ύποστη κάποια σημαντική μεταμόρφωσι. 'Οι κινήσεις της έχουν περισσότερη σταθερότητα. Μ'α διατηρεί τ'α παιδακίγια μάτια της, καθ'έφρες μ'ιας ένθουσιώδους ψυχ'ης, πού ή ζωή δέ θά κατορθώση ποτέ να θ'αμπαύση.

Με μ'α άσυνήθ'η γλυκύτητα σ'τη φωνή ο Ναπολέοντας τ'ης λέει:

— Δέν πρέπει να παρατείν'ης περισσότερο τ'ην παραμονή σου στο Σεμπρούν. Πρέπει να γυρίσης στο σπίτι σου. 'Εχεις ανάγκη από περιποίηση και φροντίδα. 'Εδ'ω στην Αυστρία δλο μ' άνησυχ'ον. 'Εχουμε ακόμη πόλεμο. 'Η μάχη τ'ο Βαγκράμ μ'ας χάρισε τ'η νίκη, μ'α δ' εχθρός δέν έχει δ'όλ'ελα συντριβ'η. Δέν είναι άπίθανη μ'α άπρόσπη εξέλιξη.

'Η Μαρία σιάζει τ'ο τούλινο σάλι της.

— 'Οχι, άφήστε με να μείνω εδ'ω. Θά είμαι φρόνιμη. Τί να κάνω στο Παρίσι χωρίς εσάς;

— Μαρία, παιδί μου, δέν πρέπει π'α να συμβουλευέσαι μ'η τις δικές σου, μ'η τις δικές μου έπιθυμ'ες, μ'α τ'ο συμφέρος τ'ης υγείας σου και τ'ης καινούργιας ζωής που φέρ'εις μέσα σου. Θέλω ο γυιός μου — γιάτ'ι είμαι βέβαιος ότ'ι θά είναι γυιός, Μαρία — να είναι ώραιος και δυνατός. Θά ταξιδεύ'ης κάνοντας πολλούς σταθμούς. Θά τ'α κανονίσουμε ο Ντυρόκ κι' έγω. Σέ δύο ή τρεις βδομάδες, μ'α έχω τακτοποιήσει εδ'ω δλο τ'α ζητήματα και θά έρθω να σ' ανταμώσω στο Παρίσι, όπου μόλις θά έξης φθάσει.

'Η Μαρία είναι έγκυος. Στην άρχ'η δταν τ'ο κατάλαβε παρήχηκε. Σκεπτόταν τ'ην περίεργη κατάστασή της. Τ'ο παιδί που θά γεννιόταν θά έφερε τ'ο όνομα τ'ων Βαλέφσκι. Τί θά έλεγε ο κόμης; Μ'α ή αγάπη της γιά τ'ο Ναπολέοντα, πού, σιγά-σιγά, άπερφόρησε μέσα της κάθε άλλο αίσθημα, τ'ην έκανε να τ'α ξεχάση δλο σ'τη σκέψη ότ'ι ένας καινούργιος δυνατός δεσμός θά τ'ους ένω'ε από τώρα και σ'τ'ο εξής.

Κακκινίζοντας και τρέμοντας έμπιστευέται τ'ο μυστικό στον αυτοκράτορα, όταν αυτός γυρίσε από τ'η Μοραβία. 'Ο Ναπολέοντας κάνει σ'αν παιδί από τ'η χαρά του. Χτυπάει τ'α χέρια του, σφίγγει π'άνω τ'ο τ'η Μαρία με δύναμη, χορεύει μπροστά στην άγαπημένη του. Μένει δλη τ'ην ήμερα και δλη τ'η νύχτα κοντά της, κι' όταν ο Ντυρόκ έρχεται τ'ο άλλο πρωί γιά να λάβ'η διαταγές, ο Ναπολέοντας τ'ο λέει τ'ο νεό με γέλια, τραβώντας του τ'α μαλλιά. 'Οταν ο γραμματικός τ'ον έμφανίζεται κατόπ'ι, ο αυτοκράτορας τ'ον υποδέχεται μ' ένα δώρο από τριάντα χιλιάδες φράγκα και τ'ον τίτλο τ'ο βαρώνου, πού τ'ο άπονέμει.

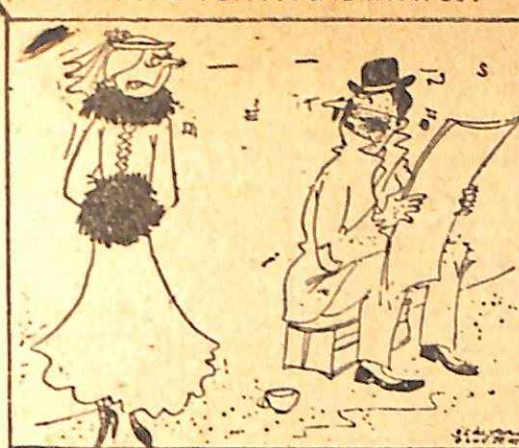
'Ο Ναπολέοντας είναι γεμάτος χαρά. 'Η 'Ιωσηφίνα τ'ον γέλασε επιρρίπτοντας σ' αυτόν τ'ο σφάλμα εν'ος στείρου γάμου. Μπορεί να κάν'η παιδιά. Μπορεί να δημιουργήση ζωή. Νά ή απόδειξη, ή αναμφισβήτητη απόδειξη. 'Η Μαρία είναι τ'ο π'ο άγν'ο πλάσμα τ'ο κόσμου. Ούτε πού μπορεί να περάση από τ'ο μυαλό κανενός ότ'ι δέν είναι έγκυος μαζί τ'ου.

'Ο Ναπολέοντας νιώθει ως τ'α π'ο βαθεία τ'ο είναι τ'ου μ'ια τρομερή άναστασι.

— Είναι γιά μένα ένα τεράστιο γεγονός. 'Η ζωή μου θ' αλλάξ'η έντελως. 'Ολα μου τ'α σχέδια θά μεταβληθ'ον. Σκέπτομαι πράγματα που δέν μ'ορώ να π'ω. Πρέπει να τ'α σκεφθ'ω ακόμα. 'Οι συνέπειες θά είναι σοβαράτατες! Μ'α θά είσαι εύχαριστημένη από μένα.

Προσθέτει μέσα στο μεθύσι τ'ου: — Σ'ο χρωστώ ίσως τ'η μεγαλύτερη χαρά τ'ης ζωής μου. 'Ως χ'τες νόμιζα π'ως δέ θά γνώριζα τ'ην πατρική εύτυχία που νιώθ'ον όλοι οι άνθρωποι, έλεγα π'ως ή μοίρα ήθελε να μ' έκδικηθ'η έπειτα από τ'οση εύγ'ορία που μ'ούδ'ει. Πόσο θά τ' αγαπώ αυτό τ'ο παιδί! Και πόσο σ' αγαπώ εσένα!

ΕΛΕΗΣΤΕ ΤΟΝ... «ΑΟΜΜΑΤΟ»!

— Τυφλός!... και διαβάσεις έφημερίδα; — Δέν διαδάζω, κυρία μου, κυττάζω μόνο τις εικόνες...

— 'Ας μ'η χωρίσουμε, λοιπόν! Λέει ή Μαρία με ίκευτικό ύφος. Γιά να μ'η υποκύβ'η στην παρακλήσι της ο Ναπολέοντας άστεϊεύεται:

— Μ'α δέ θέλεις να γυρίσης στο Παρίσι, όπου μπορείς να έχ'ης αυτά που εύχ'ασταθ'ον κάθε γυναίκα; 'Α, όταν έπιστρέψω, δέ θά σ' αφήσω π'α να κάν'ης οικονομίες, θά μάθ'ης π'ως ξέρω έγω να στολιώ'ω εκείνη που αγαπώ. Θέλω τ'η γκαρνταρόμπα σου και τ'ο κουτί με τ'α κοσμήματα σου να τ'α φθονούν δ'ες οι δ'οσιλίσσες.

'Εκείνη κάνει όχι με τ'ο κεφάλι της: — Γιά π'ο λόγο; Τίποτα από αυτά δέ μ'ο αρέσει. Στεναχωριέμαι όταν ξεδ'ωδ'ω άσκόπ'α χρήματα. Θέλω να είμαι ώραιά μονάχα γιά σας. Μ'ο άρκει να βρίσκομαι κοντά σας. Και θά είμαι ικανοποιημένη δσο θά μ'ο έπιτρεπέτε αυτή τ'η χαρά.

— 'Ελα, π'οέπει να είσαι λογική, Μαρία. Πρέπει να έπιστρέψ'ης σ'τη Γαλλία, όχι αύριο άσφαλώς, μ'α σέ λίγες μέρες. Θέλω να μείνω άπερίσπαστος αυτό τ'ον καιρό.

'Η Μαρία άναστενάζει και τ'ο ξαθο της πρ'σωπο σκοτεινιάζει.

— 'Επιθυμ'ω τόσο πολύ να μείνω λιγω ακόμα σ' αυτό τ'ο μικρό σπιτάκι, μουρμούριζει. Είμαστε τόσο εύχυνισμένοι εδ'ω. Ξέρεις ότ'ι στο Σεμπρούν σ' αγαπώ περισσότερο. Γιάτ'ι σ'όν έρωτα υπάρχουν σκαλοπάτια... Στο Παρίσι είσαστε π'ο άπ'ησυχ'ημένοι. 'Η διακυβέρνηση τρώει δ'ες σας τις ώρες. 'Εδ'ω, μολονότ'ι έχετε τις φροντίδες μ'ιας έκστρατείας, χαμογελάτε συχνότερα.

'Ονειροπόλος, σφίγγοντας μέσα σ'α χέρια...

— 'Η κυρία ήθελε να π'άνε στο θέατρο και ο κύριος σ'όν κίνημα-τογράφ'ο. — Και πού π'ήγαν; — Στο νοσοκομείο!...

ρια της τ'α χέρια τ'ο αυτοκράτορα, ή Μαρία συνεχίζει τ'η σκέψη τ'ης φωνάζ'α: — 'Υπάρχει σέ σας, ίσως τ'η άκούσετε, μ'α έλκυστική δύναμη, πού στην άρχ'η δέν κάνει έντύπωσι, μ'α τ'ην αντίλαμβάνεται κανείς όταν άρχίζετε να μιλάτε, και κυρίως όταν άρχίζετε να χαμογελάτε. 'Εχετε τ'ο π'ο ώραιό, τ'ο π'ο γοητευτικό χαμόγελο τ'ο κόσμου. Θάθελα να χαμογελάτε πάντα.

— Θά τ'ο ήθελα κι' έγω, γλυκεία μου Μαρία, μ'α τ'ο έπάγγελμά μου δέ μ'ο τ'ο έπιτρέπει. Δέν είναι εύκολο πράγμα να είσαι αυτοκράτορας...

Μόλις κατέλαβε τ'η Βιέννη, ο Ναπολέων έγκαταστάθηκε στο παλάτι τ'ο Σεμπρούν και κάλεσε κοντά τ'ο τ'η Μαρία. Δέ μπορούσε να κάν'η περισσότερον καιρό χωρίς αυτήν. Κατά τ'η δύσκολη αυτή έκστρατεία σπάνια τ'ον έγκατέλειπε ή σκέψη τ'ης Βαλέφσκας. Δύο φορές ο Ντυρόκ π'ηγε στο Παρίσι γιά να μάθ'η π'ως ζούσε, αν ήταν εύχυνισμένη, αν τ'ον αγαπούσε πάντα, γιάτ'ι τ'ον έτρωγε ή ζήλεια. 'Η Μαρία, πού παρακολούθησε με άγωνία, τις περιπέτειες τ'ο πολέμου με τ'ην Αυστρία, έτρεξε με χαρά στο κάλεσμά τ'ου. Πρώτα-πρώτα γιά να τ'ον ξανασ'η, και δεύτερο γιά να τ'ο ξαναθυμίσ'η τ'ην υπόσχεσή τ'ου, ότ'ι έπειτα από αυτή τ'ην έκστρατεία θά άποκαθιστούσε σ'αν κράτος τ'ην Πολωνία!

'Ο αυτοκράτορας θά ήθελε να εύχαριστηθή τ'η Μαρία. Κατά τις πρώτες κιόλας συζητήσεις, ζητάει από τ'ο υπουργικό συμβούλιο τ'ης Βιέννης να παραιτηθ'η από τις πολωνικές επαρχίες. 'Η Μαρία, καταχαρούμενη, βλέπει τ'η σύντομη ανύστασι της πατρίδας της. Μ'α ή αντίδρασι τ'ης Ρωσίας, με τ'ην όποία ο Ναπολέοντας δέ θέλει να τ'α χαλάση γιάτ'ι φοβάται τ'ην 'Αγγλία, τ'ον κάνει ν' αλλάξ'η π'αλι σχέδια, και ν' άναβάλ'η τ'ην πλήρη άποκατάστασι τ'ης Πολωνίας... 'Η Μαρία κλαίει, ίκετεύει και κατόπ'ι σιωπά. 'Εχει έμπιστοσύνη στο Ναπολέοντα. Γιά να λ'η αυτός ότ'ι δέν ήρθε ακόμα ή ώρα τ'ης Πολωνίας, έτσι θά είναι. Θά περιμέν'η π'αλι άφ'ου τ'ο θέλει αυτός.

'Αρχίζει να σκοτεινιάζει. 'Ο αυτοκράτορας χτυπάει ένα άσημένιο κουδούνι. Ξαφ'νίζεται ή Κονστάν με δύο λάμπες. Τραβάει τις κουρτίνες και ξαναφ'νει άδ'ορδο. Καθισμένος κοντά σ'τη Μαρία, ο Ναπολέοντας σκεπτεται. Κάποια στιγμή άκούγεται καμπάνα στο μικρό έκκλησάκι τ'ων ανασκόρων που χτυπάει τ'ον έσπερινό.

— Μ' αρέσει ο χτύπος τ'ης καμπάνας, λέει σιγά. Είναι ίσως εκείνος που με συγκινεί περισσότερο. Μ'ο θυμίζει τ'α πρώτα μου χρόνια σ'τη στρατιωτική σχολή τ'ο Μπριεν. 'Ημουν εύχυνισμένος τότε, όχι όμως δσο τώρα.

'Η Μαρία τ'ον κυττάζει με λατρεία. — Ναι, είμαστε εύχυνισμένοι εδ'ω. Είμαστε ελεύθεροι, μακριά από κείνους που με φθονούν ή με μισούν... Καμιά φορά λυπάμαι που έφτασα σέ τόσο μεγάλη ηλικία. Μ'α σένα, Μαρία, και με τ'ο μισθό τ'ο λοχαγού θά ζούσα εύχαριστημένος.

Σηκώνεται.

— 'Επιστρέφω στο παλάτι γιά να δ'ω τί γίνεται με τ'η συνθήκη ειρήνης. — 'Ω, πρέπει να τ'ην υπογράψετε τ'ο συντομότερο. Βιάζομαι πολύ να τελειώση αυτός ο πόλεμος.

— Γιατί, παιδί μου; — 'Ολα είναι άδέσποτα με τ'ον πόλεμο. — 'Οχι, Μαρία, ο πόλεμος είναι παιχνίδι, ύπολογισμός, νίκη...

Νίκη! Λέει μαγκιλή, πού κανεί τ'α χείλη τ'ου να τρέμουν και τ'ον ρίχνει γιά μ'ια στιγμή σ' ένα είδος έκστασι. Μ'α συνέχεται γρήγορα κι' εξακολουθεί:

— Δέ φοβάμαι τίποτα, ή Τύχη με προστατεύει... Θά σέ ξαναδ'ω τ'ο βράδυ. 'Εν τ'ω μεταξύ σκέψου αυτό που σου είπα: έτοιμάσε τ'ην αναχώρησή σου. Σέ όκτώ-δέκα μέρες θά έπιστρέψ'ης στο Παρίσι. Φίλησέ με τώρα και γίν'ου όμορφη γιά τ'ο τραπέζι. Θά φάμε μαζί.

'Η Μαρία τ'ο φιλεί τ'ο χέρι, κατόπ'ι τ'ο μάγουλο, τ'ο μέτωπο και τ'ο κάνει τ'ο σήμα τ'ο σταυρού...

Προσπάτευέ τον, Θεέ μου, από κάθε κίνδυνο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Δ. ΠΑΠΑΚΥΡ. : —Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Και εγώ θα περιμένω με μεγάλη ευχαρίστηση να σας γνωρίσω με την ευκαιρία του πρώτου έρχομού σας.

ΜΑΙΡΗΝ (Σ.Ο.Φ. ΘΕΟΔΩΡ.) : —Η υπερτριχία που παρατηρείται στο πρόσωπό σας, εάν δεν είναι κληρονομική ίσως οφείλεται εις ωθητική ανεπάρκεια, πράγμα για το οποίο θα συμβουλευθήτε ειδικόν γυναικολόγον. Τονωτική κρέμα στο πρόσωπο, στα μέρη των τριχών να αποφεύγετε. Ριζική θεραπεία μεγαλωμένων μαυρών τριχών δεν υπάρχει άλλη εκτός της διά διαθερμομολύσεως με βροχέα κύματα. Έν τώ μεταξύ μη τραβάτε ή θυγάτε τις τρίχες διότι έτσι θα μεγαλώσουν περισσότερο.

Φ. Χ. Θεογνίκη : —Είμαι άγαπητή μου και εγώ πολύ ευχαριστημένη που είχατε τα ικανοποιητικά αποτελέσματα που μου γράφετε. Την ελπίδα που δε θέλετε να έχετε στο μπράτσο μπορείτε να την εξαλείψετε στο θεραπευτήριο. Η καθαριστική σκόνη λέγεται: Μανιές. Ύντρατέ. Δεν χρειάζεται Ιατρική συνταγή για να την πάρετε από φαρμακείο.

ΜΑΥΡΗ ΤΟΥΛΙΠΑ : —Τό ότι οι γονείς σας δεν είναι ψηλοί δεν είναι πάντοτε αλάνθαστο σημείο το ότι δεν θα ψηλώσετε και σεις. Η κληρονομικότητα συχνοτάτα διαπερνάει γενεές. Και δεν είναι δυνατόν παρά να είχατε και ψηλούς προγόνους. Λοιπόν έφ' όσον είστε ακόμη 17 χρόνων, επιδοθήτε καθημερινά σε ασκήσεις αιώρησης από πολύζυγο ή μονόζυγο που θα μπορούσε εύκολα να εγκαταστήσετε και στο σπίτι σας. Συμβουλευθήτε δε τον Ιατρόν σας για να προβαίνει κάθε χρόνο επί 3ετία σε διακοπόμενες σειρές ενέσεων με έγχυσιμα υποφύσεως.

ΝΙΚΟΛΕΤΤΑΝ, Καλάμας : —Για την ξηρότητα του δέρματος του προσώπου πρέπει φυσικά να μεταχειρίζεστε κάθε νύκτα μετά τον καθαρισμό του προσώπου μία τονωτική κρέμα. Για να είναι τα μαλλιά σας πιο λαμπερά θα μεταχειρισθήτε μπριγιαντίν από 1-2 σε μέρη καθαρού οινόπνευμα 80 βαθμών και άσμου ραφινάρι-σμένου ρετινόλαδου, στην οποία προσθέτετε άρωμα της αρεσκειάς σας. Για το αγοράκι σας που εμφανίζει ακμήν του προσώπου, να τρώει ευπεπτη τροφή, να πλένεται με κατραμσάσπουνο. Να μη σπάει και έρεθίζει με τα νύχια του τα σπείρια. Τρεις φορές το 24ωρο επάλειψις με οινόπνευμα 80 βαθμών. Τη μία νύκτα επάλειψις αραιωμένου κατά 10 φορές με οινόπνευμα βάμματος Ιωδίου (ό φαρμακοποιός θα εκτελέσει τη διάλυση), και την άλλη νύκτα επάλειψις με θειούχον λουσιόν την οποίαν θα ζητήσετε να σας αναγράψη ο Ιατρός σας.

ΑΛΚΗΣΤΙΝ 125 : —Τα φουσκώματα των βλεφάρων κάτω από τα μάτια σας οφείλονται σε πρόπτωση λίπους που ξεκινάει από τον κόλπο του ματιού. Επιστημονικά αυτοί οι θύλακοι κάτω από

τα μάτια ονομάζονται ελιποκήλες του κόλπου. Φυσικά δεν μπορούν να εξαφανισθούν παρά με έγχειρισιν ή οποία είναι τελείως ανώδυνος και αποτελεσματική.

ΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ : —Για τη φλη σας η οποία έχει πρόωρα άσπρα μαλλιά, ιδού μία καλή τονωτική συνταγή, την οποίαν θα ελπίη στις ρίζες ύστερα από έντονο μασάζ με οινόπνευμα καθαρό 80 βαθμών, κάθε νύκτα επί 3 μήνες, και κατόπιν δις κάθε εβδομάδα: Οινόπνευμα καθαρό 80 βαθμών 180 γραμ. Αιθέρ 20 γραμ. Λάδι καντών 1 γραμ. Νιτράτ ντε Πιλοκαρπίν 1½ γρ. Υδροχλωρ. κινίνη 1½ γρ. Λεκθίνη 1½ γρ. Έπισης να προμηθευθή από τα έδω μυροπάλεια, εάν έχουν, ένα ειδικό μολύβι για το εύκολο και ακίνδυνο βάψιμο των διασπαρτων άσπρων μαλλιών. Εάν δεν έχουν, τότε να γράψη σε γνωστούς στις Η. Π. της Αμερικής. Για σας που μου γράφετε ότι έχετε αδύνατο πρόσωπο ανάλογα με το κανονικά δεμένο σώμα σας. Εάν δεν παχύνετε διη μαζί, δυστυχώς δεν υπάρχει κανένας τρόπος για να γεμίση περισσότερο το πρόσωπό σας. Για την τόνωση του ακολουθήσετε τις συμβουλές που δίδω. Πολλές φορές ένα κατάλληλο μακιγιάζ το θράδυ δίδει στο πρόσωπο όχι μόνο την εντύπωση της φρεσκάδας, αλλά και του απαιτούμενου πάχους.

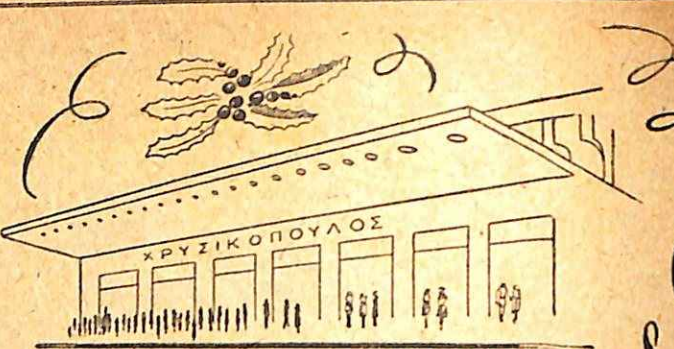
Κ.Σ.Δ.30 : —Για να σας εύχαριστήσω σας απαντώ σ' ότι με ρωτάτε. Λοιπόν μεταχειρίζεσθε: Πούδρα «Καρόν» νατουρέλ, Ιδωάρ ροζέ. Κραγιόν ρουζ «Αρντεν» Βίκτορ Ρέντ» ή Ρεβλόν Σέρτενλυ Ρέντ. Για το πεσμένο στήθος δυστυχώς δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος να ανυψωθή και διαμορφωθή ακαδημαϊκά, πλην του δι' έγχειρίσεως. Έφ' όσον μου γράφετε ότι είσθε φοιτήτρια θα μπορούσατε να παρακολουθήσετε μία αισθητική έγχειρσι στήθους.

ΜΙΝΑΝ Ζ. Ένταύθα: Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Για το δέρμα προσώπου και λαιμού που άρχισε να χαλαρώνεται, θα ασχοληθή το περιοδικό. Προς το παρόν πρέπει να εφαρμόζετε μία καλή τονωτική κρέμα.

ΕΛΠΙΣ, Νίκια : —Για την πτώση των μαλλιών σας λαχύει και για σας η παραπάνω απάντησίς μου προς την φίλην του «Αγριο-λούλουδου». Βέβαια, έφ' όσον όπεσσετε την έγχειρσιν που μου αναφέρατε, πρέπει να σάς προσδιορίση ο γυναικολόγος σας τα έγχυσιμα των ώθηκων που θα δίδετε κάθε τόσο στον οργανισμό σας με ενέσεις ή χάπια.

ΣΑΝΤΡΑ ΦΕΡΡΙΣ : —Για το ύψος λαχύει ακόμα και για σας η παραπάνω απάντησίς προς «Μαύρη Τουλπάν». Το Ρεντοκτόλ είναι αποτελεσματικό φάρμακο έναντι της παχυσαρκίας έφ' όσον ακολουθήτε και διαιτολογία, υπό την επίβλεψιν όμως του Ιατρού σας πάντοτε έφ' όσον είσθε 19 ετών. Εάν ο Ιατρός σας έγκρινη, τότε θα γράψετε σ' ένα από τα μεγάλα φαρμακεία των Αθηνών για να σας προμηθεύση το Ρεντοκτόλ. Δε θα μπορούσε ποτέ ν' αποκτήσετε λειαν επιδερμίδα, εάν δεν έχετε, και εάν αυτό οφείλεται σε κληρονομική κατάστασιν, και όχι σε έσωτερικές αιτίες του οργανισμού, τις οποίες δεν θεραπεύετε, ή σε τοπικούς έρεθισμούς και κακομεταχειρίαι, τα οποία δεν προλαμβάνετε. Και έφ' όσον φυσικά δεν θα θελήσετε να μεταχειρίζεσθε μία πραγματικά προστατευτική και τονωτική κρέμα.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Χρυσικόπουλος

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

★ **ΑΝΔΡΙΚΑ**
★ **ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ**
★ **ΠΑΙΔΙΚΑ**

**Ξεπερνούν
Κάθε
Φαντασία**

Κ. Μαρούσης

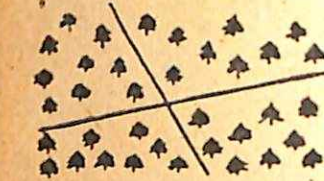
**ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ
ΠΥΤΖΑΜΕΣ
ΓΡΑΒΑΤΕΣ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 62 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 8 - ΤΗΛΕΦ. 29.141

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ

Στο σχέδιο φαίνεται πώς χωρίζονται οι γυιοί με δύο γραμμές το

βάσος στα τέσσερα, ώστε να υπάρχουν από 9 δέντρα σε κάθε κομμάτι.

ΑΠΟΡΡΟΠΟ

Γιατί τότε... δεν υπήρχε ακόμη η σφραγίς που υπάρχει σήμερα!

ΤΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ;

Το κοινό χαρακτηριστικό των πέντε λέξεων είναι ότι όλες τους περιλαμβάνουν από τρία συνεχόμενα γράμματα του αλφάβητου, στην ίδια σειρά που είναι και στο αλφάβητο: 1) ΓΑΕΡΩ, 2) ΕΖΗΤΗΣΑ, 3) Α-ΗΘΙΚΟΣ, 4) ΠΙΚΛΕΣ, 6) ΣΤΥΦΙ.

ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΑΣ

- 1) Η Χάγη.
- 2) Ρωσικό μουσικό όργανο, με χορδές, που μοιάζει με κιθάρα.
- 3) Στα ανοικτά της ακτής της Βενεζουέλας, στη Νότιο Αμερική. Ανήκει στις Βρετανικές Αντίλλες και ανεκαλύφθη το 1496 από τον Κολόμβο.
- 4) Έπειδή η κατάληψη της Κωνσταντινούπολης από τους Τούρκους είχε ουσιαστικά κλείσει το δρόμο της Ανατολικής Μεσογείου στο εμπόριο.
- 5) Το ρύζι, που αποτελεί τη βασική τροφή εκατοντάδων εκατομμυρίων κατοίκων της Ασίας.
- 6) Ο Δημοθένης.
- 7) Στή Λεσό.
- 8) Ο Γερμανός μικροβιολόγος Ροβέρτος Κόχ (1843-1910).
- 9) Το χλώριο, που είναι αέριο, ενώ τα άλλα τρία είναι μέταλλα.
- 10) 'Από το Μορφέα, το μυθολογικό πρόσωπο που έθεωρείτο θεός των ονείρων.
- 11) Έναν τίμιο άνθρωπο.
- 12) Στήν περίφημη «Ενάτη», που λέγεται και «Υμνος στη χαρά».
- 13) Ο Αρχιμήδης, ο μεγαλύτερος μαθηματικός και φυσικός της αρχαιότητας, όταν ανέκαυσε τη θεμελιώδη υδροστατική αρχή.
- 14) Το άκρωτήριο 'Αζούλμπα, ή άκρωτήριο των Βελονών, και όχι το άκρωτήριο της Καλής 'Ελπίδος, όπως οι περισσότεροι νομίζουν. Το άκρωτήριο 'Αζούλμπα βρίσκεται περί τα 100 μίλια νοτιότερα από το άκρωτήριο της Καλής 'Ελπίδος.
- 15) Τον τρίτον αιώνα πρὸ Χρ-ιτού.

ΤΡΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Οι τρεις αριθμοί αυτοί είναι ο 1, ο 2, και ο 3.

$$1+2+3=6$$

$$1 \times 2 \times 3 = 6$$

Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτό συμβαίνει μόνο με αυτούς τους τρεις αριθμούς, και με κανέναν άλλο.

ΤΟΥΣ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

Οι τέσσερις άστρες είναι, με τη σειρά, από άριστερα προς τα δεξιά: 'Ο Άγγλος άθλοποιός Στιούαρτ Γκραϊντντσερ, η χαριτωμένη γυναίκα του Τζην Σίμmons, ο περίφημος Άμερικανός κωμικός Μπόμπ Γ'οπ, και η πεντάμορφη Λίζμπετ Τάιλορ (που παντρεύτηκε πρό όλων ημερών τον Άγγλο συνάδελφό της — όχι στην όμορφη, αλλά στην ηθοποιό!...Μάικελ Γουάιλντινγκ).

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. 2) ΤΡΑΝΟΣ — ΜΙ. 3) ΡΑΒΑΣΑΚΙ. 4) ΑΠΩ — ΟΙ — ΛΑ. 5) ΤΕ — ΑΣΑΦΗΣ. 6) ΟΖΟΝ — ΣΤΥ. 7) ΠΑΣΤΑ — ΜΗΝ. 8) ΣΩΣΕ. 9) ΔΗΛΩΣΙΣ. 10) ΟΡΩ — ΚΑΙΤΗ. 11) ΝΑΤΣΙ — ΣΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ. 2) ΤΡΑΠΕΖΑ — ΗΡΑ. 3) ΡΑΒΩ — ΟΣ — ΛΩΤ. 4) ΑΝΑ — ΑΝΤΩΝ. 5) ΤΟΣ — ΣΚΙ. 6) ΗΣΑΪΑΣ — ΣΙΑ. 7) ΦΙΜΩΣΙΣ. 8) ΟΜΙΛΗΤΗΣ — ΤΟ. 9) ΣΙ — ΑΣΥΝΕΠΗΣ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ;

Το παράξενο αντικείμενο είναι μιά... πιπερίερα, που είναι φωτογραφημένη ακριβώς από πάνω.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ

Ο ΜΥΛΟΣ

- Όριζοντίως: 1. Μάτ.— 2. Ψάρι.— 5. Δεύτε.— 7. Στάρι. Καθώς: 1. Ψεύδος.— 2. Μαμά.— 3. Βαρκούλα.— 4. Τίς.— 5. Χέλι.

ΑΚΤΙΝΩΤΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

1. Χακί.— 2. Λύτι.— 3. Δαδί.— 4. Κάρο.— 5. Δώρα.— 6. Γάλα.— 7. Μέλι.— 8. Γάτα.— 9. Θήρα.— 10. Τυρί.— 11. Λάδι.— 12. Κόμα.— 13. Παρά.— 14. Ταψί.— 15. Λίρα.— 16. Κάτα.

ΦΑΓΗΤΟ ΣΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

Μπιριζόλα.— Μπιζέλια.— Κρέμα καραμελέ.

ΛΕΞΕΙΣ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1. Το φτυάρι.— 2. Η θελόνα.— 3. Η καμπάνα.— 4. Το κυπαρίσσι.— 5. Το ρόδι.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

της «Γυναίκας»

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 5-8 μ. μ.
ΡΟΥΣΒΕΛΤ (Ακαδημίας) 78
ΤΗΛΕΦ. 25-226

Ο Ύγιεινολόγος

της «Γυναίκας»

Dr. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Παιδίατρος — Παθολόγος

Δέχεται καθημερινά, 8-11 και 3-5. Όμηνου 54 (Κολωνάκι) Τηλ. 34.971.

Περίεργο! Το μετεωρολογικό δελτίο λέει ότι σήμερα θα είχαμε λιακάδα...

Το ραδιόφωνό σας

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12)

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Χρησιμοποιήστε εύκαμπτο χάλκινο σύρμα. Κάνετε με προσοχή τις ενώσεις. Τεντώστε και περάστε το σύρμα όσο μπορείτε μακρύτερα από κάθε ηλεκτρική εγκατάσταση ή αντικείμενο απ' όπου μπορεί τυχόν να περάση ρεύμα. Απομονώστε καλά όλα τα σημεία όπου στηρίζεται ή κεραία σας. Αν πρέπει να περάση μέσα από κάποιο χώρο, τοίχο — ή παράθυρο, ανοίξτε μία τρύπα τουλάχιστον πέντε φορές φαρδύτερη από το σύρμα, και κανονίστε ώστε να περνά από τη μέση ακριβώς, και να μην αγγίζει στα πλάγια. **ΕΡΩΤΗΣΙΣ:** Πώς πρέπει να ρυθμίζω το ραδιόφωνό μου, ώστε να επιτύχω την καλύτερη δυνατή απόδοση;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ανοίγεται το ρυθμιστή της έντασεως ως το μέσον περίπου της διαδρομής του, με το άριστερό σας χέρι. Με το δεξί, γυρίζετε το κουμπί της αναζήτησεως των σταθμών, ως όπου να φθάσετε στο σταθμό που θέλετε. Κανονίζετε την έντασι και ρυθμίζετε τον ήχο στη θέση που θα εχη τα λιγότερα παράσιτα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Πώς πρέπει να καθαρίζω το ραδιόφωνο; **ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:** Δεδομένου ότι η σκόνη δεν αποτελεί επίφοβο έχθρό, καλύτερα είναι να αφήνετε το έσωτερικό του ραδιόφωνου σας σκονισμένο, παρά να διακινδυνεύετε ξεσκονίζοντάς το να σπάσετε καμιά λαμπά ή να χαλάσετε καμιά σύνδεσι ή ρύθμισι.

Seno;

Η νύχτα του Άγιου Βαρδολομαίου

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 32)

λοι τους χυθήκανε κατόπι του μεσα στην κάμαρά μου! 'Ο Ντέ Λεράν ζητώντας να σωθή έπεσε απάνω στο κρεβάτι μου. Έγώ βλέποντας να με σφιγγη στην άγκαλιά του ένας ξένος άντρας, έπεσα πίσω από το κρεβάτι μου κι' αυτός μαζί μου σφιγγόντας με πάντα από τη μέση. 'Επί τέλους εδόκησε ο Θεός κι' ήρθε ο αειματικός της φρουράς κ. ντέ Ναυσάι που, άμα με είδε σε κείνην την κατάσταση, παρ' όλο που με λυπήθηκε, δεν μπόρεσε να κρατήσει τα γέλια. Όμως με' αυτούς τους τοξότες' τους διάταξε να φύγουν άμέσως και μου χάρισε τη ζωή του πληγωμένου. Κι' εγώ τον έβαλα να πλαγιάση στην κάμαρά μου και του έδωσα τις πληγές.

Άμα άλλαξα πουκαμιά, γιατί ο πληγωμένος μου την είχε καταματώσει, ο κ. ντέ Ναυσάι μου διηγήθηκε τι έτρεχε (δηλ. σφαγή των Ουγενότων) και με δεδαίωσε, πως ο άντρας μου είναι στην κάμαρά του βασιλιά και πως δεν έχει να φοβάται τίποτα.

Τότε μου ρίξεαν στην πλατη ένα κοιτώνη κι' ο κ. ντέ Ναυσάι με συνώδεσε στο δωμάτιο της αδερφής μου πριγκιπέσσας της Λωρραίνης, όπου έφτασα περισσότερο πεθαμένη παρά ζωντανή...

Αυτό το κομμάτι μας δίνει να καταλάβουμε τι φοβερά δράματα γενήκανε κείνο το διάδυ στο Παρίσι και σ' όλη τη Γαλλία από τις 2 μετά τα μεσάνυχτα, ημερομηνία Κυριακής της 24 Αυγούστου, όταν οι καμπάνες του Άγιου Γερμανού του 'Ωζερούα (άντικρου στο Λούβρο) δώσανε το σύνθημα της σφαγής — ενός τόσο μεγάλου πολιτικού έγκληματος, που μονάχα στις μέρες μας είδαμε παρόμοια στα χρόνια της Κατοχής όλ' οι λαοί της Ευρώπης.

Το χρυσό Βραχιόλι για κάθε κορίτσι είναι η Κοπτική ή Ραπτική

Αικ. Καραγιάννη

ΔΙΔΑΣΚΑΤΟΥΧΟΣ
των Σχολών των Παρισίων
GUERRELAUVIGNE-ECOLE PIGIER
'Ακαδημίας Κοπτικής
DAIDOU FILS
ΑΘΗΝΑΙ: Νίκης 54-Τηλ. 33-398
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Μπουμπουλινάς
και Πλάτωνος

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 13 — 26 Μαρτίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Κάποιος ενεργεί για το καλό σας. Δυσχέρειες στην εργασία. Καλά θα κάνετε να μη υπογράψετε συμφωνίες που θα σας δεσμεύουν για μεγάλη χρονική περίοδο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Απριλίου): Κάτι καλύτερο θα σας παρουσιάσει το έγγυος μέλλον, ίσως ασθένια, ίσως γάμο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Απριλίου): Μέτριες οικονομικές προοπτικές, εύνοϊκές όμως για τις φιλοκερδείς ενέργειες. Φορήστε χρώμα λεβάντας.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου): Ο ούρανός ευνοεί εξαιρετικά τις παντρεμένες. Λιγότερες σπιτικές σκοτούρες και καλύτερα οικονομικά με την προαγωγή του συζύγου. Γούρικο χρώμα γι' αυτές το μπλε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Προσοχή στην καινούργια σας φιλία. Ίσως να μη είναι τόσο ελπι-

κρινής. Αποφεύγετε τα κουτσομπολιά. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Γιατί δεν πηγαίνετε στις εκδρομές που σας προτείνουν; Θα ωφεληθητε σωματικά και θα κάνετε ενδιάφορους γνωρίσιες.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Κέρδη πολλά. Αγοράστε λαχείο. Φορήτε κόκκινα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Με τη μεγάλη σας ευθιξία δημιουργήσατε σοβαρό ρήγμα στις αιχμές μηπως μετανοήσετε πικρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Επιμένετε να πραγματοποιήσετε τις αποφάσεις που πήρατε στη ζωή σας. Προσοχή στην υπερκόπωση.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου — 1 Ιουλίου): Ευχαριστείτε συμπτώσεις στον αισθηματικό τομέα. Κάποιος κινδύνος απειλεί την εργασία σας. Προσέξτε για να τον αποφύγετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιουλίου): Η τύχη και ο έρωτας σας ευνοούν αυτό το 15ήμερο. Επωφεληθη-τε. Το κόκκινο χρώμα σας φέρνει γούρι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Ιουλίου): Σπάστε την καθημερινή ρουτίνα της ζωής σας με νέες ασχολίες, για να αποφύγετε τις δυσμενείς αστρικές επιδράσεις πάνω στην ψυχική σας διαθεσι.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Αδίκαια βασανίζεστε με υποψίες. Σας αγαπά με ειλικρίνεια. Καλλιεργήστε την καλλιτεχνική σας κλίση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Σημαντική μεταβολή στη ζωή σας. Κάποιος θάνατος θα σας πικράνει, αλλά τα άστρα σας ενο-υούν στον οικονομικό τομέα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Μεταμέλεια του προσώπου που σας επλήγωσε επιφανειακή και που σας ελπίσθητε. Σοβαρό αντίταθμισμα οι οικογενειακές χαρές.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου — 1 Σεπτεμβρίου): Ετοιμασθήτε για το γλυκό δεσμό του γάμου. Αν είστε παντρεμένη ήδη θ' αποκτήσετε παιδί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Σεπτεμβρίου): Υγεία επισφαλής βελτιώ-νεται αισθητά. Μία πρόσκληση θα εχη εδερνετική επιδράση στη ζωή σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου): Επωφεληθήτε από το ταξίδι σας. Μη διστάσετε να τολμη-νετε, να δείτε την αξία σας.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Σύννεφα στον αισθηματι-κό σας ορίζοντα. Περιμένετε με όπομονη την εσπερία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Επιτυχία στον έρωτα. Η κατάκτηση δε σημαίνει όμως πάν-τα και διαφύλαξη του αγαθού. Αν δε δείτε επιπολαιότητα θα γνωρίσετε την ετυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-23 Οκτωβρίου): Δυσάρεστο οικογενειακό επεισόδιο. Στον έρωτα δνεира πραγματοποιούνται έπειτα από την προηγούμενη άγωνα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου — 1 Νοεμβρίου): Αποφύγετε γόη-τα που σας κυνηγά. Η γνώση σας νευρικής θα σας στοιχίσει ακριβά. Προσέξτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Νοεμβρίου): Ποτέ τα άστρα δεν ευνοού-σαν τόσο την ετυχία σας. Επω-φεληθήτε από αυτές τις αστρικές επιδράσεις και μη παρασύρεστε από την αμφιβολία. Φορήτε λευ-κά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Νοεμβρίου): Θα πάρετε το γράμμα που προσμένετε με τόση λαχτάρα. Ε-να ηλικιωμένο πρόσωπο θα σας κάνει ένα μεγάλο καλό.

ΙΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Νοεμβρίου — 2 Δεκεμβρίου): Θα γνωρίσετε στον περίπατο ή σε εκδρομή μία γυναίκα που θα δοκίση δυσμενή επίδραση στη ζωή σας. Φυλαχθήτε και μη εμπιστευθείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Δεκεμ-βρίου): Οικογενειακή και έρωτική

ετυχία. Τα οικονομικά σας η-βελτιωθούν ακόμη περισσότερο δι-πλάσιασете την προσπάθειά σας. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Δεκεμ-βρίου): Μελαγχολία και άδεια. Γιατί αμελείτε τόσο την υ-γεία σας; Η κατάθλιψη σας ε-χει δυσάρεστη άπληρη στον έ-ρωτα.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 Ιανουαρίου): Μεταβολή στην τη προς το καλύτερο στις αίσθη-ματικές και τις κοινωνικές συ-σχεσεις. Αν φανέστε μπελάει ε-λκύσετε την εύνοϊκή διαθεσι των άστρον για σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανου-αρίου): Η μανία της πολυτέλει-ας σας οδηγεί στη χρεωκοπία. Σ-ταματήστε το φρενήρη άνταρ-νισμό με την πλούσια φίλη συ-ντροφία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ιανου-αρίου): Ιπερνήκετε τη μαται-δοξία σας και παραδεχθήτε η-φταίξιμό σας για να μη μετανοή-σετε πικρά. Φορήτε γκρι και λε-λέ.

ΙΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 Ιανου-αρίου): Μία απογοήτευσι σας πε-ρμένει. Οπλισθήτε με θάρρος για να την αντιμετωπίσετε. Η επα-γγελματική σας σταδιοδρομία σε-βερή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Η αφορη-σία σας θ' αναδειχθεί σε μία συνισ-τροφή με αποτέλεσμα πρώτου γάμου. Οικονομικές δυσχέρειες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Φεβρου-αρίου): Το ασθένια σας περι-σοβαρή δοκιμασία. Η μεγάλη συ-φάντασία μεγαλώνει ακόμη πιο-λύ τη δυστυχία σας. Μη καλύ-εργήτε αδόκιμες άνησυχίες.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρου-αρίου): Δείξετε μεγαλύτερη κατα-νοηση και δε θα θυγίτε ζημιώση-νη. Υπερασπίστε ωστόσο σταθι-ρά και χωρίς πεισμάτα και άκνη-ρισμούς τα συμφέροντά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτι-ου): Θυελλώδη οικογενειακή ε-τιμόσφαιρα. Ασθενία προσφύλα-σας. Φορέστε πράσινα για να ποτρίε-τε την ακτινοβολία των ε-στρον να σας ελάψη δριστικά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτι-ου): Δεκαπενθήμερο γεμάτο με-βολές. Ταξίδι. Αλλαγή στον επα-γγελματικό σας προσανατολισμό. Ένα φλέρτ θ' αναταράξη τη ζω-ας, αλλά προσωρινά.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΓΟΝΕΙΣ

Χαρίστε στα κορίτσια σας το ανεκτίμητο Βραχιό-λι της τέχνης με την ΚΟ-ΠΤΙΚΗΝ και ΡΑΠΤΙΚΗΝ

«ΑΘΑΝ»

Η κ. ΑΘΑΝ εύρισκεται συνεχώς εις επαφήν με τα παγκοσμίου φήμης Σχολεία των Παρισίων — ECOLE UNIVERSELLE & PIERRE — διά την σύγχρο-νον εξέλιξιν της τέχνης και της μόδας.

Λεωφ. Κηφισιάς 134 (Τέρμα Άμπελοκήπων)

Σπάνια μου έκαμαν κομπλιμέντα...

...και να που ο Γιώργος έγινε ξαφνικά ζηλιάρης!

Η αλήθεια είναι ότι είναι λυ-πηρό οι άνδρες να παρασύρων-ται από την εξωτερική εμφάνιση. Έτσι είναι δυστυχώς και έχω προσωπική πείρα ο' αυτό το ζή-τημα. Νόμιζα πάντα ότι το δέρμα μου ήταν χωρίς ελάττωμα. Αλλά μόνο αφού έκανα θεραπεία με την λευκή κρέμα TOKALON, διε-πίστωσα μέχρι ποίου σημείου μπο-ρούσα να γίνω γοητευτική.

Ένα ωραίο δέρμα είναι το κα-λύτερο άτομ.

Όλες οι γυναίκες που δε ξέ-ΤΟΚΑΛΟΝ μπορούν να το διαπιστώσουν μόνες τους.

Μία απλή δοκιμασμένη μέθοδος.

Η κρέμα TOKALON έχει δώσει ήδη την ετυχία εκατομμυρίων

γυναικών. Έάν βάλετε κάθε μέρα την λευκή κρέμα TOKALON θα κάνετε

από δέρμα σας απαλό και λείο από σκληρό και άγριο που ήταν

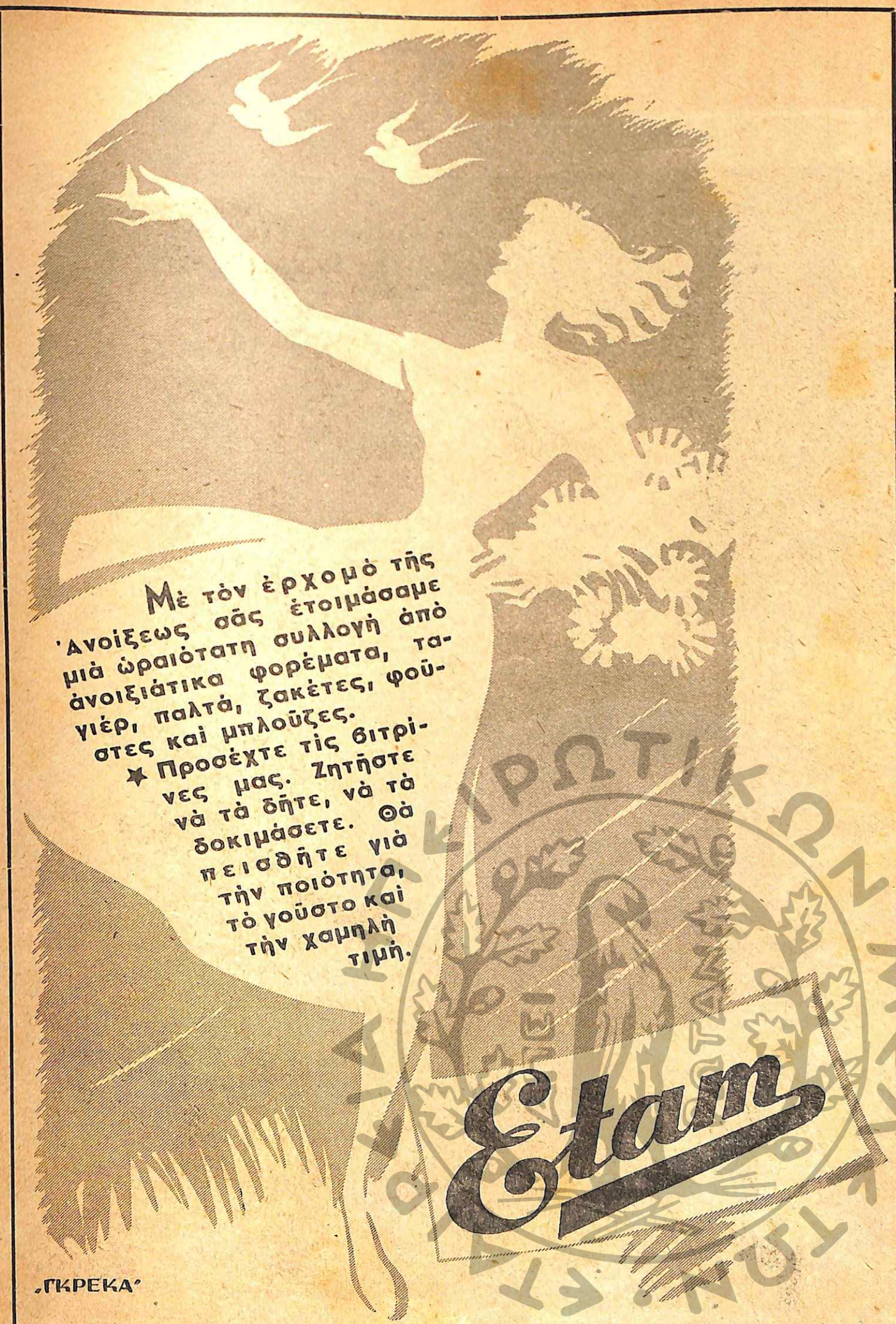
μέχρι σήμερα. Τα μαύρα στίγματα χάνονται, οι ανοιγμένοι πόροι

ξανασιφίζουν. Έάν μεταχειρίζεστε κανονικά την λευκή κρέμα

ΤΟΚΑΛΟΝ λιπαρή ή όχι λιπαρή, αναλόγως του τύπου του δέρ-ματός σας, θα έχετε και ένα δέρμα φωτεινό, θαμπωτικό και συγ-χρόνως μάτ που δίνει ιδιαίτερη γοητεία στην γενική εμφάνιση.

Έάν βάλετε το θρόδυ την ρός κρέμα TOKALON που περιέχει

ΒΙΟCEL, και έμποδίζει να σχηματισθούν ρυτίδες. Μπορείτε και αξις να δοκιμάσετε με την απόλυτη πεποίθη-ση ότι θα πετύχετε

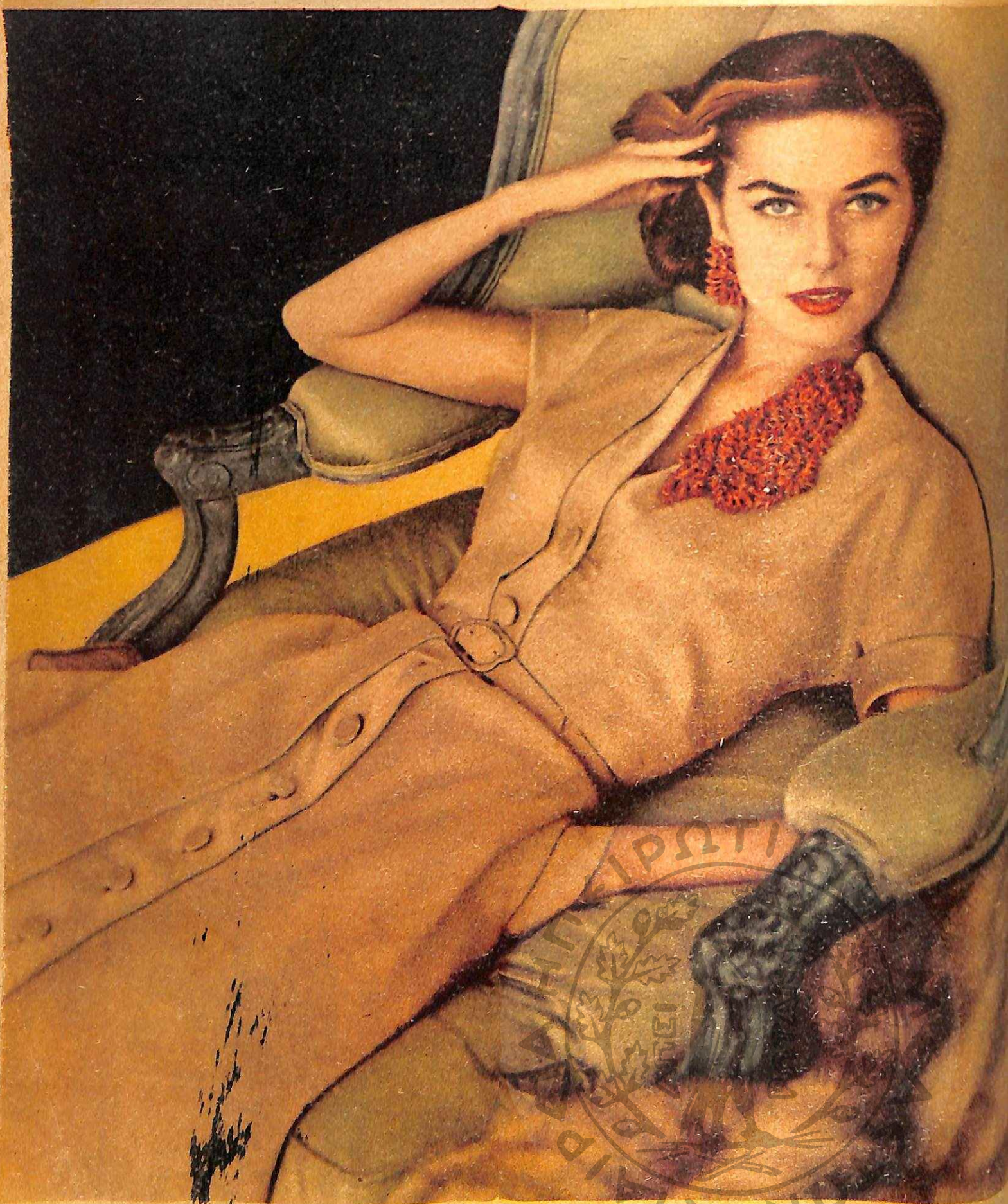
Με τον έρχομό της 'Ανοιξεως σας ετοιμάσαμε μια ωραιότατη συλλογή από ανοιξιάτικα φορέματα, τα-γιέρ, παλτά, ζακέτες, φού-στες και μπλουζες. Προσέχτε τις διτρί-νες μας. Ζητήστε να τα δήτε, να τα δοκιμάσετε. Θα πεισθίτε για την ποιότητα, το γούστο και την χαμηλή τιμή.

Etam

ΓΚΡΕΚΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ